

929

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΣΧΟΛΙΑΣΘΕΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΙΣ

ΥΠΟ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ.

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ. Ἀριθ. 215.

1845.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Εκκλησία υφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμιῶντας τοὺς ῥήτορας, καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξάπτοντας, Δικαιοπόλις τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. Τοῦτου δὲ διὰ τινος Ἀμφιθέου καλουμένου, σπείσαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρτικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα, προσέρχονται διώκοντες ἐν Χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιοπόλιν ὀρώντες, ὡς ἐσπείσαμένον τοῖς πολεμιοτάτοις καταλεῦσαι ἡρώδῃσιν. Ὁ δὲ ὑποσχόμενος, ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων, ἀπολογήσεσθαι, ἐφ' ᾧτε, ἂν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἔλθων ὡς Εὐριπίδην, πτωχικὴν στολὴν αἰτεῖ· καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥαχώμασι, παρωθεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους τοῦ τε Μεγαρικοῦ ψήφισματος. Παροξυνθέντων δὲ τινῶν ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἶτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἐτέρων, ὡς τὰ δίκαια εἰρηκότος αὐτοῦ, ἐπιφανεῖς Λάμαχος θορυθεῖν πειρᾶται. Εἶτα γενομένου διεκχυσμοῦ, κατενεχθεὶς ὁ Χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπόλιν, καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν διαλέγεται. Τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην, τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδίᾳ ἑαυτοῦ, διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια, φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα, παραγίνεται· μετὰ δὲ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος, ἐγγέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγορᾶν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν, συλλαβόμενος τινὸς ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις, καὶ βάλλον εἰς σάκκον, τοῦτόν τε τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων, καὶ δεομένων μεταδοῦναι πᾶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. Παροικουῶντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστυκίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον ἄγγελος, παρὰ τῶν στρατηγῶν ἴκων, κελυεῖ ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὄπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιοπόλιν παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου καλῶν τις ἐπὶ δεῦπνον ἔρχεται. Καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλάττων, ὁ δὲ Δικαιοπόλις δεδειπνηκώς καὶ μεθ' ἐταίρας ἀναλύων ἐπανήκει. Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὐ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλοῦμενον. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυμένους Ἄρχοντος ἐν Ἀθηναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεῦτερος Κρατῖνος Χειμαζομένιος. οὐ σώζεται. τρίτος Εὐπόλις Νουμηνίαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης, παραγίνονται τινες

Παρὰ τε βασιλέως, καὶ παρὰ Σιγάλλουκς πάλιν·

Οἱ μὲν στρατιάς ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον.

Παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινες

Σπονδάς φέροντες· οὐς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
 εἶσαν, ἀλλ' ἐξέβαλον· ὧν καθάπτεται
 Σκληρῶς ὁ ποιητής· αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
 Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησί, καὶ τὸν Περικλέα
 οὐκ τῶν Λακῶνων τῶν δε πάντων αἴτιον,
 Σπονδάς, λύσιν τε ἐκ τῶν ἐφεστῶτων κακῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΔΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἡγοντες.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ΚΟΡΑΙ θυγατέρες τοῦ Μεγαρέως.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΡΥΞ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗ-
ΝΑΙΩΝ, ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ, ΘΕΩΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν·

Ἦσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα·

Ἄ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.

Φέρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χαιρηδόνος;

Ἐγὼ δ', ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν,

Τοῖς πέντε ταλάντοις, οἷς Κλέων ἐξήμεσε.

Ταυθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς Ἰππέας

Διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Ἄλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγωδικόν,

Ὅτε δῆτ' ἐκεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον·

5

10

1. Ὅσα] Δικαιοπόλις τις πεπλασμένον ἔχων τοῦνομα τοῦτο, ὁρῶν τὴν πόλιν κακῶς πάσχουσαν ὑπὸ τοῦ πολέμου, ἀγανακτεῖ, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μέμφεται τοὺς Ἀθηναίους. Ὅσα δὴ] θαυμαστικῶς πως ἐξείληπται τοῦτο, ἀντὶ τοῦ πλεῖστον ὅσα· ὁ δὲ νοῦς, ἃ μὲν ἔδηκέ μου τὴν καρδίαν εἰσι πολλά καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν ψαμμοκοσιογάργαρα· ἃ δ' ἠϋφρανεν, ἐλάχιστα, τέσσαρα μόνον. τὸ δὲ ψαμμοκοσιογάργαρα σύγκειται ἀπὸ τοῦ ψάμμος καὶ τοῦ ἡμιαριθμητικοῦ κόσια (εἰώθαμεν γὰρ ἀριθμεῖν διακόσια, τριακόσια, τετρακόσια καὶ οὕτως ἐξῆς κόσια κόσια μέχρι τῶν ἑνεακοσίων) καὶ τοῦ γάρ-γαρα, ὃ σημαίνει πολλά παρὰ τὸ γαργάρειν. 5. Ἐγὼ δ', ἐφ' ᾧ ἠϋφράνθην] ἐγὼ οἶδα ἐκεῖνο, δι' ὃ εὐφράνθην, ὅτι Κλέων ἐξήμεσε πέντε τάλαντα. οὗτος γὰρ ἐπειδὴ, ὅπως ἀπαλλάξῃ τοὺς συμμάχους τῆς τῶν φόρων βαρύτητος, ἔλαβε δῶρα τάλαντα πέντε, κατηγορηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰππέων, ἐξήμεσεν αὐτά. 9. Τραγωδικόν] τῶν ἐκ τῆς τραγῳδίας, ὅτι ὁ Κήρυξ ἀνεῖπεν, εἴσαγε, ὦ θεόγνι, τὸν χορὸν, ὅτε ἐγὼ ἐκεχήνουν πρὸς τὸν Αἰσχύλον· ἦν δὲ ὁ θεόγνις ἀουχὴς τραγικὸς, καὶ πάντες ἐν τιμῇ ἤγον τὸν Αἰσχύλον. τὸ δὲ ἐκεχήνη ἀντὶ τοῦ ἐκεχήνουν ὡς καὶ τὸ ἦδειν παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἄλλοις ἦδη· καὶ κατωτέρω

Ὁ δ' ἀνεῖπεν· Εἴσαγ', ὦ Θεόγνι, τὸν χορόν.

Πῶς τοῦτο σεῖσαί μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;

Ἄλλ' ἕτερον ἤσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μόσχω ποτὲ

Δεξιθεὸς εἰσῆλθ' ἀσόμενος Βοιώτιον·

Τῆτες δ' ἀπέθανον, καὶ διστράφην ἰδῶν,

15

Ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.

Ἄλλ' οὐδεπώποτ', ἐξ ὅτου ἔγ' ῥύπτομαι,

οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὄφρυς,

Ὡς νῦν, ὀπότε οὔσης κυρίας ἐκκλησίας

Ἐωθινῆς, ἔρημος ἡ Πνύξ αὐτῆι.

20

Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κᾶνω καὶ κάτω

Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλωμένον·

οὐδ' οἱ Πρυτάνεις ἤκουσιν· ἀλλ' ἀωρίαν

Ἐκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται (πῶς δοκεῖς;)

Ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,

25

Ἄθροοι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως

Ἔσται, προτιμῶσ' οὐδέν· ὦ πόλις, πόλις.

Ἐγὼ δ' αἰεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν

στιχ. 35.— 14. Δεξιθεὸς] ἄριστος κιθαρωδὸς ἦν οὗτος. τὸ δὲ Βοιώτιον νόμος μουσικὸς ἦν, ὡς καὶ τὸ Δωρίον, καὶ Φρύγιον, καὶ Λυδίον καὶ τῆς Ἀθηναῶν ὄρθιος νόμος· ἐφευρε δ' αὐτὸ, φησὶν, Τέρπανδρος. 15. Τῆτες] τὸ ἔτος τοῦτο, νῦν ἀπέθανον ἰδῶν Χαῖριν παρακύψαντα, οἷον τετολημηκότα ἀναβαλέσθαι τὸν ὄρθιον. ἦν δ' ὁ Χαῖρις παράμουσος κιθαρωδός. διὸ καὶ παρακύπτειν εἶπεν ὡς ἐπιβλέποντα εἰς τὸ ὄργανον προσέχων, μῆτι ἀμάρτη. 17. Ἐξ ὅτου ῥύπτομαι] τοῦτο δηλοῖ τὸ λούομαι κονία, ὅ ἐστιν, ὕδατι τέφρα μεμιγμένῃ. δ' ἐν τῷ λούεσθαι ἐκκαίει τὰς ὄφρυς. ὡς εἰ ἔλεγε [Ὀμηρικῶς, ἐξ ὅτου ἐγὼ καρπὸν αἴης ἔδομαι, οὐδέποτ' οὕτως λελύπημαι, ὡς νῦν, ὀπότε καὶ τλ. τὸ δὲ Κυρίας ἐκκλησίας, ὡς πρὸς τὴν σύγκλητον σχετικῶς. 22. Τὸ σχοινίον] ἐπειδὴ οἱ πολλοὶ κεχυμένοι εἰς τὴν ἀγορὰν, οὐ ῥαδίως συνήγοντο εἰς τὴν Πνύκα. διωρίζονται ὑπηρεταὶ δύο συνάγειν αὐτούς· κᾶπειδὴ οὐδ' οὕτως ἐπέιθοντο περιέβαλλον αὐτούς ὄπισθεν ὡς δικτύῳ, σχοινίῳ βεβαμμένῳ μίλτῳ, συνήλαυνον οὕτω χωρεῖν τοῦ πρόσω· εἰ δὲ μὴ ἐπέιθοντο, ἐχρίνοντο τῇ μίλτῳ· τῷ δὲ χρισθέντι ἐπετίθεισαν ζημίαν. 24. ὠστιοῦνται] ἀποθοῦνται παραγκωνιζόμενοι ὑπ' ἀλλήλων, τίς τίνα τῶν πρώτων ξυλίνων ἐθρῶν αὐτὸς πρῶτος καταλάβῃ. 27. Προτιμῶσιν οὐδέν] οὐδέν φροντίζουσιν, ὡς κᾶν τῷ Πλούτῳ,

Νοστών κάθημαι· κᾶτ' ἐπειδὴν ὦ μόνος,
 Στένω, κέχρηνα, σκορδίνωμαι, πέρδομαι, 30
 Ἄπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
 Ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἔρων,
 Στυγῶν μὲν ἄστῃ, τὸν δ' ἐμόν δῆμον ποθῶν,
 Ὅς οὐδεπώποτε· εἶπεν ἌΝΘΡΑΚΑΣ ΠΡΙΩ·
 Οὐκ ΟΞΟΣ, οὐκ ΕΛΑΙΟΝ, οὐδ' ἤδη ΠΡΙΩ· 35
 Ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, γὰρ ΠΡΙΩΝ ἀπῆν.
 Νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἤκω παρεσκευασμένος
 Βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
 Ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
 Ἄλλ' οἱ Πρυτάνεις γὰρ οὐτοῖ' μεσημβρινοί. 40
 Οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ ἔλεγον·
 Ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστιζεται.

ΚΗΡ. Πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν,
 Πάριθ' ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦ. Ἦδη τις εἶπε;

ΚΗΡ. Τίς ἀγορεύειν βούλεται; 45

ΑΜΦ. Ἐγώ.

ΚΗΡ. Τίς ὢν;

οὐδὲν προτιμῶσι. 31. Παρατίλλομαι] ἀνασπῶ τὰς τρίχας οἰασθήποτε· ἐν γὰρ τοῖς σπουδαίαις παρενεῖρει καὶ τῶν κωμικῶν. τὸ δὲ γράφειν ἄπερον, εἰμὴ ἐπὶ τῆς γῆς τῷ τῆς χειρὸς δακτύλῳ. 34. Ἄνθρακας πρίω] πρίασο καὶ πρίω προστακτικόν. Ἄχαρνεὺς ὢν ὁ Δικαιοπόλις, καταβοᾶ τοῦ πολέμου, ὡς ἀποστερήσαντος αὐτοὺς τῶν ἀγαθῶν, & ἦν αὐτοῖς πρὸ τούτου· οὐδέποτε γὰρ ἔλεγεν ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ ἄνθρακας πρίασο· οὐ γὰρ εἰσὶν ἡμῖν, οὐδ' ὄξος, οὐδ' ἐλαιον· ἀλλ' οὐδὲ ἤδει τὸ ῥῆμα τοῦτο Πρίω. ἀλλ' αὐτὸς ἕκαστος προὐμηθεύετο πάντα καὶ ὁ Πρίων, ὃ ἐστὶν ὁ πριάμενος οὐκ ἦν εἰσήγαγε δὲ τὴν ἄχρηστον μεταχὴν Πρίων ἐκ συναρπαγῆς τῶν εἰρημένων χάριν τοῦ γελοίου. 43. Πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν] εἰσελθόντων τῶν βουλευτῶν εἰς τὸ θέατρον, παριῶν ὁ Κήρυξ, πατρέπει τὸν βουλόμενον δημηγορεῖν, Κάθαρμα δὲ χοιρίδιον ἐσφαγμένον· οὐ τῷ αἵματι περιέβραινεν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἡ βουλή. 44. Ἦδη τις εἶπε] εἰπόντος τοῦ Κήρυκος, πάριτε, Ἄμφίθεος πρόθυμος ὢν δημηγορήσαι, ἐρωτᾷ, εἰ ὁ Κήρυξ εἶπε τὸ, τίς ἀγορεύειν βούλεται, ἵνα μὴ φθά-

- ΑΜΦ. Ἀμφίθεος.
 ΚΗΡ. Οὐκ ἄνθρωπος;
 ΑΜΦ. Οὐκ,
 Ἄλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Διμήητρος ἦν,
 Καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
 Γαμει δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήτην ἐμήν,
 Ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ 50
 Ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
 Σπονδὰς ποιῆσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνω.
 Ἄλλ' ἀθάνατος ὦν, ὦνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω
 Οὐ γὰρ διδάσιν οἱ Πρυτάνεις.
- ΚΗΡ. Οἱ τοξόται —
 ΑΜΦ. ὦ Τριπτόλεμε, καὶ Κελεέ, περιόψεσθέ με; 55
 ΔΙΚ. ὦνδρες Πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,
 Τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
 Σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
- ΚΗΡ. Κάθησο, σῖγα.
 ΔΙΚ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὐκ
 Ἦν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι. 60
 ΚΗΡ. Οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις —
 ΔΙΚ. Ποίου βασιλέως; ἄχθομαι γὰρ πρέσβεσι,
 Καὶ τοῖσι ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.
- ΚΗΡ. Σίγα.
 ΔΙΚ. Βαβαιιάξ, ὦ κβάτανα, τοῦ σχήματος.
 ΠΡ. Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, 65
 Μισθὸν φέροντας δύο δραχμάς τῆς ἡμέρας,

σας ἑτέρος τις, προκαταλάβῃ τὸ βῆμα. 46. Ἀμφίθεος] ὃ διερμηνεύεται ἀμφοτέρωθεν θεός. 54. Οἱ τοξόται] παραλαλήσαντος οὕτω τοῦ Ἀμφιθέου, καλεῖ τοὺς δημοσίους ὑπηρέτας ὁ Κήρυξ, ἵν' ἐκβάλωσιν ἐκεῖνον ἔξω. ἐκεῖνος δ' αὖ ἐξωθούμενος, ἐπικαλεῖται τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους πρὸς ἐπικουρίαν. 60. Ἦν μὴ πρυτανεύσητέ] χρηματίσητε, πράξητέ τι σήμερον περὶ εἰρήνης. 63. Τοῖσι ταῶσι] τοῖς δίκην ταῶνων ποικίλα καὶ ἀλαζονικά ἡμφισμενοῖς· δς ἰδὼν εἰσιόντας τοὺς πρέσβεις Περσιστὶ κεκοσμημένους, ἀνέκραξε Βαβαιιάξ,

Ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντας —

ΔΙΚ. Οἴμοι τῶν δραχμῶν.

ΠΡ. Καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεθα διὰ τῶν Καῦστρίων

Πεδίων ὄδοιπλανῶντες ἐσκηνημένοι,

Ἐφ' ἄρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,

70

Ἀπολλύμενοι.

ΔΙΚ. Σφόδρα γ' ἄρ' ἐσωζόμεν ἔγω.

Παρά τὴν ἔπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος;

ΠΡ. Ξενιζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν

Ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων

Ἄκρατον οἶνον ἡδύν.

ΔΙΚ. ὦ Κραναὰ πόλις,

75

Ἄρα αἰσθάνη τὸν κατάγελων τῶν πρέσβειων;

ΠΡ. Οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους,

Τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν καὶ πιεῖν.

ΔΙΚ. Ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.

ΠΡ. Ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασιλείῃ ἤλθομεν

80

Ἄλλ' εἰς ἀπόπατον ὄχετο, στρατιάν λαβῶν,

Κάχεζεν ὀκτῶ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.

ΔΙΚ. Πόσου δὲ τὸν πρῶκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;

Ὡ Ἐκβάτανα, ἔνεκα τῆς στολῆς. 67. Ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντας] πρὸ δώδεκά που ἐτῶν φασὶν εἶναι ταῦτα. κωμῶδει δὲ τούτοις τοὺς Ἀθηναίους, ὡς μισθῶν μὲν φροντίζοντας, ἀφροντισοῦντας δὲ τῶν πραγμάτων. 68. Καῦστρίων πεδίων] Κάυστρος ποταμὸς Λυδίας. 70. Μαλθακῶς] φαύλως, ἀθλίως, τάλαιπῶρος. 71. Σφόδρα . . . ἐσωζόμεν] ἐν εἰρωνείᾳ ταῦτο· εἰ γὰρ ὁμοίως ἀπώλλυσθε ἐν ὁδοῖς, μὴ ἐγὼ διῆγον ἐν ἀνέσει πολυορκούμενος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καὶ πρυγάνων καὶ συρφετοῦ ἐπὶ τῶν τειχῶν καθεύδων; 75. Κραναὰ] οὕτως ἐκαλοῦντο αἱ Ἀθῆναι, ὡς εἴρηται πρὸ τούτων, ἦτοι διὰ τὸ λεπτόγειον καὶ τραχὺ, ἢ ἀπὸ Κραναοῦ τοῦ βασιλέως. 76. Ἄρα αἰσθάνη] ὅσον καταγέλαστοί εἰσι. πρὸς δὲ τοὺς πλησίον ταῦτα λέγει. 80. Λαικαστάς] ὡς ἂν εἴποι Διογένους, ἐνεργοῦντας καὶ πάσχοντας. 82. Ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν] οὐροδοχείων· τὴν τῶν Περσῶν τρυφήν κωμῶδει. ἐννοεῖται δὲ καὶ ἄλλως ταῦτα· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰς πόλεμον εἰς ἀπόπατον ἔφη. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πόσου χρόνου συνῆγε

- ΠΡ. Τῇ πανσελήνῳ κᾶτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε·
 Εἴτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὄλους 85
 Ἐκ κριβάνου βοῦς.
- ΔΙΚ. Καὶ τίς εἶδε πώποτε
 Βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.
- ΠΡ. Καί, ναί μὰ Δί', ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνόμου
 Παρέθηκεν ἡμῖν ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ ΦΕΝΑΞ.
- ΔΙΚ. Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμάς φέρων. 90
- ΠΡ. Καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Ψευδαρτάβαν,
 Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν.
- ΔΙΚ. Ἐκκόψειέ γε
 Κόραξ πατάξας τόν γε σόν τοῦ πρέσβειως.
- ΚΗΡ. Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός —
- ΔΙΚ. Ὡναξ Ἡράκλεις·
 Πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις, 95
 Ἡ περὶ ἄκραν κάμπτων, νεώσοικον σκοπεῖς;
 Ἄσχωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμόν κάτω.
- ΠΡ. Ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἄττα σ' ἀπέπεμψεν, φράσον,
 Λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὧ Ψευδαρτάβα.
- ΨΕΥ. Ἰαρταμάν ἐξαρξ' ἀναπισσόναί σάτρα. 100
- ΠΡ. Ξυνήκαθ' ὃ λέγει;

τὸν στρατὸν, τὸν πρῶτον εἶπεν. 84. Τῇ πανσελήνῳ] μῆνα ὄλον· ἢ μέχρι τοῦ γενέσθαι πανσέληνον. 87. Βοῦς κριβανίτας] καὶ τίς εἶδε πώποτε βοῦς ἐν κριβάνῳ, μέγα ἐν μικρῷ, ὠπημένους; ὡ τῶν ἀλαζονευμάτων. 88.] Τριπλάσιον Κλεωνόμου] ὡς μεγάλωσον πανταχοῦ εἰσάγει τὸν Κλεωνόμον καὶ ἀδδιδράγον· ἡδὴ δὲ καὶ φενακιστήν. 91. Ψευδαρτάβαν] πρὸς τῷ μιμήσασθαι τὰ τῶν Περσῶν ὀνόματα εἶναι φασὶ καὶ μέτρον τι ἐκεῖ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ Ἄρτάβη καλούμενον· ὀφθαλμοὶ δὲ καὶ ὠτακουσται ἐλέγοντο αἱ ἀμφὶ τὸν βασιλέα ἐν τοῖς πράγμασιν ὄντες. 94. Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός] παρίτω, εἰσαγέσθω εἰς τὴν βουλήν. 95. Ναύφρακτον βλέπεις] ὑπεροπτικὸν καὶ σοβαρὸν βλέμμα ἔχεις, ἢ μέγα ὄμμα ὡς τὰ τρήματα τῶν τριήρων, δι' ὧν εἰσέρχονται αἱ κῶπαι· ὅπου καὶ ἄσχωμά ἐστι ταῖς κῶπαις· ἢ ὡς ναυτικόν τινα στρατὸν περιδλέπων, ἢ ὡς ὅτε τις κάμπτει ἀκρωτήριόν τι, νεώσοικον σκοπεῖ τινα· ἄσχωμα δὲ ὡς προσωπεῖόν τι ἦν περὶ τοὺς ὀφθαλμούς. 100. Ἰαρταμάν]

- ΔΙΚ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω ἴγω μὲν οὔ.
- ΠΡ. Πέμφειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
Δέγε δὴ σὺ μεῖζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
- ΨΕΥ. Οὐ λήψι χρῦσο χαυνόπρωκτ' Ἴαοναῦ.
- ΔΙΚ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς.
- ΚΗΡ. Τί δ' αὖ λέγει; 105
- ΔΙΚ. Ὅτι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἴάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
- ΠΡ. Οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὁδὶ γε χρυσοῦ λέγει.
- ΔΙΚ. Ποίας ἀχάνας; σὺ μὴν ἀλαζῶν εἶ μέγας.
Ἄλλ' ἀπιθ'· ἐγὼ δὲ βασιανῶ τοῦτον μόνος. 110
Ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί,
ἵνα μὴ σὲ βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.
Βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
(Ἀναεὺει δὲ Ψευδαρτάβας)
Ἄλλως ἄρ' ἐξαπατῶμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβειων;
(Ἐπινεύει δὲ Ψευδαρτάβας)
Ἑλληνικὸν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὗτοι. 115
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθὲνδ' αὐτόθεν.
Καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοι τὸν ἕτερον τουτονί
Ἐγῶ δ', ὅς ἐστι Κλεισθένης ὁ Σιδυρτίου.
Ἦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξευρημένε·

παίζει τὴν Περσίδων φωνήν. 106. Ἴάονας] Ἴωνας. ἔλεγον δὲ οὕτω πάντας τοὺς Ἕλληνας οἱ Πέρσαι. 109. Ἀχάνας] μέτρον ἢ ἀχάνη 48 μεδίμων. Ἐνταῦθα οἱ μὲν πρέσβεις φιλοτιμοῦνται δεῖξαι, ὅτι κατάρθωσαν δοθῆναι χρυσίον πολὺ παρὰ βασιλέως τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλ' ὁ ὀφθαλμὸς ἀρνεῖται τοῦτο. 112. Βάμμα Σαρδιανικόν] βαφή ἐκ Σάρδεων ἐρυθρᾶ, ἵνα μὴ σε μαστίζων, ἐρυθρὸν ποιήσω τῷ αἵματι. Πρὸς τουτονί, πρὸς ἐμὲ αὐτόν. 115. Ἑλληνικὸν ἐπένευσαν] ἐκ τοῦ νεύματος τεκμαίρεται αὐτὸν Ἕλληνα, ἀλλ' οὐ Πέρσην εἶναι· καὶ διὰ τὸ εἶναι εὐνούχους ἐν Πέρσαις εὐνούχους τούτους γελοίως ποιεῖ· ἕνα δὲ εἰσαγαγὼν ἀνωτέρω, δύο ἐνταῦθα παρίστησι. 118. Κλεισθένης καὶ Στράτων] ἀμφότεροι μαλακοὶ ὄντες, ἐποίουν τὸ γένειον λειότερον. διὸ καὶ εὐνούχοις αὐτοὺς εἰκάζει εἰς μαλακίαν. 119. Ἦ θερμόβουλον πρωκτὸν] Εὐ-

- Τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πῶγων' ἔχων, 120
 Εὐνοῦχος ἡμῖν ἤλθες ἔσκευασμένος,
 'Οδὶ δέ, τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;
- ΚΗΡ. Σίγα, κάθιζε.
 Τὸν βασιλέως ὑφθαλμὸν ἢ βουλή καλεῖ
 'Ες τὸ Πρυτανεῖον. 125
- ΔΙΚ. Τοῦτο δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
 Κᾶπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
 Τούσδε ξενίζειν οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.
 'Αλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
 'Αλλ' Ἀμφίθεος μοι ποῦ 'στιν;
- ΑΜΦ. Οὔτοσί πάρα.
- ΔΙΚ. 'Εμοὶ σὺ, ταυτασί λαβὼν ὀκτῶ δραχμάς, 130
 Σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνω,
 Καὶ τοῖσι παιδίοισι, καὶ τῇ πλάτιδι·
 'Υμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε, καὶ κεχῆνατε.
- ΚΗΡ. Προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκου.
- ΘΕΩΡ. 'Οδί.
- ΔΙΚ. Ἔτερος ἀλλαζὼν οὔτος εἰσκηρύττεται. 135
 ΘΕΩΡ. Χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἤμεν ἐν Θράκῃ πολὺν —
 ΔΙΚ. Μὰ Δι' οὐκ ἂν, εἰμισθόν γε μὴ ἴφρες πολὺν.
 ΘΕΩΡ. Εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θράκην ὕλην,

ριπίδην παρωδήσας, κωμῳδεῖ· δε λέγει που ἐν Μήδειᾳ, ὦ θερμόβουλον σπλάγχχον· ὁ δὲ ἀντὶ τούτου τὸν πρῶκτὸν ἀντεισηγάγε· τὸ δὲ ἐξευρημένε ἐξυρημένε ἐν ἄλλοις κεῖται. 120. [Ὡ πίθηκε] καὶ τοῦτό φασι παρωδιαν εἶναι ἐκ τῶν Ἀρχιλόχου, ὃς ἔφη· Τοιάνδε δ', ὦ πίθηκε, πυγὴν ἔχων. 125. Τοῦτο δὲ οὐκ ἀγχόνη;] ὄρῳν ὁ Δικαιοπόλις τὸν δῆμον θωπευόμενον. καὶ τοὺς πρέσβεις καλοῦντα εἰς σίτησιν, παντὸς δὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ, βουλευέται ἰδίᾳ σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους, ἀγανακτεῖ δ' ἔτι, ὅτι αὐτὸς μὲν ταιλαιπωρεῖ, τούτους δὲ οὐ κωλύει ἡ θύρα εἰς ξενίαν. 132. Καὶ τῇ πλάτιδι] τῇ γυναικί, παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ. 133. Ὑμεῖς δὲ] οἱ δημόται στέλλετε πρέσβεις εἰς Πέρσας καὶ εἰς Σιτάλκην, χαίνοντες φανακισμοῖς τοῖς ἐκείνων. 134. Προσίτω Θέωρος] ἕτερος Ἀθηναῖος οὔτος ἐπανεληθὼν ἀπὸ τῆς πρεσβείας. 138. Κατένιψε] ἐλεύκανεν ὁ θεὸς χιόνι.

- Καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
 Ὅτ' ἐνθαδὶ Θεόγονις ἠγωνίζετο. 140
- Τοῦτον μετὰ Σιτάλκου ἐπινόη τὸν χρόνον·
 Καὶ δῆτα φιλαθῆναιος ἦν ὑπερφυῶς,
 Ὑμῶν τ' ἐραστῆς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
 Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ' ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΛΟΙ.
 Ὁ δ' υἷός, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα, 145
 Ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντος ἐξ Ἀπατουρίων,
 Καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρῃ·
 Ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
 Στρατιαν̄ τσαύτην, ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,
 Ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. 150
- ΔΙΚ. Κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι,
 Ὡν εἶπας ἐνταυθαῖ σὺ, πλὴν τῶν παρνόπων.
- ΘΕΩΡ. Καὶ νῦν, ὅπερ μαχιμώτατον Θρακῶν ἔθνος,
 Ἐπεμφεν ὑμῖν.
- ΔΙΚ. Τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.
- ΚΗΡ. Οἱ Θραῖκες, ἴτε δεῦρ', οὗς Θέωρος ἤγαγε. 155
- ΔΙΚ. Τουτὶ τί ἐστὶ τὸ κακόν ;
- ΘΕΩΡ. Ὀδομάντων στρατός.
- ΔΙΚ. Ποίων Ὀδομάντων ; εἰπ' ἐμοί, τουτὶ τί ἦν ;
 Τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακε ; τίς ;

140. Θεόγονις] ψυχρὸς ποιητής· ἴδε ἀνωτέρω. στίχ. 11. καὶ διὰ τοῦτο κατέψυξε τὴν Θράκην τῇ χιόνι ὁ ποιητής. 144. Ἐν τοῖς τοίχοις] σύνθεσις ἦν τοὺς φιλοῦντας καταγράφειν τὰ ὀνόματα ἐρωμένων, ὅπη δὴ τύχη· οἱ γὰρ ἐρωτικῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχοντες, ἤδιστ' ἀν συνεῖεν καὶ τοῖς ὀνόμασι. 145. Ὁ δ' υἷός] Σάδωκος οὗτος, ὃν καὶ Θουκυβιδης φησὶ πολιτογραφῆσαι τοὺς Ἀθηναίους. 146. Ἀπατουρίων] παρὰ τὸ ἀπαταῖσθαι ἐν τούτοις τοὺς Ἀθηναίους ἐπαίξε τὴν λέξιν· ἢ καὶ ἡ εὐρητὴ αὕτη ἐνεκα ἀπάτης, ἣν ἐξηπάτησαν τοὺς Βοιωτοὺς περὶ τὴν Οἰνώνην οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἀρχὴν ἔχει· ἤγετο δ' ἐν τρισὶν ἡμέραις· ὧν ἡ πρώτη ἐκαλεῖτο Δορπία· ἡ δὲ, Ἀνάβρυσσις· ἡ δὲ τρίτη Κουρεώτις. 150. Πάρνοπεσι] ἀκρίδων εἶδος. 154. Τοῦτο μὲν σαφές] ἐν εἰρωνείᾳ, ὡς ἀσθενῶς ἢ ὀλίγων ἐκείνων ὄντων. 156. Ὀδομάντων στρατός] ἔθνος ἦν Μακεδονικόν, ἢ Θρακικόν οἱ Ὀδομάντοι. 158. Ἀποτέθρακε] ἀποθράζω, κόπτω

- ΘΕΩΡ. Τούτοις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῶ,
Καταπελτάσσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην. 160
- ΔΙΚ. Τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις ;
'Υποστένοι μὲν τ' ἂν γ' ὁ θρανίτης λεῶς,
'Ο σωσίπολις, οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
'Υπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
Οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ' ; 165
- ΘΕΩΡ. ὦ μόχθηρε σὺ,
Οὐ μὴ πρόσσει τούτοισιν ἐσκορδισμένοις.
- ΔΙΚ. Ταυτὶ περιείδεθ' οἱ Πρυτάνεις πάσχοντά με
'Ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων,
'Ἄλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
Τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι 170
Διοσημί' ἐστί, καὶ ῥάνις βέβληκέ με.
- ΚΗΡ. Τοὺς Θραξᾶς ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔννην.
Οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
- ΔΙΚ. Οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
'Ἄλλ' ἐκ Λακεδαιμόνος γὰρ Ἀμφίθεος ὀδί. 175
Χαῖρ' Ἀμφίθεε.
- ΑΜΦ. Μήπω, πρὶν ἂν γε στῶ τρέχων,

τὰ θρία, ὅ ἐστι τὰ φύλλα τῆς συκῆς· ἐκ μεταφορᾶς τίλλειν ἐστὶ τὸ αἰδοῖον, καὶ ψιλὸν τηρεῖν. 162. 'Ο θρανίτης λαδς] οἱ ναῦται ἐκ τοῦ μέρους τὸ ὄλον· θρανῖται γὰρ οἱ ἄνω ζευγῖται δέ, οἱ μέσοι, καὶ θαλαμῖται οἱ κατωτάτω ἐρέστοντες ἐν τριήρεσι. 165. Οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδα ;] ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ ἔλθῶν ὁ Δικαιοπόλις, ἔφερε σκόροδα· ταῦτα δὲ ἰδόντες οἱ Ὀδομάνται, ἤρπασαν ἄλλ' ἄλλοθεν. 166. Οὐ μὴ πρόσσει] μὴ προσέλθῃς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτριούνων, οὓς ὅποτε βοῦλοιντο συμπλέκειν εἰς μάχην, τρέφουσιν σκορόδοις, τὸν ἐνόντ' αὐτοῖς ὑπεκκαίοντες θυμὸν, καὶ ὀξύτερον ποιῶντες. 167. Περιείδετε] ἀντί περιόψεσθε. 171. Διοσημία] σημεῖόν τι ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ γενόμενον παρὰ κειρόν· ὅσον ἐν αἰθρᾷ νίφειν, ἢ ὑεῖν, ἢ τοιοῦτό τι· ἰδοὺ γὰρ, φησί, ῥάνις βέβληκέ με· ἐν δὲ τοῖς τοιοῦτοις οὐκ ἐκκλησίαζον· ἄλλ' εἰς νέαν ἀπ' ἐκείνης σελήνην. 174. Μυττωτὸν] σκοροδάμην· τὸ δὲ μυττωτὸν ἦν συσκευασμένον ἐκ σκορόδων, τυροῦ, ὠπῶν καὶ ἄλλων ἔτι λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι ἀφᾶρηται τῶν σκορόδων, ἐξ ὧν μάλιστα συσκευάζεται τὸ

Δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

ΔΙΚ. Τί δ' ἐστίν;

ΑΜΦ. Ἐγὼ μὲν δευρό σοι σπονδὰς φέρων

Ἔσπευδον· οἱ δ' ὠσφροντο πρεσβῦται τινες

Ἀχαρτικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνιοι,

180

Ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνιοι.

Ἐπειτ' ἀνέκραγον πάντες· ὦ Μιαρῶτατε,

Σπονδὰς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τετμημένων;

Κὰς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·

Ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον, κἀβῶν.

185

ΔΙΚ. Οἱ δ' οὖν βροώντων. ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;

ΑΜΦ. Ἐγωγε, φημί, τρία γε ταυτὶ γεύματα.

Αὗται μὲν εἰσι πεντέτεις, γεῦσαι λαβῶν.

ΔΙΚ. Αἶβοῦ.

ΑΜΦ. Τί ἐστίν;

ΔΙΚ. Οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι

Ὅζουσι πίττης, καὶ παρασκευῆς νεῶν.

190

ΑΜΦ. Σὺ δ' ἀλλὰ τασοὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβῶν.

ΔΙΚ. Ὅζουσι χ' αὗται πρέσβειων εἰς τὰς πόλεις

Ὅξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν συμμαχῶν.

ΑΜΦ. Ἄλλ' αὐταῖ σπονδαί σοι τριακοντούτιδες,

μυτιωτόν. 177. Ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας] οὔτοι γάρ, ὡς δεδρωμένης αὐτοῖς τῆς γῆς, οὐκ ἐδέχοντο τὰς σπονδὰς. 179. ὠσφροντο] αἱ γὰρ σπονδαὶ οἶνος ἦν, διὸ ὠσφροντο ἔφη· δῆλον δ' ἐκ τῶν μικρῶν κατωτέρω, ἔνθα φησί, γεῦται λαβῶν. 180. Στιπτοὶ] σκληροὶ ἐκ πρίνων καὶ σφενδάμων, καὶ ὅ,τι ποτὲ ἐστὶ σκληρότερον τῶν ξύλων· Ἀτεράμονες, ἐκ τῶν δυσεψήτων ὀσπρίων. 187. Τρία γεύματα] τριτὰς γὰρ σπονδὰς ἤνεγκεν, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων. 192. Ὅζουσι χ' αὗται πρέσβειων] ἀπόπειραν λαμβάνει, καὶ οἷα ὑπόρροφων τῶν σπονδῶν, ὥσπερ οἱ ἀποπειρώμενοι τοῦ οἴνου, εἰθ' οὕτω καταμαθῶν τὴν αὐτῶν ποιότητα, ἀποφαίνεται· Ἐνταῦθα τοῖνον αἱ σπονδαὶ δέξυττος ὄζουσι (τοῦτο γὰρ ἴσως δηλοῖ τὸ δέξυτερον ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ εἰς ὄξος ἐκτραπέντος) πρέσβειων πεμπομένων εἰς τὰς πόλεις τῶν συμμαχῶν, ὅπως ἐπιμείνωσιν. Ἐκ τούτων οὖν ἀνακεφαλαίωσαι· ἂν τις τὰ εἰρημμένα οὕτως. Αἱ μὲν πενταετείς ἀπαιτοῦσι ποιεῖν τριήρεις ἐξ ὑπαρχῆς· αἱ δὲ δεκαετείς, ἀσφαλισασθαι τοὺς συμμαχοὺς· αἱ δὲ

Κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν.

ΔΙΚ.

Ἦ Διονύσια.

195

Αὐται μὲν ὄζουσι ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
Καὶ μὴ πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
Κἄν τῷ στόματι λέγουσι· Βαῖν' ὅποι θέλεις.

Ταύτας δέχομαι, καὶ σπένδομαι, κἄκπίομαι,
Χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας·

200

Ἐγὼ δὲ, πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς,
Ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιῶν Διονύσια.

ΑΜΦ. Ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟΡ. Τῆδε πᾶς ἔπου, δῖωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου

Τῶν ὄδοιπόρων ἀπάντων τῇ πόλει γὰρ ἄξιον

205

Ἐυλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον· ἀλλὰ μοι μνηύετε,

Εἴ τις οἶδ', ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.

ΗΜΙΧ.

Ἐκπέφυγ', οἴχεται

Φροῦδος.

ΗΜΙΧ.

Οἴμοι τάλας,

Τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν.

210

Οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεό-

τητος, ὅτ' ἐγὼ, φέρων

Ἄνθράκων φορτίον,

Ἦκολούθουν Φαύλλῳ τρέχων,

Ἦδε φαύλως ἂν ὁ

Σπογδοφόρος, ὑπ' ἐμοῦ διω-

215

τριακονταετῆς, εἰρήνην πολυχρόνιον. 197. Σιτία ἡμερῶν τριῶν] παράγγελμα τοῦτο τῶν στρατηγῶν. Αὐριον ἔπεσθε τῷ ἡγουμένῳ, ἔχοντες σιτία τριῶν ἡμερῶν. 198. Κἄν τῷ στόματι λέγουσιν] αἱ σπονδαὶ, μονονουχί φωνήν ἀφιεῖσαι, λέγουσι. Νῦν βαῖνε, ὅποι ἂν θέλῃς. 204. Τῆδε πᾶς ἔπου] ὁ χορὸς τῶν Ἀχαρνέων καταδιώκει τὸν τὰς σπονδὰς κομίσαντα Ἀμφίθεον. 205. Τῶν ὄδοιπόρων] Ἄττικὴ ἢ φράσις ἀντὶ τοῦ πυνθάνου τῶν ὄδοιπόρων περὶ τοῦτου τοῦ ἀνδρός, διαβατικῶς δὲ. πυνθάνομαί σου ταῦτα ἀντὶ περὶ τούτων. 214. Φαύλλῳ] ἄριστος δρομεὺς ἦν οὗτος, οἱ μὲν παρ' Ὀμήρῳ ἦρωες, γεγηρακότες ἦδη ἐκαυχῶντο, ἐφ' οἷς ἦσαν πεπρακότες ἐν πολέμοις, νέοι ὄντες οἱ δὲ γεωργοί

κόμενος, ἐξέφυγεν,

Οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.

Νῦν δ' ἐπειδὴ στερρόν ἤδη τοῦμόν ἀντικνήμιον,
Καὶ παλαιῶ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται, 220
Οἴχεται.

ΗΜΙΧ. Διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγγάνοι ποτέ,
Μηδέπερ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνεάς,

Ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ

Καὶ θεοί, τοῖσιν ἐ-

χθροῖσιν ἐσπέισατο, 225

Οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος

Ἐχθοποδὸς αὔξεται

Τῶν ἐμῶν χωρίων·

Κοῦκ ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνος αὐ-
τοῖσιν ἀντεμπαγῶ 230

Ὅξυς, ὀδυνηρὸς, ἐπί-

κωπος, ἵνα μήποτε

Πατῶσ' ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ΧΟΡ. Ἄλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν Βαλλήναδε,
Καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὔρεθῃ ποτε· 235
Ὅς ἐγὼ βάλλων, ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

ἐνταῦθα, ἐφ' οἷς ἔφερον φορτίους τρέχοντες. 218. Ἀπεπλίξατο] οὐκ ἂν ἀπέφευγεν, χρώμενος μεγάλοις βήμασι. 219. Στερρόν] ξηρόν, ἀκίνητον, καὶ οὐχ ὑγρὸν καὶ εὐκαμπές. 220. Λακρατίδῃ] ἄρχων Ἀθηναίων ἦν οὗτος ἐπὶ Δαρεῖου· φασὶ δὲ πολλὴν ἐπ' αὐτοῦ ἄρχοντος γενέσθαι χιόνα, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐξιέναι· ἐντεῦθεν δὲ τὰ ψυχρὰ πάντα ἀνέφερον τῷ Λακρατίδῃ· ἑαυτὸν δὲ λέγει ἐνταῦθα ὡς παλαιὸν, καὶ μὴ δυνάμενον βαδίσειν. 221. Μὴ ἐγγάνοι] μὴ ἐπεγγελάῃ· οὐ γὰρ καταπροΐξεταιί μου, καὶ περ γέροντος ὄντος. 229. Σχοῖνος] φυτὸν τοῦτο εἰς τὸ ἄκρον σφόδρα ὀξύ· ὁ δὲ νοῦς, πρὶν ἂν ἀμύνωμαι, ἀνθ' ὧν τοὺς ἐμοὺς ἐδηρώσαντο ἀγρούς. 234. Βαλλήνα δὲ] ἀντὶ τοῦ Πελλήνα δέ· ἵνα ἐννοῆται καὶ τὸ βάλλειν· ἦν δὲ ἡ Πελλήνη δημὸς Ἀττικῆς· ἐγένετο δὲ ἐν ταύτῃ ποτὲ μάχη πρὸς Πεισίστρατον· διὸ τὸ γενναῖον δηλοῦν βούλεται ἐνταῦθα· ὡς εἰ ἔλεγε, βάλλετε αὐτὸν γενναίως, ὥσπερ τὸν τύραννον ἐν τῇ Πελλήνῃ. 236. Οὐκ ἂν ἐμπλήμην] οὐκ ἂν κορεσθεῖην βάλλων ἐκεῖνον λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ, ΘΥΓΑΤΗΡ, ΚΗΦΙ-
ΣΟΦΩΝ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΛΑΜΑΧΟΣ.

- ΔΙΚ. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
- ΧΟΡ. Σίγα πᾶς. ἤκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας;
Οὗτος αὐτός ἐστιν, ὃν ζητοῦμεν· ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
'Εκποδῶν. θύσων γὰρ ὦνῆρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται. 240
- ΔΙΚ. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
Πρόϊθ' ἐς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανήφορος'
'Ο Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.
- ΓΥΝ. Κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἴν' ἀπαρξώμεθα.
- ΘΥΓ. ὦ μήτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν, 245
'Ἴν ἔτνος καταχέω τοῦ Ἰλατῆρος τουτουῖ.
- ΔΙΚ. Καί μὴν καλόν γ' ἔστ', ὦ Διόνυσε δέσποτα,
Κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμέ
Πέμφαντα, καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν,
'Αγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροῦς Διονύσια., 250
Στρατιάς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δ' ἐμοὶ
Καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
- ΓΥΝ. Ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλῆ καλῶς
Οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος,

237. Εὐφημεῖτε] Δικαιοπόλις δεξιόμενος τὰς σπονδὰς, ἀνεχώρησεν οἴκαθεν κἀνταῦθα θυσιάν βούλεται ποιεῖν μετὰ μητρὸς καὶ θυγατρὸς, καὶ δείκνυσι πᾶσι τὴν ἐπὶ τῆς σπονδῆς ἑαυτοῦ χαρὰν. 239. Πᾶς ἐκ ποδῶν] ὑποχωρεῖτε μικρὸν, ὅπως ἐλθόντα αὐτὸν ἐν τῷ μέσῳ θύσονται, ἀπροσδοκῆτως συλλάβωμεν. 242. Ἡ κανοφόρος] ἢ θυγάτηρ ἢ φέρουσα τὰ κανᾶ, ἐν οἷς ἐσσι τὰ πρὸς θυσιάν. 243. Ὁ Ξανθίας] δούλος οὗτος· φαλλὸς δὲ ξύλον ἦν ἐπίμηκες δέρματι περιβεβλημένον εἰς τὴν κορυφὴν εἰς σχῆμα τοῦ ἀνδρικοῦ αἰδοίου· ὃ ἔφερον ἐν τῇ τῶν Διονυσίων πομπῇ ὡς σύμβολον τῆς γεννήσεως. 245. Ἐτνήρυσιν] τὴν ζωμάσττρον, ὄργανον, δι' οὗ ἀρῶμενοι ἀπὸ τῆς ἀθάρας, ἐπέχεον κατὰ τοῦ Ἰλατῆρος· ὃς ἦν εἶδος ἄρτου πλατέος, ἢ πέμματος. 254. Θυμβροφάγον] βλέμμα. ὅπερ εἰκὸς ἔχειν τοὺς ἐσθλόντας θυμβρον, ὃ

- 255 Ὅστις σ' ὀπύσει, κᾶκποιήσεται γαλᾶς
 Σοῦ μηδὲν ἤτον βδεῖν, ἐπειδὴν ὄρθρος ἤ.
 Πρόβαινε, κᾶν τῷ ἄλφ φυλάττεσθαι σφῆδρα,
 Μῆ τις λαθίων σου περιτράγη τὰ χρυσία.
- ΔΙΚ. Ὡ Ξανθία, σφῶν δ' ἐστὶν ὄρθρος ἐκτέος
 Ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου. 260
 Ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἄσομαι τὸ Φαλλικόν
 Σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγου. πρόβα.
 Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου,
 Εἰγίκιωμε, νυκτοπεριπλάνη-
 τε, μοιχῆ, παιδεραστὰ, 265
 Ἐκτῷ σ' ἔτει προσεῖπον, ἐς
 Τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
 Σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
 τῷ πραγμάτων τε, καὶ μαχῶν,
 Καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγεῖς. 270
 Πολλῷ γὰρ ἔσθ' ἦδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,
 Κλέπτουσαν εὐρόνθ' ὠρικὴν ὑληφόρον,
 Τὴν Στρυμοδώρου Θραῖτταν ἐκ τοῦ Φελλέως,
 Μέσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-

ἐστὶν ἄγροικον, ἀπλοῦν. 255. Ὅπύσει] λήψεται, εἰς γάμον. — Κᾶκποιή-
 σεται γαλᾶς] εἰς αἰτιατικὴν τὸ γαλᾶς ἐκ συναρέσειως τοῦ γαλέας, ὡς καὶ
 τὸ συκέας συκᾶς. ἐννοεῖ δὲ παῖδας δριμυτάτους. 256. Ἐπειδὴν ὄρθρος ἤ]
 κατὰ γὰρ ὄρθρον τῆς πέψεως γενομένης, συμβαίνει μάλιστα πέρδειν κωμι-
 κὰ δὲ ταῦτα. 258. Τὰ χρυσία] τὰ ἐν τοῖς κανοῖς ὄντα πρὸς θυσίαν.
 259. Σφῶν δὲ ἐστὶν] ὑμῶν τῶν ὑπηρετούντων ἐστὶν ἐπιφέρειν τὸν φαλλὸν
 ὅπισθεν τῶν κανῶν ὄρθριον ἐν τῇ πομπῇ· ἐστὶ δὲ καὶ κωμικὸν ἔπεσθαι τὸν
 φάλλον ὄρθριον τῇ παρθένῳ· φαλλικὰ δ' ἄσματα ἦσαν Διονύσῳ εἰς τὸν φαλ-
 λὸν ἀδόμενα. 263. Φαλῆς] ταῦτόν τῳ φαλλὸς· προσωποποιεῖ δὲ νῦν αὐ-
 τόν· τὰ δ' ἐπίθετα, ὡς πρὸς ἔπαινον αὐτῷ ἐπίσεσώρευται. 270. Λαμάχων]
 ἢ φιλοπόλεμος ἦν ὁ στρατηγὸς οὗτος μάλιστα. 271. Πολλῷ γὰρ ἦδιον]
 εὐρεῖν τὴν ὠρικὴν τοῦ Στρυμοδώρου Θραῖτταν (δούλην) τὴν ξυλοφόρον, κλέ-
 πτουςαν ξύλα ἐκ τοῦ Φελλέως (λόφος δ' οὗτος σύνδεσθρος ἐν τῇ Ἀττικῇ) καὶ
 λαβόμενον μέτης, καταγιγαρτίσαι, καταπίεσαι ὡς τὰ γίγαρτα· ὃ ἐστὶν ὀπύ-

- βαλόντα καταγιγαρτίσαι, 275
 Φαλῆς, Φαλῆς.
 Ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίης, ἐκ κραιπάλης
 Ἐωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρυβλίον·
 Ἡ δ' ἄσπις ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
- ΧΟΡ. Οὔτος αὐτὸς ἐστίν, οὔτος. 280
 Βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
 Παῖε, παῖε τὸν μιαρὸν.
 Οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;
- ΔΙΚ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν ξυντρίψετε.
 ΧΟΡ. Σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιὰρὰ κεφαλῆ. 285
 ΔΙΚ. Ἐντὶ ποίας αἰτίας, ὦ ἡχαρνέων γεραίτατοι;
 ΧΟΡ. Τοῦτ' ἐρωτᾶς; ἀναί-
 σχυντος εἰ καὶ βδελυρὸς,
 Ὡ προδότα τῆς πατρίδος,
 Ὅστις ἡμῶν μόνος 290
 Σπεισάμενος, ἔπειτα δύ-
 νασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.
- ΔΙΚ. Ἐντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴστε γ'· ἀλλ' ἀκούσατε.
 ΧΟΡ. Σοῦ γ' ἀκούσομ'; ἀπολῆ.
 Κᾶτὰ σ' αὖ χῶσομεν τοῖς λίθοις. 295
 ΔΙΚ. Μηδαμῶς γε, πρὶν ἂν ἀκούσητ'. ἀλλ' ἀνάσχοισθ',
 Ὡ ἡγαθοί.
- ΧΟΡ. Οὐκ ἀνασχήσομαι·

σαι. 277. Ἐκ κραιπάλης] μετὰ τὴν χθεζῆν κραιπάλην, εὐθὺς ἔωθεν ἀποβ-
 ῥοφήσεις φυάλην εἰρήνης. 279. Ἐν φεψάλῳ] φέψαλος ὁ ἐκ τῶν καιομένων
 ξύλων μετὰ σπινθήρων ἐξαγόμενος καπνός· ὁμοίον δὲ τοῦτο τῷ, ὑπὲρ κα-
 πνοῦ τίθεσθαι τὸ πηδάλιον. 284. Τὴν χύτραν] τὴν τὸ ἔτνος ἔχουσαν· τού-
 του γὰρ αὐτῷ ἡμελε, κινδυνεύουσης αὐτῷ ἤδη τῆς κεφαλῆς. 292. Πρὸς ἔμὲ
 ἀποβλέπειν] ἔπειτα ὀρθῶς βλέπετε ἐπ' ἐμὲ, καὶ οὐκ αἰσχύνη κάτω βλέπων;
 295. Κᾶτα σ' αὖ χῶσομεν τοῖς λίθοις] καὶ καταχῶσομέν σε τοῖς λίθοις· κα-
 ταλεύσομεν· ὁμοίον δὲ τῷ τοῦ Ὀμήρου, Δαίον ἔσσο χιτῶνα· καὶ κατ' Εὐρι-
 πίδην, καταφονεύειν πέτροις, καὶ λευσίμῳ πετρώματι θανεῖν, καὶ πετρούμενον

Μηδὲ λέγε δὴ σὺ λόγον

ᾧς μεμίσσηκά σε Κλέ-

ωνος ἔτι μάλλον, ὃν ἐ-

γωγε κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσιν ποτ' ἐς
καττύματα.

300

Σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος, οὐκ ἀκούσομαι μακροῦς,

Ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν· ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΔΙΚ. ᾧ γαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν ἐάσατε· 305

Τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπείσαμήν.

ΧΟΡ. Πῶς δὲ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ,
Οἷσιν οὔτε βωμός, οὔτε πίστις, οὔθ' ὄρκος μένει;

ΔΙΚ. Οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
Οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων. 310

ΧΟΡ. Οὐχ ἀπάντων, ᾧ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾶς λέγειν
'Εμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγὼ σου φείσομαι;

ΔΙΚ. Οὐχ ἀπάντων, οὐχ ἀπάντων ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὀδῖ,
Πόλλ' ἂν ἀποφῆναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἅ καδίκουμένους.

ΧΟΡ. Τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικάρδιον, 315
Εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.

ΔΙΚ. Κᾶν γε μὴ λέξω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
'Υπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν δέρην ἔχων λέγειν.

ΧΟΡ. Εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ᾧ δημόται,
Μὴ οὐ καταξάινειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; 320

θανεῖν, καὶ λευσθῆναι πέτροις· πάντα ταῦτ' ἰσοδύναμα. 301. Ἐς καττύματα διὰ τὸ τὸν Κλέωνα βυρσοδέψην εἶναι, καὶ ὅτι καὶ πρὸς τοὺς ἱππέας ἦν τι ἐκείνῳ πάθος, ὡς δεδήλωται ἀνωτέρῳ στίχ. 7.— 308. Οἷς οὔτε βωμός] ἐδυσφημίζοντο μάλιστα οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς ἀπιστίαν· ὡς καὶ Εὐρυπίδῃ εἴρηται ἐν Ἀνδρομάχῃ,

» Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια.

310. Οὐχ ἀπάντων] τόλμη χρητῆται πολλῇ ὡς ἐπὶ δικαίσις. 315. Ταραξικάρδιον] ὡς δάκνον τὴν καρδίαν τὸ καλῶς περὶ ἐκείνων λέγειν. 218. Ἐπιξήνου] ξύλον τοῦτο, ἐφ' οὗ οἱ μάγειροι κατατέμνουσι τὸ χρέας. 320. Μὴ οὐ καταξάινειν] λίθοις αὐτὸν αἰμάσσειν, ὥστε πᾶν τὸ σῶμα καταφαινεῖται.

- ΔΙΚ. Οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέξεσεν.
 Οὐδ' ἀκούσεσθ', οὐδ' ἀκούσεσθ' ἔτερόν, ὦ ἄχαρνητῖδοι;
- ΧΟΡ. Οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα.
- ΔΙΚ. Δεινὰ γ' ἄρα πείσομαι.
- ΧΟΡ. Ἐξολοίμην, ἣν ἀκούσω.
- ΔΙΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄχαρνηκοί.
- ΧΟΡ. Ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί. 325
- ΔΙΚ. Δῆξοι' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.
 Ἄνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους,
 Ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὀμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαθῶν.
- ΧΟΡ. Εἴπ' ἐμοί. τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες δημόται,
 Τοῖς Ἀχαρνηκοῖσιν; ὑμῶν μῶν ἔχει του παιδίον
 Τῶν παρόντων ἔνδον εἴρξας; ἢ πῖ τῷ θρασύνεται; 330
- ΔΙΚ. Βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διασθερῶ.
 Εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεσται.
- ΧΟΡ. Ὡς ἀπολόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὄδ' ἔστ' ἐμός.
 Ἄλλὰ μὴ δράσης, ὁ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
- ΔΙΚ. Ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι. 335
- ΧΟΡ. Ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τένθε φιλανθρακέα.
- ΔΙΚ. Οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
- ΧΟΡ. Ἄλλὰ νῦν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε Λακεδαι-
 μόνιον αὐτὸν ὅ,τι τῷ τρόπῳ σου ἴστιν φίλον.
 Ὡς τότε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ. 340

321. Θυμάλωψ μέλας] δουλὸς πεπυρακτωμένος μὲν, ἀλλ' οὐκ ἀνημμένος, ἀλλὰ μέλας ἔτι. 325. Δῆξομαι ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ ;] οἱ Ἀχαρνεῖς ἦσαν ἀνθρακισταί, καὶ κοφίνους ἔφερον, ἐν οἷς τοὺς ἀνθρακας ἐπώλουν· τούτων δὲ τῶν κοφίνων λαθῶν τινὰς ὁ Δικαιοπόλις, τίθεται παρ' ἑαυτῆ ὡς ὀμηρον, ὥστ' εἴ τι βούλοιντο αὐτὸν κακῶς δράσαι, κατασφάξαι καὶ αὐτὸς τὸν κόφινον ὡς πεφιλημένον ἐκείνοις· κωμῶδει δὲ τούτοις τοὺς Ἀχαρνεῖς ὡς ἀνθρακέας. 333. Ὁ λάρκος] τὸ ἀνθρακοκάλαθον· προσωποιεῖ γὰρ αὐτὸν καὶ εἰς τὸν δῆμον καταγράφει. 334. Ὡ μηδαμῶς] μηδαμῶς, ὦ σὺ, ὃν οὐκ ἔχω ὅ,τι ποτ' ἄξιον εἶπω· σχῆμα ἀποσιωπήσεως ἐπὶ τῶν μὴ εὐχερῶς ἐχόντων κατ' ἄξιον ὀνομασθῆναι· ὅ καὶ Δημοσθένης πῆ ἐχρήσατο εἰπὼν, Ὡ, τί ἂν σε εἰπὼν ἄξιως εἶπω. 338. Τόν τε Λακεδαιμόνιον] λέγε τά τ' ἄλλα, καὶ περὶ τῶν

ΔΙΚ. Τούς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
 ΧΟΡ. Οὐτοῖ σοι χαμαί, καί σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
 ΔΙΚ. Ἄλλ' ὅπως μὴ ἔν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνται πρὸ λίθοι.
 ΧΟΡ. Ἐκσέσεισται χαμᾶζ'. οὐχ' ὄρᾳς σειόμενον;
 Ἄλλὰ μὴ μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ
 βέλος. 345

Ὡς ὅδε σειστός γε ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.

ΔΙΚ. Ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασεῖσιν μετὰ βοῆς,
 Ὀλίγου τ' ἀπέθανον, ἀνθρακες Παρναῖοι,
 Καί ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
 Ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνήν 350
 Ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὡσπερ σηπία.

Δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι
 Τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν,
 Ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μὴδὲν ἴσον ἴσῳ φέρων,
 Ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν 355
 Ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ', ὅσ' ἂν λέγω
 Καί τοι φίλῳ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγῶ.

ΧΟΡ. Τί οὖν οὐ λέγεις, τούπιξήνον
 Ἐξενεγκῶν θύραζε;
 Ὅτι ποτ', ὦσχέτλιε, 360
 Τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
 Πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος,

Λακεδαιμονίων ὅτι ποτ' ἂν ἦ σοι φίλον. 346. Ὡς ὅδε σειστός] σειόντες τὸν τρίβωνα, ἔν' ἐκπέσασιν αἱ λίθοι, ὀρχοῦνται κύκλῳ διὸ λέγει ἅμα τῇ στροφῇ τῆς ὀρχήσεως καὶ σεισμοῦ τῶν λίθων γίγνεται. 347. Ἀνασεῖσιν μετὰ βοῆς] τί ποτ' ἂν τοῦτο θηλοῖη, οὐ καταναῶ, εἰ μὴ τις εἴποι, ὅτι σφαζομένου τοῦ κορίνου, ἐμείλλον ἐκταράσειν ἑαυτοῦ μετὰ βοῆς τὸ δὲ Παρναῖοι ἢ ἀπὸ τοῦ ὄρους Πάρνηθος, ἐν ᾧ ξυλεία πολλή, ἢ ἀπὸ τοῦ Παρνασσοῦ ὡς μεγάλου. 350. Συχνήν μαρίλης] πολὺ τι χρῆμα ἀσβόλης ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐνετίλησεν, ἐξήμεσεν, ἐνέχει μοι ὑπὸ τοῦ φόβου, καθάπερ ἡ σηπία ἐκχεῖ τὸ μέλαν διωκομένη. 352. Ὀμφακίαν] οὐ καλὸν ἄνδρα ὄντα πικραν εἶναι τὸν θυμὸν πρὸς τὸ βάλλειν καὶ βοᾶν, μὴ ἐθέλοντα ἀκοῦσαι τὸ δίκαιον

Ὅτι φρονεῖς, ἔχει.

Ἄλλ', ἥπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
Θεῖς δεῦρο τοῦπίξηνον, ἐγχείρει λέγειν.

365

ΔΙΚ, Ἴδου θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί.

Ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὔτοσί, τυννουτοσί.

Ἀμέλει, μὰ τὸν Δί' οὐκ ἔνασπιδώσομαι·
Λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ἃ μοι δοκεῖ.

Καίτοι δέδοικα πολλά· τούς τε γὰρ τρόπους

370

Τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,

Ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν

Ἀνὴρ ἀλαζών, καὶ δίκαια κᾶδικα.

Κᾶνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολῶμενοι.

Τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι

375

Οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν·

Αὐτὸς τ' ἑμαυτὸν, ὑπὸ Κλέωνος ἅ' παθον,

Ἐπίσταμαι, διὰ τὴν πέρουσι κωμωδίαν.

Εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον

Διέβαλε, καὶ ψευδῇ κατεγλώττιζέ μου,

380

Κᾶκυκλοβόρει, κᾶπλυνεν ὥστ' ὀλίγου πάνυ

ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. 364. Ἄλλ' ἢ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω] ἀνωτέρω στίχ. 341 καὶ ἐξῆς· ἄφες φησὶ τὸ ἐπίξηνον, περὶ οὗ σοι ὁ λόγος, καὶ λέγε ἡμῖν, ὃ ἐγκυμονεῖς, καὶ οὗ ἡμᾶς πόθος ἔχει. 367. Τυννουτοσί] τοῦτο δὲ λέγων, δεικνύει τὸν μικρὸν ἑαυτοῦ δάκτυλον, ὡς μικρὸς ἐστίν· οὐ δὲ πεφυσιωμένος ἐν λόγοις περὶ τῶν ἀδίκων· οὐδ' ἔνασπιδωμένος ἀλαζονικῶς· ἀλλὰ μικρὸς οὕτω· λέξω δ' οὖν θεθαρήρηκως τὰ δίκαια περὶ τῶν Λακεδαιμονίων. 373. Ἀνὴρ ἀλαζών] τοὺς περὶ τὸν Κλέωνα ἔννοεῖ. 376. Ἐνταῦθα] ἐν ταῖς εὐλογίαις τῶν ἀλαζόνων πωλοῦντες ἑαυτοὺς (οἱ πολλοί) ἀγνοοῦσιν· οἱ δ' αὖ γέροντες ἤδονται ἐπιφέρειν τὴν ψήφον ἐν δικαστηρίοις· βούλεται δὲ τούτοις δηλοῦν, ὅτι οἱ ῥήτορες τοὺς πολλοὺς ἐξαπατῶσι ταῖς εὐλογίαις· τοὺς δὲ γέροντας τοῖς ψήφοις. 380. Κατεγλώττιζέ μου] φλυαρίαν πολλὴν κατέχει μου καὶ ψευδολογίαν. Ταῦτα δηλον, ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ ποιητοῦ λέγονται· πρὸ γὰρ τῆς κωμωδίας ταύτης παρέστησεν, ὡς φαίνονται, ἐτέραν τοὺς Βαθυλωνίους, ἐν ἧ καθήπτετο σφοδρῶς τῶν δημαγωγῶν παρόντων ξένων· διὸ Κλέων κατηγορήσας αὐτοῦ, ὡς ὑβρίσαντος τὸν δῆμον καὶ τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς, παρὰ μικρὸν εἶλε τὴν δίκην. 381. Κᾶκυκλοβό-

Ἐπιλόμην, μολυνοπραγμονούμενος.

Νῦν οὖν με πρῶτον, πρὶν λέγειν, ἔασατε

Ἐνσκευάσασθαι μ' ὄσον ἀθλιώτατον.

ΧΟΡ. Τί ταῦτα στρέφῃ, τεχνάζεις τε, 385

Καὶ πορίζεις τριβάς;

Λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα

Παρ' Ἱερωνύμου

Σκοτοδοασυπυκνότριχά

Τιν' Ἄϊδος κυνήν. 390

Εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανάς τὰς Σισύφου,

Ὡς σκῆψιν ἂν ἀγῶν οὔτος οὐκ ἐσδέξεται.

ΔΙΚ. ὦρα ἴσθι ἤδη καρτεράν ψυχὴν λαβεῖν,

Καὶ μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην,

Παῖ, παῖ.

ΚΗΦ. Τίς οὔτος;

ΔΙΚ. Ἐνδον ἔστ' Εὐριπίδης; 395

ΚΗΦ. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.

ΔΙΚ. Πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον;

ΚΗΦ. Ὅρθῶς ὦ γέρον.

Ὁ νοῦς μὲν, ἔξω συλλέγων ἐπύλλια,

Οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ

Τραγωδίαν. 400

ΔΙΚ. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη.

Ὅθ' ὁ δούλος οὕτωςί σοφῶς ἀπεκρίνατο.

ρει] ὡς χειμαρρὸς ῥέων, ἐτάραττέ με καὶ ἔπλυνε, πολυπραγμονῶν μου τοὺς μολυσμοὺς καὶ τὰ σκώμματα. 384. Ἐνσκευάσασθαι με] ταπεινὴν καὶ ἐλεεινὴν ἐνδύσασθαι σκευήν. 388. Παρ' Ἱερωνύμου] τραγωδῶν ἀνώμαλον τοῦτον γενέσθαι φασί· κἀπειδὴ ἐκόμα πάνυ, τὴν τοῦ Ἄϊδος κυνήν ἔφασαν αὐτὸν φέρειν, τὴν σκοτεινὴν καὶ θασιῖαν καὶ πυκνοῦφαντον. — Μηχανάς] δολιότητας ὡς παρ' Ὀμήρῳ·

» Σίσυφος, ὃς κέρδιτος ἐπὶ χθονίων γένοιτ' ἀνὴρ.

396. Ἐνδον, οὐκ ἔνδον, εἰ γνώμην ἔχεις] εἰ νοῦν ἔχεις, ἔνδον μὲν σωματικῶς, ἔξω δὲ νοερῶς, συλλέγων ἐπύλλια· ὑποκοριστικὸν τοῦτο τοῦ Ἔπος.

Ἐκκάλεσον αὐτόν.

ΚΗΦ.

Ἄλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚ.

Ἄλλ' ὅμως.

Οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.

Εὐριπίδην, Εὐριπίδιον,

Ἵπάκουσον, εἴπερ δῆποτ' ἀνθρώπων τινί·

405

Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.

ΕΥΡ.

Ἄλλ' οὐ σχολή.

ΔΙΚ.

Ἄλλ' ἐκκυκλήθητ'.

ΕΥΡ.

Ἄλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚ.

Ἄλλ' ὅμως.

ΕΥΡ. Ἄλλ' ἐκκυκλήσομαι. καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

ΔΙΚ.

Εὐριπίδην.

ΕΥΡ.

Τί λέλακας;

ΔΙΚ.

Ἀναβάδην ποιεῖς,

410

Ἐξὸν καταβάδην· οὐκ ἐτός χωλοὺς ποιεῖς.

Ἄταρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις,

Ἐσθῆτ' ἐλεινήν; οὐκ ἐτός πτωχοὺς ποιεῖς.

Ἄλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδην,

Δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.

415

Δεῖ γάρ με λέξαι τῷ Χορῷ ῥῆσιν μακράν.

Αὕτη δὲ θάνατον, ἣν κακῶς λέξω, φέρει.

ΕΥΡ.

Τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνέως ὁδὶ

Ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;

ΔΙΚ.

Οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.

420

406. Χολλίδης] Χολλίδαι μὲν δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς Χολλίδης δὲ ὁ κάτοικος· ὑπαινίττεται δὲ τι καὶ εἰς τὸν χωλόν. 408. Ἐκκυκλήθητι] ἐκκύκλησις μηχανή τις ἐστὶν ἐν τοῖς θεάτροις, ἧς στρεφομένης μεταστρέφονται τὰ πρόσω ποτὲ μὲν πρὸς ἑώ, ποτὲ δὲ πρὸς δύσιν. 410. Ἀναβάδην ποιεῖς;] τοὺς πόδας ἄνω ἔχων γράφεις; ἀληθῶς ἄρα καὶ οὐ μάτην χωλοὺς γράφεις. 416. Ῥῆσιν μακράν] χλευάζει τοῦτοις τοὺς προλόγους αὐτοῦ, ὡς μακροῦς. 418. Οἰνέως] ἦν δὲ δράμα Εὐριπίδου εἰς Οἰνέα· ὃν ταπεινὸν ἐποίητε προϊόντα· καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἄλλοις κωμωδεῖται, ὡς βαρυνδύτας ποιῶν

- ΕΥΡ. Τὰ τοῦ τυφλοῦ φοίνικος;
- ΔΙΚ. Οὐ Φοίνικος, οὐκ·
 Ἄλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
- ΕΥΡ. Ποίας ποθ' ὦ νῆρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
- Ἄλλ' ἢ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
- ΔΙΚ. Οὐκ· ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου. 425
- ΕΥΡ. Ἄλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
 Ἄ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὐτσί;
- ΔΙΚ. Οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κἄκεινος μὲν ἦν
 Χωλὸς, προσαιτῶν, στωμίλος, δεινὸς λέγειν.
- ΕΥΡ. Οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τηλέφον. 430
- ΔΙΚ. Ναί, Τηλέφον.
 Τούτου δὸς, ἀντιβολῶ σ', ἐμοὶ τὰ σπάργανα.
- ΕΥΡ. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου βράκωματα.
 Κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θεεσταίων βράκων,
 Μεταξὺ τῶν Ἴνους.
- ΚΗΦ. Ἴδου ταυτί λαβέ.
- ΔΙΚ. ὦ Ζεῦ, διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ,
 Ἐνσκευάσασθαί μ' οἶον ἀθλιώτάτον. 435
 Εὐριπίδη, πειδὴπερ ἔχαρίσω ταδί,
 Κἄκεινά μοι δὸς τᾶκόλουθα τῶν βράκων,
 Τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον,
 ΔΕΙ ΓΑΡ ΜΕ ΔΟΞΑΙ ΠΤΩΧΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΗΜΕΡΟΝ, 440
 ΕΙΝΑΙ ΜΕΝ ΟΣΠΕΡ ΕΙΜΙ, ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ ΔΕ ΜΗ.

τοὺς ἑαυτοῦ ἥρωας· ἀλλὰ καὶ ὧν νῦν φησιν ὁ νοῦς ἐκεῖ τείνει. 421. Τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος] τὸν Ἀμύντορος παῖδά φησιν, ὃς ἐπαιδαγωγῆσε τὸν Ἀχιλλέα· τυφλωθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἵάσατο αὐτὸν ὁ Χείρων. 423. Λακίδας] βράχη, τρύχη, διεβῆρηγμένα ἱμάτια. 426. Δυσπινῆ] τὰ δυσεξάληπτον τὸν πῖνον, ὃ ἔστι, τὸν ῥύπον ἔχοντα ἱμάτια· οὕτω γὰρ ἐποίησε καὶ τοῦτον ἡμφιεσμένον, ἐκπεπωκότα τοῦ Πηγᾶτου, καὶ χωλωθέντα. 430. Ναί Τηλέφον] καταλέξας πάντας εἰς ἔλεγχον, ἔστη ἐπὶ τοῦ Τηλέφου, ὡς μὴ ἐν δέοντι δῆθεν εἰσαγαγόντα τοιαῦτα βράχη εἰς τὸ θέατρον τὸν Εὐριπίδην. 435. Διόπτα] ὦ Ζεῦ, ὁ διορῶν καὶ καθορῶν τὰ πάντα· λέγει δὲ ταῦτα ὅπως ἴδῃ αὐτοῦ διεβῆρωτά πανταχόθεν τὰ ἱμάτια. 436. Ἐνσκευάσασθαί] ἐνοση-

- Τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ', ὅς εἰμ' ἐγώ·
 Τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἡλιθίους παρεστάναι,
 "Ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.
- ΕΥΡ. Δώσω· πυκνῆ γὰρ λεπτὰ μηχανᾶ φρενί. 445
- ΔΙΚ ΕΥ ΣΟΙ ΓΕΝΟΙΤΟ, ΤΗΛΕΦΩ Δ' Ἄ ΓΩ ΝΟΩ.
 Εὖ γ', οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι.
 Ἄτὰρ δέομαι γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
- ΕΥΡ. Τουτί λαβὼν ἄπελθε λαίνων σταθμῶν.
- ΔΙΚ. ὦ θυμ'· ὄραξ γὰρ ὡς ἀποθουῦμαι δόμων,
 Πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
 Γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ', Εὐριπίδῃ,
 Δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.
- ΕΥΡ. Τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχεις πλέκους χρέος;
- ΔΙΚ. Χρέος μὲν οὐδὲν· βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν. 455
- ΕΥΡ. Δυπηρὸς ἴσθ' ὦν, κάποχώρησον δόμων.
- ΔΙΚ. Φεῦ·
 Εὐδαιμονίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
- ΕΥΡ. Ἄπελθε νῦν μοι.
- ΔΙΚ. Μῆ, ἀλλά μοι δὸς ἐν μόνον

τέον τὸ δεῖ, ἢ ἔστω ἀντι προστακτικοῦ· ἐνακεύασαι με. 444. Σκιμαλίω] ὑβρίσω, χλευάσω· κυρίως δὲ τὸ τῷ δακτύλῳ παῖσαι τινὸς τὴν βίνα, ἢ ἀπόπειραν λαμβάνειν τῆς ἀλεκτορίδος, εἰ ἔχει ὠόν. 445. Μηχανᾶ] σὺ μηχανᾶ, ἐφευρίσκεις λεπτὰ καὶ ὑψηλὰ ἐκ φρενὸς πεπνυμένης. 446. Εὖ σοι γένοιτο, Τηλέφῳ δ' ἄ γὼ νοῶ.] ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ ἔχει ὧδε, Εὐδαιμονίης, Τηλέφῳ δ' ἄ γὼ φρονῶ· ἐκ δὲ τῶν Εὐριπίδου εἰς Τηλέφον τοῦτο φασὶν εἰληφθαι, ἔχον ὡδί·

» Καλῶς ἔχοιμι, Τηλέφῳ δ' ἄ γὼ φρονῶ.

449. Λαίνων σταθμῶν] τὰς τῆς θύρας παραστάδας λέγει λιθίνους. 450. ὦ θυμ'] ὦ θυμέ, ὦ ψυχῇ ἐμή· ὄραξ ὅπως ἀποπέμπομαι τῶν δόμων, ὅποτε δέομαι ἔτι πολλῶν, ὅθεν γενοῦ γλίσχρος, κολλητικὸς, προσαιτῶν ἔτι καὶ λιπαρῶν, ὅπως προσλάβῃς καὶ τὰ λοιπά· τὸ δὲ διακεκαυμένον λύχνῳ δηλοῖ, ὅτι οἱ γέροντες ἐν λύχνῳ νύκτωρ βαδίζοντες, περιεκάλυπτον τῇ σπυρίδι, ἵνα μὴ ἀπισθεσθεῖη τῷ ἀνέμῳ, καὶ οὕτως ἡ σπυρίς ἐκαίετο ἐν μέρει. 457. Ὅσπερ ἡ μήτηρ ποτέ] ἥτις ἦν λαχανοπῶλις· καταρᾶται ἄρα λίαν εὐπροσώπως.

Κοτυλίσιον, τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.

ΕΥΡ. Φέρου λαβῶν ταῦτ'· ἴσθ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις. 460

ΔΙΚ. Οὐπω, μὰ Δί', οἴσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζη κακά.

'Ἄλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον

Δός μοι χυτρίδιον, σφογγίῳ βεβυσμένον.

ΕΥΡ. Ἄνθρωπ', ἀφαιρήσῃ με τὴν τραγωδίαν.

"Ἀπελθε ταυτηνὶ λαβῶν.

465

ΔΙΚ. Ἀπέρχομαι.

Καί τοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνὸς, οὗ μὴ τυχῶν,

'Ἀπόλωλ'. ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·

Ταυτὶ λαβῶν ἄπειμι, καὶ πρόσειμ' ἔτι.

'Ες τὸ σπυρίδιον ἰσχνάμοι φυλλεῖα δός.

ΕΥΡ. Ἀπολεῖς μ'. ἰδοῦσοι, φροῦδά μοι τὰ δράματα. 470

ΔΙΚ. Ἄλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γὰρ εἴμ' ἄγαν

'Οχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.

Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην,

'Ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.

Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φιλότατον,

475

Κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,

Πλὴν ἐν μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον.

Σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος.

ΕΥΡ. Ὠνὴρ ὑβρίζει· κλεῖτε πακτὰ ὀμμάτων.

ΔΙΚ. ὦ θυμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.

480

'Ἄρ οἴσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιῇ τάχα,

Μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν,

459. Κοτυλίσιον] κοτύλην μικρὰν κεκλασμένον ἔχουσαν τὸ χεῖλος. 461. Οὐ-
πω . . . οἴα . . . [κακά] οὐκ οἴσθ' οἴα κακά σεαυτὸν ἐργάζη, μὴ μοι δούς· εἰς
ὑποψίαν κινεῖ τὸν Εὐριπίδην. 463. Σφογγίῳ βεβυσμένον] εἴ τι που τε-
τρημένον εἶη, καὶ σπάγγφ, ἵνα μὴ διαρρέη, βεβυσμένον· οὕτω γὰρ ἐπισκευά-
ζουσιν οἱ πένητες τὰ διεφθόγιστα. 469. Ἰσχνά φυλλεῖα] μεμαραμένα φύλ-
λα λαχάνων, ὡς πικρὸς δηλονότι λαχανοπάλιδος· τοιοῦτό τι λάχανον εὐτελες
ἦν καὶ ἡ σκάνδις. 472. Κοιράνους στυγεῖν] τοῦτ' ἀπέξυσται, φασίν, ἐξ Οἰ-
νέως, ἢ ὡς ἄλλοι, ἐκ Τηλέφου τοῦ Εὐριπίδου. 479. Πακτὰ] ἀσφαλῶς, ἵνα

Πρόβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῆ.

Ἔστηκας; οὐκ εἶ, καταπιὼν Εὐριπίδην;

Ἐπήνεσ'· ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία,

Ἄπελθ' ἐκαῖσε, κῆρα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ

Παράσχεις, εἰποῦσ' ἅτ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῆ.

Τόλμησον, ἴθι, χώρησον. ἄγ', ἐμὴ καρδία.

ΧΟΡ.

Τί δράσεις; τί φήσεις;

Ἴσθι νῦν ἀναίσχυντος

Ὦν, σιδηροῦς τ' ἀνὴρ·

Ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα,

Ἄπασι μέλλεις εἰς λέγειν τάναντία.

ΗΜΙΧ.

Ἄνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα.

Εἶά νυν, ἐπειδήπερ

Αὐτὸς αἰρῆ λέγειν.

ΔΙΚ.

Μῆ μοι φθονήσητ', ἄνδρες αἱ θεώμενοι,

Εἰ πτωχὸς ὢν, ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν

Μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγφῶδιαν ποιῶν.

Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε χ' ἡ τρυγφῶδια·

Ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.

Οὐ γάρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, ὅτι,

Ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω·

Αὐτοὶ γὰρ ἐσμέν, οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγῶν.

485

490

500

μῆ τις διορᾷ ὅτι ποιῶμεν. 483. Γραμμὴ δὲ αὐτῆ] ἀφετηρία, βαλβίς· ἐν-
τεῦθεν γὰρ μέλλει ἀφείς, τὸ στάδιον δραμεῖσθαι· μὴν ὠκνεῖς πρὸς τὸν ἀγῶ-
να, καὶ ταῦτ' ἐμφορηθεὶς τῶν Εὐριπιδείων ἤδη δραμάτων;— Ἐπήνεσα· ἐτόλ-
μησε γὰρ ἤδη ὁ θυμός. 486. Ἄπελθε ἐκαῖσε] εἰς τὸ ἐπίσηνον. 497. Μῆ
μοι φθονήσητε] ἐκ Τηλέφου τοῦ Εὐριπίδου·

» Μῆ μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄχροι,

» Εἰ πτωχὸς ὢν, τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσι λέγειν.

499. Τρυγφῶδιαν] κωμφῶδιαν ἕνεκα τρυγός, νέου οἴνου. 502. Κλέων] ἴδε
ἀνωτέρω (στίχ. 376).— 504. Ὁ ἐπὶ Ληναίῳ τε ἀγῶν] καὶ οὐχὶ ἐν Διο-
νυσίοις τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ ἀγομένοις, ὅτε καὶ τῶν συμμάχων πολλοὶ παρα-
γίνονται· ἀλλὰ τοῖς χειμερινοῖς καὶ ἐν ἀγροῖς, ἃ καὶ ἀγῶν ἐλέγετο ἐπὶ Λη-

- Κούπω ξένοι πάρεσιν· οὔτε γὰρ φόροι 505
 Ἦκουσιν, οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
 Ἄλλ' ἐσμέν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·
 Τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
 Ἐγωγε μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα·
 Καὐτὸς ὁ Ποσειδῶν, οὐκί Ταινάρῳ θεός, 510
 Σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
 Κάμοι γὰρ ἔστιν ἀμπέλια κεκομμένα·
 Ἄτάρ (φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ)
 Τί ταῦτα τοὺς Δάκωνας αἰτιώμεθα;
 Ἡμῶν γὰρ, ἄνδρες, (οὐχί τὴν πόλιν λέγω· 515
 Μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχί τὴν πόλιν λέγω·)
 Ἄλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
 Ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα,
 Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
 Καὶ που σίκυον ἴδοιεν, ἢ λαγώδιον, 520
 Ἢ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρους ἀλός,
 Ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ, κἀπέπρατ' αὐθημερόν·
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ, κἀπιχώρια·
 Πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγάραδε
 Νεανίαι κλέπτουσι μεθυσκότταβοι· 525

ναίῳ. 507. Περιεπτισμένοι] μεμονωμένοι, ἰδιάζοντες· περιπίτσειν γὰρ τὸ ἐκλεπίζειν τι τοῦ φλοιοῦ. 508. Τοὺς γὰρ μετοίκους] εἰ δὲ συνεῖεν τινες τῶν μετοίκων, τούτους ἄχυρα τῶν Ἀθηναίων ἐγὼ τίθημι, εἰ μὴ ἐννοεῖ τούτους αὐτοὺς τοὺς λελιτισμένους. 510. Ὁ ἐπὶ Ταινάρῳ θεός] Ταίναρον, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἐν ᾧ καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἀσφαλείου· ὅπου τὸ χάσμα τὸ καταφέρον εἰς τὸν ἄβυθον· ἐς τοῦτ' οὖν καθεσθέντας τοὺς Ἐλλώτας ἰκέτας, ἐξαγαγόντες κατέσφαξαν· μνήσας δὲ ὁ θεός, ἔσεισεν αὐτοῖς χαλεπῶς. 517. Παρακεκομμένα] κίβδηλα, ἄσημα, καὶ μιανὰ. 519. Τὰ χλανίσκια] τὰς χλανίδας· ἦν γὰρ ἀπηγορευμένον ψηφίσματι μηδὲν τῶν ἐκ Μεγάρων εἰσιέναι εἰς Ἀθήνας.— Σίκυον] εἶδος πέπονος· ταῦτα δὲ λέγοντες εἶναι Μεγαρικὰ, διήρπαζον ἀπαιτοῦντες. 525. Μεθυσκότταβοι] οἱ ἐν κοττάβοις μεθύοντες· ἔστι δὲ κότταβος παιδιὰ τις ἐν συμποσίοις· περὶ οὗ εἴρηται πολ-

Κᾶθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύνας πεφυσιγγωμένοι

Ἄντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·

Κᾶντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεβράγῃ

Ἐλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.

Ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλῆς οὐλύμπιος

530

Ἦστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,

Ἐτίθει νόμους, ὥσπερ σκολιά γεγραμμένους,

Ὡς χρὴ Μεγαρέας μῆτε γῆ, μῆτ' ἐν ἀγορᾷ,

Μῆτ' ἐν θαλάττῃ, μῆτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.

Ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πείνων βάδην,

535

Λακεδαμονίων ἐδέοντο, τὸ ψήφισμ' ὅπως

Καταστραφείη, τὸ διὰ τὰς λαικαστριάς·

Κοῦκ ἠθέλομεν ἡμεῖς, δεομένων πολλάκις.

Κᾶντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.

Ἐρεῖ τις ; οὐ χρῆν. ἀλλὰ τί χρῆν ; εἶπατε.

540

Φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις, ἐκπλεύσας σκάφει,

Ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,

Ἐκάθησθ' ἂν ἐν δόμοισιν ; ἦ πολλοῦ γε δεῖ·

Καὶ κάρτα μὲν τ' ἂν εὐθέως καθείλκετε

Τριακοσίας ναῦς· ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα

545

λάκις. 526. Πεφυσιγγωμένοι] ἠρεθισμένοι, ὡς τρώγοντες σκόροδα· φύσιγξ γὰρ τὸ λέπος, ἡ σκελὶς σχορόδου. 529. Λαικαστριῶν] πορνῶν· ἐντεῦθεν ἐρεθισθεὶς ὁ Περικλῆς, ἀπέκλεισε Μεγαρέας πάντων τῶν λιμένων τῶν τε τῆς Ἀττικῆς καὶ τῶν συμμάχων. 530. Ὁ Ὀλύμπιος] ὡς ὁ Ζεὺς· ἀποδοὺς γὰρ αὐτῷ τοῦνομα τοῦτο, προσέθηκε καὶ τὰς ἐκείνου πράξεις. 532. Ὡσπερ σκολιά] μιμούμενος, φασίν, ἃ ἔγραψε Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς κατὰ τοῦ πλοῦτου σκολιά, ἀρξάμενος ὧδε·

» Ὀφείλεις, ὦ τυφλὲ πλοῦτε, μῆτ' ἐν θαλάσῃ, μῆτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆναι· οὕτω δὴ καὶ Περικλῆς, Μεγαρέας μῆτ' ἀγορᾶς, μῆτε θαλάσσης, μῆτ' ἠπείρου μετέχειν. 535. Ὅτε δὴ ἐπείνων βάδην] κατὰ μικρὸν τοῦ λιμοῦ αἰξανομένου, ἐδέοντο Λακεδαιμονίων. 541. Φήνας] συκοφαντήσας· ὁ δὲ νοῦς εἴ τις Λακεδαιμονίων πλεύσας εἰς Σέριφον (τὴν εὐτελεστάτην πασῶν τῶν νήσων) καὶ ἀρπάσας κυνίδιον ἐπώλει, ἠνείχεσθ' ἂν ὑμεῖς ; οὔμενον· πῶς οὖν δεινὰ ποιοῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, βοηθοῦντες τηλικαύτῃ πόλει συμμ-

Θορύβου στρατιωτῶν, περι τριηράρχου βοῆς,
 Μισθοῦ δεδομένου, Παλλαδίων χρυσομένων,
 Στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρούμενων,
 Ἄσκων, τροπωτῆρων, κάδους ὠνουμένων,
 Σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις, 550
 Στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων
 Τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
 Τύλων φοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων.
 Αὐλῶν, κελουστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
 Ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδράτε· ΤΟΝ ΔΕ ΤΗΛΕΦΟΝ 555
 ΟΥΚ ΟΙΟΜΕΣΘΑ· ΝΟΥΣ ΑΡ' ὙΜΙΝ ΟΥΚ ΕΝΙ.

- ΗΜΙΧ. Ἄληθες, ὦ πίτριπτε, καὶ μιαρῶτατε;
 Ταυτὶ σὺ τολμᾶς, πτωχὸς ὢν, ἡμᾶς λέγειν;
 Καὶ συκοφάντης, εἴ τις ἦν, ὠνειδίσας;
 ΗΜΙΧ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ', ἅπερ λέγει,
 Δίκαια πάντα, κοῦδὲν αὐτῶν ψεύδεται. 560
 ΗΜΙΧ. Εἴτ' εἰ δίκαια, τοῦτο εἰπεῖν αὐτ' ἐχρῆν;
 Ἄλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.
 ΗΜΙΧ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
 Τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτός ἀρθήσῃ τάχα. 565
 ΗΜΙΧ. Ἰὼ Λάμαχ', ἰὼ βλέπων ἀστραπάς,

χιίδι. 547. Παλλαδίων χρυσομένων] σύμβολ' ἅττα τῆς Ἀθηνᾶς ἐπὶ τῶν πρῶτων ἦσαν τὰ Παλλάδια. 548. Στοᾶς στεναχούσης] τῆς λεγομένης Ἄλφιτοπόλιδος, ἐν ἧ ἦν καὶ ὁ σίτος τῆς πόλεως, οἰκοδόμημα Περικλέους κατὰ τὸν Πειραιᾶ.— Ἄσκων δὲ, ἀφ' ὧν ἐποίουν τοὺς τροπωτῆρας.— Τριχίδων] τοῦθ' ὁ παρ' ἡμῖν σαρδέλα καλεῖται.— Ὑπωπίων, τύλλων, οἰδημάτων ὑπὸ τῆς ἐργασίας.— Τύλων] ξυλίνων ἤλων.— Θαλαμιῶν] θαλαμῖα ἢ τρίτη τάξις τῆς ἐρείας.— Νιγλάρων, τερετίσματα καὶ κρούματ' ἅττα ἦσαν οἱ νιγλαροί. 555. Τὸν δὲ Τήλεφον] καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Εὐριπίδου· ἐξῆς δὲ τοῦ χοροῦ δίχα διαιρεθέντος, οἱ μὲν μέμφονται, ἃ πέρεσθεν ὁ Δικαίπολις· οἱ δὲ ἐπαινοῦσιν. 559. Καὶ συκοφάντης] καὶ εἴ τις ἡμῶν συκοφάντης, οὐκ ἀφῆκες ἄδηκτον, καὶ ἀνώδυνον. 566. Ἰὼ Λάμαχε] τὸν στρατηγόν, ὡς φιλοπόλεμον καλεῖ· τὸ δὲ βλέπων ἀστραπάς ὅμοιον ἂν εἴη τὸ πῦρ βλέπειν,

Βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φανείς·
 Ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλέτα,
 Εἶτε τις ἔστι ταξίαρχος, ἢ στρατηγός,
 Ἦ τειχόμαχος, ἀνὴρ, βοηθησάτω
 Τίς ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

570

ΛΑΜ. Πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας ;
 Ποῖ χρὴ βοηθεῖν ; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν ;
 Τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος ;

ΗΜΙΧ. Ὦ Λάμαχ' ἤρωσ τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων. 575

ΗΜΙΧ. Ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
 Ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακοῤῥοθεῖ ;

ΔΙΚ. Ὦ Λάμαχ' ἤρωσ, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
 Εἰ πτωχός ὢν, εἶπον τι, κάστωμυλάμην.

ΛΑΜ. Τί δ' εἶπας ἡμᾶς ; οὐκ ἐρεῖς ;

ΔΙΚ. Οὐκ οἶδά πω· 580

Ἦ γὰρ τοῦ δέους τῶν ὀπλων ἰλιγγίω.
 Ἄλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκ' ἐμοῦ τὴν Μορμόνα.

ΛΑΜ. Ἰδοῦ.

ΔΙΚ. Παράθες νῦν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.

ΛΑΜ. Κεῖται.

ΔΙΚ. Φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.

ΛΑΜ. Τουτί πτίλον σοι.

ΔΙΚ. Τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ, 585

Ἰν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

ΛΑΜ. Οὗτος, τί δράσεις ; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν ;

ΔΙΚ. Πτίλον γὰρ ἔστιν, εἶπέ μοι, τίνος ποτέ ;

ἐπὶ τῶν τὸ ὄμμα ταυρουμένων. 571. Ἔχομαι μέσος] ἀπὸ τῶν παλαιόντων, ὧν εἴ τις ληφθεῖη μέσος, ἠτιτᾶται. 574. Ἐκ τοῦ σάγματος] τὴν ἀσπίδα ἐκ τῆς ἀσπιδοθήκης. — Τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων ἕνεκα· κωμικὸν δὲ διὰ τὸ ὁμοιοκατάληκτον. 577. Κακοῤῥοθεῖ] βλασφημεῖ, κακῶς λέγει. 582. Τὴν Μορμόνα] τὴν Γοργόνα, τὴν ἀσπίδα· ἦν γὰρ καὶ ἡ Μορμὴ φοβερά. 584. Τουτί πτίλον σοι] δίδωσι πτίλόν τι· αἰτεῖ δὲ τοῦτο, ἵνα ἐγκαθεῖς τῷ τραχήλῳ,

ΛΑΜ. Ὁρνιθὸς ἔστιν.

ΔΙΚ. Ἄρα κομπολακίθου;

ΛΑΜ. Οἴμ', ὡς τεθνήξῃ.

ΔΙΚ. Μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε.

Οὐ γὰρ κατ' ἰσχύον ἔστιν εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ, 590

Τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὖσπλος γὰρ εἶ.

ΛΑΜ. Ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγόν, πτωχὸς ὢν;

ΔΙΚ. Ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός;

ΛΑΜ. Ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

ΔΙΚ. Ὅστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης,

Ἄλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος στρατωνίδης 595

Σὺ δ', ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.

ΛΑΜ. Ἐχειροτόνησαν γάρ με.

ΔΙΚ. Κόκκυγές γε τρεῖς.

Ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπείσαμην,

Ὅρων πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι,

Νεανίας δ', οἶος σὺ, διαδεδραχότας, 600

Τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμάς,

Τισαμενοφαινίππους, Πανουργιππαρχίδας·

Ἐτέρους δὲ παρὰ Χάρητι· τοὺς δ' ἐν Χάσει

Γερητοθεοδώρους, Διομειλαζόνας,

Τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ, κἄν Γέλα, κἄν Καταγέλα. 605

ΛΑΜ. Ἐχειροτονήθησαν γάρ.

ἀπεμέση. 589. Ἄρα κομπολακίθου] κομπορόρημονος, κομπαστοῦ· εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν Λάμαχον ὑπαινίττεται ταῦτα. 591. Ἀπεψώλησας] ἐγύμνωσας· ἢ ἕτερόν τι κακέμπατον. 595. Στρατωνίδης] στρατιωτικὸς, πατρωνομικῶς δὲ ἐσχημάτισε καθ' ὁμοιότητα τῶν ἄλλων. 597. Κόκκυγές γε τρεῖς] ἐχειροτόνησαν· ἀπὸ τῆς ἀμουσίας τοῦ ὄρνιθος τούτου, διαβάλλει τὴν χειροτονίαν. 602. Τισαμενοφαινίππους] ὁ μὲν Τισαμενὸς ὡς ξένος καὶ μαστιγίας κωμωδεῖται· ὁ δὲ Φαινίππος, ὡς ὕδατος καὶ ἑταιρικός· ὁ δὲ Χάρης ὡς ἀμαθὴς διεβάλλετο· ὁ δὲ Γέρης ὁ φαλακρὸς, καὶ Θεόδωρος ὡς ἀλαζόνες· Διομείας δ' οὗτος καλεῖται ὡς ἀπὸ Διόμου τοῦ Δήμου ὢν· Χάονες δὲ ἔθνος τῆς Ἠπείρου· Καμαρίνα δὲ καὶ Γέλα ἐν Σικελίᾳ πόλεις εἰσὶ· τὸ

ΔΙΚ.

Αἷτιον δὲ τί,

Ἵμας μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,
 Τῶνδ' οἱ δὲ μηδέν'; ἐτεδόν, ὦ Μαριλάδη,
 Ἦδ' ἡ πεπρέσθεικας σὺ πολίος ὦν ἐν, ἢ οὐκ;
 Ἄνευσε· καίτοι γ' ἔστι σῶφρων κάργ' αὐτή. 610
 Τί δ' αἶ; Δράκυλλος, κ' Εὐφορίδης, ἢ Πρινίδης;
 Οἴδ' ἐν τις ὑμῶν τάχ' ἄταν', ἢ τοὺς Χαόνας;
 Οὐ φασίν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας, καὶ Λάμαχος,
 Οἷς ὑπὲρ ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτέ,
 Ὡσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας, 615
 Ἄπαντες ΕΞΙΣΤΩ παρήνουν οἱ φίλοι.

ΛΑΜ. Ὡ δημοκρατία, ταῦτα δ' ἤτ' ἀνασχετά;

ΔΙΚ. Οὐ δ' ἤτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.

ΛΑΜ. Ἄλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις

Ἄει πολεμήσω, καὶ ταραξῶ πανταχῆ,
 Καὶ ναυσί, καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν. 620

ΔΙΚ. Ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις

Ἄπασι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτοῖσι,
 Πωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ· Λαμάχῳ δὲ μὴ.

δὲ Καταγέλα κωμικόν 608. Μαριλάδη] ἓνα τῶν Ἀχαρνέων καλεῖ οὕτως· ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι ἀνθρακοφόροι λέγονται εἶναι, ἐσχημάτισε τοῦνομα ἀπὸ τῆς μαρίλας, ἣτις ἐστὶν ἢ ἐκ τῶν ἀνθράκων ἀσβόλη. 609. "Ἐν, ἢ οὐκ;] ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τοῦτο κεῖται ὑφ' ἐν, οἷον ἐνή· ὃ τρεπτόν ἂν εἴη καὶ τοῦτο εἰς δοτικὴν "Ἐνη, ἵνα ἢ πάλαι ποτέ· εἰ δὲ δεξαίμεθα τὴν γραφήν, ὡσπερ ἔχει, ἐκληπτόν τὸ ἐν ἀντὶ τοῦ ἄπαξ, ἢ προτεπινοητέον τὸ, Δύο. 613. Ὁ Κοισύρας] ὁ Μεγακλῆς, ὃς εὐρῶν πλοῦτον παρὰ τῆς μητρὸς, ἀνήλωκεν αὐτὸν ἀσάτως· εἶθ' οὕτως ἀφ' ἧς ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐγένετο πλοῦσις. 615. "Ὡσπερ ἀπόνιπτρον] ἔθος ἦν Ἀθηναίων περὶ λύχνων ἀφ' ἀπορρίπτειν διὰ τῶν θυρίδων ἄνωθεν εἰς τὰς ἀγοράς, ὅτι εἴη ἀπόνιπτρον· ἵνα δὲ μὴ καταχέηται τῆς κεφαλῆς τῶν διερχομένων, προῦκέρυττον ἄνωθεν, ἐξίστω· οὕτως οὖν Μεγακλεῖ τε καὶ Λαμάχῳ οἱ φίλοι ἐκέλευον, πένησιν ἔτι οὔσιν, ἐξίστασθαι τῶν χρεῶν καὶ τῶν ἐράνων, αὐς ὠφείλου· ὅ ἐστιν συνεβούλευον κηρύξαι, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἔτι ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα· ἢ ἄλλως, ἐκέλευον τοὺς δανείσαντας ἐξίστασθαι τοῦ ἀπικτεῖν, ὡς μὴ ἔχοντος αὐτοῦ αὐτοῖς ἀπικτεῖν.

ΧΟΡ. Ἐνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μετα-
 πείθει. 625

Περὶ τῶν σπονδῶν, ἀλλ' ἀποδύντες τοὺς ἀναπαίστους
 ἐπίωμεν.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος
 ἡμῶν,

Οὕτω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστι·

Διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις τα-
 χυβούλοις,

Ὡς κωμῶδεϊ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον κα- 630
 θυβρίζει,

Ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.

Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν ὁ ποιητής,

Παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,

Μήθ' ἤδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.

Πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπα-
 τῶντες, 635

Πρῶτον μὲν ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ἐκάλουν· κἀπειδὰν τοῦτό
 τις εἶπη,

Εὐθὺς διὰ τοὺς ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων
 ἐκάθησθε.

626. Ἀποδύντες] καταθέμενοι τοὺς ἀναπαίστους, ὡσπερ παλαισταί τινες τὰ
 ἑαυτῶν ἱμάτια, χωρῶμεν κούφως ἐπ' ἄλλους λόγους· ἐνταῦθα γὰρ ἐξεληθόντος
 Λαμάχου, ἐγκώμιον ποιεῖ ὁ Χορὸς τῷ Ἀριστοφάνει ὡς ἀγαθῷ ποιητῇ καὶ
 φιλοπόλιδι. 628. Παρέβη] παρέστη· ἔστη δὲ τοῦτο, ἔνθα ὁ Χορὸς ἵσταται,
 ἐλθεῖν· καὶ στραφέντα πρὸς τοὺς θεατὰς εἰπεῖν τι περὶ αὐτοῦ· ὃ καλεῖται
 παράβασις. 629. Ταχυβούλοις] ταχέως βουλευομένοις, τὸ δὲ ταχὺ τοῦτο
 ἐπιθλαθὲς αὐτοῖς γίνεταί· λέγει γὰρ ὁ εἰπὼν, βραδέως μὲν βουλευέου, τα-
 χέως δὲ ἐπιτέλει· καὶ τοῦτ' ἐστίν, ἐπιφέρει, Χαυνοπολίται· αὐτοὺς καλῶν,
 ὡς χαύνως περὶ τῆς πολιτείας βουλευομένους. 636. Ἰοστεφάνους] ὡς Πίν-
 δαρὸς που ἐν δ. θυράμβοις, Αἰ λιπαραὶ καὶ Ἰοστεφάνοι Ἀθηναί. 637. Ἐπ'
 ἄκρων τῶν πυγιδίων] ἀλαξονίαν τοῦτ' αὐτοῦ κατηγορεῖ· παρῶδηται γὰρ ἀπὸ
 παροιμίας, ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνόχων βαίνει· καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι ς. γ. 1202.

» Εἴ που τραφεὶς ἄν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο,

» Ἐψήλ' ἐκόμπεις, κἀπ' ἄκρων ὠδοπόρεις.

Εἰ δέ τις, ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, ΔΙΠΑΡΑΣ καλέσειεν
 ΑΘΗΝΑΣ,

Εὔρετο πᾶν ἄν διὰ τὰς ΔΙΠΑΡΑΣ, ἀφύων τιμὴν περιάψας.
 Ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γε- 640
 γένηται,

Καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρα-
 τοῦνται.

Τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
 Ἔξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
 Ὅστις παρεκινδύνευσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.
 Οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος
 ἔχει, 645

Ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν
 βασανίζων,

Ἐρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρα-
 τοῦσιν·

Εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν, ποτέρους εἶποι κακὰ πολλά.
 Τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γε-
 γενῆσθαι,

Καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον
 ἔχοντας. 650

Διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,
 Καὶ τὴν Αἰγίναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
 Οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἴνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
 Ἄλλ' ὑμεῖς μὴ ποτε δείσηθ', ὡς κωμωδήσει τὰ δίκαια·

639. Ἀφύων] ἐξηρημένον τοῦτο τοῦ κανόνος ἀντὶ τοῦ Ἀφύων· ἔστι δὲ ἡ ἀφύη, ἢ καὶ ἀφρίτις λέγεται, ἰχθυόδιόν τι, ὃ μαρίς, ἢ μαρίδα νῦν ἢ συνήθεια καλεῖ. 641. Ἐν ταῖς πόλεσιν] τῶν συμμάχων, ὅτι οὕτω δεῖ καὶ αὐτοὺς δημοκρατεῖσθαι. 646. Βασιλεὺς] ὁ Περσῶν ἐξετάζων τοὺς πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων, ποτέρους ὁ Ἀριστοφάνης κακῶς ἐν κωμῳδίαις λέγει, Ἀθηναίους, ἢ Λακεδαιμονίους· οὗς γὰρ ἂν κακῶς λέγη, οὗτοι βελτιοῦνται, καὶ νικηταὶ γίνονται. 653. Τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται] πῶς τοῦτο; οὐ γὰρ Αἰγι-νήτης ἦν, οὐδ' ἐν Αἰγίνῃ κατοικῶν ἐτύγχανεν Ἀριστοφάνης· (καὶ τοι καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς βίβλου εἴρηται ἡμῖν περὶ τούτου)· αὐτὸς ἂν εἰδείη.

Φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὡς εὐδαίμονας
 εἶναι, 655
 Οὐ θωπεύων, οὔθ' ὑποτείνων μισθούς, οὔτ' ἐξαπατύλλων,
 Οὔτε πανουργῶν, οὔτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα
 διδάσκων.

Πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω,
 Καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκτανέσθω,
 Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον 660
 Εὐμαχον ἔσται, κού μήποθ' ἀλῶ
 Περὶ τὴν πόλιν ὧν, ὥσπερ ἐκεῖνος,
 Δειλὸς καὶ λακαταπύγων.

HMIX.

Δεῦρο Μοῦσ' ἔλθε, φλεγυρὸν πυρὸς ἔ-
 χουσα μένος, ἔντονος Ἀχαρνική. 665
 Οἶον ἐξ ἀνθράκων πρηνίνων
 Φέψαλος ἀνηλατ', ἐρε-
 θιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι,

'Ηνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὧσι παρακείμεναι·
 Οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα, 670
 Οἱ δὲ μάττωσιν· οὐ-
 τω σοβαρὸν ἔλθε μέλος
 Εὔτονον, ἀγροικότερον,
 Ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

XOP. Οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ, μεμφόμεσθα τῇ πόλει. 675
 Οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων, ὧν ἐναυμαχήσαμεν,
 Γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν

656. Ἐξαπατύλλων] ὡς ὑποχριστικόν τοῦ ἐξαπατῶν οὕτω κωμικῶς ἐν-
 νοητέον τοῦτο· τὸ δὲ Κατάρδων καὶ αὐτὸ συνεννοεῖ ἐπαίνοισι καὶ θωπεΐαις.
 658. Παλαμάσθω] τεχνάσθω ὅ,τι ποτὲ βούλεται. 660. Τὸ εὖ] τὸ καλόν.
 663. Λακαταπύγων] λίαν καταπύγων, ἀσελγῆς πασχίτιων. 667. Φέψαλος]
 σπινθῆρ ἐξ ἀνθράκων στερῆσθων σκληρῶν· οὐρίᾳ δὲ ῥιπίδι, πτεύματι ὄρεινῳ.
 669. Ἐπανθρακίδες] ἰχθύδια ὅπτα ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.— Θασίαν λιπαράμ-
 πυκα] φιάλην Θασίου πεπληρωμένην οἴνου, τὴν περιέχουσαν λιπαρὸν καὶ
 ἠδὺν οἶνον· ἢ οὕτω μᾶλλον, Θασίαν φιάλην, λιπαρὸν πῶμα ἢ στέφνον ἔχου-

Οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφάς,
 Ὑπὸ νεανίσκων ἔατε καταγελαῖσθαι ῥητόρων,
 Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς, καὶ παρεξηλημένους, 680
 Οἷς Ποσειδῶν Ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·
 Τονθορύζοντες δὲ γῆρα τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
 Οὐχ ὄρωντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
 Ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,
 Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι· 685
 Κᾶτ' ἀνεγκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπῶν,
 Ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων, καὶ ταραττων, καὶ κυκῶν.
 Ὁ δ' ὑπὸ γῆρας μασταρύζει, κᾶτ' ὄφλων ἀπέρχεται·
 Εἶτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους·
 Οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρ-
 χομαι. 690

HMIX.

Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέ-
 σαι, πολὺν ἄνδρα, περὶ κλειψύδραν,

σαν. 678. Ἐς γραφάς] εἰς δικαστήρια, καὶ κατηγορίας. 680. Παρεξηλη-
 μένους] πεπαλαιωμένους, ὡς περ οἱ σεσαθρωμένοι αὐλοί. 681. Οἷς Ποσει-
 δῶν Ἀσφάλειος] οἱ μὲν νέοι, πλείοντες, Ποσειδῶνα Ἀσφάλειον ἐπικαλοῦν-
 ται εἰς σωτηρίαν· τῷ δὲ γέροντι ἀσφάλειά ἐστιν ἡ βακτηρία. 682. Τον-
 θορύζοντες δὲ γῆρα] ὑποσαλεύοντες δὲ τὰ χεῖλη, ὑποτρέμοντες ὑπὸ τοῦ γῆ-
 ρους, προσίζανόμεν τῇ Πνυκί· οὕτω δὲ καὶ ἄλλοτε πολλάκις ἐκάλεσε τὸ
 βῆμα τῆς Πνυκός. 683. Τὴν ἠλύγην] σκότος παρὰ τὸ Λύκη καὶ Ἀ στερη-
 τικόν. 685. Ἐς τάχος παίει] κατορθοῖ, τέλος τίθησιν, οἷς λέγει στρογγύ-
 λοις ῥήμασιν, ὅ ἐστι πανούργαις καὶ πιθανοῖς συνάπτων καὶ συνάγων· ἔπει-
 τα ἰστάς παγίδας ἐπῶν (σκανδάληθρον γὰρ μέρος τῆς παγίδος ἂ καὶ νῦν ἐτι
 σκάνδαλα λέγουσιν οἱ παῖδες) καὶ ἀνεγκύσας ἑαυτῷ συνηγόρους, ἐρωτᾷ· τὸ
 δ' ὅλον οὕτως. Ὁ δὲ νεανίας ῥήτωρ, σπουδάσας συνηγόρους ἑαυτῷ λαβεῖν,
 καὶ παγίδας λόγων ἰστάς, καὶ ἀνεγκύσας πρὸς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς παγίδος, οὗς
 ἂν λάβῃ, ἐρωτᾷ αὐτοὺς ὅτι βούλεται, οὕτω σπαράττων ἐμὲ Τιθωνεῖον ἤδη
 ἔλκοντα γῆρας. 688. Μασταρύζων] ποιά φωνὴ τῶν παιδίων, ὅτε ἔλκουσι τὸν
 μασθόν, ὃ καὶ οἱ γέροντες ποιοῦσιν ὀδόντων γῆτει. 689. Λύζει] κατέχεται
 λυγῆ, λυγμῶ. 690. Οὐ μ' ἐχρῆν] δι' οὐ ἀργυρίου ἐχρῆν με πρίασθαι σο-
 ρόν· ὡς εἰ ἔλεγεν, εἰσέρχομαι πλουσιώτερος, καὶ ἐξέρχομαι ἐνδεέστερος, οὐ
 δὲ δι' οὐ σορὸν πρίασθαι καταλειπομένου μοι. 692. Κλειψύδραν] τὴν ἐν

Πολλά δὲ ξυμπονήσαντα, καὶ

Θερμὸν ἀπομορξάμενον

Ἄνδρικὸν ἰδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,

695

Ἄνδρ' ἀγαθὸν ἄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;

Εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἤμεν, ἐδιώκομεν·

Νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονη-

ρῶν σφόδρα διωκόμεθα,

Κᾶτα προσαλισκόμεθα.

700

Πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

ΧΟΡ. Τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφόν, ἡλίκον Θουκυδίδην,

Ἐξολέσθαι, ξυμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,

Τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγῶρ;

Ἵστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κᾶπομορξάμην, ἰδὼν

705

Ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,

Ὅς, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἰνίκ' ἦν Θουκυδίδης,

Οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιᾶν ῥαδίως ἠέσχετο·

Ἄλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δέξα,

δικαστηρίοις ἦν δ' ἀγγεῖτον τρῆμα ἔχων σμικρόν· δι' οὗ ἔρρει τοῖς λέγουσι τὸ διωρισμένον ὕδωρ εἰς λόγων μέτρον. 700. Προσαλισκόμεθα] ἐν Μαραθῶνι, φησὶν, ἐδιώκομεν τοὺς Πέρσας· ἐνταῦθα διωκόμεθα (δικαστικῶς τοῦτο ἐκληπτέον) ὑπὸ τῶν ῥητόρων, καὶ προσκαταδικαζόμεθα τρεῖς καὶ ζημίαν· τὸν δὲ Μαρψίαν πονηρὸν καὶ φλύαρον ῥήτορά φασι γενέσθαι. 702. Ἡλίκον (ἴσμεν) Θουκυδίδην] τὸν Μελησίου φησὶ τὸν ἀντιπολιτευόμενον τῷ Περικλεῖ· Τοξότην δὲ φησὶ δημόσιον ὑπρέτην· Ἀχαιᾶν δὲ αὐτὴν τὴν Δήμητραν παρὰ τὸ ἄχος, δ' ἔσχεν ἀπολέσασα τὴν Περσεφόνην· Σκυθῶν δὲ ἐρημίαν τὴν ἀγροικίαν, ἢ ἀπώλειαν· ἔστι δὲ παροιμία, Ἐρημία Σκυθῶν ἐπὶ τῶν δυστυχοῦντων· ὁ δὲ νοῦς ἄνωθεν οὗτος· Πῶς εἰκὸς τὸν γέροντα Θουκυδίδην βλάπτεσθαι ὑπὸ δημασίου ὑπρέτου. ἢ ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου· ὅς (Θουκυδίδης) ὁπότε ἦν νέος, οὐδὲ τῆς Δήμητρος αὐτῆς ἠέσχετ' ἂν· Εὐάθλος δὲ ῥήτωρ ἦν καὶ αὐτὸς πονηρὸς ὃ συνηγῶρει Κηφισοδήμος· Τοξότης δ' ἦν καὶ δημόσιος ὑπρέτης· ἀλλὰ καὶ ὁ τοξότης αὐτὸς ἄδοξός τις ἦν· διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐτόξευσεν ἐκεῖνο ἐπὶ Τεῦχρον· (Λύαντ. 1903)

■ Ὁ τοξότης εἰσικεν οὐ μικρὰ φρονεῖν·

Ὁ δὲ, βαυλόμενος τὴν τέχνην ἀποσεμνύναι, ἐπήνεγκε·

» Οὐ γὰρ βάνουσον τὴν τέχνην ἐκτετάμην.

Κατεβόησε δ' ἄν κεκραγῶς τοξότας τρισχιλίους, 710
 Περιετόξευσεν δ' ἄν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.
 Ἄλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἔαθ' ὕπνου τυχεῖν,
 Ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ἦ
 Τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος·
 Τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος, καὶ λάλος χῶ Κλεινίου. 715
 Κἄξελαύνειν χρῆ τὸ λοιπὸν, κῆν φύγη τις, ζημιοῦν
 Τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέφ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΚΟΡΑΙ,
 ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΙΚ. Ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἷδε τῆς ἐμῆς.
 Ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι Πελοποννησίοις
 Ἐξεσσι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτίοις, 720
 Ἐφ' ᾧ τε, πωλεῖν πρὸς ἐμὲ Λαμάχῳ δὲ μῆ.
 Ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς, καθίσταμαι
 Τρεῖς τοὺς λαχόντας, τοὺς δ' ἱμάντας ἐκ λεπρῶν.
 Ἐνταῦθα μῆτε συκοφάντης εἰσίτω,
 Μῆτ' ἄλλος ὅστις Φασιανὸς ἔστ' ἀνήρ. 725

711. Αὐτοῦ] τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Εὐάθλου· οὗτος γὰρ κατέτρυχε τὸν Θουκυδίδην. 715. Χ' ὁ Κλεινίου] οὗτος ἦν Ἀλκιβιάδης· ὁ δὲ νοῦς· χωρίσατε τὰς δίκας καὶ τὰς βουλὰς· ἵνα ἦ γέρων μὲν γέροντι δικηγόρος, νέοις δὲ νέος· οὕτω δὲ γένοιτο ἂν καὶ οἱ ψῆφοι, εἴ τινα δεῖ κυλάζειν δέοι, ὁ μὲν γέρων γέροντα· ὁ δὲ νέος νέον. Ἐντεῦθεν ἐπανήκει ὁ Δικαιοπόλις, καὶ δίδωσιν ἀγορὰν, οἷς ξυνέβη.

723. Τοὺς δ' ἱμάντας ἐκ λεπρῶν] ἔδει γὰρ τοὺς ἀγορανόμους ὡς λογιστὰς ὄντας καὶ δικαιητὰς τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἱμάντας ἔχειν, ὅ ἐστι μάστιγας διὰ τοὺς ἀτακτοῦντας· τούτους δὲ ἐκ λεπρῶν δεῖν εἶναι· ὅ ἐστιν ἐκ σκληρῶν δερμάτων, βυρσῶν· γίγνεται δὲ παρά τὸ λέπος, λεπίζω, λεπυρός, καὶ κατὰ συγκοπὴν λεπρός· ἢ παρά τὸ λέπειν τὸ τύπτειν. 725. Φασιανός] Φασιανοί

- Ἐγὼ δὲ τὴν στήλην, καθ' ἣν ἐσπειςάμην,
 Μέτειμ', ἵνα στήσω φανεράν ἐν τῇ ἄγορᾳ.
- ΜΕΓ. Ἀγορὰ ἔν Ἀθήναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα·
 Ἐπόθου τυ, ναὶ τὸν Φίλιον, ἄπερ ματέρα.
 Ἄλλ' ὦ πάνηρα κόριά γ' ἀθλίου πατρὸς, 730
 Ἀμβᾶτε ποττὰν μάδδαν, αἴχ' εὔροιτέ πα.
 Ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὴν τὰν γαστέρα·
 Πότερα πεπρᾶσθαι χρήδδουετ', ἢ πεινῆν κακῶς.
- ΚΟΡ. Πεπρᾶσθαι, πεπρᾶσθαι,
- ΜΕΓ. Ἐγώνγα κᾶυτός φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους, 735
 Ὃς ὑμέ κα πρίατο, φανεράν ζημίαν;
 Ἄλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
 Χοίρους γάρ, ὑμέ σκευάσας, φασῶ φέρειν.
 Περίθεσθε τάσδε τὰς ὀπλάς τῶν χοιρίων.
 Ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἡμεν ἐξ ἐγαθᾶς υἰός 740
 Ὡς, ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, εἴπερ ἴζετ' οἴκαδ'ις,
 Τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τὰς λιμοῦ κακῶς.
 Ἄλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ρυγχία,

δὲ ἔθνος Ἀσίας οἱ περὶ τὸν Φάσιν ποταμὸν κατοικημένοι· ἐνταῦθα παρωνόμασεν ἐκεῖθεν τὸν συκοφάντην, ὡς παρὰ τὸ φαίνειν ὃ ἔστι καταμηνύσειν τοὺς πρᾶττοντάς τι. 729. Ἐπόθου τυ] ἐπόθου σε, καθάπερ μητέρα· τὸ γὰρ τυ ἐπὶ τε ὀνομαστικῆς, καὶ αἰτιατικῆς Δωρικῶς ἐκλαμβάνεται· ὁ δὲ Μεγαρεὺς ἠδιστα εἶδεν ἤδη τὴν τῶν Ἀθηναίων ἀγορὰν, πρόσπεινο διὰ τὸν πόλεμον γεγεννημένος· ὅθεν τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας ἐν εἶδει χοίρων, ἀγαγὼν, πωλεῖν ἐθέλει. 731. Ἀμβᾶτε] ἀνάδητε πρὸς τὴν μάζαν, εἴ γε εὔροιτε· εὔρησσετε δὲ, εἰ πωληθεῖτε· Ἀκούετε, πείθεσθε, καὶ προσέχετέ μοι τὴν γαστέρα, ἀντί τοῦ εἰπεῖν τὸν νοῦν· τὸ δὲ ἐμὴν ἀντί τοῦ ἐμοί, ἔστι δὲ καὶ ἐμὴν, ὁπότε δέοι μνησκύνειν διὰ τὸ μέτρον. 733. Χρήδδουετ'] χρήζετε, θέλετε. 735. Ἐγώνγα·] κᾶγὼ αὐτός τοῦτό φημι. 736. Ὃς ὑμέ κα] ὅς ὑμᾶς ἂν πρίατο, φανεράν ἐσομένης αὐτῷ ζημίαν; 738. Φασῶ φέρειν] δωρικόν· φημί, φήσω, φησῶ καὶ φασῶ φέρειν. 740. Ὅπως δὲ δοξεῖτε] ὁρᾶτε δὲ, ὅπως δόξετε εἶναι χοιρίδια ἐξ ἀγαθῆς καὶ γενναίας μητρός. 741. Οἴκαδ'ις·] εἰ γὰρ μὴ πωληθεῖσαι, ἐπανελθοῖτε οἴκαδε, τοῦ προτέρου λιμοῦ πειραθῆσεσθε· ἀλλὰ περιθάλλεσθε τὰ ῥάγχη ταῦτα, κᾶπειτα εἰσῆτε εἰς τὸν σάκκον τοῦτον, προσέ-

- Κῆπειτεν ἐς τὸν σάκκον ᾧδ' ἐσβαίνετε.
 Ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε, καὶ κοῖξετε, 745
 Χ' ἤσειτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν,
 Ἐγὼν δὲ καρυξῶ γὰ Δικαιοπόλιν. ὅπα
 Δικαιοπόλις; ἢ λῆς πρίασθαι χοιρία;
 ΔΙΚ. Τί; ἀνὴρ Μεγαρικός;
 ΜΕΓ. Ἀγοράσοντες ἤκομες.
 ΔΙΚ. Πῶς ἔχετε;
 ΜΕΓ. Διαπεινάμες αἰεὶ ποττὸ πῦρ. 750
 ΔΙΚ. Ἄλλ' ἠδύ τοι, νῆ τὸν Δί', ἣν αὐλὸς παρῆ.
 Τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν;
 ΜΕΓ. Οἶα δῆ;
 Ὅσα μὲν ἐγὼν γὰ τηρόθεν ἐπορευόμενα,
 Ἄνδρες Πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῇ πόλει,
 Ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα. 755
 ΔΙΚ. Αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων.
 ΜΕΓ. Σὰ μάν;
 ΔΙΚ. Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;
 ΜΕΓ. Παρ' ἀμέ πολυτίματος, ἄπερ τοῖ θεοί.
 ΔΙΚ. Ἄλας οὖν φέρεις;
 ΜΕΓ. Οὐχ ὕμες αὐτῶν ἄρχετε;
 ΔΙΚ. Οὐδὲ σκόροδα;

χουσαι, ὅπως μιμήσεσθε τὰς τῶν χοιριδίων φωνάς. Ἦσειτε, ἦμι, ἦσω, καὶ ἦσῶ. Μυστηρικῶν δὲ, ὅτι ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος ἔθουεν ἕκαστος χοιριδίου. 747. Ἐγὼν δὲ καρυξῶ γὰ] ἐγὼ δὲ κηρύξω καλέσω γὰ. 748. Ἡ λῆς] ἄρα θέλεις; 750. Διαπεινάμες] διατελοῦμεν πεινῶντες, καθήμενοι παρὰ τὴν ἐστίαν. 755. Ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστα ἀπολοίμεθα] δοκεῖ δὲ λέγειν, ὅτι ἦσαν ὀπίσω πράττοντες, ὅπως οὐ γενήσεται εἰρήνη· ὁ δὲ σχολιαστὴς φησὶν, ὅτι παρ' ὑπόνοιαν ἐπήνεγκε τὸ κάκιστα ἀπολοίμεθα ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅπως κάλλιστα σωθῆσμεν· διὸ καὶ ἐπήνεγκε, φησὶ, τὸ αὐτίκα δ' ἀπαλλάξεσθε τῶν τῆδε δεινῶν. 756. Σὰ μάν;] τί μὴν; τί ἄλλο; ἢ τοῦτο. 757. Παρ' ἀμέ] παρ' ἡμῖν τοσοῦτον πολυτίματος, ὅσον εἶσιν οἱ θεοί· ὑπερβολὴ τοῦτ' ἐμπαικτικὴ. 759. Οὐχ ὕμες αὐτῶν ἄρχετε;] ἦσαν γὰρ οἱ

- ΜΕΓ. Ποῖα σκόροδ' ; ὕμεις ὦν ἀεὶ, 760
 "Οκκ' ἐσβάλητε, τὼς ἀρωραῖοι μύες,
 Πάσσακι τὰς ἀγλῆθας ἐξορύσσετε.
- ΔΙΚ. Τί δαὶ φέρεεις;
- ΜΕΓ. Χοῖρους ἐγώνγα μυστικάς.
- ΔΙΚ. Καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον.
- ΜΒΓ. Ἄλλὰ μὰν καλάι.
 "Αντεινον, αἱ λῆς ὡς παχεῖα καὶ καλά. 765
- ΔΙΚ. Τοῦτί τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
- ΜΕΓ. Χοῖρος, ναὶ Δία.
- ΔΙΚ. Τί λέγεις σύ; ποδαπὴ δ' ἐστὶ χοῖρος;
- ΜΕΓ. Μεγαρικά.
 "Ἡ οὐ χοῖρος ἔσθ' ἄδ' ;
- ΔΙΚ. Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
- ΜΕΓ. Οὐ δεινά: θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας·
 Οὐ φατὶ τόνδε χοῖρον ἤμεν. ἀλλὰ μὰν, 770
 Αἱ λῆς, περίδου νῦν μοι περὶ θυμιτᾶν ἀλῶν,
 Αἱ μὴ'στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμφ.
- ΔΙΚ. Ἄλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε.
- ΜΕΓ. Ναὶ τὸν Διοκλέα,

ἄλλες ἐν τῇ Νισαίῃ, ἧς ἐκράτουν οἱ Ἀθηναῖοι. 760. Ἵμεις ὦν] ὕμεις οὖν.— "Οκκ, ὅτε· τὼς, ὡς. 762. Πάσσακι] παττάλι τὰς κεφαλὰς τῶν σκόροδων ἐξορύσσετε. 765. "Αντεινον] ἀνατείνας αὐτὰ ἀπὸ τῶν ποδῶν, καθάπερ ὄρνιν, δοκίμασον, ἵνα μάθης ὡς παχεῖα καὶ καλά. 767. Τί λέγεις σύ;] ἀνατείνας γὰρ, ὄρα τὸ αἰδοῖον, ὅτι οὐχ ὅμοιον τῷ τῶν χοίρων. 769. θᾶσθε] θεάσασθε τὴν ἀπιστίαν τούτου· τοῦτο δὲ λέγων, δεικνύει τὸ αἰδοῖον καὶ τοῖς ἄλλοις. 771. Αἱ δὲ λῆς, περίδου] ἦν θέλησ, ποιησόμεθα συνθήκας περὶ θυμιτᾶν ἀλῶν· ἀλῶν μετὰ θύμου τετριμμένων· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ παρ' ἡμῖν, βάλωμεν στοίχημα· Ἑλλάνων νόμφ, ὅτι καὶ χοῖρον ἐκάλουσιν οἱ Ἑλληνες τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός· Διοκλῆς δὲ ἦρως ἦν Μαγαρέων· ὃ καὶ ἀγῶνα ἐτέλουν τὰ Διοκλεία· περὶ ὧν καὶ Θεόκριτος,

- » Νισαῖοι οἱ Μεγαρέες ἀριστεύοντες ἐρστμοῖς,
- » Ὀλβιοὶ οἰκείητε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περὶ ἀλλα
- » Ξεῖνον τιμῆσασθε Διοκλέα τὸν φλόπαιδα.

- Ἐμά γα. τὸ δέ τιν ἤμεναι τίνος δοκεῖς;
Ἥ λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; 775
- ΔΙΚ. Νῆ τοὺς θεοὺς,
Ἐγωγε.
- ΜΕΓ. Φῶνει δὴ τὸ ταχέως, χοιρίον.
Οὐ χρῆσθα σιγᾶς, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα.
Πάλιν τὺ γ' ἀποισῶ, ναὶ μὰ τὸν Ἑρμῆαν, οἴκαδ'.
- ΚΟΡ. Κοί, κοί.
- ΜΕΓ. Αὐτὰ ἴστί χοῖρος;
- ΔΙΚ. Νῦν γε χοῖρος φαίνεται. 780
Ἄτὰρ ἔκτραφεῖς γε, κύσθος ἔσται, πέντ' ἐτῶν.
- ΜΕΓ. Σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
- ΔΙΚ. Ἄλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί.
- ΜΕΓ. Σὰ μάν;
Πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι;
- ΔΙΚ. Κέρκον οὐκ ἔχει.
- ΜΕΓ. Νέα γάρ ἐστιν ἀλλὰ δελφακουμένα. 785
Ἐξεῖ μεγάλην τε, καὶ παχειῖαν, κῆρυθράν.
Ἄλλ' αἰ τράφεν λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλά.
- ΔΙΚ. Ὡς ξυγγενῆς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
- ΜΕΓ. Ὁμοματρία γάρ ἐστι, κῆκ τωυτῶ πατρός.
Αἰ δ' ἂν παχυνθῆ κἀναχνοανθῆ τᾷ τριχί, 790
Κάλλιστός ἐστι χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύειν.
- ΔΙΚ. Ἄλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ Ἀφροδίτῃ θύεται.

777. Οὐ χρῆσθα σιγῆς] οὐ χρήσεις σιγῆς· γίνεσθαι δὲ δοκεῖ παρὰ τὸ ἐχρῆν ἢ χρῆν χρῆς, καὶ προσθέσει τοῦ θα, χρῆσθα, κατὰ τὸ ἦσθα καὶ οἶσθα.
778. Πάλιν σύ γ' ἀποισῶ] φῶνει φησὶν, ὡς χοῖρος· εἰ δὲ μὴ, ἀπάξω σε εἰς Μέγαρα, ἔνθα λιμώξεις. 779. Κοί, κοί] οἱ παῖδες μιμοῦνται τῶν χοίρων τὴν φωνήν. 781. Ἐκτραφεῖς πέντε ἐτῶν κύσθος ἔσται] ἔκτασιν τοῦ αἰδοῖου δηλοῦ· τὸ δὲ γένος συμφωνεῖ πρὸς τὸ χοῖρος. 785. Ἄλλὰ δελφακουμένη] ἐπειδὴν γένηται δέλφαξ· τὰ γὰρ μεῖζω χοιρίδια δέλφακος λέγουσι. 786. Κῆρυθράν] καὶ ἐρυθράν· ἔννοεῖ δὲ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ συνουσίᾳ αἰδοῖον. 788. Ὡς ξυγγενῆς] τὸ αἰδοῖον ὁμοίον ἐστι τῷ τῆς ἐταίρας. 790. Κἀναχλοανθῆ] τριχωθῆ, ἰβήση. 791. Οὐ θύουσιν Ἀφροδίτῃ] ὡς βδελυττομένη

- ΜΕΓ. Οὐ χοῖρος Ἀφροδίτα; μόνα γὰρ δαιμόνων.
 Καὶ γίγνεται γὰρ τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
 ἄδιστον, ἂν τὸν ὄδελόν ἐμπεπαρμένον. 795
- ΔΙΚ. Ἦδη δ' ἄνευ τῆς μητρός ἐσθίειεν ἄν;
- ΜΕΓ. Ναὶ τὸν Ποτείδα, κἄν ἄνευ γὰρ τῷ πατρός.
- ΔΙΚ. Τί δ' ἐσθίει μάλιστα;
- ΜΕΓ. Πάνθ', ἃ κἄν διδῶς.
 Αὐτὸς δ' ἐρώτη.
- ΔΙΚ. Χοῖρε, χοῖρε.
- ΚΟΡ Α. Κοῖ, κοῖ.
- ΔΙΚ. Τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; 800
- ΚΟΡ Α. Κοῖ, κοῖ, κοῖ.
- ΔΙΚ. Τί δαί; Φιβάλεως ἰσχάδας;
- ΚΟΡ Α. Κοῖ, κοῖ.
- ΔΙΚ. Τί δαί σύ; καὶ τρώγοις ἂν αὐτάς;
- ΚΟΡ Β. Κοῖ, κοῖ.
 Ὡς ὄξυ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατον.
 Ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν τῶν ἰσχάδων
 τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώξονται; βαβαί,
 805
 Οἶον ῥοθιάζουσι, ὧ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις,
 Ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.
 Ἄλλ' οὐχὶ πάσας κατέπραγον τὰς ἰσχάδας.
- ΜΕΓ. Ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
- ΔΙΚ. Νῆ τὸν Δί', ἄστείω γε τὼ βοσκήματα. 810
 Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
- ΜΕΓ. Τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκοροδῶν τροπαλλίδος·

οὗτο τὸ [ῶν διὰ τὸν Ἄδωνιν. 795. Τὸ κρῆς] τὸ κρέας ἡδιστον, διαπεπαρ-
 μένον ἐν τῷ ὄδελῳ. 797. Ποτείδα] τὸν Ποσειδῶνα. 800. Τρώγοις ἂν ἐρε-
 βίνθους] τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός ἐννοεῖ· ὅθεν τρεῖς ἀποκρίνεται τὸ ναί. 801. Φι-
 βάλεως] τόπος ἐν Ἀττικῇ, ἡδιστα φέρων σῦκα. 806. Ῥοθιάζουσι] ὀρεκτι-
 κῶς καὶ μετὰ κρότου τρώγουσι κατὰ τὸ ῥόθιον. 807. Ὡς Τραγασαῖα] ἐστὶ
 τράγω τὸ μετὰ κρότου ἐσθίειν· ἐκ δὲ τούτου παίξας, ἔπλασε καὶ τόπον.
 812. Τροπαλλίδος] δέσμη σκοροδῶν ἢ τροπαλλίς· σημειῶσαι δὲ, ὅτι οἱ πο-
 λουῖντες τοῖς Ἀθηναίοις τὰ σκόροδα, ταῦτα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν τούτων ἤκουσιν

- Τὸ δ' ἄτερον, αἰ λῆς, χοίνικος μόνας ἀλῶν.
- ΔΙΚ. Ὠνήσομαί σοι· περίμεν' αὐτοῦ.
- ΜΕΓ. Ταῦτα δῆ.
Ἐρμᾶ ἔμπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν 815
Οὔτω μ' ἀποδόσθαι, τὰν τ' ἐμαυτῶ ματέρα.
- ΣΥΚ. Ἄνθρωπε, ποδαπός;
- ΜΕΓ. Χοιροπόλας Μεγαρικός.
- ΣΥΚ. Τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ
Πολέμια, καὶ σέ.
- ΜΕΓ. Τοῦτ' ἐκεῖν' ἴκει πάλιν,
Ὅθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμῖν ἔφυ. 820
- ΣΥΚ. Κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
- ΜΕΓ. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, φαντάζομαι
Ἵπό του.
- ΔΙΚ. Τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ὦ ἄγοράνομοι,
Τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;
Τί δὴ μαθῶν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος; 825
- ΣΥΚ. Οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους;
- ΔΙΚ. Κλάων γε σὺ,
Εἰ μὴ τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.
- ΜΕΓ. Οἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἐνι.
- ΔΙΚ. Θάρρει, Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἦς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλας, 830
Καὶ χαῖρε πολλά γ'.
- ΜΕΓ. Ἄλλὰ μὲν οὐκ ἐπιχώριον.

ὠνησόμενοι. 818. Φανῶ] καταμηνύσω ταῦτα καὶ σέ αὐτόν, ὡς πολέμιον ὄντα. 820. Ὅθεν περ ἀρχὰ] πότερον ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν, ἢ ἐκ τοῦ ἀγοράζειν καὶ πωλεῖν, ὃ τὸ τῶν Μεγαρέων ἐκώλυε ψήφισμα; ἔλοῦ δ' ἂν βούλη.— Κλάων μεγαριεῖς· μεγαρικῆ χρήσῃ τῇ φωνῇ. 822. Φαντάζομαι] καταμηνύομαι, συκοφαντοῦμαι. 825. Τί δὴ μαθῶν] ὅμοιον τοῦτο τῷ, τί δὴ παθῶν ὃ σύνηθες καὶ τοῖς πεζογράφοις· τὸ δὲ θρυαλλίδος διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ φαίνειν παίζει· εἴ γε τὸ φαίνειν διὰ φωτός δεῖ γίνεσθαι. 831. Οὐκ ἐπιχώριον] τὸ χαίρειν διὰ τὰ ἐνεστῶτα κακά· πρὸς ὃ ἀπαντᾷ, οὐκοῦν τοῦτ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς πολυπραγμοσύνης· διὸ τραπεῖη εἰς τὴν ἐμὴν κεφαλὴν· ἔπαιξε τὸ

ΔΙΚ. Πολυπραγμοσύνης νυν ἔς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.

ΜΕΓ. Ὡ χοιρίδια, πειρήσθε, κῆνις τῷ πατρὸς,
Παίειν ἐφ' ἀλίταν μάδδαν, αἶκα τις διδῶ.

ΧΟΡ. Εὐδαιμονεῖ γ' ὄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας, οἷ
προβαίνει

835

Τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλευμάτος; καρπώσεται γὰρ ὄνῃρ

Ἐν τῇ ἄγορᾳ καθήμενος·

Κῆν εἰσίση τις Κτησίας,

Ἡ συκοφάντης ἄλλος, οἷ-
μῶζων καθεδεῖται·

840

Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε, πημανεῖται·

Οὐδ' ἐξορμόξεται. Πρέπις τὴν εὐρυπρωχτίαν σοι·

Οὐδ' ὥστιῃ Κλεωνύμφ·

Χλαῖναν δ' ἔχων φανήν, δίδει·

Κοῦ ξυντυχῶν Ἐπέρβολος

845

Δικῶν ἀναπλήσει·

Οὐδ' ἐντυχῶν ἐν τῇ ἄγορᾳ, πρόσεισί σοι βαδίζων

Κρατῖνος, αἶε κεκαρμένος μοιχὸν μῖα μαχαίρα·

Οὐδ' ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,

Ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,

Ὅζων κακὸν τῶν μασχαλῶν

850

ἀστεῖον τοῦτο. 833. Κῆνις τῷ πατρὸς] χωρὶς τοῦ πατρὸς.— Παίειν ἐφ' ἀλί-
ταν μάδδαν] ἐσθίειν τὴν μάζαν ἐφ' ἄλατι προσφαγίῳ. 836. Καρπώσεται γὰρ
ὄνῃρ.] καθήμενος ἐν τῇ ἀγορᾷ κερδανεῖ· περὶ τοῦ Δικαιοπόλιδος ὁ λόγος
οὗτος· ὃς φρονίμως μονοπώλιον ἑαυτῷ κατέστησεν· ἴδε ἀνωτέρω στίχ. 718
καὶ ἐξῆς· Κτησίας δὲ ὡς συκοφάντης κωμωδεῖται. 844. Ἐποψωνῶν] παρα-
βλάπτων τὰ ὑψώνια, κακουργῶν ἐν τοῖς συναλλάγμασι πλεονάζων ἢ μειο-
νεκτῶν· αὐτὸς γὰρ μόνος ἔστι, καὶ δι' αὐτοῦ πάντα πεπράζεται. 842. Ἐξορ-
μόξεται Πρέπις] ἀπομάζει· ἦν δ' οὗτος ἀσελγής· σὺ δ' οὐκ ἀνέξη τῆς αὐτοῦ
ἀναισχυντίας· οὐδὲ παραγκωνισθῆση ὑπὸ Κλεωνύμου τοῦ βίφασπιδος, βιαζο-
μένου σε ἐπὶ πορνίαν· ἀλλ' ἔχων χλαῖναν λαμπρὰν, ἔση διῶν τὴν ἀγορὰν
ἀσφαλῶς καὶ εὐδαιμονῶν· Ἐπέρβολος, ὁ διαδόχτος, ὁ φιλονεικός· Κρατῖνος,
ὁ ἐπὶ μοιχείᾳ κωμωδοῦμενος, καὶ χειρόμενος ἀσέμνως· τὸ δὲ μοιχὸν εἶδος
ἔστι κούρας ἐπὶ κεφαλῆς ἀσέμνου· Ἀρτέμων, μελοποιὸς ἀπερίσκεπτος, ἀπό-
ζων πατρὸς Τραγισαίου· ἀπὸ τῆς δυσσομίας τῶν τράγων πέπλασται· Παύσων,

Πατρός Τραγασαίου·

Οὐδ' αὔθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ' ἐν τῇ γορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,

Ὁ περιαιουργὸς τοῖς κακοῖς,

855

Ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ

Πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας

Τοῦ μηνὸς ἐκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΝΙΚΑΡΧΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ
ΔΑΜΑΧΟΥ, ΚΗΡΥΞ, ΓΕΩΡΓΟΣ, ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ,
ΔΓΓΕΛΟΙ, ΔΑΜΑΧΟΣ.

ΒΟΙ. Ἴττω Ἑρακλῆς, ἕκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς.

Κατάθου τὸ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἴσμηγία·

860

Ῥμέσ δ', ὅσοι θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,

Τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

ΔΙΚ. Παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφήκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;

Πόθεν προσέπταν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι

Ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς βομβαύλιοι;

865

βδελυρὸς παράσιτος ἐν Ἀθήναις· Λυσίστρατος, πένης κυβιστήης, ὄνειδος τῶν Χολαργέων, (δῆμος δὲ οὗτος) περιαιουργός, περιπόρφυρος τοῖς κακοῖς, ἀπάσχει. 756. Πλεῖν ἢ τριάκοντα ἡμέρας] ὅ ἐστι διὰ παντός τοῦ ἔτους καὶ ἔτι πρὸς τοῦτο γέλωτα ἐμφαίνει. Ἐνταῦθα δ' ὁ ποιητὴς δεξιῶς εὖρε χώραν κωμωδῆσαι μάλιστα πάντας τοὺς πονηροὺς.

859. Ἴττω] ἀντὶ τοῦ ἴστω· Βοιωτὸς γάρ τις ἐλθὼν ἐκ Βοιωτίας, πολυειδῆ φέρων ὄνια, ὡς ἐν εἰρήνῃ· δῆλον δ' ὅτι βοιωτιάζων καὶ τῇ φωνῇ· Τύλαν δὲ τὸν ἐκ τοῦ φορτίου τετυλωμένον ἑαυτοῦ ὄμιον λέγει· καὶ κελεύει τὸν Ἴσμηγίαν (ὄνομα καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ἴσμηνοῦ τοῦ ποταμοῦ πεπονημένον) ἀράμενον τὸ φορτίον ἀπ' αὐτοῦ, καταθεῖναι ἡρέμα· Γλάχων δέ, καὶ ἀττικῶς Γλήχων τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον βλισκοῦνιον, ὅμοιον ὀριγάνου. 861. Ῥμέσ] ὑμεῖς δ' ὅσοι ἐκ Θηβῶν πάρεστε· ἠκολούθουν γὰρ αὐτῷ αὐληταὶ τινες. 862. Ὀστίνοις] ὀστείνοις, ἐξ ὀστέων ἐλεφάντων, ἢ ἄλλων ζώων· ὡς καὶ νῦν ἔτι οἱ ποιμένες παρ' ἡμῖν χρῶνται τῷ τῆς πτέρυγος τοῦ ἀετοῦ πήχει πρὸς τοῦτο· τὸ δὲ Πρωκτὸν κυνός ἀπὸ παροιμίας· ἦν τοῖς ὀφθαλμοῦσιν ἔλεγον, Ἐς πρωκτὸν κυνός βλέπε. 863. Οἱ σφήκες] τοὺς αὐλητὰς ἐννοεῖ· Οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν; οὐ μακρὰν ἀπέρχονται τῆς ἐμῆς αὐλῆς; 865. Χαιριδῆς] ἀπὸ

ΒΟΙ. Νεὶ τὸν Ἴόλαον, ἐπιχαρίτως γ' ἄν, ὧ ξένε·
 Θείβαθι γὰρ φουσάντες ἐξόπισθέ μου,
 Τάνθεια τὰς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί·
 Ἄλλ', εἴ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω,
 Τῶν ὄρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων. 870

ΔΙΚ. ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
 Τί φέρεις;

ΒΟΙ. Ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 Ὅριγανον, γλαχῶ, ψιάως, θρυαλλίδας,
 Νάσσας, κολοιῶς, ἀτταγᾶς, φυλαρίδας,
 Τροχίλωσ, κολύμβωσ.

ΔΙΚ. Ὡσπερὶ χειμῶν ἄρα 875
 Ὅρνιθίας, ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

ΒΟΙ. Καὶ μὲν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
 Σκάλωπας, ἐχίνωσ, αἰελοῦρωσ, πυκτίδας,
 Ἰκτίδας ἐνύδρωσ, ἐγγέλεισ Κωπαΐδας.

ΔΙΚ. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποισ φέρων, 880
 Δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγγέλεισ.

ΒΟΙ. Πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαΐδων κορᾶν,

τοῦ Χαῖρις (ἴδε ἀνωτέρω στίχ. 16) βομβαύλιοι, οἱ βομβοῦντες ἐν αὐλοῖς. 866. Νεὶ τὸν Ἴόλαον] οἱ Βοιωτοὶ τῷ ΒΙ ἀντὶ τοῦ Η πολλὰκις χρῶνται, ὡς καὶ ἀνωτέρω Θείβαθεν· ὁ δὲ Ἴόλαος γνωστὸς τῶν Θηβαίων ἥρωσ. 868. Ἄ-πέκιξαν] ἀπεστέρησαν, ἐποίησαν καταπεσεῖν· παρὰ τὸ ἀποκίχαι, ἀποκίξω, ἀπέκιξα. 870. Τῶν ὄρταλίχων] ὄρνιθων, ἀλεκτορίδων· καὶ τῶν τετραπτερυλλίδων, κανθάρων, ἀκρίδων καὶ τοιοῦτων. 871. Κολλικοφάγε] κόλλιξ, ἄρτος ἐκ κριθῆς, εἰς κολλύρας ἐσχηματισμένος, κολλίκια. 873. Θρυαλλίδας] εἶδος φυτοῦ ἄνθος βαμβακῶδες ἔχοντος, ἐξ οὗ κατεσκευάζον τῷ λύχνῳ θρυαλλίδας· Νάσσας, νήσας καὶ νήττας, νησαρία· Ἀτταγᾶς, ὄρνις πεποικιλμένη, τοῖς καθύγρασι τῶν χωρίων μάλιστα χαίρουσα· Φυλαρίδας, ἢ ὡς ἐν ἄλλοις μάλιστα, Φαλαρίδας τὸ καὶ μέχρι δεῦρο φυλάξαν τὸ ὄνομα, ἐν ταῖς λίμναις μάλιστα διαιτώμενον πτηνόν· Τροχύλος, μικρὸν τι πτηνόν, κρυπτόμενον συνήθως ἐν ταῖς αἰμασιᾶσι. 876. Ὅρνιθίας χειμῶν] ὡς ἐπίφορος πτηνῶν χειμερινῶν. Καὶ μὲν φέρω χᾶνας, χῆνας· Σκάλωπας, ἀσπάλακας· Πυκτίδας, τὸν κάσιωρα λέγουσιν· Ἰκτίδας, νοῦρκας, ὧν τὸ δέρμα χρήσιμον εἰς μηλωτάς. 882. Πρέσβειρα] τὴν ἐγγέλιον τιμᾶ οὕτως· εἴληπται ἀπὸ τινος δράματος τοῦ Δισχύλου, δὲ ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Θέτιν, λέγει, Δέσποινα,

Ἐκβαθι, τῷδε κῆπιχαρίττα τῷ ξένῳ.

ΔΙΚ. ὦ φιλότατη σὺ, καὶ πάλαι ποθουμένη,
Ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγωδικοῖς χοροῖς, 885

Φίλη δὲ Μορύχῳ. ἑμῶες, ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥίπιδα.

Σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἔγγελον,
Ἦκουσαν ἕκτω μόλις ἔτει ποθουμένην·

Προσείπατ' αὐτήν, ὦ τέκν'. ἄνθρακας δ' ἐγὼ 890

Ἵμῖν παρέξω, τῆσδε τῆς ξένης χάριν.

Ἄλλ' ἔσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανάων ποτε

σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης.

ΒΟΙ. Ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πεῖ γενήσεται;

ΔΙΚ. Ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί. 895

Ἄλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.

ΒΟΙ. Ἴών γὰρ ταῦτα πάντα.

ΔΙΚ. Φέρε, πόσου λέγεις;

Ἦ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ἰών;

ΒΟΙ. Ὅ,τι γ' ἔστ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.

ΔΙΚ. Ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς, 900

Ἦ κέραμον.

ΒΟΙ. Ἀφύας ἢ κέραμον; ἄλλ' ἐντ' ἐκεῖ·

Ἄλλ' ὅ,τι παρ' ἀμῖν μή ἔστι, τᾶδε δ' αὖ πολὺ.

ΔΙΚ. Ἐγῶδα· τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε,

Ὡσπερ κέραμον, ἐνδυσάμενος.

πεντήκοντα Νηρίδων χορόν. 883. Κῆπιχαρίττα] καὶ ἐπιχάρισαι, κατὰ διά-
λεκτον. 885. Τρυγωδικοῖς χοροῖς] ὡς ἐν τοῖς Αθηναίοις γενομένης τῆς κω-
μωδίας. Μόρυχος δὲ, τραγικὸς ποιητῆς ἀδδθηγάτος. 887. Ῥίπιδα] τὸ ῥίπι-
διον, φυσητήριον, δι' οὗ ῥιπίζουσι τοὺς ἐν τῇ ἐσχάρᾳ ἄνθρακας. 888. Ἐκτω
ἔτει] τοσοῦτος γὰρ ἦν ἐς τοῦδε ὁ τοῦ πολέμου χρόνος. 890. Προσείπατε
αὐτήν] τὴν ἔγγελον· ὡς γὰρ ξένην καὶ φίλην μόλις ἕκτω χρόνῳ δεξάμενος,
οὕτως ὑποδέχεται αὐτήν· παίξει δὲ ταῦτα, πᾶν δρεκτικῶς ἔχων πρὸς αὐτήν.
893. Ἐντετευτλανωμένης] ὅποτε ἐψηθῆς μετὰ τεύτλων μάλιστα. 895. Ἀ-
γορᾶς τέλος] ταύτην λήψομαι ἀντὶ τοῦ τελωνίου τῶν ἄλλων, ὧν μέλλεις
πωλήσειν. 897. Ἴών γὰρ] ἔγωγε μάλιστα. 900. Ἀφύας] τὰς μαρίδας.
904. Ὡσπερ κέραμον] ὡσπερ ἐνδύουσιν ἀχύροις, ἢ ἄλλῃ τῷ συρφετῷ τὰ κε-

- BOI. Νεὶ τὼ σιῶ,
 Λάβοιμι μέντ' ἄν κέρδος, ἀγαγὼν, καὶ πολὺ, 905
 Ἐπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέον.
- ΔΙΚ. Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
- BOI. Μικκός γα μᾶκος οὔτος.
- ΔΙΚ. Ἄλλ' ἅπαν κακόν.
- ΝΙΚ. Ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί;
- BOI. Τῷδ' ἔμοῦς
 Θεΐδαθεν, ἔττω Ζεὺς.
- ΝΙΚ. Ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ 910
 Φαίνω πολέμια ταῦτα.
- BOI. Τί καὶ κακὸν παθῶν
 Ὅρναπετίοισι πόλεμον ἔρα καὶ μάχαν;
- ΝΙΚ. Καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε.
- BOI. Τὶ ἀδικειμένος :
- ΝΙΚ. Ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιστώτων χάριν.
 Ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδας. 915
- ΔΙΚ. Ἐπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδας;
- ΝΙΚ. Αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἄν τὸ νεώριον.
- ΔΙΚ. Νεώριον θρυαλλίς;
- ΝΙΚ. Οἶμαι.
- ΔΙΚ. Τίνι τρόπῳ;
- ΝΙΚ. Ἐνθεὶς ἄν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιωτίας,
 Ἄψας ἄν ἐσπέμψειεν εἰς τὸ νεώριον 920
 Δι' ὑδρορῶας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
 Κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,

ράμια ἀγγεῖα, ἵνα μὴ συντριβῶσιν. 906. Ἐπερ πίθακον] καθάπερ πίθηκον ἐμπλεων μωρίας καὶ ἀσεβείας· καὶ τοῦθ' ὡς εἶοικε κατὰ παρωνομασίαν ἀντι εἰπεῖν πίθον, ἢ πιθάκην, εἶπε πίθακον· καὶ τοι ἄλλως ἦν καὶ μικρὸς τὸ σῶμα ὁ συκοφάντης οὔτος, ὡς ἐπιφέρει, μικκός γα μῆκος οὔτος καὶ πιθηκώδης. 909. τῷδ' ἔμοῦς] τοῦδ' ἔμοῦ· ἐν ἄλλοις δὲ κεῖται, τῷδ' ἐμά. 912. Ὅρναπετίοισι] τοῖς πετομένοις ὀρνέοις. 919. Τίφην] δυνατόν διεφθάρθαι ἀπὸ τοῦ τίφης, αἰλφης· ἔντομον τοῦτο ἐν τῇ πόσῃ καὶ ἐν τοῖς καρποῖς τῶν δένδρων ἐνδαισιώμενον, πολλὴν δυσώδη ἀποφορὰν ἀφιέν ἀπτομένῳ· ὃ ἡ συνήθεια βρωμοῦσαν φερωνύμως καλεῖ. 921. Ἐδρορῶας] καὶ ὑδρορῶας· σωλὴν, ὑδρο-

Σελαγοῖντ' ἄν εὐθύς.

ΔΙΚ. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
Σελαγοῖντ' ἄν ὑπὸ τῆς τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;

ΝΙΚ. Μαρτύρομαι.

ΔΙΚ. Εὐλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα. 925
Δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδῆσας φέρῃ,
Ὡσπερ κέραμον. ἵνα μὴ καταγῆ φερόμενος.

ΧΟΡ. Ἐνδῆσον, ὦ βέλτιστε, τῷ ξένῳ καλῶς

Τὴν ἐμπολὴν οὕτως, ὅπως

Ἄν μὴ φέρων κατάξῃ.

930

ΔΙΚ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ τοι καὶ ψοφεῖ

Δάλον τι καὶ πυροῤῥαγές,

Κάλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.

ΧΟΡ. Τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ;

ΔΙΚ. Πάγχρηστον ἄγγος ἔσται, 935

Κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,

Φαίνειν ὑπευθύνους λυχνούχος, καὶ κύλιξ

Τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.

ΧΟΡ. Πῶς δ' ἄν πεποιοῖῃ τις ἀγ-

γείῳ τοιοῦτῳ χρώμενος, κατ' οἰκίαν

940

Τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;

ΔΙΚ. Ἴσχυρόν ἐστιν, ὦ ἄθ', ὥστ'

Οὐκ ἄν καταγείῃ ποτ', εἰ-

περ ἐκ ποδῶν κατωκᾶρα κρέμαιτό γε.

ΧΟΡ. Ἡδὴ καλῶς ἔχει σοι. 945

ΒΟΙ. Μέλλω γέ τοι θερίδδεν.

ΧΟΡ. Ἄλλ' ὦ ξένων βέλτιστε, συγ-

θέριζε, καὶ τοῦτον λαθῶν,

Πρόβαλλ', ὅπου βούλει, φέρων

Πρὸς πάντα συκοφάντην.

950

χύτης, αὐλαξ, δι' οὗ ἔχει ὕδωρ. 923. Σελαγοῖντ' ἄν εὐθύς.] εὐθύς κατακαίοντ' ἄν αἱ νῆες. 927. Ἰνα μὴ καταγῆ] τοῦτ' αὐτὸ ἔφη ἀνωτέρω 904 καὶ ἔξῃς. 932. Πυροῤῥαγές] ἐκ τῆς καμίνου ἔτι ἔχον τι ῥῆγμα. 944. Κατωκᾶρα] ἐπὶ κεφαλῇν, κατακῆραλα. 950. πρὸς πάντα συκοφάντην] ἀντι

- ΔΙΚ. Μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολοῦμενον.
 Ἄρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιωτίε.
- ΒΟΙ. Ἴθι δῆθ', ὑπόκλυπτε τὰν τύλαν, Ἴσμηνήχε,
 Χῆπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαθούμενος.
- ΔΙΚ. Πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές· ἀλλ' ὅμως 953
 Κἄν τοῦτο κερδάνοις ἄγων τὸ φορτίον,
 Εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὐνεκα.
- ΘΕΡ. Δικαιόπολι.
- ΔΙΚ. Τίς ἐστι; τί με βωστρεῖς;
- ΘΕΡ. Ὅτι
 Ἐκέλευσε Λάμαχος σε ταύτης τῆς δραχμῆς
 Εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κίχλων· 960
 Τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπαῖδ' ἔγγελυν.
- ΔΙΚ. Ὅποιος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγγελυν;
- ΘΕΡ. Ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ἴδ' ἐς τὴν Γοργόνα
 Πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.
- ΔΙΚ. Οὐκ ἂν, μὰ δῖ', εἰ δοίη γ' ἐμοὶ τὴν ἀσπίδα· 965
 Ἄλλ' ἐπὶ ταρίχη τοὺς λόφους κραδαινέτω·
 Ἦν δ' ἀπολιγαίνη, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
 Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον,
 Εἴσοιμ' ὙΠΑΙ ΠΤΕΡΥΓΩΝ ΚΙΧΛΑΝ ΚΑΙ ΚΟΨΙΧΩΝ.

τοῦ εἰπεῖν πρὸς πάντα σωρὸν, φησὶν ὁ σχολιαστής· ἀλλ' ἔγωγ' οὐκ ἔχω συμβαλέσθαι τίποτ' αὐτῷ βούλεται ταῦτα. 954. Χῆπως κατοίσεις] ἀράμενος αὐτὸν ἐπ' ὤμων, ἄπαγε ἐς θήσας, καὶ ὅρα ἔπως βιστάσεις, ἢ καταθήσεις αὐτὸν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἵνα μὴ καταθλασθῇ· ὃν δ' ἀνωτέρω Ἴσμηνίαν ὠνόμασε, τοῦτον ἐνταῦθα Ἴσμηνήχον παρωνόμασε. 958. Δικαιόπολι] θεράπων Λαμάχου τοῦ στρατηγοῦ ἔλθων, αἰτεῖ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ δεσπότου κίχλας καὶ ἔγγελυν δὲ ἀπωθεῖται· κατὰ τὰ ἀνωτέρω στίχ. 721 δόξαντα. 960. Χόας] ἐορτὴ ἦν χοῶν, εἰς Διόνυσον, φασὶν, ἀναφερομένη. 963. Ὁ ταλαύρινος] θρασύσπλαγγνος, καρτερικός ἐν μάχαις· Κατασκίους, κλατυσκίους. 966. Ἐπὶ ταρίχη] οὐ δώσω αὐτῷ μηδὲν φησι καὶ εἰ μοι δοίη τὴν ἀσπίδα· ὅ ἐστι προβάλοι· ὡς γὰρ στρατιωτικὸς ἀποδλεπέτω εἰς τὰ ταρίχη· τοιαῦτα γὰρ ἐκείνοι ἐσθίουσιν· ἦν δ' ἀπολιγαίνη, ἀνακραυγάζη, καλῶ τοὺς ἀγορανόμους καὶ τοὺς μᾶντας. 968. Τὸ φορτίον] δ' ἀνηλλάξατο τοῦ συκοφάντου· τὸ δὲ Ὑπαὶ πτερύγων κίχλων καὶ κοψίχων ὡς μέλος οὕτως προήνεγκεν εἰκῆ, ἀπὸ

ΧΟΡ.

Εἶδες, ὦ, εἶδες, ὦ

970

Πᾶσα πόλι, τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέρσοφον.

Οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
 ὦν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ,

Χρήσιμα· τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν

Τῷδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ· 975

Τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα, τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν
 θυρῶν.

Αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδὲ γε πορίζεται.

Οὐδέποτε' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι·

Οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἄσεται

Ξυγκατακλινεῖς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφου,

980

Ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,

Εἰργάσατο πάντα κακὰ, κἀνέτραπε, κἀξέχει,

Κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένους·

Πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν.

Τὰς χάρακας ἤπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρί,

985

Ἐξέχει θ' ἡμῶν βία τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.

ΔΙΚ. ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις

τινος ποιητοῦ λαβῶν. 970. Εἶδες ὦ πᾶσα πόλις] ὁ Χορδς, ὃς πρότερον ὀρμᾶτο ἐπὶ τὸν πόλεμον, νῦν ἰδὼν τὰ ἀπὸ τῆς εἰρήνης προσγιγνώμενα ἀγαθὰ τῷ Δικαιοπόλει, ἐπαινεῖ αὐτὸν, καὶ ῥέπει ἐπὶ ταῦτα. 974. Τὰ μὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ χρήσιμα] ἃ μὲν αὐτῷ τίκτει ὡς, ταῦτα τρέφει ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἃ δὲ μὴ, ταῦτ' ἐψήσας ἐσθίει. 975. Τῷδ' ἐπὶ δεῖπνον . . . θυρῶν] οἱ δύο οὔτοι στίχοι κεῖνται ἐν τῷ τέλει τῆς φθῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ. 976. Τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν] εἰώθασιν οἱ δημιουργοί, ἧς ἕκαστος μετέρχεται τέχνης, σύμβολόν τι ταύτης ἐπὶ τῶν θυρῶν κρεμᾶν, ὁ μὲν ποδηματοῤῥάφος, ὑπόδημα· ὁ δὲ βιβλιοπώλης, βιβλίον· ὁ δὲ, ἄλλος ἄλλο· οὗτος δὲ δεῖγμα τῆς ἑαυτοῦ ἐμπολῆς πτερὰ προὔθετο. 978. Οὐδέποτε πόλεμον ὑποδέξομαι] προσωποεῖ τὸν πόλεμον ἐξῆς, καὶ ἀποκλείει αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας. 979. Ἀρμόδιον] ἦν δὲ τι μέλος ἐν τοῖς συμποσίοις ἀδόμενον εἰς Ἀρμόδιον· οὐ ἡ ἀρχή, Φίλτατε Ἀρμόδιε, οὐ τι που τέθνηκας· ὡς μέθυσον οὖν τὸν πόλεμον, φησὶν, οὐδέποτε ὑποδέξομαι παρ' ἑμαυτῷ κατακλιθέντα, τοιαῦτα ἄδειν· ὅς ὀρμήσας ἐφ' ἡμᾶς τοὺς γεωργοὺς] τοὺς τοσαῦτα ἀγαθὰ ἔχοντας, ἐπήνεγκε πάντα τὰ κακὰ. 983. Προκαλουμένους] συναψὸν τοῦτο πρὸς τὸ ἔχοντας· ἐν ἄλλοις δὲ κεῖται, ἐπικαλουμένους. 987. ὦ Κύπριδι] Δικαιοπόλις, ἰδὼν

Εὐντροφε Διαλλαγή,

Ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἑλάνθανες.
 Πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρωσ ξυναγάγοι λαβῶν, 990
 Ὡσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
 Ἡ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σύ;
 Ἀλλά σε λαβῶν, τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν.
 Πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν·
 Εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων 995
 Καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέρων ὀδί,
 Καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαίδας ἐν κύκλῳ,
 Ὡστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν, κάμῃ, ταῖς νομηγνίαις.

ΚΗΡ. Ἀκούετε λειψὶ κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χάσας
 Πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὅς δ' ἂν ἐκπίῃ 1000
 Πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.

ΔΙΚ. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἤκούσατε;
 Τί δρᾶτε, τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
 Ἀναβράττετ', ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε
 Τὰ λαγῶα, ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε. 1005
 Φέρε τοὺς ὀβελίσκους. Ἐν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

ΧΟΡ. Ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
 Μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,

τὰ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ, ἐπαινεῖ αὐτήν, εὐχόμενος μετ' αὐτῆς ἀναπαύεσθαι καὶ ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἑαυτοῦ γυναίκος. 991. Ἀνθέμων] ῥόδων· Ζεῦξίς γὰρ ὁ γραφεὺς, ἔγραψε τὸν Ἔρωτα ἐν τῷ ναῦ τῆς Ἀφροδίτης Ἀθήνησιν ὠραιότατον ῥόδοις ἐστεμμένον. 993. Τρία] ἀλλὰ σχῶν σε, τρεῖς καὶ πολλάκις ἔτι δύναμαι σοι συγγενέσθαι· ἐκ δὲ τούτων ἐξῆς παίζει, ὡς ἐπὶ γεωργίας ὑπαινιττόμενος τὰ τῆς συνουσίας ὄρχος δὲ καὶ ὄρχατος ἢ κατὰ στίχον ἐμφύτευσις τῶν φυτῶν· Μοσχίδια δὲ, νέα βλαστήματα συκῶν· Ὄσχος δὲ ἡ μερίδος κλιματίς· ἄμπελος γὰρ ἡ ἡμερίς παρὰ τὸ ἡμέρους ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους. 1000. Ὑπὸ τῆς σάλπιγγος] ἐπειδὴν ὁ κήρυξ σαλπίζει, πάντας πίνειν κελεύει· ὁ δ' ἐκπιῶν πρῶτος, λήψεται τὸν ἀσκόν, ἔπινον δὲ μέτρον οἶον χοῦ· λήψεται δὲ ἀσκὸν παχὺν καὶ ἴσον τῆς κοιλίας τοῦ προγαστρος Κτησιφῶντος· ὡς γὰρ τοιοῦτος ἐκωμωδεῖτο οὗτος. 1004. Ἀναβράττετε] ὑποσκαλεύετε, αὐξήσατε τὸ πῦρ πρὸς τὸ ἔψαι, ὀπτᾶτε, στρέφετε τὰ πεμπόβολα, ἐξέλεσθε τοῦ πυρός· Ἀνείρατε, πλέξατε, ἢ συναρμόσατε τοὺς στεφά-

- *Ανθρωπε, τῆς παρούσης.
 ΔΙΚ. Τί δῆτ', ἐπειδὴν τὰς κίχλας 1010
 Ὀπτωμένας ἴδητε;
 ΧΟΡ. Οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
 ΔΙΚ. Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.
 ΧΟΡ. Ἦκουσας, ὡς μαγειρικῶς,
 Κομφῶς τε, καὶ δειπνητικῶς 1015
 Αὐτῷ διακονεῖται.
 ΓΕΩΡ. Οἶμαί τάλας.
 ΔΙΚ. Ὡ Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί;
 ΓΕΩΡ. Ἄνῆρ κακοδαίμων.
 ΔΙΚ. Κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου.
 ΓΕΩΡ. Ὡ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνῳ,
 Μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἄν πέντ' ἔτη. 1020
 ΔΙΚ. Τι δ' ἔπαθες;
 ΓΕΩΡ. Ἐπετρίβην, ἀπολέσας τῷ βόε.
 ΔΙΚ. Πόθεν;
 ΓΕΩΡ. Ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιωτοί.
 ΔΙΚ. Ὡ τρισκακοδαίμων, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
 ΓΕΩΡ. Καὶ ταῦτα μέντοι, νῆ Δί', ὥπερ μ' ἔτρεφέτην
 Ἐν πᾶσι βολίτοις.
 ΔΙΚ. Εἶτα νυνὶ τοῦ δέη; 1025
 ΓΕΩΡ. Ἀπόλωλα τῷ ὀφθαλμῷ, δακρύων τῷ βόε.
 Ἄλλ', εἴ τι κήρει Δερκέτου Φυλασσίου,
 Ὑπάλειψον εἰρήνη με τῷ ὀφθαλμῷ ταχύ.
 ΔΙΚ. Ἄλλ', ὦ πόνηρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.

νους. 1018. Κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου] ἔχων τὸ κακοδαίμον ἄπιθι· ἡμῖν γὰρ πάρεστιν εὐδαιμονεῖν. 1020. Μέτρησον] μετὰδος καὶ ἡμῖν τῆς εἰρήνης εἰς γῆν πενταετίαν. 1022. Ἀπὸ φυλῆς] δῆμος καὶ φρούριον ἐν τοῖς μεθορίοις ἢ Φυλή. 1023. Λευκὸν ἀμπέχει] εἶτα λευγεμονεῖς;] 1024. Ὡσπερ μὲ ἔτρεφέτην ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς· παρὰ προσδοκίαν τοῦτο· βολίτος ἢ βαλβίτος γὰρ ἢ κόπρος τῶν βοῶν. 1028. Ὑπάλειψον] χρίσον μου τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ τῆς εἰρήνης φαρμάκῳ. 1029. Οὐ δημοσιεύων τυγχάνω] οὐκ εἰμὶ ἰατρός

- ΓΕΩΡ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἦν πως κομίσωμαι τῷ βόε! 1030
- ΔΙΚ. Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
- ΓΕΩΡ. Σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα
Εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
- ΔΙΚ. Οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ' ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέποι.
- ΓΕΩΡ. Οἴμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοϊδίον. 1035
- ΧΟΡ.
'Ανὴρ ἀνεύρηκέν τι ταῖς
Σπονδαῖσιν ἡδύ' κοῦκ ἔοικεν
οὐδενὶ μεταδώσειν.
- ΔΙΚ. Κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι.
Τὰς σηπίας στάθευε. 1040
- ΧΟΡ. Ἦκουσας ὀρθιασμάτων;
- ΔΙΚ. Ὅπτᾶτε τὰ γγέλεια.
- ΧΟΡ. Ἀποκτενεῖς λιμῶ με καὶ
Τοὺς γείτονας κνίσση τε καὶ
Φωνῆ, τοιαῦτα λάσκων. 1045
- ΔΙΚ. Ὅπτᾶτε ταυτί, καὶ καλῶς ξανθίζετε.
- ΠΑΡ. Δικαιόπολι.
- ΔΙΚ. Τίς οὔτοσί, τίς οὔτοσί;
- ΠΑΡ. Ἐπεμψέ τίς σοι τὰ κρέα ταῦτα νυμφίος
Ἐκ τῶν γάμων.
- ΔΙΚ. Καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.
- ΠΑΡ. Ἐκέλευε δ' ἐγγέαι σε, τῶν κρεῶν χάριν, 1050
'Ἴνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,
'Ἐς τὸν δ' ἀλάθαστρον κύαθον εἰρήνης ἔνα.
- ΔΙΚ. Ἀπόφερ', ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου,

δημόσιος· ἀλλ' ἴδιος· παρ' ἑμαυτῶ· ἴθι δὲ παρὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ ἱατροῦ Πιττάλου, ὅς ἐστι δημόσιος. 1034. Οὐδὲ στριβιλικίγξ] οὐδ' ἐλάχιστον μέρος, οὐδὲ ῥανίδα· στρίβος γὰρ ἡ λεπτή καὶ ὀξεῖα φωνή· λίκιγξ δὲ ἡ ἐλάχιστη τῶν ὀρνίθων βοή. 1040. Στάθευε] ὄπτα. 1041. Ὀρθιασμάτων] ἠκουσας τοῦ ἀνδρός, οἷα λέγει μετὰ κόμπου πλαταγέων; 1045. Λάσκων] βοῶν, λέγων. — Ξανθίζετε] χρίετε μέλιτι, ἵνα γένηται καλὰ καὶ ἐρυθρά.

Ὦς οὐκ ἂν ἐγγέαιμι χιλίων δραχμῶν.

Ἄλλ' αὐτῆ, τίς ἐστίν;

ΠΑΡ.

Ἡ νυμφεύτρια.

1055

Δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνω.

ΔΙΚ.

Φέρε δὴ, τί σὺ λέγεις; (ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,
Τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταιί μου σφόδρα,
Ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου).

Φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἴν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,

1060

Ὅτι ἡ γυνὴ ἔστι, τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.

Ἔπεχ' ὧδε δεῦρο τοῦξάλειπτρον, ὦ γύναι.

Οἶσθ' ὡς ποιεῖται τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,

Ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι. τουτῶι
Νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

1065

Ἀπόφερε τὰς σπονδάς· φερε τὴν οἰνήρυσιν,

ἴν' οἶνον ἐγγέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.

ΧΟΡ.

Καὶ μὴν ὀδὶ τις τὰς ὄφρυς ἀνεσπακῶς,

Ὅσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπείγεται.

ΑΓ. Α.

Ἰὼ πόνοι τε, καὶ μάχαι, καὶ Δάμαχοι.

1070

ΛΑΜ.

Τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;

ΑΓ. Α.

Ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον,

Ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·

Κᾶπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς.

1054. Οὐκ ἂν ἐγγέαιμι] χάθον εἰρήνης, κᾶν μοι χιλίας δῶς δραχμάς.

1057. Ὦς γελοῖον] ἐναυθα ἀκούσας μυστικῶς παρὰ τῆς νυμφευτρίας τὸ αἴτημα, ἐγέλασεν, ἦν δὲ τὸ αἴτημα κύσθον αὐτῇ τῆς εἰρήνης παρασχεῖν, ἴν' ἔχη ἀλείφειν τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός, ὅπως παραμένῃ ἀεὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ μηκέτ' ἐξέλθῃ εἰς ἐκστρατεῖαν. 1060. Φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς] ὡς εἰ ἦσαν ἐν ἀγγελίᾳ. Ἐξάλειπτρον δὲ, ἀλάσαστρον, μυροθήκη, ἐξ οὗ ἠλείφοντο.

1064. Τουτῶι] τῷ ἀλείμματι τῆς εἰρήνης. 1066. Τὴν οἰνήρυσιν] τὴν κωτύλην, ἣ ἀρόνται ἀπὸ τοῦ κρατῆρος οἶνον. 1071. Χαλκοφάλαρα] χαλκῆν δῖπλυσιν περιέχοντα. ἀλαζονεῖαν ἢ μεγαλορῥημοσύνη αὕτη κατηγορεῖ Λαμάχου. 1074. Νιφόμενον] ἦν γὰρ χειμῶν. ἐπίτηδες προσέθηκεν αὐτῷ κακουχίαν ὡς μισοῦντι τὴν εἰρήνην, καὶ ταῦτα ἐν ἑορταῖς· Χύτροι γὰρ ἦσαν ἡ τρίτη ἡμέρα τῶν Ἀνεσθηρίων, καθ' ἣν προσέφερον τῷ Βάκχῳ ἀθάραν ἐν

- Ἵπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρος αὐτοῖσί τις 1075
 Ἦγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
 ΛΑΜ. Ἴω στρατηγὸι πλείονες, ἢ βελτίονες.
 ΔΙΚ. Οὐ δευνὰ μὴ ἕξειναί με μηδ' ἐορτάσαι;
 Ἴω στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.
 ΛΑΜ. Οἴμοι κακοδαίμων' καταγελαῶς ἤδη σὺ μου; 1080
 ΔΙΚ. Βούλει μάχεσθε Γηρυόνη τετραπτίλῳ;
 ΛΑΜ. Αἴ, αἴ.
 Οἴαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλ' ἐμοί.
 ΔΙΚ. Αἴ, αἴ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;
 ΑΓ. Β. Δικαιοπόλι.
 ΔΙΚ. Τί ἐστίν;
 ΑΓ. Β. Ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ 1085
 Βάδιζε, τὴν κίστιν λαβὼν καὶ τὸν χοῶ.
 Ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
 Ἄλλ' ἐγκόνει δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
 Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστίν παρεσκευασμένα,
 Κλίνας, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα, 1090
 Στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρνοι πάρα,
 Ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμούντες, ἰτρία,
 Ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου, καλαί.
 Ἄλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε.
 ΛΑΜ. Κακοδαίμων ἐγώ.

χύτρας καὶ ἄλλα ὄσπρια. 1078. Οὐ δευνὰ μὴ ἐξειναί μηδ' ἐορτάσαι [Ἐν Χοαῖς καὶ Χύτροις; λέγει δὲ ταῦτα ὡς δεινοπαθῶν ἐπὶ τοῖς πολέμοις. τὸ δὲ Πολεμολαμαχαϊκόν ἐσχημάτισται μιμητικῶς πρὸς τὸ Ἀχαϊκόν, Κορινθιακόν. 1081. Βούλει μάχεσθαι Γηρυόνη τετραπτίλῳ] ὁ μὲν Γηρυόνης τρικέφαλος ἦν ἰσχυρὸς, τὸ δὲ τετραπτίλον ζῴφιόν ἐστι τέσσαρα ὑμενόπτερα ἔχον· τοῦτο ἦν ἔχων ἐν τῇ χειρὶ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Γηρυόνη τρισωμάτων εἶπεν Γηρυόνη τοῦτω τῷ τετραπτέρῳ. 1086. Τὴν κίστιν] ἔθος τοὺς καλουμένους ἐπὶ δεῖπνον ἐφήματα ἀφ' ἑαυτῶν ἐν κίστει (ὀψοθήκη) ἔχοντες ἔρχεσθαι, τοῦ ἐσιῶντος μόνον παρατιθέντος τραγήματα. Ἐγκόνει, τάχυνον, σὺ γὰρ κωλύεις μόνος, πάντων παρόντων. 1093. Τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου] τὸ ἄσμα, ὡς ἔφημεν

- ΔΙΚ. Καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπιγράφου τὴν Γοργόνα. 1095
Σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.
- ΛΑΜ. Παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
- ΔΙΚ. Παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
- ΛΑΜ. Ἄλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.
- ΔΙΚ. Ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι. 1100
- ΛΑΜ. Θρίον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπρού.
- ΔΙΚ. Κἄμοι σὺ δὴ, παῖ, θρίον ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.
- ΛΑΜ. Ἐνεγκε δεῦρο τῷ πτερῷ τῷ κ' τοῦ κράνους.
- ΔΙΚ. Ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
- ΛΑΜ. Καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στροθοῦ πτερόν. 1105
- ΔΙΚ. Καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
- ΛΑΜ. Ὁνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὄπλων.
- ΔΙΚ. Ὁνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;
- ΛΑΜ. Τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
- ΔΙΚ. Κἄμοι λεκάνιον τῶν λαγῶων ὁδὸς κρεῶν. 1110
- ΛΑΜ. Ἄλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
- ΔΙΚ. Ἄλλ' ἢ πρὸ δεῖπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
- ΛΑΜ. Ὁνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
- ΔΙΚ. Οὐκ ἄλλ' ἐγὼ χῶ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.
Βούλει περιδόσθαι, κάπιτρέψαι Λαμάχῳ, 1115
Πότερον ἀκρίδες ἡδιδόν ἐστιν, ἢ κίχλαι;

ἀνωτέρω στίχ. 979 καὶ ἐξῆς. 1097. Τὸν γύλιον] στρατιωτικόν τι πλέγμα σπιριδῶδες, ἐν ᾧ τιθέντες τὰς τροφὰς, ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν πόλεμον.— Ἄλας θυμίτας] θύμον σὺν ἄλατι τετριμμένον. 1101. Θρίον] φύλλον συκῆς, ἐφ' οὗ τὸ τάριχος φέρεται· ἢ ἐνεσκευασμένον ἦν ἐν αὐτῷ, ὡς πολλάκις ἡμῖν εἴρηται. 1109. Τὸ λοφεῖον] τὴν θήκην τῶν τριῶν λόφων. 1112. Μίμαρκυν] συσκευάσμα τοῦτο μαγειρικὸν ἐξ ἐντοσθίων καὶ αἵματος λαγωῦ, ἢ ἄλλου ζώου. 1113. Βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ] θέλεις ἵνα μηδέποτε προσείπω σε; ἔχθραν γὰρ δηλοῖ τοῦτο. 1115. Περιδόσθαι] οὐ τοῦτο, φησί, ἀλλὰ διαφορὰ τις ἐστὶν ἐμοὶ τε καὶ τῶ παιδὶ πότερον, αἱ ἀκρίδες ἐστὶν ἡδιδόν βρωμα εἰς γεῦσιν, ἢ αἱ κίχλαι; καὶ τούτου ἐρωτᾷ αὐτὸν εἰ βούλεται περιδόσθαι (στιχηματίζειν ἐν τῇ συνηθείᾳ ὡς ἀνωτέρω στίχ. 771) καὶ ἐπιτρέψαι τὴν

- ΛΑΜ. Οἴμ' ὡς ὑβρίζεις.
- ΔΙΚ. Τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
- ΛΑΜ. Παῖ, παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ, δεῦρ' ἔξω φέρε.
- ΔΙΚ. Παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
- ΛΑΜ. Φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοῦλυτρον. 1120
"Ἐχ', ἀντέχου, παῖ.
- ΔΙΚ. Καὶ σὺ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.
- ΛΑΜ. Τοὺς κιλλίθαντας οἴσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
- ΔΙΚ. Καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριθανίτας ἔκφερε.
- ΛΑΜ. Φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
- ΔΙΚ. Κάμοι πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον. 1125
- ΛΑΜ. Ταῦτ' οὐ κατάγελῶς ἐστὶν ἀνθρώποις πλατύς;
- ΔΙΚ. Ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκὺς;
- ΛΑΜ. Κατάχει σὺ, παῖ, τοῦλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ.
Ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξοῦμενον.
- ΔΙΚ. Κατάχει συ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὐδῆλος γέρων 1130
Κλάφειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
- ΛΑΜ. Φέρε δεῦρο, παῖ θώρακα πολεμιστήριον.
- ΔΙΚ. Ἐξαιρε, παῖ, θώρακα κάμοι τὸν χοῶ.
- ΛΑΜ. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
- ΔΙΚ. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι. 1135
- ΛΑΜ. Τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.

κρίσιν Λαμάχῳ, ὡς ἐσθίουσας ἀκρίδας ἐν πολέμῳ. 1117. Τὰς ἀκρίδας κρίνει] ἡδούσε εἶναι. 1120. Τὸ ἔλυτρον] φέρε, ἵνα ἐκβάλω τὸ δόρυ ἀπὸ τῆς θήκης, ἔχου ἐκεῖθεν. — Καὶ σὺ παῖ (φησὶν ὁ Δικαιοπόλις), ἔχου τοῦδε τοῦ ἀσπίσκου, ἵνα ἐκβάλωμεν τὴν χορδὴν. 1122. Τοὺς Κιλλίθαντας] ὑποστηρίγματα, ἔδρας, κατασκευάσματ' ἄετα, τρίποδας, ἐφ' ὧν κατετίθεσαν τὰς ἀσπίδας, ὅτε ἀνεπαύοντο. 1123. Τοὺς κριθανίτας] ὄρτους πρὸς ἀνάπαυσιν ὁμοίως τῆς γαστρός. 1124. Γοργόνωτον] τὴν ἐπὶ τῶν νότων ἔχουσαν τὴν Γοργόνα. 1128. Κατάχει... τοῦλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ] ἐνταῦθα μαντευτάται, ὁρῶν πρὸς τὴν ἀστραπὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χυθέντος ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀσπίδος παρὰ τοῦ παιδός· καὶ μαντευόμενός, φησὶν, ὁρῶ γέροντα, ὡς φεύγοντα τὴν ἀσπίδα, δεικνὴν δειλίας φευξοῦμενον· διὸ καὶ ὁ Δικαιοπόλις ἐπιφέρει· Κἀνθάδε (ἐν τῷ μέλιτι) ὁρῶ γέροντα (ἐκκεῖθεν ἐννοεῖ) κελεύοντα Λάμαχον κλάφειν.

Ἐγὼ δ' ἑμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβὼν.

ΔΙΚ. Τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος·

Ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.

ΔΑΜ. Τὴν ἀσπίδ' αἴρου, καὶ βιάδιζ', ὦ παῖ, λαβὼν. 1140

Νίφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.

ΔΙΚ. Αἴρου τὸ δεῖπνον· ξυμποτικά τὰ πράγματα.

ΧΟΡ.

Ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.

Ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν.

Τῷ μὲν, πίνειν, στεφανωσαμένῳ· 1145

Σοὶ δὲ, ῥιγοῦν καὶ προφυλάττειν.

Τῷδε καθεύδειν μετὰ παιδίσκης

ᾠραιστάτης·

Σοὶ δ', ἀνατρίβειν γε τὸ δεῖνα.

ΗΜΙΧ.

Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος 1150

Τὸν ξυγγραφῆ, τῶν μελέων ποιητῆν,

Ὡς μὲν ἀπλῶ λόγῳ, κακῶς

Ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς·

Ὅς γ' ἑμὲ τὸν τλήμονα, Λή-

ναια χορηγῶν, ἀπέλυσ' ἄδειπνον· 1155

Ὅν ποτέ γ' ἐπίδοιμι τευθίδος

Δεόμενον· ἢ δ' ὠπτημένην

Σίζουσα παράλος, ἐπὶ τραπέζῃ κειμένην,

1141. Νίφει] οὐκ αἴσιον σημειῶν, ὡς ἔοικε, τίθεται· ὅθεν συμβολικῶς καὶ ἐπιφέρει, χειμέρια τὰ πράγματα· ὡς κατωτέρω μικρὸν καταρᾶται αὐτῷ ὁ Χορός. 1149. Ἀνατρίβειν τὸ δεῖνα] ἀναφλᾶν τὸ αἰδοῖον. 1150. Ἀντίμαχον] οὗτος, φασί, ψήφισμα ἔγραψε μηδενὸς τοὺς κωμωδοὺς καθάπτεσθαι ἐξ ὀνόματος· καὶ διὰ τοῦτ' Ἀριστοφάνης καταρᾶται αὐτῷ· ἕτεροι δὲ, ὅτι φειδωλὸς ὢν καὶ σμικρολόγος λίαν, οὐκ ἀπεδίδου τοὺς μισθοὺς, χορηγὸς γιγνώμενος ἐν Αθηναίοις. 1156. Τευθίδος] τὸ νῦν λεγόμενον καλαμάριον· Σίζουσα δὲ, ἤχον ποιοῦσα, ὃν ἂν ποιήσειεν τηγανίζομένην· κάπειδῃ εἶπε παράλον, ὅ ἐστι παραθαλάσσιον, παράλος δ' ἔστι καὶ ἡ ἱερὰ ναῦς, ἐπέφερε τὸ, Ὁκέλλοι, ὅ ἐστιν ἐξοκέλλοι· τὸ δ' ὅλον οὕτως, εἶθε ἴδοιμι αὐτὸν δεόμενον (ἐπιθυμοῦντα) τευθίδος θαλασσίας· ἢ δὲ ἀφ' οὗ ὠπτηθῆ, κέαιτο ἐπὶ τῆς τραπέζης σίζουσα· κατὰ μέλλοντος αὐτοῦ λαβεῖν πρὸς βρωσιν, κύων παρελθὼν

- Ὀκέλλοι· κῆρα μέλ-
 λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κῶων 1160
 Ἄρπασασα φεύγοι.
 ΗΜΙΧ. Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν·
 Κᾶθ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
 Ἡπιαλῶν γὰρ οἴκαδ', ἐξ
 Ἰππασίας βαδίζων, 1165
 εἶτα κατάξειέ τις αὐ-
 τοῦ μεθύων τὴν κεφαλὴν Ὀρέστης
 Μαινόμενος· ὁ δ' αὖ, λίθον βαλεῖν
 Βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι.
 Τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχρισμένον· 1170
 Ἐπάξειεν δ' ἔχων
 Τὸν μάρμαρον, κᾶπειθ' ἄμαρ-
 τῶν, βάλοι Κρατῖνον.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ, ΛΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟ-
 ΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

- ΘΕΡ. Ὡ δμῶες, οἱ κατ' οἶκον ἐστὲ Λαμάχου,
 Ὑδωρ, ὕδωρ ἐν χυτρίδιῳ θερμαίνετε· 1175
 Ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
 Ἐρι' οἰσυπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
 Ἄνῆρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον,

ἀρπασίαι. 1164. Ἡπιαλῶν] πυρέττων μετὰ βίγους.— Ὀρέστην δὲ αὐτὸν
 Ἄγαμέμνονος, ἀλλ' ἕτερον τινὰ φασὶ μέθυσον. 1170. Σπέλεθον] καὶ πέ-
 λεθον, σκῶρ, κόπρον ἀνθρώπου νεαρῶν, πρόσφατον. Ἐπάξειεν, ἐπαίξειεν,
 ἀνορμήσειεν, ἔχων τὸν μάρμαρον, τὸν Σπέλεθον. Κρατῖνον, αὐτὸν ποιητὴν.
 ἀλλ' ἕτερον τινα ἀλαζόνα, ἵνα κᾶντεῦθεν αὐτῷ χειρόν τι γένηται.

1174. Ὡ δμῶες] ἄγγελος ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἐλθὼν, καταλέγει, ὡς πέ-
 πουθε Λάμαχος δυστυχίας. 1176. Κηρωτὴν] κηραλοιφήν.— Ἐρια οἰσυπη-
 ρά, ἄπλυτα, ῥυπαρά.— Λαμπάδιον, κατάπλασμα τὸ ἐκ ναρθήκων καὶ καλᾶ-

Καὶ τὸ σφυρὸν παλίνρορον ἐξεκόκκισε,
 Καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε, περὶ λίθον πεσών, 1180
 Καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
 Πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσόν
 Πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
 ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδών,
 Δεῖπω φάος γε τοῦμόν, οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ. 1185
 Τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόαν πεσών,
 Ἄνίσταταί τε, καὶ ξυναντᾶ δραπέταις,
 Ληστὰς ἐλαύνων, καὶ κατασπέρχων δορί.
 Ὅδὶ δὲ κ' αὐτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΛΑΜ. Ἄτταπαττατά. 1190

Στυγερά τάδε γε κρουερά πάθρα.

Τάλας ἐγὼ διόλλυμαι,

Δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς·

Ἐκεῖνο δ' αὖν αἰακτὸν ἄν,

Οἰμωκτὸν ἄν γένοιτό μοι. 1195

Δικαιόπολις γάρ, εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,

Κατεγχάνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἄν τύχαις.

ΔΙΚ. Ἄτταλαττατά

Τῶν τιθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.

Φιλῆσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω, 1200

Τὸ περιπεταστὸν κᾶπιμανδαλωτὸν αὖ.

μὲν ἐπὶ τῆς θλάσεως ὀστέου τινὸς κατασκευαζόμενον. — Παλίνροτον, παλίνδρομον ἔστρεψε. — Γοργόνα ἐξήγειρε, μόλωπα, οἶδμα· τὸ δ' ἀσπίδος, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς βούλεται λέγειν. — Κομπολακύθου, μεγαλορῥήμονος· βούλεται δὲ εἰπεῖν, τοῦ τῆς περικεφαλαίας, ἐφ' ἣ κομπορῥήμονεῖ, πεσόντος πτεροῦ, δεινὸν αὐτὸς ἀφῆκε μέλος τὸ ἐξῆς· ἡ σύνταξις δὲ δοκεῖ σολοικουφανῆς εἶναι· εἰ μὴ τι προσωποποιεῖ εἰς ὄρνιν αὐτὸν λέγοντα ταῦτα καὶ ἐξῆς. 1186. Ὑδρορρόαν] εἴρηται ἀνωτέρω (στίχ. 921). — 1189. Ὅδὶ δὲ κ' αὐτός] ἀλλ' ἰδοὺ ἔχει καὶ αὐτός. 1192. Τάλας ἐγὼ] τοῦτ' ἐσημαινεν ἄρα τὸ Νίφειν ἀνωτέρω (στίχ. 1141). — 1197. Κατεγχάνοι] πλατεῖ στόματί μου καταγελάσει. 1198. Ἄτταλαττατά] χαρᾶς καὶ ἡδονῆς ἐπιφώνημα τοῦτο. 1200. Φιλῆσατον ὦ χρυσίω] πρὸς τὰς δύο πόρνας λέγει ταῦτα· ἴδε στίχ. 1091. — Τὸ

Τὸν γὰρ χαῖα πρῶτος ἐκπέπωκα.

ΔΑΜ. Ὡς συμφορὰ τάλαινα τῶν ἔμων κακῶν.

Ἰὼ, ἰὼ

Τραυμάτων ἐπωδύνων.

1205

ΔΙΚ.

Ἰή, ἰή,

Ὡς χαῖρε Λαμαχίππιον.

ΔΑΜ.

Στυγερός ἐγώ.

ΔΙΚ.

Μογερός ἐγώ.

ΔΑΜ.

Τί με σὺ κυνεῖς ;

ΔΙΚ.

Τί με σὺ δάκνεις ;

ΔΑΜ. Τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ συμβολῆς βαρείας. 1210

ΔΙΚ. Τοῖς Χουσί γάρ τις συμβολὰς ἐπράττετο ;

ΔΑΜ.

Ἰὼ ἰὼ, Παιᾶν, Παιᾶν.

ΔΙΚ. Ἄλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιῶνια.

ΔΑΜ. Λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαί,

Προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

1215

ΔΙΚ. Ἐμοῦ δέ γε σφῶ, τοῦ πέους ἄμφω μέσου,

Προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

ΔΑΜ. Πιγγιῶ κᾶρα λίθῳ πεπληγμένος,

Καὶ σκοτοδιניῶ.

ΔΙΚ. Κᾶγὼ καθεύδειν βούλομαι, καὶ στύβομαι,

Καὶ σκοτοδιניῶ.

1220

ΔΑΜ. Θύραξέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τὸν Πιττάλου,

Παιωνίαισι χέρσιν.

ΔΙΚ. Ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκρέρετε· ποῦ ἔστιν ὁ βασιλεὺς ;

περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτὸν] φιλήματα ἀσελγῆ καὶ κατεγλωττισμένα ταῦτα στόμα διὰ στόματος. 1202. Πρῶτος ἐκπέπωκα] εἴρηται ἀνωτέρω περὶ τούτου. 1209. Τί με κυνεῖς] τί με σαίνεις ὡς κύων ; — Σὺ δὲ τί με δάκνεις ὡς κύων ; 1211. Τοῖς Χουσί] συμβολὴ μὲν ἢ σύγκρουσις τῶν στρατευμάτων· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ λαμβάνεται καὶ ἐπὶ ἔρανον, ἐν ᾧ συμβαλλόμενοι τὸ μέρος ἕκαστος, συνασθίουσιν· ἐρωτᾷ τοίνυν τὸν Λάμαχον, τίνα λέγεις συμβολῆν, μῶν ἐν τῇ Χοῶν ἑορτῇ ἤπει τις παρὰ σοῦ συμβολῆν, ὃ ἐστὶν ἔρανον ; 1213. Παιῶνια] ἑορτὴ ἦν αὕτη· ἃ γὰρ Λάμαχος ἄλλως λέγει, ταῦθ' οὕτως τρέπει εἰς παιδιάν. 1217. Ἐμοῦ δέ σφῶ] ἡμεῖς αἱ δύο. 1222. Πιττάλου]

Ἄποδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.

1225

ΔΑΜ. Λόγῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὄδυρτή.

ΔΙΚ. Ὅρᾳτε τουτονὶ κενόν. ΤΗΝΕΛΛΑ ΚΑΛΛΙ-

ΝΙΚΟΣ.

ΧΟΡ. ΤΗΝΕΛΛΑ δῆτ', εἶπερ καλεῖς, ᾧ πρέσβυ, ΚΑΛ-

ΛΙΝΙΚΟΣ.

ΔΙΚ. Καὶ πρὸς γ', ἄκρατον ἐγγέας, ἄμυστιν ἐξέλαψα.

ΧΟΡ. ΤΗΝΕΛΛΑ νῦν, ᾧ γεννάδα· χῶρει λαβῶν τὸν

ἀσκόν.

1230

ΔΙΑ. Ἐπεσθε νῦν ἄδοντες Ω ΤΗΝΕΛΛΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

ΧΟΡ. Ἄλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν

Τήνελλα καλλίνικον ἄ-

δοντές σε, καὶ τὸν ἀσκόν.

δν ἔφημεν ἀνωτέρω δημόσιον ἰατρόν. 1225. Ἄποδοτέ μοι τὸν ἀσκόν] ὡς πρῶτος πεπωκώς τὸν Χοᾶ, ἀπαιτεῖ τὸ ἄθλον· φαίνεται δ', ὅτι ὁ βασιλεὺς, εἰς τῶν ἐννέα ἀρχόντων ἐδίδου τοῦτον. 1227. Ὅρᾳτε τουτονὶ κενόν;] τὸν ἀσκόν· ἐξέπτε γὰρ ἅπαντα τὸν οἶνον· τὸ δὲ Τήνελλα ἐφήμνιον ἐστὶν ἀπὸ τῶν τοῦ Ἀρχιλόχου κατὰ μίμησιν τῶν τῆς λύρας ἐπαδόμενον χορδῶν· ἤρχετο δὲ τοῦθ' ὠδί· Χαῖρε, ᾧ καλλίνικε, τήνελλα· ἴδε δὲ καὶ Ὅρν. 1764· καὶ Πινδ. Ο', 1. Τοῦτο οὖν τὸ ἐφήμνιον καὶ ὁ Δικαιοπόλις ἄδων, ὡς καλλίνικος ἀναχωρεῖ, τοῦτο καὶ αὐτοὺς κελεύων ἄδοντας ἔπεσθαι. 1228. Ἄμυστιν] διὰ μιᾶς κατέπιον πνοῆς· ἦν δὲ καὶ ποτήριον κοχλιῶδες, φασί, δι' οὗ τοῦτο ἐπόλου.

ΤΙΤΟΣ ΣΤΑΣΙΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΣΦΗΚΕΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΟΥ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος, φιλοδικαστὴς ὢν τὴν φύσιν, ἐφοῖτα εἰς δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς, ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ, καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παῦσαι, ἐγκαθεύρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν, ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· ὁ δὲ, ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης, ἔκραζεν. Οἱ δὲ συνδικασταί, σφηξίν αὐτοῦς ἀφομοιώσαντες, παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ Χορὸς συνέστηκε, καὶ τὸ δράμα ἐπιγράφεται· ἀλλ' οὐδὲν ἦνυσαν οὐδὲ οὗτοι. Πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος, τίνος ἕνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἠγίτηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτερος εἶναι τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχῆς τὸ δικάζειν. Ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαίρειν τοῦ πράγματος, νουτεῶν τὸν γέροντα. Ὁ δὲ πρεσβύτερος μηδαμῶς νουτεοῦμενος, οὐ μεθίει τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖν μόνον, καὶ τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζειν. Καὶ δύο κύνας παρεισάγονται παρ' αὐτῷ πολιτευτικῶς κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοὺς φεύγοντας ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μελλῶν, ἀπατηθεὶς, ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέροι ψῆφον. Περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ Χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, διὰ τὸ σφηξίν ἐμφερεῖς εἶναι τοὺς τοῦ Χοροῦ· ἐξ ὧν καὶ τὸ δράμα. οἱ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφῆδρουον· ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασιν, κεντοῦσι τοῖς κέντραις. Ἐπὶ τέλος τοῦ δράματος ὁ γέροντα ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπολις· ὁ δὲ γέροντα πρὸς αὐτὸν καὶ ὄρχησθαι τρέπεται, καὶ γελοιοποιεῖ τὸ δράμα.

Τοῦτο τὸ δράμα πεποιήται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. Πέπλασται δὲ τὸ ὅλον. Διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικουῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι δικῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξίν εἰκάζει, κέντρα ἔχουσι, καὶ πλήττουσι. δ' αὐτῷ χαριέντως. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Ἀρχόντος Ἄμυνίου, διὰ Φιλωνίδου, ἐν τῇ πόλει Ὀλυμπίων ἦν β', εἰς Ἀθήναια· καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης. πράγμων Γλευκεῖς Πρεσβεῖς ταῖς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἴρξας ἄφνω,
Αὐτὸς ἐφύλαττεν ἔνδοσιν οἰκουντά γ', ἕπως
Μὴ λανθάνῃ, μηδ' ἐξίῃ, διὰ τὴν νόσον.
Ἄ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.

Εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
 Σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα,
 Ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἶναί τισιν
 Φρονοῦντες ἰκανόν. Ὁ δὲ γέρον τηρούμενος
 Ευμπίθεται ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
 Ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέρκιχεν ἐκ παντὸς τρόπου.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ } οἰκέται Φιλοκλέωνος.
 ΞΑΝΘΙΑΣ }

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΚΥΩΝ.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ΑΝΗΡ ΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΤΟΥΤΥΡΑΪΚΑΡΕ ΣΤΟΒΑΦΟΥΤΕΡΑ

ΣΦΗΚΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ,
ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΔΕΣ.

ΣΩΣ. Οὗτος, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;

ΞΑΝ. Φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

ΣΩΣ. Κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὔφειλες μέγα.

Ἄρ' οἶσθα γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;

ΞΑΝ. Οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρῖσαι. 5

ΣΩΣ. Σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ κήυτου γ' ἐμοῦ

Κατὰ ταῖν κέραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.

ΞΑΝ. Ἄλλ' ἢ παραφρονεῖς ἔτεδόν, ἢ κορυβαντιᾶς.

1. Οὗτος, τί πάσχεις;] οἱ δύο δοῦλοι Σωσίας καὶ Ξανθίας, ἐπιταχθέντες φυλάττειν τὸν Φιλοκλέωνα, ἀγανακτοῦσι πονοῦντες, καὶ πρὸς τοὺς θεωμένους στραφέντες, τὴν τοῦ δράματος δηλοῦσιν ὑπόθεσιν. 2. Φυλακὴν καταλύειν] οὕτω πείθομαι ὑπ' ἐμαυτοῦ καταπαῦσαι καὶ διαλύσαι τὴν φυλακὴν τῆς νυκτός. 3. Κακὸν... προὔφειλες μέγα] ταύτην μὲν τὴν ἀνάπαυσιν διφείλεις ταῖς σαυτοῦ πλευραῖς, ἵνα ὑπνοῦ μικροῦ γε λάχης, ἀλλ' ἐς κακὸν σοι ἔσται, εἴ γ' ἐννοεῖς, οἷον φυλάττομεν θηρίον. 5. Ἀπομερμηρῖσαι] ἀποσεῖσασθαι τὴν περὶ τούτου μέριμναν· μερμηρῖζει γάρ ἐστι φροντίδας ἐν νυκτι μάλιστα ἔχειν· οὕτω καὶ Ὅμηρος·

• Ἄλλοι μὲν ῥά θεοὶ καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταί

• Εὐδὸν παννύχοι, Δία δὲ οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·

• Ἄλλ' ὅ γ' ἐμερμηρῖζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

6. Σὺ οὖν παρακινδύνευς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, κάθευθε, ὅτι καὶ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς βλεφάροις ἤδη ἡρέμα δοκεῖ μοι ἐπικαθεδεῖσθαι ὕπνος, αὐτὸς παρὰ προσδοκίαν παρεκινδύνευεν εἶπεν, ὃ ἡμελλε πείσεσθαι ταῖς ἀληθείαις. 5. Ἄλλ' ἢ παραφρονεῖς] ἢ παραφρονεῖς, ἢ μαίνη ὄλωσ, κελεύων ἡμᾶς καθεῦδειν· παίζων ἄρα, ἢ ἀποπειρώμενος τοῦ Σωσίου, ὁ Ξανθίας ἔλεγεν ἀνωτέρω βούλεσθαι καταλύσαι τὴν φυλακὴν καὶ ἀπομερμηρῖσαι· φανερώς γὰρ ἐνταῦθα

ΣΩΣ. Οὐκ' ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

ΞΑΝ. Τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον. 10

Κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως τις ἐπεστρατεύσατο
Μηδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτῆς ὕπνος·
Καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.

ΣΩΣ. Κἄγωγ' ἀληθῶς, οἷον οὐδεπώποτε.

Ἄτὰρ σὺ λέξον πρότερος.

ΞΑΝ. Ἐδόκουν ἀετὸν 15

Καταπτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ,
Ἄναρπάσαντα τοῖς ὄνουξιν ἀσπίδα
Φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανόν.
Κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

ΣΩΣ. Οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος. 20

Πῶς δῆ, προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
"Ὅτι ταῦτὸν ἐν γῆ θηρίον, κἄν οὐρανῷ,
Κἄν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλεν τὴν ἀσπίδα;

ΞΑΝ. Οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται,

Ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον;

ΣΩΣ. Μὴ φροντίσης. 25

Οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινόν, οὐ μὰ τοὺς θεούς.

ΞΑΝ. Δεινόν γέ που'στ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.

Ἄτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον.

ΣΩΣ. Ἄλλ' ἔστιν μέγα.

μέμφεται τὸ μελέτημα, ὡς ἐσόμενον πονηρόν. 9. Οὐκ'] οὐ κατὰ Κορύβαντας μαίνομαι, ἀλλ' ἐκ Διονύσου ὕπνος τις με ἔχει· ἐπειδὴ γὰρ Κορυβάντων ἐκεῖνος ἐμνήσθη, ἐπήνεγκε καὶ οὗτος Διονύσον τὸν Θρακικόν· οὕτω γὰρ ἐκεῖνοι βαρβαρίζοντες καλοῦσι τὸν θεὸν τοῦτον Σαβάζιον, καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ Σαβούς· διὸ καὶ ὁ Ξανθίας ἕτερον βάρβαρον Μηθὸν ἐπιφέρει· ταῦτα δ' οὖν παικτικά. 18. Ἀσπίδα] πότερον τὴν στρατιωτικὴν φησιν, ἢ τὸν ὄφιν; τὸ πρῶτον μᾶλλον, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων, κἄν δοκῇ παίζειν ἐκ τῆς ὁμωνυμίας. 19. Κἄπειτα] καὶ ἔπειτα ἔδοξέ μοι, ὅτι ταύτην τὴν ἀσπίδα ἀπεβελήκει Κλεώνυμος· εἴρηται δ' ἐν τοῖς ἀνωτέρω πολλάκις, ὅτι ὡς ῥίψασπιν διαγράφει Κλεώνυμον. 20. Γρίφου] αἰνιγμ' ἄρα τοῦτ' ἔστιν, ὅτι καὶ ἐν οὐρα-

Περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἔστι τοῦ σκάφους ὄλου.

ΞΑΝ. Λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος. 30

ΣΩΣ. Ἐδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ Πινυκί

Ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,

Βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβῶνια·

Κᾶπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισί μοι ὄοκει 35

Δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,

Ἐχουσα φωνὴν ἐμπεπρημένης ὕος.

ΞΑΝ. Αἰδοῖ.

ΣΩΣ. Τί ἔστι;

ΞΑΝ. Παῦε, παῦε, μὴ λέγε.

Ὅζει κᾶκιστον τουνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.

ΣΩΣ. Εἶθ' ἢ μιὰρὰ φάλαιν', ἔχουσα τρυτάνην,

Ἴστη βόειον δημόν. 40

ΞΑΝ. Οἷμοι δειλίας·

Τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διῆστανεῖν.

ΣΩΣ. Ἐδόκει δ' ἐμοὶ Θέωρος αὐτῆς πλησίον

Χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.

Εἶτ' Ἀλκιδιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας·

Ὅλᾶς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει. 45

ΞΑΝ. Ὅρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιδιάδης ἐτραύλισεν.

ΣΩΣ. Οὐκ οὐν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ

Γιγνόμενος;

ΞΑΝ. Ἦκιστ'· ἀλλ' ἄριστον.

νῆ ἔτι ῥήψασπις ἔστιν ὁ Κλεώνυμος. 30. Τὴν τρόπιν] τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βάσιν· ἀπὸ τῆς τοῦ σκάφους μεταφορᾶς. 35. Φάλαινα] κῆτος τοῦτο θαλάσσιον παμφάγον (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ Πανδοκεύτρια, ἢ πάντα δεχομένη) ἐνοσεῖ δὲ τὸν Κλέωνα, ὃν ἄλλοτ' ἄλλοις ὀνόμασιν ἐκωμῶθητε· πρόβατα δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ἀνοήτους, καὶ διαβουκολουμένους ὑπὸ πονηρῶν δημαγωγῶν.— Ἐμπεπρημένης δὲ, ὡς πεφουσημένης παρὰ τὸ πρήθειν. 38. Ὅζει βύρσης] τοῦ Κλέωνος καθάπτεται ὡς βυρσοδέψου. 40. Ἴστη] ἔχουσα ἐν χερσὶ πλάστιγγας, ἐξύγιζε βόειον λίπος· ὁ σημαίνει τὸν δῆμον αὐτὸν βούλεσθαι διαστασιάσαι. 42. Ἐδόκει δὲ Θέωρος] αὐτος ὡς κόραξ καὶ ἄρπυξ κωμυδεῖται, διὸ καὶ κόρακα αὐτὸν εἶπε· πρὸς δ' ὡς εὐφρῶς ἔπαιξε τὴν τοῦ Ἄλ-

ΣΩΣ.

Πῶς;

ΞΑΝ.

Ὅπως;

* Ἄνθρωπος ἦν· εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.

Οὐκουν ἐναργές τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι

50

Ἄρθεις ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχίσηται;

ΣΩΣ. Εἶτ' οὐκ ἐγώ, δούς δὲ ὀβολούς, μισθώσομαι

Οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὄνειρατα;

ΞΑΝ. Φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,

Ὀλίγα γ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί.

55

Μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα.

Μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.

Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος

Δούλω παραρρίπτουντε τοῖς θεωμένοις,

Οὔθ' Ἑρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατῶμενος,

60

Οὐδ' αὔθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·

Οὐδ', εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,

Αὔθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μутτωτεύσομεν.

κιδιάδου τραυλότητα, ὡς τὸ λ ἀντὶ τοῦ ρ προΐεμένου. 50. Ἐναργές] φανερώς τοῦτο δηλοῖ, ὅτι καταλιπὼν ἡμᾶς, ἐκφθαρῆσεται εἰς κόρακας. 53. Ἐποκρινόμενον] παίζει πρὸς τὸν Ξανθίαν, ὡς καταλλήλως ἐμνηνεύσαντα τὸν ὄνειρον· νῦν δὲ στραφεὶς πρὸς τοὺς θεατάς, ἐξηγεῖται αὐτοῖς τὴν τῆς κωμῆδος ὑπόθεσιν. 57. Κεκλεμμένον] ὡς κακὴθεος ἀπὸ κακοθήτων, ὡς ἀπὸ ἀφυῶν φιλοσόφων· καὶ ἕτερος δὲ τις εἶπεν

» Τὸ σκῶμ' ἀσελγές καὶ Μεγαρικὸν σφόδρα.

58. Κάρυα ἐκ φορμίδος] ἔοικε γεγονέναι κωμῆδος τις, ὃς ἐφῆκε δούλους ἐν τῇ θεάτρῳ, κάρυα ἐκ σπυρίδος τοῖς θεωμένοις παρέχοντας· ὁ δὲ νοῦς, ὁ ποιητῆς ἐνταῦθα οὐ παρσισάγει δούλους, ἐνεκα τοῦ γελοίου κάρυα διαρρίπτουντας τοῖς θεωμένοις, ὡς ἕτερός τις ἐποίησε τοῦτο· τὸ δὲ δούλω παραρρίπτουντε, ὅζει σολοικισμοῦ· εἴη δ' ἂν ἐπιδιορθοῦν ὡδί· Ἡμῖν δούλοις παραρρίπτειν γε, ἢ δούλοις παραρρίπτουσιν. 60. Ἐξαπατῶμενος] ἐμπαιζόμενος· δεινοῦ γὰρ ὄντος ἐσθλεῖν τοῦ Ἑρακλέους, ἐν τοῖς δεῖπνοις παρέτεινον αὐτὸν ταῖς τῶν βρωμάτων ἀναβολαῖς· ἐντεῦθεν αὐτὸς δυσχερῶς ἔφερε. 61. Ἀνασελγαινόμενος] πολλάκις κωμωδούμενος καὶ ὑβρίζόμενος ἐν θεάτρῳ. 63. Μутτωτεύσομεν] μήτε Κλέων' αὐτὸν, ὃς ἀπὸ βυρσοδέφου κατέπιε τὴν τύχην, πικρὰν χολὴν τῇ βίῃ αὐτοῦ ἐγγχεύσομεν· τὸ γὰρ μутτωτῶν δριμύ· οὐδένα τού-

Ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
 Ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
 Κωμωδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.

65

Ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκείνοσι,
 Ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.

Οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῶν,
 Ἐνδον καθεΐρξας, ἵνα θύραζε μὴ ᾤξῃ.

70

Νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
 Ἦν οὐδ' ἂν εἰς γνοίῃ ποτ', οὐδὲ θυμβάλοι,
 Εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.

Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπου φήσ' οὔτοσι
 εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.

75

ΣΩΣ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

ΞΑΝ. Οὐκ· ἀλλὰ ΦΙΛΟ μὲν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.

Ὅδι δὲ φησι Σωσίας, πρὸς Δερκύλον,
 εἶναι φιλοπότην αὐτόν.

ΣΩΣ. Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

Αὕτη γε χρηστῶν ἔστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος.

80

ΞΑΝ. Νικόστρατος δ' αὐφησιν, ὁ Σκαμβωνίδης,
 εἶναι φιλοθύτην αὐτόν, ἢ φιλόξενον.

ΣΩΣ. Μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
 Ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν ὃ γε Φιλόξενος.

ΞΑΝ. Ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.

85

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.

των ἐπαναληψόμεθα τήμερον· πολλάκις γὰρ εἴρηται ταῦτα περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς δράμασι· γνώμην δὲ ἐροῦμεν τῇ ἡμετέρᾳ σοφίᾳ καὶ δυνάμει ἀνάλογον.
 68. Ἄνω . . . ἐπὶ τοῦ τέγους] δείκνυσι γὰρ τὸν Βθελουκλέωνα καθευδοῦντα ἐπὶ τοῦ τέγους. 73. Τοπάζετε] ὑπνοσεῖτε, τεκμαίρεσθε μόνον τὴν νόσον· ἀλλ' οὐκ ἴστε τὴν οὐσαν· Ἀμυνίας μὲν γὰρ κτλ. 76. Ἄφ' αὐτοῦ] ἐξ ἧς καὶ αὐτὸς πάσχει φιλοκυβείας. 77. ΦΙΛΟ· τοῦτο μὲν ὡς ἀρχὴν τῆς λέξεως πάντες ἴστα· τὸ δὲ ἐπόμενον ἀγνοεῖται· ὁ δὲ Δερκύλος μεθυστής τις ἔοικεν εἶναι· ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Σωσίας, ὡς δοῦλος ὦν· Σκαμβωνίδης δὲ ἀπὸ δήμου τῆς Λεονίδας φυλῆς. 84. Ὁ γε Φιλόξενος] ὁ μὲν ἐπὶ ἀρετῆς ἐξέλαβε τὸ ὄνομα· ὁ δὲ

- Ὡσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι. 105
 Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν,
 Ὡσπερ μέλιτι ἢ βομβυλίδος εἰσέρχεται,
 Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
 Ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθεῖη ποτὲ,
 Ἴν' ἔχη δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει. 110
 Τοιαῦτ' ἀλύει νοθετούμενος δ' αἶε,
 Μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
 Μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ ἔξη.
 Ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
 Καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμιθούμενος, 115
 Ἄνεπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβῶνιον,
 Μηδ' ἐξιέναι θύρας, ὃ δ' οὐκ ἐπειθετο.
 Εἴτ' αὐτὸν ἀπέλου, κἀκάθαιρε, καὶ μάλα
 Μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ· ὃ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
 Ἄξας, ἐδίκασεν εἰς τὸ καινὸν ἔμπεσῶν. 120
 Ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
 Διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν· εἶτα συλλαβῶν
 Νύκτωρ κατέκλιεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

προκαθεύδει πρὶν ἐκκλησιάσαι τοὺς ἄλλους. 106. Τιμῶν τὴν μακρὰν] γραμμὴν· ἐπενεχθεισῶν τῶν ψήφων ἐπὶ τινα τῶν καταβίμων, εἰ μὲν αἰ μέλαιναί ἦσαν πλείους, ἤγον γραμμὴν μακρὰν ἐπὶ πίνακος κηρῷ ἀλημιμένου· εἰ δὲ ἐλάττους, βραχεῖαν. καὶ ἦν ἐκεῖνο μὲν σημεῖον καταβίκης· τοῦτο δὲ ἀπολύσεως τῶν δικαζομένων· ἤγον δ' οὖν τὴν γραμμὴν ταύτην τῷ ὄνυξι· διὸ εἰσῆρχετο ὁ Φιλοκλέων οἴκαδε ἔμπλεως τοὺς ὄνυχος κηροῦ, καθάπερ μέλισσα, ἢ βομβυλίδος, ἀγριομέλισσα. 110. Αἰγιαλὸν] ἐπλήρωσε τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν τῶν ἐκ τῆς θαλάσσης ψήφων. 111. Τοιαῦτα ἀλύει] πλανᾶται, φροντίζει, περισπᾶται. Τούτοις δὲ ἐξελέγχει ὁ ποιητὴς τὸ τῶν Ἀθηναίων περὶ τὰς δίκας ἀχώριστον. 118. Ἀπέλου] ἀντὶ ἀπέλουε, καὶ ἐκάθαιρε, καὶ διὰ Κορυβαντικῶν τελετῶν ἀνεβρόνυεν· ὃ δὲ οὖν αὐτῷ τῷ τυμπάνῳ, δι' οὗ ἐκαθάριετο, ἀναπηδήσας, ἐδίκασεν ἔμπεσῶν εἰς τὸ καινόν· τέσσαρες τόποι ἦσαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ὧν ὁ μὲν ἐκαλεῖτο παράβυστος· ὁ δὲ, καινός· ὁ δὲ, τρίγωνος· ὁ δὲ, μέτος. 123. Εἰς Ἀσκληπιοῦ] ἦν δ' αὐτόθι ἱερὸν πρὸς Ἰασην· εἴτ' ἀνεφάνη σκοτίας οὐσῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰκίας· ὅθλον δ' ὅτι ἀπέθρα

Ἄνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
Ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν. 125

Ἄνεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑδρορρόων,
καὶ τῶν ὀπῶν ἡμεῖς δ', ὅσ' ἦν τετρημένα,
Ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι. κἀπακτώσαμεν.
Ἄσπερὶ κολοῖος, αὐτῷ παττάλους
Ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον· εἴτ' ἐξήλλετο. 130

Ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλήν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ, φυλάττομεν.
Ἔστιν δ' ὄνομα, τῷ μὲν γέροντι, Φιλοκλέων,
καὶ μὰ Δία· τῷ δ' οὐεῖ γε τῷδε, Βδελυκλέων,
Ἐχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς. 135

ΒΔΕΛ. Ὡ Ξανθία, καὶ Σωσία, καθεύδετε; 135

ΞΑΝ. Οἴμοι.

ΣΩΣ. Τί ἐστι;

ΞΑΝ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.

ΒΔΕΛ. Οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' ἄτερος;
Ὁ γὰρ πατήρ εἰς τὸν ἵπνον εἰσελήλυθε,
καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει, 140
κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ κδύσεται·
σύ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο.

ΣΩΣ. Ταῦτ', ὦ δέσποτα.

ΒΔΕΛ. Ἄναξ Πρόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη φοφεῖ;
οὔτος, τίς εἶ σύ;

ΦΙΛ. Καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.

ΒΔΕΛ. Καπνός; φέρ' ἴδω τίνος ξύλου σύ.

ΦΙΛ. Συκίνου. 145

ἀπὸ τῆς Αἰγίνης. 125. Ἐξεφρείομεν] ἐξεφέρομεν. 134. καὶ μὰ Δία] φιλεῖ τὸν Κλέωνα. 135. φρυαγμοσεμνάκους] φρυάγματος μὲν, σεμνότητος δὲ καὶ σοβαρότητος πλήρης. 140. μυσπολεῖ] περιτρέχει, ὡς ὁ μῦς. 141. πυέλου] ἵπνος μὲν ὁ καπνοδόχος· ἐνταῦθα δὲ ἐν τῷ μαγειρείῳ ἐννοεῖ. ὅπου καὶ πύελος ἦν, σκάφη ἔνθα ἐλούοντο, καὶ ὀπή, δι' ἧς ἐκχεῖτο τὰ λύματα· ὁπόθεν ἐπειρᾶτο διαδράσαι. 145. Συκίνου] ὁ γὰρ καπνὸς τοῦ ξύλου

- ΒΔΕΛ. Νῆ τὸν Δί', ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν·
 Ἄτὰρ οὐκ ἐσερῆρήσεις γε; ποῦ σθ' ἢ τηλία;
 Δύου πάλιν. φέρ', ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
 Ἐνταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
 Ἄτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ', ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ, 150
 Ὅστις πατρός νυνὶ Καπνίου κεκλήσομαι.
- ΣΩΣ. Πᾶϊ, τὴν θύραν ὤθει· πίεζε νῦν σφόδρα
 Εὐ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι·
 Καὶ τῆς κατακλείδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ·
 Φύλαττέ θ', ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται. 155
- ΦΙΑ. Τί δράσεται; οὐκ ἐκφρήσεται, ὦ μιαρῶτατοι,
 Δικάσοντά μ'; ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης.
- ΒΔΕΛ. Σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις;
 ΦΙΑ. Ὅ γὰρ θεὸς
 Μαντευομένη μοι ἔχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτὲ,
 Ὅταν τις ἐκφύγη μ', ἀποσκλῆναι τότε. 160
- ΒΔΕΛ. Ἄπολλον Ἄποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
 ΦΙΑ. Ἰθ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφερέ με, μὴ διαρρήχῳ.
- ΒΔΕΛ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτε γε.
 ΦΙΑ. Διατρώξομαι τοῖνυν ὁδᾶξ τὸ δίκτυον.
- ΒΔΕΛ. Ἄλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. 165
 ΦΙΑ. Οἷμοι δειλαιος·
 Πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; ὅτε μοι ξίφος
 Ὅπως τάχιστα, ἢ πινάκιον τιμητικόν.

τούτου δριμύτερος λέγεται εἶναι· κωμῶδει δὲ τὴν τῶν δικαστῶν δριμύτητα. 147. Οὐκ ἐσερῆρήσεις] οὐκ ἐσπεσῆ πάλιν; ποῦ ἐστὶν ἡ τηλία; σάνις αὐτη, ἢ ἔδουον τὴν καπνοδόχην, ἐρ' ἢν προσεπιτίθησιν καὶ ἕτερον ξύλον πρὸς βάρος κατὰ τῶν τοῦ πατρὸς μηχανῶν. 153. Τὴν βάλανον ἐκτρώξεται] σιδηρίον τοῦτο συνέχον τὸν μοχλόν, οὗ ἀναίρομένου ἀνοίγεται ἡ θύρα. 156. Οὐκ ἐκφρήσεται;] ἐκφορήσεται. 157. Δρακοντίδης] κακοῦργον τοῦτον ἐθέλουσιν εἶναι, καὶ τὸ περὶ τῶν τριάκοντα ἔπειτα ψήφισμα γράψαντα. 160. Ἄποσκλῆναι] ἀποξηρανθῆναι, ἀποθανεῖν. 167. Πινάκιον] ἴδε ἀνωτέρω στίχ. 146.

- ΒΔΕΛ. Ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖει κακόν.
 ΦΙΛ. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'· ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι.
 Τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις. 170
 Νουμηνία γάρ ἐστιν.
 ΒΔΕΛ. Οὐκοῦν καυτὸς ἄν
 Αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν.
 ΦΙΛ. Οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
 ΒΔΕΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
 ΞΑΝ. Οἶαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
 Ἴνα θᾶττον ἐκπέμφειας.
 ΒΔΕΛ. Ἄλλ' οὐκ ἔσπασε 175
 Ταύτη γ'· ἐγὼ γὰρ ἠσθόμην τεχνωμένου.
 Ἄλλ' εἰσιῶν μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,
 Ὅπως ἄν ὁ γέρων μὴδὲ παρακύψῃ πάλιν.
 Κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσῃ τήμερον;
 Βάδιζε θᾶττον. τί στένεις; εἰ μὴ φέρεις 180
 Ὀδυσσεά τινά γ';
 ΞΑΝ. Ἄλλὰ, ναὶ μὰ Δία, φέρει
 Κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
 ΒΔΕΛ. Ποῖον; φέρ' ἴδωμαι.
 ΞΑΝ. Τουτονί.
 ΒΔΕΛ. Τουτί τί ἦν;
 Τίς εἶ ποτ', ὦνθρωπ', ἐτεόν;
 ΦΙΛ. Οὔτις, νῆ Δία.
 ΒΔΕΛ. Οὔτις σύ; ποδαπός; 185

170. Αὐτοῖς κανθηλίοις] σὺν τοῖς ἐπιστάγμασιν· ἐν νουμηνίᾳ δὲ ταῦτ' ἐπω-
 λούντο. 175. Ἄλλ' οὐκ ἔσπασε ταύτη γε] οὐκ ἐπέτυχεν οὕτως· ἀπὸ πα-
 ροιμίας εἴληπται τοῦτο

» Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασε.

179. Κάνθων, τί κλάεις] μὴ φέρων τὸ βάρος ὁ ὄνος, ἐστέναζεν ἀχθόμενος.
 ὑποκεκρεμάκει γὰρ ὁ γέρων ἑαυτὸν ὑπὸ τῇ γαστρὶ τοῦ ὄνου, καθάπερ ὁ Ὀ-
 δυσσεὺς τοῦ χριστοῦ, ἵνα διαδράσῃ τὸν ἀνθρωποφάγον Κύκλωπα ἐν τῇ τῶν
 προβάτων ἐξαγωγῇ, ὁπότε καὶ Οὔτις προσεποιήσατο καλεῖσθαι· καὶ ἐξῆς δὲ

ΦΙΛ. Ἰθακὸς ἀπὸ Δρασιππίδου. 202

ΒΔΕΑ. Οὐτίς, μὰ τὸν Δί', οὐ τι χαιρήσω γ' ἔση.

Ἐφελκε θάττον αὐτόν. ὦ Μιαρώτατος,

Ἴν' ὑποδέδουκεν ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται

Ἐμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίφ.

ΦΙΛ. Εἰ μὴ μ' ἑάσειθ' ἤσυχον, μαχούμεθα. 190

ΒΔΕΑ. Περὶ τοῦ μάχη νῶν δῆτα;

ΦΙΛ. Περὶ ὄνου σκιᾶς.

ΒΔΕΑ. Πονηρὸς εἰ πόρρω τέχνης, καὶ παράβολος.

ΦΙΛ. Ἐγὼ πονηρὸς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ

Νῦν μ' ὄντ' ἄριστον ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγης

Ἐπογάστριον γέροντος Ἐλιαστικοῦ. 195

ΒΔΕΑ. Ὄθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.

ΦΙΛ. Ὁ ξυνοδικασταί, καὶ Κλέων, ἀμύνατε.

ΒΔΕΑ. Ἐνδον κέκραχθι, τῆς θύρας κεκλεισμένης.

Ὄθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,

Καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν, 200

Καὶ τῆ^σδοκῶ προσθεῖς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν,

Ἐνύσας τι προσκύλιέ γ'.

ΣΩΣ. Οἶμοι δείλαιος.

Πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον;

ΞΑΝ. Ἰσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοι ποθέν.

ἀπὸ ταύτης τῆς ἱστορίας ἔχει πᾶσαν τὴν προσηγορίαν. 185. Δρασιππίδου] παρὰ τὸ ἀποδιδράσκειν πέπλασται ὡς ἀπὸ δήμου τινός. 188. Ἰνδάλλεται] φαίνεται ὅμοιος εἶναι πώλιφ κλητῆρος ἐνταῦθα ὡς δικαστικοῦ, πατέρ' αὐτόν πώλου ποιῶν. 191. Περὶ ὄνου σκιᾶς] παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν περὶ οὐτιδανῶν πραγμάτων φιλονεικούντων. 192. Πόρρω τέχνης] ὑπὲρ πᾶσαν τέχνην· ἢ ἄνευ τέχνης, ἐκ φύσεως· καὶ παράβολος, ῥιψοκίνδυνος. 195. Ἐπογάστριον] φαίνεται, ὅτι οἱ Ἐλιασταί, ἐξ οὗ ἐλάμβανον μισθοῦ, ὠνοῦντο ὑπογάστρια· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἀναφέρεται εἰς τὰ τοῦ ὄνου ὑπογάστρια· καὶ ἐπειδὴ ἐπήνεγκε τὴν σύνταξιν εἰς τὸ κρητικόν, ἐννοεῖ τὰ ἑαυτοῦ. 200. Τῆ^σδοκῶ] τοῦτο δὲ τὸ νῦν περάτην, ἢ περάτην λεγόμενον ξύλον. 202. Ἐνύσας τι προσκύλιε] καὶ τερψάσας δὲ τοῦτο, προσῶθ' τὸν ὄλμον. 203. Βώλιον] βῶ-

- ΣΩΣ. Μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδύμενός τις οὕτωςιν 205
 Ὑπὸ τῶν κεραμίδων Ἑλιαστῆς ὀροφίας.
- ΞΑΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ὠνήρ γίγνεται·
 Ἐκπτῆσεται. ποῦ, ποῦ'στι μοι τὸ δίκτυον;
 Σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ.
- ΒΔΕΛ. Νῆ [Δί', ἦ μοι κρεῖττον ἦν
 Τηρεῖν Σκιώνην, ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός. 210
- ΣΩΣ. Ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοθήκαμεν,
 Κούκ ἔσθ' ὅπως διαδύς ἄν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
 Τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;
- ΒΔΕΛ. Ἄλλ', ὦ πόνηρ', ἤξουσιν ὀλίγον ὕστερον
 Οἱ ξυνδικασταί, παρακαλοῦντες τουτονὶ 215
 Τὸν πατέρα.
- ΣΩΣ. Τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὀρθρος βαθύς.
- ΒΔΕΛ. Νῆ τὸν Δί· ὄψέ γοῦν ἀνεστήκασι νῦν.
 Ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν παρακαλοῦσιν γ' αἰεί,
 Λύχνους ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη
 Ἄρχαιομελησιδωνοφρυνηχάρατα, 220
 Οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον.
- ΣΩΣ. Οὐκοῦν, ἦν δέη,
 Ἦδῃ ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
- ΒΔΕΛ. Ἄλλ', ὦ πόνηρε, τὸ γένος, ἦν τις ὀργίση,
 Τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾶ.
 Ἐχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος 225
 Ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
 Πηδῶσι, καὶ βάλλουσιν, ὥσπερ φέψαλοι.

λός τις, ἡ λιθάριον ἔπεσεν ἄνωθεν. 206. Ὀροφίας] οὕτω καλοῦνται οἱ ὑπὸ τὸν ὀροφον μῦες· ἦν δ' ὁ γέρον ὁ Ἑλιαστῆς οὗτος ὀροφίας, καὶ ὡς στρουθὸς ἀνιπτάμενος· τὸ δὲ Σοῦ, σοῦ, φωνὴ ἐστὶ, δι' ἧς ἀποσεβοῦμεν τὰς ἀλεκτορίδας. 210. Σκιώνην] χωρίον Θράκης ἐπὶ Βρασιίδου πολέμιον Ἀθηναίους γεγεννημένον. 213. Ὅσον στίλην] ἐλάχιστον μόριον χρόνου. 219. Μινυρίζοντες] λεπτῇ καὶ ὑφειμένῃ τῇ φωνῇ ἄδοντες. 220. Ἀρχαιομελησιδωνοφρυνηχάρατα] ἀρχαῖα-μέλη-σιδῶν-φρυνηχος-ἐρατά. Φρυνηχος γὰρ ἔγραψε

- ΣΩΣ. Μὴ φροντίσης· ἐάνπερ ἐγὼ λίθους ἔχω,
Πολλῶν δικαστῶν σφρηκιὰν διασκεδῶ.
- ΧΟΡ. Χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις; 230
Μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ'· ἀλλ' ἦσθ' ἱμάς κύνειος·
Νυνὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σου Χαρινάδης βαδίζειν.
ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἄρ' ἐστὶ που' νταῦθ', ἢ Χάθης ὁ Φλυεύς;
Πάρεσθ', ὃ λοιπὸν ἐστίν, ἀππαπαί, παπαί, παπαιᾶς· 235
Ἦθης ἐκείνης, ἦνικ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνηήμεν
Φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κᾶτα περιπατοῦντε νύκτωρ
Τῆς ἀρτοπάλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον·
Κᾶθ' ἤψαμεν τοῦ κορχόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
Ἄλλ' ἐγκονῶμεν, ἄνδρες, ὡς ἔσται· Δάχητι νυνὶ· 240
Σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
Χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμῶν ἡμῶν ἐφεῖτ' ἐν ὦρᾳ
Ἦκειν, ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρᾶν
Ἐπ' αὐτόν, ὡς κολουμένους, ὧν ἠδίκησεν. ἀλλὰ γὰρ
Σπεύδωμεν, ὧνδρες ἡλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι. 245
Χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
Μὴ που λαθῶν ἡμᾶς τις, ἐμποδῶν κακόν τι ὄρασι.
- ΠΑΙΣ. Τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ, πάτερ, τουτονὶ φύλαξι.
- ΧΟΡ. Κάρφος χαμάθεν σύ νυν λαθῶν, τὸν λύχνον πρόβυσον.

δράμα Φοινίσσας· ἐν οἷς μέμνηται τῶν Σιδωνίων. 230. ὦ Κωμία] κύριον ὄνομά τινος τῶν τοῦ Χοροῦ· ἀλλ' ἦς ποτε ἰσχυρὸς ἱμάς· καὶ τᾶλλα ὀνόματα γέροντων. 235. Πάρεστε, ὃ λοιπὸν ἐστίν ἡθης ἐκείνης] ὅσοι περίεσμεν τῶν φρουρούντων ποτὲ τὸ Βυζάντιον πάντες ἐσμὲν ἐνταῦθα· ἀνδραγαθίας γὰρ νεότητος οἱ γέροντες ἠθονταί μεμνησθαι. 239. Κᾶτα] ἔπειτα δὲ ἀφ' οὗ κατασχίσασαμεν τὸν ὄλμον, ἠψάμεθα καὶ τοῦ κορχόρου· λάχανον δὲ τοῦτο εὐτελές· ὅθεν καὶ παροιμία· καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοις· σκοτεινὸν δὲ τὸ χωρὶον τοῦτο· καὶ εἶσιε περὶ αἰσχροῦ τι διατρέθειν. 240. ὦς ἔσται Δάχητι] ἡ δίκη· ἦν Κλέων ἔλαχεν αὐτῷ. 242. Ἐφεῖτο] ἐνετείλατο ἡμῶν ἦκειν ἐν ὦρᾳ ἔχοντας τριῶν (ἡμερῶν) ὀργὴν πονηρᾶν· ἀντὶ τοῦ τροφῆν ἀπὸ τῶν κειλευμένων στρατεύεσθαι. — Κολουμένους δὲ, ὡς κολάσσοντας. 248. Τὸν πηλὸν φύλαξι] ἴνα μὴ ἐμπέσῃς αὐτῷ· ὁ λυχνοφόρος παῖς τοῦτο λέγει. 249. Πρόβυσον] προβύω καὶ προμύσσω, ὡθῶ τὸ ἐλλύχνισον μικρὸν ἐπὶ τὰ ἔξω.

- ΠΑΙΣ. Οὐκ ἄλλὰ τῷ μοι δοκῶ τὸν λύχνον προθύσειν. 250
- ΧΟΡ. Τί δὴ παθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς;
Καὶ ταῦτα τούλαιου σπανίζοντος, ὧ' νόητε.
Οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέη τίμιον πρίασθαι.
- ΠΑΙΣ. Εἰ νῆ Δι' αὐθις κονδύλοις νοθετήσῃ' ἡμᾶς,
Ἀποσθέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί· 255
Κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουῖ στερηθεῖς,
Τὸν πηλὸν, ὥσπερ ἄτταγᾶς, τυρβάσεις βαδίζων.
- ΧΟΡ. Ἦ μὴν ἐγὼ σου χ' ἀτέρους μείζονας κολάζω.
Ἄλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι
Κοὺκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον 260
Ἐγὼρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιήσαι.
Ἐπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοῖ' μύκητες
Φιλεῖ δ', ὅταν ἦ τουτί, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
Δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἄττα μῆ' στί πρῶμα,
Ἐγὼρ γενέσθαι, κἄπιπνεῦσαι Βόρειον αὐτοῖς. 265
Τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
Πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
Οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν· ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
Ἦγεῖτ' ἂν ἄδων Φρυγίχου· καὶ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ
Φιλωδός· ἀλλὰ μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ὦνδρες, 270
Ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν· ἦν τί πως ἀκούσας
Τοῦ μοῦ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύση θύραζε.
Τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται ἄρ' ἡμῖν
Ὁ γέρων, οὐδ' ὑπακούει; μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμ-
βάδας, ἧ προσέκοψε τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν σου; 275
Εἴτ' ἐφλέγημηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;

251. Τῷ δακτύλῳ ὠθεῖς.] τοῦτο γὰρ ποιήσας ὁ παῖς, ἐποίησεν ἐκχυθῆναι
τι τοῦ λύχνου· ὁ δὲ πατὴρ ἔτυψεν αὐτόν· πρὸς δ' ἀχθεθεῖς ὁ παῖς ἀπειλεῖ
καταλιπεῖν αὐτόν. 257. Ἄτταγᾶς] δοῦλος στιγματίας ἢ εἶδος ὄρνιθος ποι-
κίλον ἐν τοῖς ἔλεσι διαιτώμενον. 262. Μύκητες] αἱ περὶ τὸ ἐλλύχνιον ἀ-
ποτελούμεναι μύξαι. 268. Ἐφολκός] ἐπόμενος, συρόμενος.

Καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῶν γ' ἢ μὴν πολὺ δριμύτατός γ'
Ἦν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπέθεται·

Ἄλλ' ὅπότε ἀντιβολοίη τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω,
Λίθον ἔψεις, ἔλεγεν. τάχα δ' ἂν 280

Διὰ τὸν χθесινόν γ' ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
Ἐξαπατῶν, καὶ λέγων, ὡς φιλαθηναῖος ἦν, καὶ
Τὰν Σάμφω πρῶτος κατείποι, διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεῖς
Εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.

Ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ. 285

Ἄλλ', ὦ γάθ', ἀνίστασο, μηδ' οὕτως

Ἔσθιε σαυτὸν, μηδ' ἀγανάκτει.

Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχύς ἤκει τῶν προδόντων
Τὰπὶ Θράκης· ὃν ὅπως αἰσχυνεῖς, ἐγγυτρίεις.

Ἔπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε. 290

Ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ

Πάτερ, ἦν σου τι δεηθῶ;

Πάνυ γ', ὦ παιδίον· ἀλλ' εἰ-

πέ, τί βούλει με πρίασθαι.

Καλόν. οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἄ- 295

ΠΑΙΣ.

ΧΟΡ.

277. Βουβωνιῶν] πάσχοι ὑπὸ βουβῶνος. 280. Λίθον ἔψεις] πορομία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· πολλὰ δὲ φέρονται τοιαῦτα· οἷον εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖς, Λίθιοιπα σμόχεις, κοσκίνῳ ἄνεμον θηρᾶς, εἰς ὕδωρ γνάφεις, κατὰ θαλάττης σπεῖρεις. 283. Ὀδυνηθεῖς] ἐλεήσας, συμπαθῶν, ἐνδοῦς τῷ μνησάντι τὰ τῆς Σάμου, καὶ φύσει ἄκαμπτος εἰς ἔλεον ὧν πρότερον, χάκ τούτου κατεσχέθη πυρετῶ· ἔστι δὲ τοῦτο ἐξ ἱστορίας ἔχον ὡδί· πολέμου ποτὲ ὄντος Ἀθηναίους πρὸς Σαμίους, μηχανὴν τινα κατεσκεύασαν οἱ Σάμιοι κατὰ τῶν Ἀθηναίων, ἣν οὗτοι ἐφυλάξαντο, προδόντος αὐτὴν Καρυστίωνός τινος· καὶ Σαμίους μὲν ἐτιμωρήσαντο, τὸν δὲ Καρυστίωνα ἐτίμησαν, αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας πολίτας ποιήσαντες. Ὡς οὖν καὶ τοῦ χθесινῶ ἀνθρώπου εἰπόντος τί αὐτοῖς συμφέρον, καὶ καταμηνύσαντός τι τῶν ἐν Σάμφω γενομένων, ὀδυνῆθη δὲ γέρον, καὶ ὀδυνηθεῖς, πυρέττει· ἄλλως γὰρ αὐτὸς ἀνένδοτος ἦν πᾶσι τοῖς ἰκατεύουσι, καὶ λόγος εἰς αὐτῷ ἦν, Λίθον ἔψεις. 289. Ἐγγυτρίεις] ἀφανίσσεις, φονεύσεις· ὡς τίχτουςαι τὰ ἀμβλώματα ἀφανίζουσι αὐτὰ ἐν χύτραις τιθεῖσαι. 290. Ἔπαγε ὦ παῖ] ἀπολύει τὸν λυχνοφόρον παῖδα ἀνα-

στραγάλους δήπουθεν, ὦ παῖ.

ΠΑΙΣ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παππία· ἥδιον γάρ.

ΧΟΡ. Οὐκ ἄν, μὰ τὸν Δί', εἰ κρέμοισθέ γ' ὑμεῖς.

ΠΑΙΣ. Μὰ Δί' οὐκ ἄρα προπέμψω σὲ τὸ λοιπόν.

ΧΟΡ. Ἄπο γὰρ τοῦδ' ἐμὲ τοῦ μισθαρίου 300

Τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιστα δεῖ, καὶ
Εὐλα, κῶψον· σὺ δὲ νῦν σῦκ' αἰτεῖς;

ΠΑΙΣ. Ἄγε νῦν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ

Τὸ δικαστήριον ὄρχων

Καθίσῃ νῦν, πόθεν ὦνη- 305

σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-

πίδα χρηστὴν τινα νῶν, ἢ

ΠΟΡΟΝ ΕΛΛΑΣ ΙΕΡΟΝ;

ΧΟΡ. Ἄπαπαί, φεῦ.

Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῶν 310

Οἶδ' ὀπόθεν δεῖπνον ἔσται.

ΠΑΙΣ. Τί με δῆτ', ὦ μελέα μήτηρ, ἔτικτες,

Ἴν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.

ΧΟΡ. Ἄνόνητόν σ' ἄρ', ὦ θύλακίόν γ',

Εἶχον ἄγαλμα. 315

ΠΑΙΣ. Ἐ, εἰ πάρα νῶν στενάζεις.

χωρῆσαι οἴκαδε. 297. Εἰ κρέμοισθέ γ' ὑμεῖς] κρέμαισθε καὶ κρέμοισθε ἀπὸ τοῦ κρεμάννυμι· κἄν ὑμεῖς κρεμασθῆτε· Μισθάριον δὲ τὸ δικαστικὸν τριώβολον λέγει. 308. Πόρον Ἑλλάς [ιερόν] πόρον μέγαν· πορισμὸν πρὸς τὸ ζῆν· παρῴδηται δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Πινδάρου Πανδείματι μὲν ὑπερπόντιον Ἑλλάς πόρον ἱερόν. 313. Πράγματα βόσκειν] καὶ τοῦτ' ἐκ τοῦ Θησέως τοῦ Εὐριπίδου, φασίν, εἰλήφθαι· τοιαῦτα γὰρ λέγουσιν ἐκεῖ οἱ παραβαλλόμενοι τῷ Μινωταύρῳ παῖδες· μεθ' ὃ ἐπιφέρει ὁ Ἰππόλυτος, Ἄνόνητον ἄγαλμα, πάτερ, οἴχοισι τεκῶν. Ἐκ τούτων παρενέριει ταῦτα, φέρον ἐν χερσὶ καὶ τὸν θύλακον, πρὸς ὃν ἐφαρμόζει ταῦτα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΣΩΣΙΑΣ,
ΞΑΝΘΙΑΣ, ΚΥΩΝ.

- ΦΙΛ. Φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι, διὰ τῆς ὀπῆς
 Ὑμῶν ὑπακούων· ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἶός τ' εἶμι'
 Ἄδειν. τί ποιήσω; τηροῦμ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
 Βούλομαι γε πάλαι πάνυ μεθ' ὑμῶν 320
 Ἐλθῶν ἐπὶ τοὺς καδίσκους
 Κακόν τι ποιῆσαι.
 Ἄλλ', ὦ Ζεῦ, μέγα βρόντα, κάμῃ ποίησον
 Καπνὸν ἐξαίφνης,
 Ἥ Προξενιάδην, ἣ τὸν Σέλ- 325
 λου, τοῦταν τὸν ψευδαμάμαξον.
 Τέλμησον, ἄναξ, χάρισσασθαί μοι,
 Πάθος οἰκτείρας· ἣ με κεραυνῷ
 Διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως·
 Κᾶπειτ' ἀνελῶν μ' ἀποφυσήσας, 330
 Εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμῆν·
 Ἥ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐρ' οὗ
 Τὰς χοίρινας ἀριθμοῦσιν.
- ΧΟΡ. Τίς γὰρ ἔσθ' ὁ ταυτὰ σ' εἴργων, κάποκλείων τὰς θύρας;
 Λέξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις. 335

317. Φίλοι] τοῦ Χοροῦ ἄδοντος ἀκούων ὁ Φιλοκλέων, δυσφορεῖ, ὅτι ἐν φυ-
 λακῇ ὦν, στερεῖται τῆς μετ' ἐκείνων συνουσίας. 322. Κακόν τι ποιῆσαι]
 καταδικάσαι τινά κατὰ τὸ εἶωθός. 323. Προξενιάδης καὶ Ἀλαζονίης τις υἱὸς
 Σέλλου (ἴδε κατωτέρω 439), δι' ἀλαζονίαν ὠνομάζοντο καπνοὶ κωμφοδύ-
 μανοι. 326. Ψευδαμάμαξον] ψευδοκλιματίας· ὁ ἐστὶ ψεύστης. 329. Δια-
 τινθαλίφ] θερμῇ κατάκυστόν με κεραυνῷ. 330. Κᾶπειτα] ἀνελῶν με κε-
 καυμένον, καὶ ἐποφυσήσας τὴν σπονδὴν ὡς ἀπὸ ἠνθρακωμένου ἰχθύος, ἐμ-
 βαλον εἰς ὀξάλμην· κωμικώτερον ταῦτ' εἴρηται. 333. Τὰς χοίρινας] τὰς ψή-
 φους· κόγχαι δὲ τινες ἦσαν αἱ χοίριναί, αἷς πρότερον ἐχρῶντο ἀντὶ τῶν ψή-

- ΦΙΛ. Οὐμός υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾷτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
 Οὔτοσί' πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
- ΧΟΡ. Τοῦ δ' ἐφέξειν, ὧ μάταιε, ταῦτα ὄρων, σε βούλεται;
 Τίνα πρόφασιν ἔχων;
- ΦΙΛ. Οὐκ ἔα' μ', ὦνδρες, δικάζειν, οὐδὲ ὄρων οὐδὲν 340
 κακόν·
 'Αλλά μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐστ'. ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
- ΧΟΡ. Τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν, ὁ Δημολογοκλέων,
 'Οτι λέγεις περὶ τῶν νεῶν τάληθές;
- ΦΙΛ. Οὐ γὰρ ἂν ποθ' οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησεν λέγειν,
 Εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν. 345
- ΧΟΡ. 'Αλλ' ἐκ τούτων ὦρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
 'Ητις σε λάθρα τάνδρος τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.
- ΦΙΛ. Τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς· ὡς πᾶν ἂν ἔγωγε ποιόμην·
 Οὔτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
- ΧΟΡ. 'Εστιν ὁπῆ δὴθ', ἦντιν' ἂν ἐνδοθεν οἶός τ' εἴης διο-
 ρύξαι, 350
 Εἴτ' ἐκδῦναι ῥάκεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ πολύμητις
 'Οδυσσεύς.
- ΦΙΛ. Πάντα πέφρακται, κοῦκ ἔστιν ὁπῆς οὐδ' εἰ σέρφω
 διαδῦναι.

φων, ὡς εἴρηται καὶ τοῖς Ἰππεῦσι. 338. Τοῦ δ' ἐφέξειν βούλεται;] τί κω-
 λυεὶ τρέψαι τὸ Ἐφέξειν εἰς τὸ καταλληλότερον καὶ ὀρθότερον ἐπισχεῖν.
 342. Χανεῖν] διάραντα τὸ στόμα, εἰπεῖν· Δημοκλέων ὡς φίλαρχος, σπου-
 δάρχης· καί τοι δὲ ὁ Κλέων ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ Χοροῦ, ἀλλὰ κατενήνεκται, ὡς
 ἀπὸ θυμοῦ. 343. Περί τῶν νεῶν] ὅτι λέγεις ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν
 νεῶν τάληθῃ συμφέροντα; ταῦτα μὲν κατ' ἔθος τῶν συκοφαντῶν· οὐ γὰρ
 λόγος ἐνταῦθα περὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ περὶ δικαστικῶν, ἵνα δείξῃ τὸν υἱὸν
 ὡς συνωμότην. 349. Κιττῶ] τοσοῦτον ἐπιθυμῶ περιελθεῖν ἐν τῷ δικαστη-
 ρίῳ ἔχων ἐν χερσὶ τὴν χοιρίνην (ψῆφον) διὰ τῶν σανίδων· σανίδας λέγει ἢ
 τὰς δρυφράκτους θύρας, ἢ τὰς, ἐφ' ὧν ἦσαν τὰ ὀνόματα τῶν δικασθησομένων
 καταγεγραμμένα. 351. Ὡσπερ Ὀδυσσεύς] ὁ ὑπεισθὺς εἰς τὴν Τροίαν νύ-
 κτωρ. 352. Σέρφω] κώνωπι, ἐμπίδι, σκνίπι· ταῦτα γὰρ πάνθ' ὁμογενῆ εἶ-
 σι· Ὅπιαν δὲ παρὰ τὸ ὁπῆ πέπαικται, οἷον ἂν εἴποι ἢ συνήθεια, Τρυπο-

Ἄλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὅπλιον δ' οὐκ ἔστι
γενέσθαι.

ΧΟΡ. Μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς
ὀβελίσκους,

Ἰεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους, ὅτε δῆ γ' ἡ Νάξος
ἔάλω; 355

ΦΙΛ. Οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ
προσόμοιον.

Ἦθων γὰρ, κἀδυναμην κλέπτειν, ἴσχυόντ' αὐτὸς
ἑμαυτοῦ·

Κοῦδεις μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι

Φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις

Ἄνδρες ὀπλιῖται διαταξάμενοι, 360

Κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται.

Τῷ δὲ δὴ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις

Ὡσπερ μὲ γαλῆν κρέα κλέψασαν

Τηροῦσιν, ἔχοντ' ὀβελίσκους.

ΧΟΡ. Ἄλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχισθ'· 365

Ἔως γὰρ, ὦ μελίττιον.

ΦΙΛ. Διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.

Ἦ δ' ἐμοὶ Δίκτυονα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.

ΧΟΡ. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστ' ἀνοντος ἐς σωτηρίαν.

Ἄλλ' ἔπαγε δὴ τὴν σὴν γνάθον. 370

ΦΙΛ. Διατέτρωκται τοῦτό γ', ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς·

Ἄλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

ΧΟΡ. Μηδέν, ὦ ταν, δέδιθι, μηδέν· ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', εἰν

φράκτην ἢ μάλλον τρυποδύτην. 354. Μέμνησαι δῆτα] ἀπὸ παλαιᾶς ἱστορίας ἐπιχειρεῖ· ὀβελίσκους δὲ φησιν, ὡς εἰκεν, ὀβελίας, ἄρτους ὀβολοῦ ἀξίους. ἢ ἐν ὀβελῶσι ὠπητημένους· ἢ καὶ ὅπλα ἅττα· ἢ δὲ Νάξος ἔάλω πάλα ποτὲ ἐπὶ Πεισιστράτου. 366. Ἔως γὰρ] ὄρθρος ἤδη ἐστὶ, καὶ δεῖ ἀνύττειν. Μελίττιον δὲ, προσφιλέστατον μελίττιον. Δίκτυονα δὲ ἢ Ἄρτεμις ὡς ἀγρευτικὴ (ἴδε Βάτραχ. 1359)· ἔπαιξε δὲ καὶ πρὸς τὸ ὄνομα. 369. Ἄνοντος] ἀνύτοντος, ἐκ συγκοπῆς. 370. Ἐπαγε τὴν γνάθον] ἐπέβαλε τὸν ὀδόν-

Γρύξη τι, ποιήσω δακεῖν

Τὴν καρδίαν,

375

Καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον

Δραμεῖν· ἴν' εἰδῆ μὴ πατεῖν

Τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα.

Ἄλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα,
 Δήσας σαυτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος 380

Διοπείθους.

ΦΙΛ. Ἄγε νῦν, ἣν αἰσθομένω τούτῳ ζητῆτόν μ' ἐκκαλαμαῖσθαι,
 Κἀνάσπαστον ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.

ΧΟΡ. Ἄμυνοῦμέν σοι, τὸν πρηνώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες,
 Ὡστ' οὐ δυνατὸν σ' εἶργειν· τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν
 ἡμεῖς.

ΦΙΛ. Δράσω τοίνυν, ὑμῖν πίσυρος· καὶ μανθάνετ'· ἦν τι
 πάθω' γῶ, 385

Ἄνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι
 δρυφάκτοις.

ΧΟΡ. Οὐδὲν πείση· μηδὲν δεισης. ἀλλ', ὧ βέλτιστε, καθίει
 Σαυτὸν θαρρόων, κἀπευξάμενος τοῖσι πατρώοισι θεοῖσιν.

ΦΙΛ. Ὡ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρωσ'· σὺ γὰρ, οἷσπερ ἐγῶ,
 κεχάρησαι,

Τοῖς δακρῦοῖσιν τῶν φευγόντων αἰεὶ καὶ τοῖς ὄλο-
 φουμοῖς· 390

τα τῷ δικτύῳ, διασπάρατε, μηδὲ φείδου. 376. Τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον
 δραμεῖν] ἀποκινδυνεῦσαι, ἢ φυγεῖν σώζοντα ἑαυτὸν. Ψηφίσματα δὲ ταῖν
 θεοῖν τὰ ἔθιμα, δόγματα. 379. Εἶτα καθίμα] χάλα διὰ τοῦ ἱμάντος.
 380. Τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους] τῆς μανίας καὶ παραφορᾶς αὐ-
 τοῦ· ὡς τοιοῦτον γὰρ εἰσάγει κἄν Ὅρνεισι (στίχ. 988).— 381. Ἐκκαλα-
 μαῖσθαι] ἀνασπᾶσαι πάλιν, καθάπερ οἱ ἀλιεῖς τοὺς ἰχθύας. 383. Τὸν πρι-
 νώδη θυμὸν] κατὰ τὸν ἰσχυρότατον θυμὸν· παρὰ τὸν πρῖνον, ὅ ἐστι ξύλον
 πυκνὸν καὶ σκληρόν. 386. Ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις] ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐκ
 τοῦ μέρους τὸ ὄλον· δρυφάκτα δὲ ἐνταῦθα αἱ ἐγγιγκλιδοτοὶ θύραι τῶν δικα-
 στηρίων. 389. Ὡ Λύκε δέσποτα] Λύκου ἱερὸν ἦν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ἐν

Ἔκαστος γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῖο,
 Κἀβουλήθης μόνος ἠρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
 Ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον.
 Κού μήποτε σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω, μηδ' ἀπο-
 παρῶ.

ΒΔΕΛ. Οὔτος, ἐγείρου.

ΣΩΣ. Τί τὸ πρᾶγμ'; 395

ΒΔΕΛ. Ὡσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται.

ΣΩΣ. Μῶν ὁ γέρων ὅδε πῆ διαδύεται;

ΒΔΕΛ. Μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾶ,
 Αὐτὸν δήσας.

ΣΩΣ. Ὡ μιαρῶτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταθήσῃ.

ΒΔΕΛ. Ἄνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν, καὶ ταῖσιν φυλ-
 λάσι παῖε,

Ἦν πως πρόμναν ἀνακρούσῃται, πληγεῖς ταῖς εἰρε-
 σιώναις.

ΦΙΛ. Οὐ ξυλλήψεσθ', ὀπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν 400
 ἔσεσθαι,

Ὡ Σμικυθίων, καὶ Τισιάδῃ, καὶ Χρήμων, καὶ Φε-
 ρέδειπνε;

Πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἶσω
 μᾶλλον ἄγεσθαι;

ΧΟΡ. Εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν,
 Ἦνπερ, ἦνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;

Νῦν ἐκεῖνο, νῦν ἐκεῖνο τοῦξυθυμον, 405

Ὡ κολαζόμεσθα, κέντρον

Ἐντέτατ' ὀξύ.

Ἄλλὰ θαιμάτια βαλόντες, ὧς τάχιστα, παιδία,

ᾧ δίνεμον τὸν δικαστικὸν μισθὸν τὸ τριώβολον. 394. Κάννας] πλέγμα τοῦτ' ἐκ καλάμων, ψιλοσ. 398. Ἄνάβαιν' ἀνύσας] πρὸς τὸν δοῦλον ταῦτα· εἰρεσιῶνων δὲ οὐσῶν αὐτοῦ, ταύταις τύπτειν αὐτὸν κελεύει. ἵνα βιάτῃται αὐτὸν ἐπανελθεῖν. 400. Ὀπόσοισι] ὅσοις ἔστιν ἔγκλημα τῆτες δικασθῆναι ὑφ' ἡμῶν· εἶτα καλεῖ τοὺς συνδικαστὰς ἐξῆς. 406. Κολαζόμεσθα] κο-

Θείτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
 Καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἤκειν, 410
 Ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
 ὄντα, κἀπολούμενον,
 Ὅτι λόγον τόνδ' εἰσφέρει,
 Ὡς δίκας χρῆ μὴ δικάζειν.

ΒΔΕΛ. Ὡ γαθοί, τὸ πρᾶγμα ἀκούσατ'· ἀλλὰ μὴ κεκράγετε. 415

ΧΟΡ. Νῆ Δί', ἐς τὸν οὐρανὸν γ'· ὡς τὸν δ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.

ΒΔΕΛ. Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ, καὶ τυραννίς ἐστὶν ἐμφανής;

ΧΟΡ. Ὡ πόλις, καὶ Θεώρου θεοσεχθρία,
 Κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.

ΞΑΝ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὄρᾳς, ὦ δέσποτα; 420

ΒΔΕΛ. Οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου;

ΧΟΡ. Καὶ σέ γ' αὖτις ἐξολοῦμεν ἄλλ' ἅπας ἐπίστρεψε
 Δεῦρο, κἀξείρας τὸ κέντρον, εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,
 Εὐσταλείς, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
 Ὡς ἀνεῦ εἰδῆ τὸ λοιπὸν, σμηῆνος οἶον ὄργισεν. 425

ΞΑΝ. Τοῦτο μὲν τοι δεινὸν ἤδη, νῆ Δί', εἰ μαχοῦμεθα·

Ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὀρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.

ΧΟΡ. Ἄλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φήμ' ἐγὼ
 Τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

ΦΙΛ. Εἶα νῦν, ὦ ξυνδικασταί, σφῆκες ὀξυκάρδιοι, 430

Οἱ μὲν εἰς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὄργισμένοι.

Οἱ δὲ τῷ φθαλμῷ κύκλω κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.

ΒΔΕΛ. Ὡ Μίδα, καὶ Φρύξ, βοηδρομεῖτε, καὶ Μασυντία·

λάζομεν, ὡς σφῆκες ὄντες. 418. Θεοσεχθρία] ὡς εἰ ἔλεγε, ποῦ ἐστὶ Θεώρος καὶ Κλέων οἱ τοῖς θεοῖς ἐχθροί; κωμικῶς δὲ ταῦτα, ὡς εἰ ἔλεγε θεοσέβεια. 421. Φίλιππον] τὸν Γοργίου, ὡς προδότην καὶ βάρβαρον κωμωδοῦσι τὸν Γοργίαν. 422. Ἄλλ' ἅπας] πάντες ὑμεῖς οἱ γέροντες, στρέψατε δεῦρο, καὶ ἐξάραντες τὸ κέντρον ἐκ τῆς θήκης τοῦ πρωκτοῦ, βάλλετε ἐπ' αὐτὸν, οἶον σμηῆνος σφηκῶν ἐκίνησεν εἰς ὀργήν. 428. Ἀφίει] ἄφες τὸν ἄνδρα ἵνα μὴ μακαρίσῃ τὰς ἀπρώτους χελώνας, ὅτι δεσπότην εὐλόγησεν δέρματος. 433. Ὡ Μίδα καὶ Φρύξ· ὀνόματα δούλων ταῦτα.

Καὶ λάβεσθε τουτουῖ, καὶ μὴ μεθήσθε μηδενί·
 Εἰ δὲ μὴ, ἴν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε. 435
 Ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.

ΧΟΡ. Εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι παγήσεται.
 ΦΙΛ. ὦ Κέκροψ ἦρωσ ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδης,
 Περιορᾶς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
 Οὐς ἐγὼ ὀίδαξαι κλάειν τέταρ' ἐς τὴν χοίρικα; 440

ΧΟΡ. Εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γῆρα κακὰ
 Δηλαδῆ; καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
 Πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
 Διφθερῶν, κάξωμίδων, ἅς οὗτος αὐτοῖς ἤμπόλα,
 Καὶ κυναῖς, καὶ τοὺς πόδας, χειμῶνος ὄντος, ὠφέλει. 445
 Ὡστε μὴ ῥιγῶν γ' ἐκάστωτ'. ἀλλὰ τούτους γ' οὐκ ἔνι
 Οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων·

ΦΙΛ. Οὐκ ἀφήσεις αὐδὲ νυκί μ', ὦ κάκιστον θηρίον;
 Οὐδ' ἀναμνησθεῖς, ὅθ' εὐρῶν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε
 Προσαγαγῶν πρὸς τὴν ἐλάαν, ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς, 450
 Ὡστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
 Ἄλλ' ἄνες με, καὶ σὺ, καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἷὸν ἐκδραμεῖν.

435. Οὐδὲν ἀριστήσετε] ἐν πέδαις ἀποθανεῖσθε λιμῶ. 436. Πολλῶν θρίων] πολ-
 λῶν ἔγωγ' ἤκουσα ψόφων φύλλων· ἀλλ' οἱ ψόφοι τούτων λαγωούς ἐκροβοῦσι.
 438. Δρακοντίδης] ὁ δράκοντος ἔχων τὰ ὄπισθεν μέλη τοῦ σώματος διφυῆς
 γὰρ ὁ Κέκροψ παρὰ τῶν μύθων ἡμῖν παραδέδοται· ἐλκόμενος δὲ ὑπὸ τῶν
 δούλων, ταῦτά φησι· οὐς τετράκις ἐμβαλὼν εἰς τὴν πέδην, ἐπαίδευσεν αὐ-
 τοὺς κλαίειν· ἐξελέγχει γὰρ αὐτοὺς οὐ μόνον ἐξ ὧν εὖ πεποίηκεν, ἀλλὰ
 καὶ ἐξ ὧν ἐτιμωρήσατο αὐτούς. 441. Τῷ γῆρα] ἦδιστ' ἂν προσθεῖην ἐνταῦ-
 θα, ἃ εἴρηται πάλαι ἐς τὸ γῆρας, ὡς ταῦτά πάσχιον ἦδη·

- Πρὸς γὰρ τὸ γῆρας, ὡσπερ ἐργαστήριον,
- Ἄπαντα τὰνθρώπεια προσποιτᾶ κακά.
- Τὸ γῆρας ὡσπερ βωμός ἐστι κακῶν·
- Πάντ' ἔστ' ἰδεῖν, εἰς τοῦτο καταπεφυγότα.

445. Κυναῖς] καλύπτρας τῆς κεφαλῆς ἀλεξιτηρίας ψύχους καὶ ὑετοῦ. 446. Ρι-
 γῶν] θωρικῶς ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν. 450. Ἐξέδειρα . . . [ζηλωτῶν] ὡς εὐεργεσίαν
 ὠμολογεῖ αὐτοῖς ἐνταῦθα τὴν τιμωρίαν παρὰ προσδοκίαν. 452. Πρὶν τὸν

- ΧΟΡ. Ἄλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλήν δίκην,
 Οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἔν' εἰδῆθ', οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
 Ὀξυθύμων, καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κάρδαμα. 455
- ΒΔΕΛ. Παῖε, παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
- ΞΑΝ. Ἄλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῷφε πολλῶ τῷ καπνῷ·
- ΣΩΣ. Οὐχί σουσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἀπίεσθε; παῖε τῷ ξύλῳ.
- ΞΑΝ. Καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελαρτίου.
 Ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοθήσειν τῷ χρόνῳ. 460
- ΒΔΕΛ. Ἄλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
 Εἶπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
- ΧΟΡ. Ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
 Τοῖς πένησιν, ἢ τυραννίς
 Ὡς λάθρα μ' ἐλάνθαν ὑπιοῦσ'; 465
- Εἰ σύ γ', ὦ πόνῳ πονηρῆ, καὶ κομηταμυνία,
 Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις·
 Οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν,
 Οὔτε λόγον εὐτράπελον,
 Αὐτὸς ἄρχων μόνος. 470
- ΒΔΕΛ. Ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
 Ἔς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι, καὶ διαλλαγᾶς;
- ΧΟΡ. Σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε,
 Καὶ μοναρχίας ἐραστὰ,

οἶον ἐκδραμεῖν] ἦν γὰρ ἔσω ἔτι ὁ Βδελυκλέων. 455. Κάρδαμα] δριμύ γὰρ τὸ λάχανον τοῦτο· ἢ δὲ φράσις συνήθης καὶ ἄλλοις ὀνόμασιν· οἶον, δριμύ βλέπει, ὀξύ βλέπει, θυμὸν βλέπει, πῦρ βλέπει, ὑπόδρα ἰδὼν, καὶ τὰ τοιαῦτα. 458. Σουῖσθε] κινεῖσθε. ἐρῆετε, ἐκφθείρεσθε. 459. Σελαρτίου] ὃν εἶπεν ἀνωτέρω (325) τὸν Σέλλου. 462. Τῶν Φιλοκλέους μελῶν] ὡς δεισθηδῆς καὶ τραχὺς ἐν τοῖς ποιήμασιν ὁ τραγικὸς οὗτος ποιητῆς προσβάλλεται ὑπὸ Ἀριστοφάνους (ἴδε καὶ Ὀρν. 282)· ὁ δὲ νοῦς, εἰ ἦσαν τραχεῖς καὶ σκληροί, ὡς ὁ Φιλοκλῆς, οὐκ ἂν διέφυγες τὴν τιμωρίαν. 264. Ἡ τυραννίς] ἠτηθηεὶς ὁ Χορὸς, καταφεύγει εἰς συκοφαντίαν. 466. Πόνῳ πονηρῆ] ὦ μετὰ σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας γενόμενος πονηρὸς· Κομηταμυνίας, παρὰ τὸ κομᾶν, ἀλαζονεύεσθαι, καὶ Ἀμυνίας· ὃς ἦν μισόδημος. 470. Αὐτὸς ἄρχων] κατάρχων τῆς τυραννίας· ἢ αὐτὸς μόνος ἐθέλων τυραννεῖν. — Ἄνευ κατοξείας] σφά-

Καὶ ξυνὼν Βρασίδα, καὶ φορῶν 475
 Κράσπεδα στεμμάτων, τὴν θ' ὑ-
 πήνην ἄκουρον τρέφων;

ΔΔΕΛ. Νῆ Δί' ἢ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
 Μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσοῦτοις ναυμαχεῖν ὅσημέραι.

ΧΟΡ. Οὐδὲ μὲν γ' οὐδ' ἐν σελίμφ που ἔστιν, οὐδ' ἐν πη-
 γάνῳ. 480

Τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοίνικων ἐπῶν.
 Ἄλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς· ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
 Ταῦτά ταυτά σου καταντλή, καὶ ξυνωμότας καλῆ.

ΒΔΕΛ. Ἄρά γ' ἄν, πρὸς τῶν θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
 Ἦ δέδοκται μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας. 485

ΧΟΡ. Οὐδέποτε γ' οὐχ, ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ἦ·
 Ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης.

ΒΔΕΛ. Ὡς ἄπανθ' ἡμῖν τυραννίς ἐστί καὶ ξυνωμόται,
 Ἦν τε μεῖζον, ἢν τ' ἔλαττον πράγμα τις κατηγορῆ,
 Ἦς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν. 490

δρα δεξίας βοῆς, διὰ τὴν τῶν σφηκῶν ἴσως βοήν. 475. Βρασίδα] Λακωνισμόν αὐτοῦ κατηγορεῖ. 476. Κράσπεδα στεμμάτων] ὧν οἱ κρωστοὶ περισεύονται ὡς στέμματα· Λακῶνων δ' ἦσαν ταῦτα. 479. Ἦ μοι κρεῖττον] καὶ ἀλλαχῆ τὸ Ἦ ἀντὶ τοῦ Ἦν εὔρηται· ὁ δὲ νοῦς, ἄμεινόν μοι ἦν ἀφεῖναι τὸν πατέρα, ἢ τοσαῦτα πράγματα ἔχειν παρ' ὑμῶν· τὸ δὲ ναυμαχεῖν ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι καὶ ἐρίζειν. 480. Ἐν σελίμφ] ἐκ παροιμίας ταῦτα· λέγεται γὰρ, οὐδ' ἐν σελίνοις εἰσὶν, ἐπὶ τῶν μήπω τι κατωρθωκότων, οἷς ἐπεχείρησαν· εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν κήπων, ὅτι τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγανα πρὸ πάντων, ἢ τόπων, ἢ χρόνων οἱ κηπουροὶ ἐμψυτεύουσιν· ὁ δὲ νοῦς, οὐδὲ τοῦλάχιστον πω ἔπαυες παρ' ἡμῶν, ὡς χρήσε παθεῖν ἐξῆς. 481. Τῶν τριχοίνικων ἐπῶν] τοῦτό σοι λέγομεν τὸ εὐτελεῆς ἔπος τὸ ἀπὸ σελίμου καὶ πηγάνου, ἀλλὰ σὺ οὐκ αἰσθάνη· τριχοίνικα γὰρ ἔπη τὰ εὐτελεῆ, καὶ τριῶν χοίνικων ἄξια. 482. Ξυνήγορος... καλῆ] τότε δὲ ἀλήθεις, ὅτε ὁ ῥήτωρ κατηγορῶν, καλέση ξυνωμότας. 484. Ἀπαλλαχθεῖτε] ἀντὶ τοῦ Ἀπαλλαχθεῖητε 490. Οὐδὲ πενήκοντα ἐτῶν] οὐδ' ἐς πενήκοντον ἔτος ἐλάσας, ἐγὼ εἶδον τυραννίαν· νῦν δὲ καὶ τῆ ἀγορᾷ αὐτῇ εὐρήσεις αὐτὴν ἔλαττον πωλουμένην, ἢ τὸ τάριχος· ἦν γὰρ τις ὠνήταις ὄρφους (εἶδη ἰχθύων ταῦτα) ἢ τὰς μεμβράδας πωλοῦσα, φθονήσασα, λέγει πρὸς τὸν πλησίον, ἐπὶ τυραννίδι οὗτος ὄψω-

Νῦν δὲ πολλῶ τοῦ ταρίχου ἐστὶν ἀξιοτέρα
 Ὡστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.

Ἦν μὲν ὠνήται τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη,
 Εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·

Οὗτος ὀφωνεῖν ἔοικ' ἀνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι. 495

Ἦν δὲ γήτειον προσαιτῆ τις ἀφύαις ἠδύσμα τι,
 Ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θατέρω·

Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς· πότερον ἐπὶ τυραννίδι;

Ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἠδύσματα;—

ΞΑΝ. Κἀμὲ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας, 500

Ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὄξυθυμηθεῖσά μοι,

Ἦρετ', εἰ τὴν ἵππιου καθίσταμαι τυραννίδα.

ΒΔΕΛ. Ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἠδέα γε, καὶ νῦν ἐγὼ

Τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι, τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν

Ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων, 505

Ζῆν βίον γενναῖον, ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω

Ταῦτα δρᾶν, ξυκωμότης ὢν, καὶ φρονῶν τυραννίδα.

ΦΙΑ. Νῆ Δί' ἐν δίκῃ γ'. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα

Ἄντι τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν, οὐ με νῦν ἀποστειρεῖς·

Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγγέλυσιν· ἀλλ' ἠδῖον ἂν 510

Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

ΒΔΕΛ. Νῆ Δί'· εἰθίσθης γὰρ ἠδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·

Ἄλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη, καὶ μάθης ἃ γὰρ λέγω,

νεῖ· ἦν δ' αὖ γήτειον (εἶδος πράσου) ταῦτά γίγνεται. 499. Ἢ νομίζεις] ἡ ἀπόδοσις τοῦ λόγου διεκόπη ὑπὸ τοῦ Ξανθοῦ. 501. Καλητίσαι] δέχεται ἡ ἵππος τὸν ἵππον εἰς συνουσίαν τοῦτο βούλεται δηλοῦν· διὸ κἀκεῖνη ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦτ' εὐφυῶς ἀπεκρίνατο, μὴ βούλει τὴν τοῦ Ἴππιου καθιστάναι τυραννίδα; 505. Ὀρθροφοιτο...] ὀρθρος, φοιτῶ, συκοφάντης, δίκη, ταλαιπώρος τρόπος· ταῦτα συνέμιξε συμφύρας εἰς μίαν λέξιν κωμικῶς. 506. Ὡσπερ Μόρυχος] ἀδδὴφάγον ἐν ἄλλοις (ἴδε Ἀχαρν. στίχ. 326)· τοῦτον παρίστην, τὸνναντίον, ὃν νῦν λέγει· εἰ μὴ ἔγνωσεν τὴν καταμόνας ὀψοφαγίαν ἄνευ πρῆγματων· ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐπομένων συνάγεται· τὸ δὲ βατίς καὶ τῆλλ· εἶδη εἰσὶν ἰχθύων· Δικίδιον, ὑποκοριστικὸν τοῦ δίκῃ· διὸ καὶ τὸ

Ἄναδιδάξειν σ' οἶομαι γ', ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.

ΦΙΛ. Ἐξαμαρτάνω δικάζων; 515

ΒΔΕΛ. Καταγελώμενος μὲν οὖν
Οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὐς σὺ μονονοῦ προκλινεῖς.
Ἄλλὰ δουλεύων λέληθας.

ΦΙΛ. Παῦε δουλείαν λέγων,
Ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων.

ΒΔΕΛ. Οὐ σύ γ' ἀλλ' ὑπηρετεῖς,
Οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ διδάξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ.

Ἦτις ἢ τιμὴ στί σοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.

ΦΙΛ. Πάνυ γε· καὶ τούτοισιν ἐπιτρέψαι θέλω.

ΒΔΕΛ. Καὶ μὲν ἐγώ.

Ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτόν, καὶ ξίφος γ' ἐμοὶ δοτέ.

Ἦν γὰρ ἠττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.

Εἰπέ μοι· τί δ', ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ ἰμμένης;

ΦΙΛ. Μηδέποτε πίσιμ' ἀκράτου μισθὸν Ἀγαθοῦ Δαίμονος. 525

ΧΟΡ. Νῦν δὲ τὸν ἐκ θῆμετέρου

Γυμνασίου λέγειν τι δεῖ

Καινόν, ὅπως φανήσῃ—

ΒΔΕΛ. (Ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.

ΧΟΡ. Ἄτὰρ φανῆ ποῖός τις ὢν, 530

Ἦν ταῦτα παρακελεύη.)

Μὴ κατὰ τὸν νεανίαν.

πεπνιγμένον (ἐψημένον) ἀπὸ τοῦ πνίγεσθαι τοὺς δικαζομένους. 516. Προκλινεῖς] τοὺς δημαγωγοὺς δημοτῶν. 521. Τούτοις τοῖς γέρονσιν ἐπιτρέψαι τὴν κρίσιν. Ἄλλὰ κἀγὼ τοῦτο πάντως βούλομαι. 524. Τὸ δεῖνα] πολλάκις τοῦτο εἰσέφηρσε περιττῶς εἰς τὸν λόγον κατὰ τι ἰδίωμα τοῦ ποιητοῦ· δύναται δὲ ταῦτόν τῳ Δηλονότι· δαιταν δὲ λέγει τὴν δίκην, ἣν δικάσσει νῦν οἱ γέροντες περὶ τοῦ πότερος νικήσειε. 525. Μισθόν] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἄκρατον μισθόν (τὸν δικαστικόν) εἶπεν· ἔθος γὰρ ἦν, αἰρομένης τῆς τραπέζης, ἀκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος πίνειν· τούτου οὖν εὐχεται στερηθῆναι, εἰ μὴ μένειε τοῖς δαιτηθησομένοις. 526. Ἐνεγκάτω μοι] τὴν γραμματοθήκην αἰτεῖ, ὡς ἔχων τι ἐκεῖθεν εἰπεῖν, ἢ σημειῶσαι, ὧν ἐρεῖ ἐκεῖνος. 532. Μὴ κα-

Τόνδε λέγειν. ὄρᾳς γάρ, ὡς
 Σοὶ μέγας ἔστ' ἀγών,
 Καὶ περὶ τῶν ἀπάντων, 535
 Εἴπερ, ὃ μὴ γένοιτο νῦν,
 Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.

ΒΔΕΛ. Καὶ μὴν, ὅσ' ἂν λέξη γ' ἀπλῶς, μνημόσυνα γράφομαι γώ.

ΦΙΛ. Τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἣν ὀδί με τῷ λόγῳ κρατήσης;
 ΧΟΡ. Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος 540

Χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ.
 Σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, ἐν
 Ταῖσιν ὁδοῖς ἀπάσαις
 Θαλλοφόροι καλοῖμεθ', ἀν-
 τωμοσιῶν κελύφη. 554

Ἄλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
 Τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

ΦΙΛ. Καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω
 Τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδεμιᾶς ἤττων ἐστὶν βασιλείας.
 Τί γὰρ εὐδαιμόν γ', ἣ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ 550
 δικαστοῦ,

Ἡ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος;
 Ὅν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ' εὐνῆς, τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι
 δρυφάκτοις

Ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κᾷπειτ' εὐθύς προ-
 σιῶν τις

Ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δημοσίων κε-
 κλοφύϊαν·

τὰ τὸν νεανίαν] κατὰ τὸν υἱόν· ἀπόδος δὲ τοῦτ' ἄνω εἰς τὸ φανήση.
 544. Θαλλοφόροι] ἔθος ἐν τοῖς Παναθηναίοις τοὺς γέροντας, ὡς μηδὲν ἄλλο
 ποιεῖν δυναμένους, φέρειν θαλλοῦς· διὸ ὡς τοιοῦτους κελύφη καὶ καλύπρας
 αὐτοὺς τῶν ἀντωμοσιῶν ἔσεσθαι φησὶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. 548. Ἀπὸ τῶν
 βαλβίδων] ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς σταδιοδρομίας· καὶ γὰρ
 ὡς ἐν ἀγῶνι λόγων καὶ αὐτοὶ μέλλουσι σταδισεύσειν. 551. Τρυφερώτερον
 καὶ δεινότερον ζῶον] κωμικώτερόν πως εἰσῆχται ταῦτα, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τι-
 μιώτερον καὶ ἐμβριθέστερον. 554. Ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρα ἀπαλὴν] τὸ

Ἰκετεῦσιν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοῦν-
τες· 555

Οἴκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαι σ', εἰ κἀυτὸς πώποθ'
ὑφείλου,

Ἄρχῃν ἄρξας, ἢ πλὴν στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων.

Ὅς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν
ἀπόφευξιν.

ΒΔΕΛ. Τουτί περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.

ΦΙΑ. Εἴτ' εἰσελθὼν, ἀντιβοληθεῖς, καὶ τὴν ὄργῃν ἀπομορ-
χθεῖς, 560

Ἐνδον, τούτων, ὧν ἂν φάσκω, πάντων οὐδὲν πεποίηκα·

Ἄλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφευξιν.

Φέρ' ἴδω τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θάπτευμ' ἐνταῦθα
δικαστῆ;

Οἱ μὲν γ' ἀποκλῆγονται πενίαν αὐτῶν, καὶ προστιθέασι

Κακὰ πρὸς τοῖσιν γ' οὔσιν, ἕως ἂν παρισώσῃ τοῖσιν
ἔμοῖσιν· 565

Οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Δίσώπου τι γέλοιον·

Οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν κα-
τάθωμαι.

Κἄν μὴ τούτοις ἀναπειθόμεθα, τὰ γε παιδάρι' εὐθὺς
ἀνέλκει,

Τὰς θηλείας, καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρὸς· ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·

ἥρεμα καὶ μετὰ συστολῆς ὑποδηλοῖ τοῦτο· τὸ δὲ οἰκτροχοῦντες, οἰκτρὰν καὶ ἔλεεινὴν φωνὴν ἐν ταῖς δεήσεσι χεῖν δηλοῖ. 558. Ἡδειν] ἀντὶ τοῦ ἔδει, κατὰ προσθήκην τοῦ Ν· ὁ δὲ νοῦς, δε οὐδέ, εἰ ὑπάρχω, ἔδει· δε οὐδέ λόγου ἂν ἤξιώσέ με, εἰ μὴ ὅτι ἀπέφυγέ τινα δίκην πρότερον, πλὴν εἰ μὴ τι προσηρηγετήθη ὑπ' ἐμοῦ. 559. Ἐξω μνημόσυνον] πρῶτον τοῦτο ἀποστειοῦται ὁ υἱὸς πρὸς τὴν ἀπολογία. 560. Ἀπομορχθεῖς] ἀποστηχθεῖς, ἀποβαλὼν· ὅ ἐστιν, ἔξω μὲν πλάττομαι ἐπεικτικῶς, ἐνδον δὲ εἰσελθὼν, πράττω τάναντία. 565. Παρισώσῃ] μετέθε αἴφνης εἰς τὸ ἐνικὸν ἀντὶ τοῦ παρισώσωσιν. 566. Δίσώπου] πάντα, φησὶ, λίθον κινοῦσιν, ὅπως ἐκ τῶν γελῶσιων ἀρέλκωνται ἡμῶν τὴν ὄργῃν, πρὸς τὸν ἔλεον παρακινουῦντες· καὶ εἰ μὴ τύχοιεν τούτου, τότε ἀναδιβάζουσι τὰ τέκνα, ὅπως γοῦν αὐτοῖς ἀποδῶμεν

Τὰ δὲ συγκύπτουθ' ἅμα βληχᾶται· κᾶπειθ' ὁ πατήρ 570
ὑπὲρ αὐτῶν,

Ὡσπερ θεὸν, ἀντιβολεῖ με, τρέμων, τῆς εὐθύνης
ἀπολύσαι·

Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῆ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαιο·
Εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῆ με
πιθέσθαι.

Χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ'
ἀνειμεν.

Ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχή, καὶ τοῦ πλούτου 575
καταχρήνη;

ΒΔΕΛ. Δεύτερον αὖ σου τοῦτ' γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου
καταχρήνην·

Καὶ τάγαθά μοι μέμνησ', ἅ'χεις, φάσκων τὴν Ἑλ-
λάδος ἀρχήν.

ΦΙΑ. Παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
Κἄν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει, πρὶν
ἂν ἡμῖν

Ἐκ τῆς Νιόβης εἶπη ῥῆσιν, τὴν καλλίστην ἀπο- 580
λέξας.

Κἄν αὐλητῆς γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα

τὸν ἔλεον. 570. Βληχᾶται] ἄσμηόν τινα φωνὴν κλαυθυμρίζουσιν· σημαίνειν δὲ βούλεται καὶ τὸ ἀτελές τῆς ἡλικίας. 573. Εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις... πιθέσθαι] τοῦτ' οὐκ ἔχω ξυμβαλεῖν ὅ,τι καὶ βούλεται, καὶ ταῦτα τοῦ προφώπου ἐναλλαγέντος· εἰ μὴ τι κακέμφατον ὑπονοεῖ. 574. Τὸν κόλλοπα] τὸν τόνον τῆς ὀργῆς· κόλλοπαες γὰρ οἱ τῆς κιθάρας πάσσαλοι, δι' ὧν τείνονται καὶ ἀνιένται αἱ χορδαί. 575. Καταχρήνη] παρὰ τὸ καταχαίνειν καταγελᾶν, καταχρήνη, κατάγελως. 576. Φάσκων τὴν τῆς Ἑλλάδος ἀρχήν] ὁ ἐπαγγελλόμενος, ὅτι, ὡς δικαστῆς ἄρχει τῆς Ἑλλάδος· ἀποσημειοῦται δὲ ταῦτα πρὸς τὴν ἀπολογίαν. 578. Παίδων δοκιμαζομένων] μέλλοντες οἱ Ἀθηναῖοι δοκιμάσειν τοὺς παῖδας, εἰς τὸ δέκατον καὶ πέμπτον ἔτος ἄγειν τῆς ἡλικίας, παρεχώρουν τὴν δοκιμασίαν τῆς ἥβης τοῖς πρεσβυτέροις τῶν γερόντων διὰ τὸ σεμνότερον· ἐποίουν δὲ τοῦτο, ὅπως χρήσονται αὐτοῖς πρὸς λειτουργίαν· Οἶαγρος δὲ ὑποκριτῆς ἀγαθὸς τῶν δραμάτων τραγικῶν· ὑπεκρίθη τὴν Νιόβην, ἢ τοῦ Σοφοκλέους, ἢ τοῦ Δισχύλου· ὁ δὲ νοῦς, οὔτε θαυμα-

Ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἠΐλησ' ἀπιούσι.

Κᾶν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ, τῷ δῶν, καταλείπων παῖδ'
ἐπίκληρον,

Κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,

Καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν
ἐπιούση. 585

Ἔδομεν ταύτην, ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπέιση.

Καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί'
ἀρχή.

ΒΔΕΛ. Τουτὶ γάρτοι σεμνὸν τούτων, ὧν εἴρηκας, μακαρίζω

Τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς, ἀνακογχυλιάζων.

ΦΙΑ. Ἔτι δ' ἡ Βουλὴ, χῶ δῆμος, ὅταν κρίναι μέγα πρᾶγμ'
ἀπορήση, 590

Ἐψήφισται τοὺς ἀδικούντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι

εἴτ' Εὐαθλος, χῶ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπίδα-
ποβλής,

Οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ
μαχεῖσθαι.

Κᾶν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πάποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ

εἶπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρότιστα μίαν δικάσαν-
τας· 595

ζόμενος οὗτος ὑποκριτής, εἰς δίκην ἐλθὼν, ἀποφεύγει. 582. Ἐν φορβειᾷ] δερμάτιόν τι ἦν τοῦτο, ὃ ἐφόρουσιν οἱ αὐληταὶ περὶ τὸ στόμα, ἐφ' ᾧ ῥυθμίσαι τὴν φωνὴν τοῦ αὐλοῦ· ὃ δὲ νοῦς, καὶ ὁ αὐλητῆς νικήσας, προπέμψει ἡμᾶς μετὰ τοῦ αὐλοῦ ἀπιόντας πρὸς ἀντίδοσιν καὶ ἀμοιβήν. 583. Ἐπίκληρον] εἴ τις μονογενῆ θυγατέρα ἔχων, καταλείπει αὐτὴν ἐκ διαθήκης τιμὴ πρὸς γάμον, χαίρειν εἰπόντες ἡμεῖς τῇ διαθήκῃ καὶ τῇ κόγχῃ, ἐκδίδομεν αὐτὴν τῷ ἀντιβολοῦντι καὶ δεομένῳ· ἔθος δ' ἦν ἐπ' ἀσφαλείᾳ τῶν ἐν γράμμασι σφραγίδων ἐπιτιθεῖναι κόγχην. 587. Τῶν δ' ἄλλων οὐδεμία] τῶν ἄλλων ἀρχῶν οὐδεμία ἐστὶν ἀνυπεύθυνος. 589. Ἀνακογχυλιάζων] ἀνατρέπων, ἐκσφραγίζων καὶ ἀφαιρῶν τὴν κόγχην ἀπὸ τῆς διαθήκης· παίζει δὲ, ταῦτα λέγων. 592. Κολακώνυμος] ὁ Κλεώνυμος, ὃν πολλαχῇ εἰσάγει ὡς κόλακα καὶ βίψασπιν· Εὐαθλος δὲ καὶ αὐτός, ὡς πόνηρος συνήγορος, εἰσάγεται καὶ ἐν Ἀχαρνέσιν (στίχ. 709) οὗτοι, φησὶν, ἐν οἷς δημηγοροῦσι, φήσουσι μηδέποτε προδώσειν ἡμᾶς, ἀλλ' αἰεὶ μαχεῖσθαι περὶ τοῦ δήμου φόβῳ, ἵνα μὴ ἐμπέσωσιν

Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμῶς οὐ περιτρώγει.

Ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.

Σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὀτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ' ἔδρασας.

Ἀλλὰ Θέωρος, καίτοι στὶν ἀνὴρ Εὐφήμιου οὐδὲν ἐλάττων, τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι' ἡμῶν 600 περικωνεῖ.

Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἶων ἀποκλείεις καὶ κατερύχεις,

Ἦν δουλείαν οὔσαν ἔφασκες χύπηρεσίαν ἀποδείξειν.

ΒΔΕΛ. Ἔμπλησο λέγων· πάντως γὰρ τοι παύση ποτὲ, κἀναφανήση

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.

ΦΙΑ. Ὁ δὲ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, εὖ γὰρ 605
ἵπιλελήσμην·

Ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄπειθ' ἤκονθ' ἅμα πάντες

Ἀσπάζονται διὰ τὰργύριον· καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με

Ἀπονίζη, καὶ τὴν πῶδ' ἀλείφει, καὶ προσκύψασα φιλήσει,

Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ, τὸ τριώβολον ἐκκαλαμάται·

δίκη ἡμῖν τοῖς δικασταῖς· εἰώθασι γὰρ οἱ ῥήτορες τὰ τοιαῦτα κολακεύειν τοὺς πολλοὺς. 597. Τὰς μυίας ἀπαμύνει] ἀποσοβεῖ, διώκει ἀφ' ἡμῶν· Θέωρος καὶ Εὐφήμιος κόλικες οὐτιδανοί. 600. Περικωνεῖ] περικωνίζει, καθαίρει, μάσσει, ἀποσμήχει. 601. Κἀπερύχεις] οἷον ἀγαθῶν βούλει τὸν σαυτοῦ πατέρα ἀποστερησαί· ἢ πρότερον (στίχ. 817) δουρικὰ καὶ ὑπηρετικὰ ἔφης ἀποδείξειν. 604. Πρωκτὸς] παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπὶ ἰδίῃ κακῶν βουλομένων νικᾶν, ἢ ἐπὶ τῶν ἐπὶ ματαίῃ κοπιῶντων· οἱ γὰρ ἐκκαθαίροντες τὸν πρωκτὸν, ταῦτ' ἀνάγκασθήσονται καὶ αὐθις πολλάκις πράττειν· ὁ γὰρ πρωκτὸς περιγιγνεται φεῖ τοῦ λουτροῦ ὡσπερ καὶ τὰ ἔργα τὰ σὰ τῆς περισέμνου ἀρχῆς σου. 609. Ἐκκαλαμάται] καθάπερ ἀγκίστρω ἀποσπᾶ.

Καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεύσαν, φυστὴν μᾶζαν προ-
σενέγκη, 610

Κᾶπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζη· Φάγε
τουτί.

"Εντραγε τουτί· τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μή με
δεήσει,

Εἰς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὅπότ' ἄριστον παραθήσει,
Καταρασάμενος, καὶ τονθορύσας, ἄλλην μή μοι ταχῆ
μάξη.

Τάδε κέκτημαι, πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων
ἀλεωρήν. 615

Κᾶν εἰνόν μοι μὴ γχῆς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ'
ἐσκεχόμεισμαι

Οἴνου μεστόν· κᾶτ' ἐγγέομαι κλίνας· οὔτος δὲ κεχηνώς
Βρωμησάμενος, τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στρατίον κα-
τέπαρδεν.

Ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω,
Καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω, 620

Ὅστις ἀκούω ταῦθ', ἅπερ ὁ Ζεὺς;

"Ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,

Πᾶς τις φησὶν τῶν παριόντων·

Οἶον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,

Ἦ Ζεῦ βασιλεῦ! κᾶν ἀστράψω, 625

Ποπτύζουσιν, κᾶγκεχόδασί με

610. Φυστὴν μᾶζαν] οἶνον καὶ ἀλφίτοις πεφυρμένην κολλύραν. 612. Καὶ
μή με δεήσει] καὶ οὐ δεήσει με εἰς σὲ ἀποβλέπειν. 614. Ἄλλην] ἕνα
μὴ καὶ ἄλλην μοι μᾶζαν μάξη. 615. Τάδε κέκτημαι] ταῦτα τὰ δικαστικά
χρήματα· ταῦτα πρόβλημα καὶ ἀλεξιτήριον κακῶν, ταῦτα πανοπλίαν, ταῦ-
τα σκέπη βελῶν ἀλεξίκακον. 616. Τὸν ὄνον τόνδε] ἀγαθὸν τοῦτο οἶνα-
ρινόν, βάσιν, ὡς φασιν, οὐκ ἔχον· εἶθ' οὕτως ἔπαιζεν ἀπὸ τῆς ὀμωνυμίας ἐπὶ
τὸ κτηνὸς μεταβάς· ὁ γὰρ ὄνος κεχηνώς τὸ στόμα, ὀγκᾶται, τοῦ σοῦ δίνου
(ποτηρίου στρατιωτικοῦ) μέγα καὶ στρατιωτικὸν καταπέρδει. 626. Ποππύ-
ζουσί με] ποῖός τις ἦχος διὰ τῶν χειλέων ἀποτελούμενος ὁ ποππυσμὸς, ᾧ

- Οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί.
 Καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός.
 Νῆ τὴν Δήμητρα, δέδοικας· ἐγὼ δ'
 Ἄπολοίμην, εἴ σε δέδοικα. 630
- ΧΟΡ. Οὐπώποθ' οὔτω καθαρῶς
 Οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
 δὲ ξυνετῶς λέγοντος.
- ΦΙΛ. Οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤθ' οὔτος ραδίως τρυγήσειν.
 Καλῶς γὰρ ἦδειν, ὡς ἐγὼ ταύτη κράτιστός εἰμι. 635
- ΧΟΡ. Ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθε,
 Κούδὲν παρήλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
 Ἡξάνομην ἀκούων
 Κᾶν Μακάρων δικάζειν
 Αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
 Ἡδόμενος λέγοντι. 640
- ΦΙΛ. Ὡσθ' οὔτος ἦδη σκορδιναῖται, κᾶστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
 Ἦ μὴν ἐγὼ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω·
- ΧΟΡ. Δεῖ σε παντοίας πλέκειν
 Εἰς ἀπόφρευξιν παλάμας. 645
 Τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπά-
 ναι χαλεπὸν, μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
 Πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὦρα ζητεῖν σοι, καὶ νεό-
 κοπτον,

ἐχρῶντο πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀπὸ τῶν ἀστραπῶν καὶ βροντῶν προερχομένων κακῶν, ὧν τῷ φόβῳ ἐγγέζονται. Κατὰ ταῦτα τοῖνον τὸ Με ἀποδοτέον εἰς τὸ Πομπύζουσι, ἢ εἰς τὸ Ἐγκεχόδασι κατ' ἔλλειψιν τῆς Διᾶ· ὡς τὰ φοβοῦμαι, αἰδοῦμαι, δέδια, αἰσχύνομαι σε, ὅ ἐστι διὰ σε. 634. Ἐρήμας τρυγήσειν] παροιμία ἐπὶ τῶν οἰομένων μηδὲν αὐτοῖς ἀντιπράξειν, οἷς ἂν πράττωσι.— Καλῶς γὰρ ἦδειν, ὡς ἐγὼ ταύτη] κατὰ τοῦτο τὸ δικάζειν εἰμι κράτιστος, ἢ ἔνδον οἰκουρεῖν, ὡς αὐτὸς ἐθέλει. 538. Ἡξάνομην] ἐπηρόμην. 742. Σκορδιναῖται] χασμεῖται τεινόμενος, καὶ σκύτη βλέπει, ὅ ἐστι τὴν μάλιστα ὑποπτέυει· παροιμία δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν φοβουμένων μέλλοντι τῶν κακῶν ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπιόν.— Κᾶστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ] καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, κατὰ τὸ ἐν ἄδου, ἐν διδασκάλου. 645. Παλάμας] μηχανάς. 648. Μύλην ἀγαθὴν καὶ νεόκοπτον] νέαν καὶ κοπτεράν, ὅταν δύνασθαι εὐκόλως κατατρι-

Ἦν μή τι λέγῃς, ἥ τις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κα-
τερεῖξαι.

ΒΔΕΛ. Χαλεπὸν μὲν, καὶ δεινῆς γνώμης, καὶ μείζονος, ἢ πὶ
τρυγφδοῖς, 650

Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.

Ἄλλ', ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη.

ΦΙΛ. Παῦσαι, καὶ μὴ πατέριζε.

Εἰ μὴ γὰρ, ὅπως δουλεύω γὰρ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,

Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξῃ, κἄν χρῆ σπλάγχων
μ' ἀπέχεσθαι.

ΒΔΕΛ. Ἀχρόασαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ
μέτωπον 655

Καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ'
ἀπὸ χειρὸς,

Τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων ξυλλήθῃς ὃν
προσιόντα.

φαι τὸν σκληρὸν μου θυμὸν, ἦν εἶπες τι ὑπὲρ ἡμῶν. 650. Δεινῆς γνώ-
μης] μείζονος, ἢ κατὰ κωμωδίαν, ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετο-
κυῖαν, ἐμφωλευτάταν· εἰ δὲ μὴ ἐβλάπτετο τὸ μέτρον, ἄμεινον ἦν γράφειν,
'Ἐντετηκυῖαν παρὰ τὸ ἐντέχεσθαι, ἵνα ἦν, δυσεξάλειπτον. 654. Κἄν με χρῆ
σπλάγχων ἀπέχεσθαι] κἄν ὡς ἀνδροφόνος οὐκέτι μετάσχω τῶν θυσιῶν· ἀ-
πεκλείοντο γὰρ οἱ ἀνδροφόνου τούτων, ὡς καὶ ὁ Οἰδίπους παρὰ Σοφοκλεῖ·
(Οἰδ. Τυρ. 234)

- » Τὸν ἀνδρ' ἀπαυθῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ γῆς
- » Τῆς δ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω·
- » Μῆτε εἰσδέχεσθαι, μῆτε προσφωνεῖν τινα,
- » Μῆτε ἐν θεῶν εὐχαῖσι, μῆτε θύμασι.
- » Κοινὸν ποιῆσθαι, μῆτε χέρνιβας νέμειν,
- » Ὄθειν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
- » Τοῦθ' ἡμῖν ὄντος.

655. Χαλάσας τὸ μέτωπον] ὅ ἐστι τὰς ὀφρῦς ἀπὸ τῆς ὀργῆς. 656. Λόγι-
σαι φαύλως] ποιῆσον λογισμὸν ἀπλοῦν, κούχι ψήφοις, ὡς εἰώθετε λογιζε-
σθαι ἐν τοῖς ἀριθμητοῖς, μῆτε ἐν ταῖς δίκαις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς ἀπλῶς.
657. Τὸν φόρον] λογισμὸν τινα ποιῆται ἐνταῦθα τῶν φόρων; ὡς ἐξαιρουμέ-
νων τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ ἐξακισχιλίοις δικασταῖς, τοῖς λοιποῖς καταχρῶν.

Καὶ τούτου τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
 Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς, καὶ
 δημιόπρατα.

Τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται
 ἡμῖν. 660

Ἐκ τούτων νυν μισθὸν κατάρθεις τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ,

Ἐξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε.

Γίγνεται ὑμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

ΦΙΛ. Οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐρίγνεθ' ὁ
 μισθός.

ΒΔΕΛ. Μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ ποῖ τρέπεται δὴ πείτα τὰ
 χρήματα τᾶλλα; 665

ΦΙΛ. Ἐς τούτους τοὺς—Οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων
 κολοσυρτὸν,

Ἄλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεὶ.

ΒΔΕΛ. Σὺ γάρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς

Ἄρχειν αἰρή σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.

Καθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα

Ἐκ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὴ, κἄνα— 670
 φοβοῦντες·

Δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν
 ἀνατρέψω.

ται οἱ πολιτευόμενοι. 658. Ἐκατοστὰς] ἃ ἐδίδοσαν οἱ δανείζοντες, ὅποτε
 διὰ δίκης ἐλάμβανον τὸ δάνειον, ἢ ὅπως ἄλλως.— Πρυτανεῖα] τὸ προκα-
 τατιθέμενον μὲν πρὶν τῆς δίκης ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἀμφοτέρων, ἐζημιούτο
 δὲ μόνος ὁ ἠττώμενος.— Δημιόπρατα δὲ, τὰ ἐκ τῆς δημεύσεως τῆς περιου-
 σίας τινὸς ἐγγινόμενα. 662. Κατένασθε] κατοικεῖτε· Κατανάω, κατανά-
 σμαι, κατανάσθε, καὶ ἐκ συγκοπῆς, κατένασθε. 663. Ἐκατὸν καὶ πεντή-
 κοντα τάλαντα] τριωβόλου γὰρ ἐξακισχιλίους ἐκάστης ἡμέρας ἀπονεμομένον
 ἐν δέκα μηνί (ἐξαιροῦνται γὰρ δύο μῆνες εἰς τὰς ἐορτὰς) ἑκατὸν καὶ πεντήκον-
 τα γίγνεται τάλαντα. 666. Κολοσυρτὸν] τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων λέγει,
 ὡς θορυβώδη· καὶ γὰρ φρυγάνων συρομένων, ὅς ἐστι κυρίως κολοσυρτός, θό-

Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀγγελόφους
περιτρώγων.

Οἱ δὲ ξύμμαχοι, ὡς ἤσθοντό γε τὸν μὲν σύρρακα τὸν
ἄλλον

Ἐκ κηθρίου λαγαρίζομενον, καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,
Σὲ μὲν ἠγοῦνται Κόννου ψῆφον· τούτοισι δὲ δωρο-
δοκοῦσιν

675

Ἵρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σήσαμα, προσ-
κεφάλαια,

Φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα,
πλουθυγίαν.

Σὺ δὲ γ' ὦν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῆ, πολλὰ δ' ἐφ'
ὕγρᾳ πιτυλεύσας,

Οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσι.

ΦΙΑ. Μὰ Δί', ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὶ τὸς τρεῖς ἀγλίθας
μετέπεμψα.

680

Ἄλλ' αὐτὴν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποραίνων, ἀποκναίεις.

ΒΔΕΛ. Οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία ἴστί, τούτους μὲν ἅπαντας
ἐν ἀρχαῖς

Αὐτοὺς τ' εἶναι, καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μι-
σθοφοροῦντας;

Σοὶ δ' ἦν τίς γε διδῶ τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς ὅς αὐτὸς
ἐλαύνων,

ρυβος ἀποτελεῖται. 672. Τοὺς ἀγγελόφους περιτρώγων] ἀγγέλοφοι οἱ πό-
δες τῶν θερμάτων, οὓς καὶ ποθεῶνας καλοῦσιν. — Σύρρακα] συρρετὸν τῶν
πολλῶν ὕμῶν δικαστῶν ἀπὸ κηθρίου (ἀγγεῖον τοῦτο, ἐν ᾧ ἐτίθεντο αἱ ψῆ-
φοι) τρεφόμενον, ὕμᾶς μὲν Κόννου ψῆφον ἠγοῦνται· τοῖς δὲ δημαγωγοῖς προσ-
φέρουσι δῶρα· Κόννας δὲ, ἀύλητῆς τις πένης ἦν περιφερόμενος ἐν Ἀθήναις,
ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία αὕτη· τὸ δὲ λαγαρίζειν καὶ τραγαλίζειν, ἢ ἄμεινον
τρωγαλίζειν, λαγάρια καὶ τρωγάλιά ἐστιν ἐσθλεῖν· ἔστι δὲ τὰ μὲν οἶον πέμ-
ματα, τὰ δὲ οἶον τρωκτά. — Ἵρχας, ἀμφορεύς κεράμιοι πρὸς τὰ ταρίχη·
δάπιδας, τάπητας. 678. Πιτυλεύσας] σοὶ δὲ πολλὰ ἐκχέαντι τοῖς ὑπὸ σοῦ
ἀρχομένοις οὐδεὶς οὐδὲ ἀγλίθας σκορόδου δίδωσι· πρὸς τὰ ἐψητὰ ἰχθύδια.
Τοῦτο δὲ ἐχέτω οὕτως ἀναγνωσκόμενον· Ὡν δὲ σὺ ἄρχεις... πιτυλεύ-
σας, τούτων οὐδεὶς κτλ. ἢ τρεπτέον τὸ Σὺ εἰς τὸ Σοί· ἄλλω, δὲ σωτικίζετα
680. Τρεῖς ἀγλίθας μετέπεμψα· τρεῖς τοῦ σκορόδου σκελίδας· τὸ δὲ μετέπεμ-
ψα ἀντὶ τοῦ μετεπεμψάμην. 682. Τούτους] τοὺς πολιτευομένους δημαγωγούς

Καὶ πεζομαχῶν, καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ πο-
νήσας. 685

Καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾶς, ὁ μάλιστα
μ' ἀπάγγχει,

Ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱός,

Ὡδὶ διαβάς, διακινηθεὶς τῷ σώματι, καὶ τρυφερανθεὶς,

Ἦκειν εἶπη πρῶ, κἄν ὥρα, δικάσονθ'· ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν

Ἔττερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κο- 690
μειῖται.

Αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, κἄν ἕστε-
ρος ἔλθῃ·

Καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,

Ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα
δύ' ὄντε,

Ἐσπουδάκατον· κἄθ', ὡς πρίων, ὁ μὲν ἔλκει, ὁ δ'
ἀντανέδωκε.

Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν Κωλακρέτην· τὸ δὲ πρατ- 695
τόμενόν σε λέληθε.

ΦΙΛ. Ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν θῖνα
ταράττεις,

686. Ἐπιταττόμενος φοιτᾶς] ἐκ προσταγῆς ταχύναι ἐπὶ τὸ δικαστήριον καὶ ταῦθ' ὑπὸ παιδαρίου πεπορνευμένου, οἷον τοῦ Χαιρέου, νόθου ὄντος. 688. Ὡδὶ διαβάς] οὕτως διαβεβηκότα τὰ σκέλη διατείνων· ταῦτα δὲ λέγων, ποιεῖ καὶ τὸ σχῆμα, διακινῶν καὶ τείνων τὸ σῶμα πάντη, καὶ τρυφερανθεὶς, μαλακωθεὶς. 690 Ἔττερος τοῦ σημείου] ἦν δ' ὡς ἔοικε, σημειῶντι, καθ' ὃ ἔδει ἀθροίζεσθαι τοὺς δικαστάς. 690. Τὸ συνηγορικόν] ἦσαν δὲ συνηγόροι, εἴτ' οὖν βήτορες δέκα, δραχμὴν τὴν ἡμέραν λαμβάνοντες, κἄν μὴ συνηγορῶσι. 692. Καὶ κοινωνῶν] καὶ κοινωνὸς γενόμενος ἐτέρῳ τῷ ὁμοίῳ ἑαυτοῦ, ὃς ἂν ἦ βήτωρ, συντιθέντες ἄμφω, εἴτινα τῶν δικαζομένων εὐροίην ἐθέλοντα δοῦναι τι, σπουδάξουσι περὶ τοῦτον, ὁ μὲν ἔλκων, ὁ δὲ ἀνθέλκων κατὰ τοὺς πρίζοντας, οἱ ἔλκουσι τὸν πρίονα καὶ ἀντωθοῦσι· σὺ δὲ χαίνεις, ἐλπίζων τὸ τριώβολον παρὰ τοῦ μισθοδότη· τοῦτο γὰρ ἦν ὁ Κωλακρέτης, ἄρχων τις συνάγων τοὺς μισθοὺς τῶν δικαστῶν καὶ τῶν θυσίων, ἀφ' ὧν ἐλάμβανε τὰς κωλᾶς καὶ τὰ δέρματα. 696 Τὸν θῖνα ταράττεις] τὴν καρδίαν βαθέως ἀπὸ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων ἢ

Καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον· οὐκ οἶδ' ὅτι
 χρῆμά με ποιεῖς.

ΒΔΕΔ. Σκέψαι τοίνυν, ὦ, ἐξόν σοι πλουτεῖν, καὶ τοῖσιν
 ἅπασιν,

Ἵπὸ τῶν αἰεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύλησαι.

Ἵσστις πόλεων ἄρχων πλειστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου 700
 μέχρι Σαρδοῦς,

Οὐκ ἀπολαύεις, πλὴν τοῦθ', ὃ φέρεις, ἀκαρές· καὶ τοῦτ'
 ἐρίῳ σοι

Ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν αἰεὶ, τοῦ ζῆν ἔνεχ', ὥσπερ
 ἄλευρον.

Βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ', ὦν οὔνεκ',
 ἐρῶ σοι·

Ἴνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν· κἄθ' ὅταν οὗτός γ'
 ἐπισίζη,

Ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιβύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπι-
 πηθᾶς. 705

Εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥάδιον ἦν ἄν.
 Εἰσὶν γε πόλεις χίλιαι, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι.
 Τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταπτεν
 ἐκάστη,

Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἕξων ἂν πᾶσι λαγώοις,
 Καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν, καὶ πύφ, καὶ πια-
 ρίτη, 710

παροιμία, οὐ καὶ τὴν ἄδυσσον αὐτὴν ἀναθράζουσι.— Καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις] ἔλκεις με συμφρονεῖν σοι· καὶ οὐκ οἶδ' ὅτι ἔτι με ποιήσεις κατὰ τὰς συνθήκας, ἃς συνθέμεθα φθάσαντες. 699. Τῶν δημιζόντων] τῶν ἀπατώντων τὸν δῆμον. — Ἐγκεκύλησαι, μετηνέχθης, ἢ ἐφοδιάζη τὰ πρὸς τὸ ζῆν κατ' ἔτος ἐλεεινῶς. 700 Ἀπὸ τοῦ πόντου μέχρι Σαρδοῦς] τὰς ἀποικίας καὶ τοὺς ὑπηκόους φησὶν, ὧν ἦρχον οἱ Ἀθηναῖοι. 701. Ὁ φέρεις ἱμάτιον ἐν ὀλίγῳ οἰκτρὸν ταὶ εὐτελεῖς, καὶ τοῦτο ἐξ ὀβολοῦ εἰς ὀβολὸν φεῖ κατὰ βραχὺ ἐνστάζοντες, ὥσπερ ἐρίῳ φαίνοντές τι, ὅσον ζῆν, ἐπιπάσσοντές τι παιπάλη. Τὸ δὲ ἐπισίζειν καὶ ἐπιβύξειν ἐρεθιστικὰ ἐπὶ τοῖς κυσὶ πρὸς τοὺς παριόντας. 707. Χίλιαι πολλαὶ λέγει εἰ μὴ τι ἀρίστως ἀνεὶ τοῦ πολλὰ εἰληπταὶ τοῦτο. 709. Ἐν πᾶσι λαγώοις] ἐν πάσῃ εὐτυχίᾳ, σὺνήθῃ τῷ ποιητῇ τὸ φράζεσθαι οὕτω. 710 Καὶ πύφ καὶ

Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ ἴν Μαραθῶνι τροπαίου.
 Νῦν δ', ὡσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν
 ἔχοντι.

ΦΙΛ. Οἴμοι· τί, ποθ' ὡσπερ νάρκη, μου κατὰ τῆς χειρὸς κα-
 ταχεῖται,

Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν; ἀλλ' ἤδη μαλ-
 θακὸς εἰμι.

ΒΔΕΔ. Ἄλλ' ὅποταν μὲν δείσωσ' αὐτοί, τὴν Εὐβοίαν δι-
 δόασιν 715

Ἵμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
 Ποριεῖν ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην, πέντε
 μεδίμνους

(Καὶ ταῦτα μόλις, ξενίας φεύγων, ἔλαβες κατὰ χοίνικα)
 κριθῶν·

Ἵν οὖνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκλειον αἰεὶ,

Βόσκειν ἐθέλων, καὶ μὴ τούτοις 720

Ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.

Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν,

Ὅ,τι βούλει, σοι,

Πλὴν Κωλακρέτου γάλα πίνειν.

ΧΟΡ. Ἦπου σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκεν· Πρὶν ἂν ἀμφοῖν 725
 μῦθον ἀκούσης,

πυαρίτῃ] πῦον τὸ πρωτόγαλλον, πυαρίτης δὲ τὸ ἐκ τούτου ἔφημα, πῆγμα, πεπηγμένον. 712. Ἐλαιολόγοι] οἱ ἐν καιρῷ τὰς ἐλαίας συνάγοντες τοῖς κεκτημένοις ἐπὶ μισθῷ. 714. Καὶ τὸ ξίφος] τὸ ἐκ τῆς συνθήκης ἀνωτέρω (στίχ. 522. καὶ ἐξῆς. 716. Ἵφίστανται] ὑπισχνοῦνται δώσειν. 717. Πλὴν μεδίμνους πέντε. καὶ τούτους οὐκ ἀθρόους, ἀλλὰ κατὰ χοίνικα. σιτοδείας γὰρ οὔσης Ἀθήνησιν, Ψαμμίτιχος ὁ Λιθύας βασιλεὺς ἔστειλε δωρεὰν Ἀθηναίοις σίτου μεγίστην· ταύτην δὲ, ἐξαιρεθέντων τῶν ξένων ἐκ σπουδαίας ἀνακρίσεως, διενείμαντο οἱ πολῖται, ἀνὰ πέντε λαβόντες μεδίμνους, ὅποτε καὶ ὁ Φιλοκλέων μόλις ἔφυγε τὸ ξενίας ἀλῶναι. Τὸ δὲ κριθῶνεισθήκη ἐκ καταφρονήσεως διὰ τὴν τοῦ σίτου φαυλότητα. 721. Στομφάζοντας] πλατειάζοντας, μετ' ἐπιδειξεως καὶ ἐμφάσεως λέγοντας. 724. Κωλαρέτου γάλα]

Οὐκ ἂν δικάσαις, σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῶ
 δεδόκησαι·

Ἔσθ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσαις, τοὺς σκίπωνας κατα-
 βάλλω.

Ἄλλ', ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῶν τῆς αὐτῆς ξυνθιασῶτα,

Πιθοῦ, πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένη,

Μηδ' ἀπενὴς ἄγαν ἀπεράμων τ' ἀνὴρ.

730

Εἴθ' ὄφελέν μοι κηδεμῶν, ἢ ξυγγενῆς

Εἶναί τις, ὅστις δὴ τοιαῦτ' ἐνουθέτει.

Νῦν δ' αὖ παρῶν τις ἐμφανῆς σοι τῶν θεῶν

Ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,

Καὶ δῆλος εὖ ποιῶν σὺ δ' αὖ παρῶν δέχου.

735

Καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν, παρέχων,

Ἔσα πρεσβύτη ξύμφορα, χόνδρον

Λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,

Πόρνην, ἢ τις τὰ πέος τρίψει,

Καὶ τὴν ὀσφύν. ἄλλ' ὅτι σιγᾶ,

740

Κούδεν γρύζει,

Τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

ΧΟΡ. Νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα.

Οἷα γὰρ ἐμαίνειτ' ἀρτίως, ἔγνωκε νῦν

Λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,

745

Ἄ, σοῦ παρακελεύοντος, οὐκ ἐπέιθετο.

Νῦν οὖν ἴσως τοῖς σοῖς λόγοισι πείθεται,

Καὶ φρονεῖ μέντοι, μεθιστάς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον,

Πιθόμενός τε σοὶ γ'.

ΦΙΛ. Ἰὼ μοί μοι.

τὸν δικαστικὸν φησι μισθόν. 730. Ἄπεράμων] ὠμὸς, ἀμετάβλητος, καθάπερ τῶν ὀσπρίων τὰ δύσεφθα. Πρὸς τὸν Φιλοκλέα δὲ ὁ Χορὸς νῦν μεταπεισθεὶς, φησι ταῦτα. Σκίπωνας δὲ (ἢ σκίπυνας) τὰς δικαστικὰς ἢ τὰς γεροντικὰς ῥά-
 βδους φησί. 735 Σὺ δ' αὖ παρῶν, δέχου] πρὸς τὸν υἱὸν ταῦτα. 742. Τοῦ-
 το οὐ δύναταί με προσέσθαι.] Τοῦτ' οὐκ ἀρχέσαι με, οὐ δύναταί μοι πλη-
 σίον γενέσθαι, οὐ προσίεται με, οὐ δέχεται με· οὕτω δὲ καὶ ἄλλοιθι. Τὰ μὲν

- ΒΔΕΛ. Οὗτος, τί μοι βραῆς;
- ΦΙΛ. Μῆ μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ. 750
- ΚΕΙΝΩΝ ΕΡΑΜΑΙ· ΚΕΙΘΙ ΓΕΝΟΙΜΑΝ,
 "Ἴν' ὁ κήρυξ φησί· Τίς ἀψήφι-
 στος; ἀνιστάσθω.
 Κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς,
 Ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος. 755
 Σπεῦδ', ὦ ψυχή· ποῦ μοι ψυχή;
 ΠΑΡΕΣ Ω ΣΚΙΕΡΑ. μὰ τὸν Ἡρακλέα,
 Μῆ νῦν ἔτ' ἐγὼν τοῖσι δικασταῖς
 Κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
- ΒΔΕΛ. Ἰθ', ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ. 760
- ΦΙΛ. Τί πείθομαί σοι; λέγ' ὅ,τι βούλει, πλὴν ἑνός.
- ΒΔΕΛ. Ποίου; φέρ' ἴδω.
- ΦΙΛ. Τοῦ μὴ δικάζειν. ταῦτο δὲ
 "Ἄδης διακρινεῖ πρότερον, ἢ γὰρ πείσομαι.
- ΒΔΕΛ. Σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
 "Ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βιάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε 765
 Αὐτοῦ μένων, δίκασζε τοῖσιν οἰκέταις.
- ΦΙΛ. Περὶ τοῦ; τί ληρεῖς;

ἄλλα μ' ἤρσας λέγων, ἐν δ' οὐ προσίεται με. 751. Κείνων ἔραμαι] ἐκ τῶν Ἰππολύτου τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ γιγνομένων. Τίς ἀψήφιστος; τίς τῶν δικαστῶν μήπω δέδωκε ψῆφον; ἐλθέτω. 754. Κημοῖς] ἐν τῷ καθίσκῳ τελευταῖος ἐγὼ πάντων τῶν διδόντων τὰς ψήφους. κημὸς γὰρ ἐνταῦθα τὸ ἐπὶ τοῦ καθίσκου ἐπίθεμα, ἵνα μὴ ἐκπίπτουεν αἱ ψῆφοι. Τὴν σκληρότητα δὲ ταῦτα τῶν δικαστῶν σημαίνει. 757. Πάρεσο, ὦ σκιαρά.] ἐκ τῶν ἐς Βελλεροφόντην φασὶν εἰληφθαι ταῦτα.

» Πάρες, ὦ σκιαρὰ φυλλὰς, ὑπερβῶ

» Κρηναῖα νάπη· τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς

» Δι' ἑρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει

» Στάσιν εὐοδίας ».

759. Κλέωνα] κἀν τοῖς εἰρημένοισι ἐν διαφορῇ λόγῳ ὁ αὐτὸς καὶ φιλοκλέων καὶ μισοκλέων εἰσηχται. 764. Κεχάρηκας] ἐπειδὴ χαίρεις, ἡδύνη τοῦτο

- ΒΔΕΛ. Ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ πράττεται,
 "Ὅτι τὴν θύραν ἀνέφξεν ἡ σικίς λάθρα,
 Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιῆ μίαν μόνην.
 Πάντως γε κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε. 770
 Καὶ ταῦτα μὲν γυν εὐλόγως, ἦν ἐξέχη
 Εἴλη κατ' ὄρθρον, ἠλιάση πρὸς ἥλιον.
 Ἐὰν δὲ νύφη, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
 Ὑόντος, εἴση· κἄν ἔγρη μεσημβρινός,
 Οὐδεὶς σ' ἀποκλείσει. Θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι. 775
- ΦΙΑ. Τουτί μ' ἀρέσκει.
- ΒΔΕΛ. Πρὸς δὲ τούτοις, ἦν δίκην
 Λέγη μακρὰν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
 Δάκνων σεαυτὸν, καὶ τὸν ἀπολογοῦμενον.
- ΦΙΑ. Πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυηήσομαι,
 "Ὡσπερ πρότερον, τὰ πράγματα, ἔτι μασώμενος; 780
- ΒΔΕΛ. Πολλῶ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογι,
 Ὡς οἱ δικασταί, ψευδομένων τῶν μαρτύρων,
 Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
- ΦΙΑ. Ἀνά τοί με πείθεις· ἀλλ' ἐκεῖν' οὐπω λέγεις,
 Τὸν μισθὸν ὀπόθεν λήψομαι.
- ΒΔΕΛ. Παρ' ἐμοῦ.
- ΦΙΑ. Καλῶς, 785
 Ὅτι ἡ κατ' ἐμαυτὸν, κού μεθ' ἑτέρου λήψομαι.

ποιῶν, ποιεῖ γαῦν τοῦτο ἐν τοῖς κατ' οἶκον οἰκέταις. 768. Σηκίς] Οἰκέτις παιδίσκη, θυρωρός. 769. Ἐπιβολὴν] ζημίαν, πρόστιμον, μίαν δραχμὴν. 772. Ἦν ἐξέχη εἴλη] ἡ τοῦ ἡλίου θερμότης, τοῦ ἡλίου ὑπερκύψαντος τοῦ ὀρίζοντος. 774. Καθήμενος εἴση] γνώση, ἐποίησις τὴν ψῆφον· ἴσως δὲ γραπτέον Οἴση. 778. Καὶ τὸν ἀπολογοῦμενον] βιαζόμενος γὰρ ὁ δικαστής ὑπὸ πείνης ἰσθότου, οὐκ ἀνέχεται ἐς τέλος ἀκοῦσαι τὴν ἀπολογίαν, ἀλλὰ καταψηφίζεται. 780. Μασώμενος] ἐν αὐτῷ τῷ ἐσθλεῖν, φησί, πῶς ἂν διαγνοίην τὴν δίκην δικαίως, πρὸς ἐκεῖνο ἔχων τὸν νοῦν· παίξει δὲ τῇ μεταφορᾷ· τὸ δὲ ἀναμασώμενοι ἀντὶ τοῦ ἀναγευόμενοι, ὡς ἀπὸ τῶν ἀναμηρυκωμένων ζώων. 784. Ἀνά τοί με πεί-

Αἴσχιστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
 Ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρῶην λαβῶν,
 Ἐλθῶν διεκερμάτιζεν ἐν τοῖς ἰχθύσι·

Κᾶπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων· 790
 Κᾶγὼ ν' ἐκαψ'· ὀβολοὺς γὰρ ὠόμην λαβεῖν
 Κᾶτα βδελυχθεῖς, ὄσφρόμενος ἐξέπτυσσα·
 Κᾶθ' εἶλκον αὐτόν.

ΒΔΕΛ. Ὁ δὲ, τί πρὸς ταῦτ' εἶφ';

ΦΙΛ. Ὅτι;

Ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
 Ταχὺ γοῦν καθέψεις ἀργύριον, ἦδ' ὅς λέγων. 795

ΑΔΕΛ. Ὅρᾶς ὅσονπερ δῆτα τοῦτο κερδανεῖς.

ΦΙΛ. Οὐ πάνυ τι μικρὸν, ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποιεῖ.

ΒΔΕΛ. Ἀνάμεινε νῦν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρων.

ΦΙΛ. Ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.

Ἠκηχόη γὰρ, ὡς Ἀθηναῖοι ποτὲ 800

Δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς οἰκίας,
 Κᾶν τοῖς προθύροις ἀνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
 Αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,

Ὅσπερ Ἐκάταιον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΒΔΕΛ. Ἰδοῦ, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω, 805

Ὅσαπέρ γ' ἔφασκον, κᾶτι πολλῷ πλείονα.

Ἀμῖς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῆ

θεις) ἀναπειθεῖς με, τμησις τὸ σχῆμα. 788. Λυσίστρατος] ὁ σκωπτικὸς, ἐμπαίκτης· ὅς λαβῶν δραχμὴν διανείμασθαι μετ' ἐμοῦ, καὶ κερματίσας αὐτὴν εἰς ὀβολοὺς, ὀφείλων ἀποδοῦναι μοι τοὺς τρεῖς, ὁ δὲ ἀντὶ τούτων λέπη κεστρέων (εἶδος τοῦτο ἰχθύος, ὁ κέφαλος) ἐνέβαλε τῇ χειρὶ· ἐγὼ δὲ μὴ εἰδὼς τοῦτο, ἐνέβαλον τῷ στόματι, ὀβολοὺς οἴομενος εἶναι· σύνηθες τοῦτο τοῖς ἰδιώταις τιθέναι τὰ κέρματα ἐν τῷ στόματι. 795. Ταχὺ γὰρ καθέψεις] ἔψεις, πέψεις τὸ ἀργύριον (τὰ λέπη) ὡς ἀλεκτρυόνος, ὅς πᾶν ὃ ἂν φάγη, πέπτει· τὸ δὲ ἦδ' ὅς ἀντὶ τοῦ ἔφη· σύνηθες τοῦτο μάλιστα Πλάτωνι ἐν τοῖς διαλόγοις. 800. Ἠκηχόη] ἀντὶ τοῦ ἠκηχέειν, ὡς καὶ ἦδη ἀντὶ τοῦ ἠδεῖν. 804] Ἐκάταιον) νᾶσκος Ἐκάτης. 807. Οὐρητιάσης] εἰς ἣν ἐπιθυμήσεις οὐρησθαι. ὁ

Παρά σοί κρεμήσεται ἑγγύς ἐπὶ τοῦ παττίλου.

ΦΙΛ. Σοφόν γε τουτί, καὶ γέροντι πρόσφορον
Ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγοῦρας. 810

ΒΔΕΛ. Καὶ πῦρ γε τουτί, καὶ προσέστηκεν φακῆ,
Ῥοφεῖν ἔαν δέη τι.

ΦΙΛ. Τοῦτ' αὖ δεξιόν.

Κἄν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.

Αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ροφήσομαι.

Ἄτάρ τί τὸν ὄρνιν ὧς ἔμ' ἐξηνέγκατε; 815

ΒΔΕΛ. Ἰνα γ', ἦν καθεύδης, ἀπολογουμένου τινός,
Ἄδων ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὔτοσί.

ΦΙΛ. Ἐν ἔτι ποθῶ· τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι.

ΒΔΕΛ. Τὸ τί;

ΦΙΛ. Θηρῶν εἴπως ἐκκομίσειας τοῦ Λύκου.

ΒΔΕΛ. Πάρεστι τουτί· κἀυτὸς ὠναξ οὔτοσί. 820

ΦΙΛ. Ὡς δέσποθ' ἦρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν,
Οἶός περ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.

ΣΩΣ. Οὐκοῦν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς, ἦρως ὦν, ὄπλα·

ΒΔΕΛ. Εἰ θᾶπτον ἐκαθίζου σὺ, θᾶπτον ἂν δίκην
Ἐχάλου.

ΦΙΛ. Κάλει νυν, ὡς κάθημαι γῶ πάλαι. 825

ΒΔΕΛ. Φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
Τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ;

γὰρ τοιοῦτος τύπος ἐπὶ τὰ ἐπεικτικὰ τείνει βήματα. 810. Στραγγοῦρας.] τοῦτο δηλοῖ τὸ δι' ὀλίγου καὶ ἐκ διαλειμμάτων οὐρεῖν, ἴδιον δὲ μάλιχα ἡμῶν τῶν γερόντων. 819. Θηρῶν] τὸ ἦρῶν τοῦ Λύκου. ἦν γὰρ τοῦτου ἦρῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὡς καὶ ἐν ἀγορᾷ, τιμωμένου ὡς ἦρως ἀρχαίου. 820. Πάρεστι τουτί] δείκνυσι πινάκιον, ἐν ᾧ καὶ ἡ εἰκὼν ἦν τοῦ Λύκου. 821. Ὡς χαλεπὸν ἔστιν ἰδεῖν, οἶος δυσειδής καὶ ἄνοπλος ὁ βίψασπις Κεώνυμος φαίνεται ἡμῖν· ἔστι δὲ τοῦθ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἡ φράσις αὕτη ὁμοία τῇ, οὐκ ἂν δίκαιος εἶης τοιαῦτα λέγειν, δίκαιός εἰμι ποιεῖν τὸ καὶ τό. 823. Ἦρως ὦν] καὶ ὁ Λύκος (φησὶν ὁ Σωσίας δηλον, ὅτι καθ' ἑαυτὸν) πανοπλίαν οὐκ ἔχει· οὕτω γὰρ ἐφαίνετο ἐν τῇ εἰκόνι. 824. Εἰ θᾶπτον ἐκαθίζου] δηλον, ὅτι ἐπὶ βήματος· κινεῖ δ' αὐτὸν πρὸς τὸ δικάζειν ἐν τῷ οἴκῳ. 826 Φέρε] καθ' ἑαυτὸν.

- Ἡ Θράττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν—
- ΦΙΑ. Ἐπίσχεσ οὗτος ὡς ὀλίγουμ' ἀπώλεσας.
- ΒΔΕΛ. Ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν, 830
 Ὁ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνεται.
- ΒΔΕΛ. Μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν· ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν
 Αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἔνδοθεν.
 Τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.
- ΞΑΝ. Βάλλ' ἐς κόρακας· τοιουτονὶ τρέφειν κύνα. 835
- ΒΔΕΛ. Τί δ' ἐστὶν ἑτέον;
- ΞΑΝ. Οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
 Ὅ κύων παράξας εἰς τὸν ἵπνον, ἀρπάσας
 Τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν, κατεδήδοκε;
- ΒΔΕΛ. Τοῦτ' ἄρα πρῶτον τὰ δίκημα τῷ πατρί
 Εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγορεῖ παρών. 840
- ΞΑΝ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερος φησὶν κύων
 Κατηγορήσειν, ἣν τις εἰσάγη γραφὴν.
- ΒΔΕΛ. Ἰθὺ νυν, ἄγ' αὐτῷ δεῦρο·
- ΞΑΝ. Ταῦτα χρῆ ποιεῖν.
- ΦΙΑ. Τουτί τί ἐστι;
- ΒΔΕΛ. Χοιροκομεῖον Ἐστίας.
- ΦΙΑ. Εἴθ' ἱεροσυλήσας φέρεις;
- ΒΔΕΛ. Οὐκ· ἀλλ' ἵνα 845

λογίζεται, τίνα πρῶτον εἰσαγάγη. 829.] Ἐπίσχεσ] διακόψας τὸν λόγον, κωλύει τὴν εἴσοδον· δεῖν γὰρ νῦν καὶ δρυφάκτων. α ἦσαν διαζώματα κωλύον-
 αα τοὺς δικαζομένους ἐντὸς γενέσθαι. τὸ δὲ, ὃ πρῶτον τῶν ἱερῶν καὶ τλ. εἴ-
 ρηται ἀπὸ τῶν θυόντων, ὅπου κατὰ τίνα τάξιν ἐπεικόπου πρῶτον μὲν τὸ ἦπαρ,
 εἶτα τὸν σωλῆνα καὶ ἐξῆς. 834. Τί τὸ χρῆμα] καθ' ἑαυτὸν ἀπορεῖ, ὅτι ἑ-
 καστος φιλεῖ ἐμμένειν τῷ ἐπιχωρίῳ ἔθει. Τροφαλίδα] τροχὸν τυροῦ προσφά-
 του ἀπὸ τῆς ἐσχάρας. Λάβην δὲ λέγει τὸν κύνα, αἰνιτιτόμενος, ὡς οἴονται τι-
 νές, Λάχητα τὸν στρατηγὸν, ὡς καὶ κατωτέρω (909). 844. Χοιροκομεῖον]
 ἀγγεῖόν τι ἦν τοῦτο κανωτὸν, ἐνθα ἐτρέφοντο αἱ χοῖροι· ὃ ἔθηκεν αὐτοῦ ἀντι
 δρυφάκτου ἢ κιγκλίδος· ἢ ὁ καὶ μᾶλλον τὴν κάλπην αὐτὴν φησὶν, ἐν ἧ ἔκειντο
 αἱ χοίριναί, ὅ ἐστιν, αἱ ψῆφοι. Τὸ δ' ἀφ' ἐστίας, ἵνα δόξῃ θρησκευτικῶς ἀρ-

Ἄφ' Ἐστίας ἀρχόμενος, ἐπιτρέψω τινά.

ΦΙΑ. Ἄλλ' εἴσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

ΒΔΕΛ. Φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας, καὶ τὰς γραφάς.

ΦΙΑ. Οἴμοι, διατρέψεις κάπολεῖς τριψημερῶν.

Ἐγὼ δ' ἀλοκίξην ἐδεόμην τὸ χωρίον.

850

ΒΔΕΛ. Ἰδοῦ..

ΦΙΑ. Κάλει νῦν.

ΒΔΕΛ. Ταῦτα δῆ.

ΦΙΑ. Τίς οὔτος;

Ὁ πρῶτός ἐστιν;

ΒΔΕΛ. Ἐς κόρακας· ὡς ἄχθομαι,

Ὅτι ἡ πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.

ΦΙΑ. Οὔτος σὺ, ποῖ θεῖς;

ΒΔΕΛ. Ἐπὶ καδίσκους.

ΦΙΑ. Μηδαμῶς.

Ἐγὼ γὰρ εἶχον τοῦσδε τοὺς ἀρυστίχους.

855

ΒΔΕΛ. Κάλλιστα τάλιν· πάντα γὰρ πάρεστι νῦν,

Ὅσων δεόμεθα, πλὴν γε δῆ τῆς κλειψύδρας.

ΦΙΑ. Ἦδὲ δὲ δῆ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλειψύδρα;

ΒΔΕΛ. Εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ, κάπιχωρίως.

Ἄλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω,

860

Καὶ μυρρίνας, καὶ τὸν λιθανωτὸν ἐνδοθεν,

Ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

ΧΟΡ. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς,

Καὶ ταῖς εὐχαῖς, φήμην ἀγαθὴν

Δέξομεν ὑμῖν, ὅτι γενναίως

865

χεσθαι ἐπιτρέβειν τοὺς κατεψηρισμένους. 848. Τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς] ἐν αἷς ἔγραφον τὰς δίκας· καὶ διὰ τῶν ὀνύχων αὐλακας ἐπ' αὐτῶν, ἐπιχευόμενοι κηροῦ, ἐποίουν, τὴν ἀξίαν καταδίκην ἐκάστω ὅπως ἴσθητε ὅτε καταγράφονται τρόπῳ, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἴσως τὸ, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω. 855 Ἄρυστίχους] ἀγγεῖον τοῦτο δι' οὗ ἀντλοῦσιν ὕδωρ ἐξ ἐτέρου ἀγγείου, κοτύλη. 859. Εὖ γ' ἐκπορίζεις] ἀλλ' οὐκ ἴσμεν, ὅτι ποτὲ ἐδαιξεν αὐτῷ ἀντὶ κλειψύδρας.

Ἐκ τοῦ πολέμου

Καὶ τοῦ νείκουσ ξυνέβητον.

ΒΔΕΛ. Εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.

ΧΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ

Τὸ πρᾶγμ', ὁ μηχανᾶται

870

Ἐμπροσθεν οὔτος τῶν θυρῶν,

Ἄπασιν ἡμῖν ἀρμόσαι,

Ὡς παυσαμένοισι τῶν πλάνων.

Ἰήϊε Παιάν.

ΒΔΕΛ. ὦ δέσποτ' ἀναξ, γείτον Ἄγχιεῦ τοῦ ἴμοῦ προ-
θύρου προπύλαιε, 875

Δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτο-
μοῦμεν·

Παῦσόν τ' αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνιον
ἦθος,

Ἄντι σιραίου, μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·

Ἦδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἥπιον αὐτὸν,

Τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων, 880

Κάπιδακρύειν ἀντιβολούντων·

Καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,

Ἄπὸ τῆς ὀργῆς

Τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΧΟΡ. Ξυνευχόμεθα, κἀπάδομέν σοί γ' ἐν νέαισιν ἀρχαῖς, 885

Ἐνεκά γε τῶν προλελεγμένων.

Εὔνοι γὰρ ἐσμέν, ἐξότου

Τὸν δῆμον ἠσθόμεσθά σου

Φιλοῦντος, ὡς οὔδεις ἀνήρ

874. Γείτον Ἄγχιεῦ] ἴσασαν κατὰ τὰς ἀγυῖας πρὸ τῶν θυρῶν κίονα εἰς ὀξὺ λήγοντα εἰς τιμὴν Ἄπόλλωνος. 878. Ἄντι σιραίου] σίραιον τὸ ἔψημα ἐκ τοῦ γλεύκου· ὃ ἢ συνήθεια βαρβάρως ὀνομάζει πιτμέζιον· ἴσως δὲ ἐστὶν ἐρεθιστικόν· ἄλλως κἀκεῖνο γλυκύ ἐστι. 879. Ἦδη δὲ εἶναι] ἐξαρτᾶται ἄνωθεν ὠδί· Παῦσον αὐτὸν μὴ στρυφνὸν ἔχειν ἦθος· ἀλλ' εἶναι ἥπιον. 884. Τὴν ἀκα-

Τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων.

890

ΒΔΕΛ. Εἴ τις θύρασις Ἠλιαστῆς, εἰσείτω

Ὡς, ἥνικ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.

ΦΙΛ. Τίς ἄρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἀλώσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

Ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς, ἐγράψατο

Κύων Κυδαθηναίεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα,

Τὸν τυρόν, ἀδικεῖν, ὅτι μόνος κατήσθιε

Τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωφὸς σύκινος.

ΦΙΛ. Θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἅπαξ ἀλῶ,

ΒΔΕΛ. Καὶ μὴν ὁ φεύγων οὔτος! Λάβης πάρα.

ΦΙΛ. Ὡ μισαρός οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει·

Οἷον σεσηρῶς ἐξαπατήσειν μ' οἶεται.

Ποῦ διώκων, ὁ Κυδαθηναίεὺς κύων;

ΚΥΩΝ. Αὖ, αὖ.

ΒΔΕΛ. Πάρεστιν. ἕτερος οὗτος αὖ Λάβης,

Ἄγαθός γ' ὑλακτεῖν, καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.

ΣΩΣΙΑΣ ὡς κήρυξ.

Σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβάς κατηγορεῖ.

ΦΙΛ. Φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγγεάμενος κἀγὼ βροφῶ

895

900

905

λήφῃ.] τὴν κυδίην, τὸ κυσιτικόν ἦθος. 891. Εἴ τις θύρασις Ἠλιαστῆς] εἴ τις τῶν δικαστῶν ἐστὶν ἐν θύραις, εἰσείτω· ἀρχομένων γὰρ τῶν δικῶν, οὐδεὶς εἰσῆι, καὶ εἴ τις τῶν Ἠλιαστῶν ὑπέριζεν, ἐκολάζετο. Ἐντεῦθεν δ' οὖν εἰδέναι δεῖ, ὅτι γενομένης τῆς δίκης, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος τοῦ ἐγκλήματος, ἐφ' ᾧ Φιλοκλέων ἀγανακτῶν λειποψυχεῖ· ὁ δὲ υἱὸς παραμυθεῖται τὸν πατέρα, δεόμενος αὐτοῦ ἀποδύσασθαι ὕλως τὸν δικαστικὸν τοῦτον βίον, καὶ πειρώμενος μετατρέψαι αὐτὸν εἰς ἕτερον ἐπάγγελμα ἡπιώτερον τε καὶ ἡσυχώτερον. 895. Κύων Λάβητα] κύων κύνα κατηγορεῖ. 895. Κλωφὸς] κλωιδὸς ἐπὶ τοῦ τραχήλου σύκινος· πρὸς δ' ἅπαντ' ὁ δικαστῆς κύνειος, ἀρεῖως ὡς πρὸς τὴν τῆς λέξεως ὁμοιότητα. 900. Ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει] ἀντί τοῦ κλεπτικῶν βλέμμα ἔχει. 903. Αὖ, αὖ] Ἰδοὺ ἐγὼ· ὁ διώκων ἀποκρίνεται οὕτως ἀπ' ἀνθρώπου κυνικῆς φωνῆς· ὑπὲρ μὲν τοῦ ἐναγόντος κυνὸς τοῦ Κυδαθηναίεως κατηγορεῖ Ξανθίας· ὑπὲρ δὲ τοῦ ἐναγομένου Λάβητος, ὁ Βδε-λυκλέων. 906. Φέρε . . . βροφῶ] τί ποτε, ἢ τὴν φακὴν ὡς (814) ἀνωτέρω.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

Τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ', ἧς ἐγραψάμην,

"Ἄνδρες δικασταί, τουτονί. δεινότατα γὰρ

"Ἐργων δέδρακε κάμῃ, καὶ τὸ ρυππαπαί.

'Αποδράς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν, τυρόν πολὺν

910

Κατεσικέλιζε, κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ, —

ΦΙΛ. Νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ' ἔμοιγέ τοι

Τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν

Ὁ βδελυρός οὔτος.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

Κοῦ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.

Καὶ τοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,

915

Ἦν μὴ τι κάμοι τις προβάλλη τῷ κυνί;

ΦΙΛ. Οὐδὲν μετέδωκεν ;

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

Οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.

ΦΙΛ. Θερμός γὰρ ὄνηρ οὐδὲν ἤττον τῆς φακῆς.

ΒΔΕΛ. Πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ,

Πρὶν ἂν γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων.

ΦΙΛ. Ἄλλ', ὦ γαθὲ,

920

Τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν. αὐτὸ γὰρ βοᾷ.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

Μὴ νῦν ἀφήτέ γ' αὐτὸν, ὡς ὄντ' αὖ πολὺ

Κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,

"Οστις περιπλεύσας τὴν θείαν ἐν κύκλῳ,

909. Καὶ τὸ ρυππαπαί] ἐπιφώνημα τοῦτο τῶν ναυτῶν σημαίνει δὲ καὶ τὸ ναυτικὸν πλῆθος· διὸ καὶ διδωσιν ὑπάνοιαν ὑπαινίττεσθαι τι πρὸς τὸν Λάχητα, ὡς εἴρηται (838) ἀνωτέρω. 911. Κατεσικέλιζε] τὸν Σικελικὸν τυρόν κατήσθει, καὶ ἐκορέννυτο. 913. Ἐνήρυγε] δυσῶδες τι τυρῶδες ἐξερεύγετο. 917. Τῷ κοινῷ] κοινωνῷ, συντρόφῳ, συγκλέπτῃ, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐπομένων εἰκάζεται. 918. Τῆς φακῆς] ἦν δ' ὁ Φιλοκλέων ἐν τῷ ροφᾶν τῆς φακῆς θερμῆς· διὸ λέγει, θερμός γὰρ ὄνηρ (ἀνεὶ τοῦ, ὁ κύων· ἐν ἤθει γάρ

Ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρρον ἐξεδήλοικεν. 925

ΦΙΛ. Ἔμοι δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατήγορος.

Πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· οὐ γὰρ ἂν ποτε

Τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχημ κλέπτα δύο·

Ἴνα μὴ κεκλάγχω διακενῆς ἄλλως ἐγώ·

Ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγχομαι. 930

ΦΙΛ. Ἰού, Ἰού.

Ὅσας κατηγόρευσε τὰς πανουργίας.

Κλέπτον τὸ χρῆμα τάνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,

Ἦ λεκτρῶν; νῆ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.

Ὁ Θεσμοθέτης, ποῦ σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω. 935

ΣΩΣΙΑΣ ὡς Θεσμοθέτης.

Αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.

Δάδητι μάρτυρας παρεῖναι, τρυβλίον,

Δοῖδουκα, τυρόκηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,

Καὶ τᾶλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.

Ἄλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς, καὶ καθίζεις;

ΦΙΛ. Οὐδέπω· 940

Τοῦτον δέ γ' οἶμαι γῶ χεσεῖσθαι τήμερον.

ΒΔΕΛ. Οὐκ ἂν σὺ παύση χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,

Καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδὰξ ἔχη;

πως ἔφη τοῦτο) ὡσπερ ἡ φακὴ αὕτη. 925. Τὸ σκίρρον] τὸ περίξ τοῦ τωροῦ σκίρρῶδες καὶ σκληρόν· τὸ δὲ περιπλεῦσαι τὴν θεσίαν· ὁ ἀνίσταται τὴν Σικελίαν, ἀναφέρεται εἰς τὸν Χάρητα ἢ Λάχητα, ὡς εἴρηται· ἐννοεῖται δὲ τοῦτο καὶ τοῦ ἐπομένου, ἢ μεμφιμοιρεῖ ὁ Φιλοκλέων, ὅτι αὐτῶ οὐκ ἔστιν οὐδὲ λατύπη (εἶδος μίγματος εἰς τὸ πιττοῦν καὶ πλάττειν τὰ διεβρωγῶτα τῶν κάδων) πλάσαι τὴν ὑδρίαν. 928. Μία λόχημ] δάσος, ἐνταῦθα δὲ, οἰκία· ἀπὸ τῆς παροιμίας, Μία λόχημ δύο ἐριθάκους (εἶδος ὄρνιθος τοῦτο) οὐ τρέφει. 933. Κλέπτον τὸ χρῆμα] κλεπτικὸς ἔστιν ὁ ἀνὴρ· ὁ δὲ Ἄλεκτρῶν προῦκειτο ἄνω τοῦ δικαστηρίου, ὅσον ἐκ τῶν εἰρημένων.— Ἐπιμύει γέ τοι, ἐπινεύει· εἶτα αἰτεῖ τὴν ἀμίδα οὐρεῖται. 941. Χεσεῖσθαι] ἀπειλεῖ αὐτῶ καταψηφισθῆναι. 942. Οὐκ ἂν σὺ παύση] ταῦτα μὲν πρὸς τὸν πατέρα· τὸ

- 'Ανάθαιν', ἀπολογοῦ. τί σεισιώπηκας; λέγε.
 ΦΙΛ. 'Αλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ,τι λέγῃ. 945
 ΒΔΕΛ. Οὐκ' ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
 Ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδιδῆς.
 'Απέπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
 Πάρεχ' ἐκποδῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
 Χαλεπὸν μὲν, ὦνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου 950
 Ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὁμῶς.
 'Αγαθός γάρ ἐστι, καὶ διώκει τοὺς λύκους.
 ΦΙΛ. Κλέπτῃς μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
 ΒΔΕΛ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
 Οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφειστάναι. 955
 ΦΙΕ. Τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθλῆι;
 ΦΙΛ. Ὅτι σοῦ προμάχεται, καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
 Καὶ τ'ἀλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,
 Ξύγνωνθι. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
 ΦΙΛ. 'Εγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα, 960
 Ἴνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
 ΒΔΕΛ. Ἄκουσον, ὦ δαιμόνι', ἐμοῦ τῶν μαρτύρων.
 'Ανάβηθι, τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα.
 Σὺ γὰρ ταμειεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
 Εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες. 965
 Φησί κατακνήσαι.
 ΦΙΛ. Νῆ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.
 ΒΔΕΛ. Ὡ δαιμόνι', ἐλέει ταλαιπωρουμένους.

δὲ Ἀνάβαινε, πρὸς τὸν κύνα. 947. Θουκυδιδῆς] ὁ ἀντιπρόλιτευσάμενος τῷ Περικλεῖ, ἐξοστρακισθεὶς ἢ φυγαδευθεὶς· ἐν ᾧ οὐκ ἴκανῶς ἐγένετο ἀπολογηθῆναι, ὅσον ἐκ τῆς κωμῳδίας ἐστὶν εἰκάσαι. 959. Κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.] ἢ ἐστὶ τοῦτ' αὐτῷ κεκλήρωται ἐπάγγελμα ἔχειν πρὸς τὸ ζῆν τὸ κλέπτειν. 962. Ἐμοῦ τῶν μαρτύρων] ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ κυνὸς πρωτοπροσωπεῖ. 966. Φησί κατακνήσαι] ναὶ φησὶν ἢ τυρόκνηστις, ὅτι κατέκνησε τὸν τυρὸν τοῖς στρατιώταις, καὶ οὐκ ἤρπασεν αὐτὸν ὁ Λάβης· ὑπαι-

Οὔτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει,
Καὶ τὰς ἀκάνθας· κούδ' ἐποτ' ἐν ταυτῷ μένει.

Ὁ δ' ἕτερος οἶός ἐστιν οἰκουρός μόνον. 970

Αὐτοῦ μένων γὰρ, ἄττ' ἂν εἴσω τις φέρη,
Τούτων μεταίτει τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.

ΦΙΛ. Αἰβοῦ· τί κακὸν ποτ' ἐσθ', ὅτφ μαλάττομαι;
Κακόν τι περιβαίνει με, κἄναπείθομαι.

ΒΔΕΛ. Ἰθ', ἀντιβολῶ σ'· οἰκτεῖρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ,
Καὶ μὴ διαφθεῖρητε, ποῦ τὰ παιδία;

'Αναβαίνειτ', ὦ πόνηρα, καὶ κνυζούμενα
Αἰτεῖτε, κἄντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.

ΦΙΛ. Κατάβα, κατάβα, κατάβα, κατάβα.

ΒΔΕΛ. Καταθήσομαι
Καίτοι τὸ ΚΑΤΑΒΑ τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ 980

'Εξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταθήσομαι.

ΦΙΛ. Ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ ροφεῖν.
Ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν. γνώμην ἐμήν,

Οὐδ' ἂν ποτέ γ', ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς πεπλησμένος·

ΒΔΕΛ. Οὐκ οὐκ ἀποφεύγει δῆτα;

ΦΙΛ. Χαλεπὸν εἰδέναι. 985

ΒΔΕΛ. Ἰθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.

Τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον, ἐπὶ τὸν ὕστερον

Μύσας παρᾶξον, κἄπόλυσον, ὦ πάτερ.

νίττεται δ' αὖθις ταῦτα εἰς τὸν Λάχητα. 968. Τραχήλια:] τὰ περὶ τὸν
τραχήλον εὐτελεῖ καὶ περιττὰ, καὶ τὰς ἀκάνθας τῶν ἰχθύων, τοὺς σφονδύ-
λους. 970. Οἶος οἰκουρός] ἀντὶ τοῦ οἶός ἐστι μόνον οἰκουρεῖν, καὶ δάκνειν
τὸν μὴ διδόντα τι· πρὸς τὸν Κλέωνα δὲ ταῦτα αἰνίττεται· καὶ ἐστὶν αὐτῷ ὁ
μὲν Λάβης, ὁ Λάχης ἢ Χάρης οἱ ὡς στρατηγοὶ ἔξω περιόντες· ὁ δ' ἕτερος
ὁ οἰκουρός ἐστὶν ὁ Κλέων. 974. Τί κακὸν τοῦτο] κακὸν γὰρ ἐδόκει αὐτῷ
τὸ ἐλεεῖν διὰ σκληρότητα, ἔθους εἰς ἦθος μεταπεποιτημένου. 982. Ἐς κό-
ρακας] ἀγανακτεῖ ὁ πατήρ, ὅτι παρ' ἔθος ἐλεήτας τὰ παιδία, ἐδάκρυσεν, καὶ
ἀποδίδωσι τὴν αἰτίαν εἰς τὸ ἀπὸ τῆς φακῆς ἀποβρόφημα· οὐ γὰρ ἂν ποτ'
ἄλλως (φησί), κατὰ γε τὴν ἐμήν γνώμην, τοῦτ' ἔπαθον, ἀλλ' ὅτι ἀπεβρό-
φησα τῆς φακῆς. 985. Χαλεπὸν εἰδέναι] οὐκ ἀκριβῶς οἶδα. 988. Μῦ-

- ΦΙΛ. Οὐ δῆτα· καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
- ΒΔΕΛ. Φέρε νυν, σὲ τηροῖ τὴν ταχίστην περιάγω. 990
- ΦΙΛ. Ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος;
- ΒΔΕΛ. Οὗτος.
- ΦΙΛ. Αὕτη ἄντευθενί.
- ΒΔΕΛ. Ἐξηπάτηται, καπολέλυκεν οὐχ ἐκών.
- ΦΙΛ. Φέρ', ἐξεράσω, πῶς γὰρ ἠγωνίσμεθα;
- ΒΔΕΛ. Δείξειν ἔοικεν· ἐκπέφευγας, ὦ Λάβης.
Πάτερ, πάτερ, τί πέπονθας;
- ΦΙΛ. Οἴμοι· ποῦ σθ' ὕδωρ; 995
- ΒΔΕΛ. Ἐπαίρ' ἔπαυρε σαυτόν.
- ΦΙΛ. Εἶπ' ἐκεῖνό μοι
Ὅντως ἀπέφυγε;
- ΒΔΕΛ. Νῆ Δί'.
- ΦΙΛ. Οὐδὲν εἴμ' ἄρα.
- ΒΔΕΛ. Μὴ φροντίσης, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
- ΦΙΛ. Πῶς οὖν ἑμαυτῶ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
Φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι; 1000
Ἄλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι.
Ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα, κού τοῦ ἑμοῦ τρόπου.
- ΒΔΕΛ. Καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ' ἐγὼ γὰρ σ', ὦ πάτερ,
Θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἑμαυτοῦ πανταχοῖ,
Ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν, 1005

σας παράϊξον] κλείσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκὼν τε ἀέκων, δὸς τῷ ἀπολογουμένῳ τὴν λευκὴν. 989. Καθαρίζειν οὐκ ἐπίσταμαι] κατὰ τὸ ἀνωτέρω (959) τοῦτ' ἐστὶν ἔμοιγ' ἐπάγγελμα τὸ μηδένα ἐλεεῖν. 990. Τηροῖ] δύο προκειμένων καθίσκων, εἰς μὲν ὁ τοῦ ἐλέου ὁ ὀπίσω· ὁ δὲ ἔμπροσθεν θανάτου ζητοῦντι δὲ αὐτῶ τὸν πρῶτον ὁ Βδελυκλέων ἀντιπεριάγει δεξιῶς τὸν δευτέρου· οὕτω δὲ ἐξαπατηθεὶς ὁ πατήρ, ἔπραξεν ἐναντία, οἷς ἐφρόνει. 993. Φέρε ἐξεράσω] φέρε ἐκχεῶ τὰς ψήφους εἰς τὴν γῆν· ἔρα γὰρ ἡ γῆ ἐστί. 995. Τί πέπονθας;] ἀριθμηθεισῶν τῶν ψήφων, καὶ πλείονων γενομένων τῶν λευκῶν, λειποψυγεῖ ὁ γέρων, καὶ ὕδωρ αἰτεῖ ἀναλαβεῖν, καὶ συγγώμην ἐξαιτεῖται παρὰ τῶν θεῶν, ὅτι ἄκων ἐξήμαρτεν ἐλεήσας, καὶ ταῦτ' ἐς ἔσχατον

Ὄσθ' ἠδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·

Κοῦκ ἐγγανεῖται σ' ἑξαπατῶν Ὑπέρβολος.

Ἄλλ' εἰσώμεν.

ΦΙΛ. Ταῦτα νῦν γ', εἴπερ δοκεῖ.

ΧΟΡ. Ἄλλ' ἔτε χαίροντες, ὅπου βούλεσθ'.

Ἵμεῖς ταχέως· ὦ μυριάδες δ' 1010

Ἀναρθρήτοι, νῦν μὲν, τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι,

Μὴ πέση φαύλως χαμᾶζ', εὐλαβεῖσθε.

Τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν

Ἔστι πάσχειν, κοῦ πρὸς ὑμῶν.

Νῦν αὖτε λείψ, προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρὸν 1015

τι φιλεῖτε.

Μέμφασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητῆς νῦν ἐπιθυμεῖ.

Ἄδικεῖσθαι γὰρ φησιν, πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ

πεποιηκώς,

Τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἐτέροισι

ποιηταῖς,

Μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,

Εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδύς, κωμωδικὰ πολλὰ

χέασθαι. 1020

Μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,

Οὐκ ἀλλοτρῶν, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἠμοχλήσας

γῆρας ἐληλακώς. 1007. Οὐκ ἐγγανεῖται] οὐκέτι ἐπιγελάσει πλατεῖ στόματι. Ὑπέρβολος ἐπὶ σοι, ἔλεεινῶς τριώβολον λαμβάνοντι μισθὸν ἐκάστης ἡμέρας. Ἐνταῦθα τοῖνον λαβῶν ὁ υἱὸς τὸν πατέρα, εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν.

1012. Μὴ πέση φαύλως] ὡς εἰ ἔλεγε, προσέχετε, ὅσα καλὰ ὑμῖν οἱ ποιηταὶ δεικνύουσι, ταῦτα μὴ ἔαν ἄπρακτα γίνεσθαι· ἐρεῖ δὲ ταῦτα ἐξῆς ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ ποιητοῦ, καταμειφομένου αὐτοῦ, ἐφ' οἷς τὰ σωτήρια διδάσκων, μισεῖται.

1018. Τὰ μὲν οὐ φανερώς] κατ' ἀρχὰς μὲν ὁ ποιητῆς συντάττων τὰς κωμωδίας, ἐτέροισι παρεγῶρει αὐτὰς παριστᾶν, εἰς ἐτέρων γαστέρας ἐμβάλλων ταύτας κατὰ τὸν Εὐρυκλέα· οὗτος ἐλέγετο ἐγγαστήριμυθος εἶναι.

1021. Κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν] τοὺς ἴππεῖς, φασί, μηδεὶς τῶν ὑποκριτῶν ἠθέλησεν ἀναδέξασθαι διὰ τὸν κίνδυνον· ὅθεν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ παρεστήσα-

Ἄρθεις δὲ μέγας, καὶ τιμηθεῖς, ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
 Οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεῖς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρό-
 νημα,

Οὐδὲ παλαιστρας περικωμάζειν πειρῶν οὐδ', εἴ τις
 ἔραστής, 1025

Κοιμωδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν, ἔσπευδε πρὸς αὐτόν,
 Οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι γνώμην τιν' ἔχων ἐπεικῆ·
 Ἴνα τὰς Μούσας, αἴσιν χρῆται, μὴ προαγωγούς ἀποφήνη.
 Οὐδ', ἔτε πρῶτόν γ' ἤρχε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ'
 ἐπιθέσθαι·

Ἄλλ' Ἑρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις
 ἐπιχειρεῖν, 1030

Θρασεώς ξυστὰς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
 Οὐ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτίνες
 ἔλαμπον,

Ἐκατόν δὲ κύκλω κεφαλαί κολάκων οἰμωξομένων
 ἐλιχμῶντο

Περὶ τὴν κεφαλὴν φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὕλεθρον
 τετακυίας,

Φώκης δ' ὀσμὴν, Δαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, 1035
 πρῶκτόν δὲ καμήλου.

το. 1024. Οὐκ ἐκτελέσαι] οὐκ ἤρθη εἰς φρόνημα, ὥστ' οἰήθηται, ὅτι ἤκεν εἰς τέλος τῆς ποιήσεως, ἢ ἕνεκα τῶν ταύτης ἐπαίνων. 1025. Οὐδὲ παλαιστρας] οὐδὲ τὰς παλαιστρας περιήει σεμνυνόμενος, καὶ τῶν παίδων πειρῶν μήτε εἰ ἔραστής τις προσελθὼν, εἰδέτο αὐτοῦ φεῖδεσθαι ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τοῦ ἔρωμένου, ἐπέστη αὐτῷ, ἵνα μὴ τὰ δράματα τρέψωσι, καθάπερ οἱ μαστροποὶ, τὴν ἀσέλγειαν. 1029. Ἀνθρώποις] ἀρχόμενος διδάσκειν, οὐκ ἀνθρώποις φησὶν ἐπιπεσεῖν, ἀλλὰ θεροῖς ἀνημέροις, οἷος ἦν ὁ Κλέων, τὸν Ἑρακλῆν αὐτὸν μιμησάμενος. 1032. Αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι] περὶ τοῦ Κλέωνος ταῦθ' ἐξῆς· Κύννα δὲ καὶ Σαλαβάκχα πόρνοι ἦσαν Ἀθήνησιν· περὶ ὧν εἴρηται καὶ ἐν Ἰππεῦσιν (στίχ. 765).— 1033. Ἐλιχμῶντο] περιέλειχον τὸν κολακευόμενον· χαράδρας δὲ, χειμάρρου τραχέος. 1035. Φώκης] εἰς δυσοσμίαν διὰ τὸ βυρτοδέφην εἶναι διαβάλλει αὐτόν· ὡς καὶ Ὀμηρος·

» Φωκῶων ἀλιστρεφῶων ὀλωτάτος ὀδμή,

» Πιχρὸν ἀποπνεῖουσαι ἀλὸς πολιβένθιος ὀδμήν.

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι·
 Ἄλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε μετ'
 αὐτοῦ

Τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι Πέρυσιν, καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
 Οἱ τοὺς πατέρας τ' ἤγχεον νόκτωρ, καὶ τοὺς πάππους
 ἀπέπνυγον·

Κατακλινόμενοι τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις, ἐπὶ τοῖσιν 1040
 ἀπράγμοσιν ὑμῶν,

Ἄντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ξυνεκόλλων,
 Ὡστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν Πολέ-
 μαρχον.

Τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτῆν,
 Πέρυσιν καταπροῦδοτε, καινοτάταις σπεύροντ' αὐτὸν
 διανοαίαις,

Ἄς ὑπὸ τοῦ μὴ γινῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ'
 ἀναλδεῖς· 1045

Καὶ τοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν
 Διόνυσον,

Μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμωδικὰ μηδέν'
 ἀκούσαι.

Ἡ δὲ Λαμία θήλεια οὕσα, ἐνταῦθα προσεκλήτατα ὄρχεις· μυθικὸν δὲ τὸ θη-
 ρῖον· ἀπολωλυῖα δὲ, ἃ ἔτιχε τῇ Διί, τὰ τῶν ἄλλων ἀναρπάζουσα τέχνα,
 διέφθειρε.— Πρωκτὸς δὲ καμήλου, διὰ τὸ θερμουργόν, φασί, καὶ λάγνον εἶ-
 ναι τὸ ζῶον τοῦτο. 1038. Ἡπιάλοις] ἠπήλαος μὲν τὸ βῆγος πρὸ τοῦ πυ-
 ρεττοῦ, πυρετὸς δὲ τὸ ἐκ τούτου πῦρ· ὑποδηλοῖ δὲ τούτοις τοὺς βλάπτον-
 τας τὸ τῆς πόλεως σῶμα. 1039. Τοὺς πατέρας ἤγχεον] τούτοις αἰνίσσεται
 ἴσως, ὃν πατέρα παρέστησεν ἐν Νεφέλαις. Ἴδε αὐτόθι (στίχ. 1323. καὶ ἐξῆς).
 1041. Ξυνεκόλλων] συνέταττον, ἔγραφον, συνήρμωστον τοῖς ἀθώοις καὶ ἀ-
 πράγμοσιν ὑμῶν· ἔστι δὲ Ἄντωμοσία τὸ ἀντωμόσσει, καθ' ὃν ὤμωσεν ὁ ἀντί-
 δικος· ἢ ἄλλως γραφὴ κατὰ τινος ἔνορκος περὶ ὧν τίς φησιν ἠδικῆσθαι ὑπ'
 ἐκείνου. 1042. Ὡστ' ἀναπηδᾶν ἐς πολέμαρχον] ὡς εὐρησομένους βοή-
 θειαν· ἦν δ' ὁ Πολέμαρχος εἰς τῶν ἐννέα ἀρχόντων· ἦν δ' αὐτῷ μᾶλλον ἔρ-
 γον τὰ περὶ τοὺς μετοίκους καὶ ξένους δαιτῶν. 1045. Ἄναλδεῖς] ἀδυνά-
 τους, ἀπράκτους· ἃ γὰρ ἔσπειρε, ταῦθ' ὑμεῖς, φησί, χήγει φρενῶν, ἐποιή-
 σατε μῆτε φῦναι, μῆτε' αὐξήσθαι· ἠττήθη γάρ, ὡς φασί, Πέρυσιν ἐν ταῖς

Τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γνοῦσιν
 παραχρῆμα·

Ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χεῖρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νε-
 νόμισται,

Εἵπερ ἐλαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐπίνοιαν ξυνέ-
 τριψεν. 1050

Ἄλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,

ᾧ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας

Καινὸν τι λέγειν, κἄξευρίσκειν,

Στέργετε μᾶλλον, καὶ θεραπεύετε,

Καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν. 1055

Ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς

Μετὰ τῶν μῆλων· κἄν ταῦτα ποιῆθ',

Ἵμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων

Ὅζήσει δεξιότητος.

ΗΜΙΧ. ᾧ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς, 1060

Ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισι,

Καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο δὴ μόνον ἄνδρες γε μα-
 χιμώτατοι,

Πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'

Οἴχεταί γε, κύκνου τε πολιώτεραι δὴ

Αἰδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.

1065

Ἄλλὰ κἄκ τῶν λειψάνων

Δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν. ἐγὼ

Τοῦμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ-

λῶν κικίνου νεανιῶν,

Νεφέλαις. 1050. Συνέτριψε τὴν ἐπίνοιαν] ἀπόλεσε τὸν σκοπὸν, τὴν ἐλ-
 πίδα· τὸ δὲ συνέτριψεν ἀκόλουθον τῷ Ἐλαύνων κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῆς
σταδιοδρομίας, ὅπου συντρίβονται τὰ ἄρματα. 1059. Δεξιότητος] εὐωδίας
νοδὸς καὶ φρονήσεως, ἀπαλλαγέντα τοῦ ῥύπου τῆς ἀβελτηρίας. 1060. ᾧ
πάλαι μὲν ἄλκιμοι νεανίαι] ἐντεῦθεν ὁ Χορὸς αἶρει μὲν τὰ πάλαι ἔργα
τῶν Ἀθηναίων, μέμφεται δὲ τὰ παρόντα, ἐξευτελίζων αὐτὰ εἰς τὸ μηδέν.
1069. Κικίνου] κικίνου λέγονται αἱ περιεστραμμένοι καὶ τετημελημένοι

Καὶ σχῆμα, κεύρουπρωκτίαν. 1070

- ΧΟΡ. Εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν,
 Εἶτα θαυμάζει μ' ὄρων μέσον διεσφηκωμένον,
 Ἥ τίς ἐστὶν ἢ πίνουσα τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
 Ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, καὶ ἄμουσος ἦ τὸ πρῖν.
 Ἔσμεν ἡμεῖς, οἷς πρόσσεστι τοῦτο τοῦρροπούγιον, 1075
 Ἀττικοί, μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες·
 Ἀνδρικότατον γένος, καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
 Ὀφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἠνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
 Τῷ καπνῷ τύφων ἄπασαν τὴν πόλιν, καὶ πυρπολῶν,
 Ἐξελεῖν ἡμῶν μενοιῶν πρὸς βίαν τάνθρηνα. 1080
 Εὐθὺς γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δαδί, ξὺν ἀσπίδι,
 Ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνην πεπωκότες,
 Στάς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
 Ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
 Ἀλλ' ὅμως ἀπεωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέρα. 1085
 Γλαῦξ γὰρ ἡμῶν, πρῖν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν διέπτατο.
 Εἶτα δ' ἐσπόμεσθα, θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους·
 Οἱ δ' ἔφρευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὄφρυς κεντούμενοι·

ερίχες τῆς κεφαλῆς· σχῆμα δ' αὐτῆς σκευῆς μέμφεται· δὲ τούτοις τοὺς νεωτέρους ὡς νεωτερίζοντας μὲν περὶ ταῦτα, εἰς δὲ ῥώμην ἀμελῶς ἔχοντας. 1071. Τὴν ἐμὴν φύσιν] ὡς ἀνθρώπων οὖσαν, νῦν δὲ σφηκός σχῆμα μεταλαβοῦσιν, καὶ κέντρον κατὰ τὸ ῥροπούγιον προσθεθειμένην· εἴ τις οὖν ἰδὼν ταῦτα, θαυμάζοι, ἐγὼ διδάξω, καὶ εἰ ἄπειρος τούτων πρότερον εἶη· καὶ ἀγνοῇ τοῦτο πρῖν. Ὅτι δὲ τὸ Ἡ ὑποτακτικόν ἐστὶ καὶ οὐχὶ ἀντὶ τοῦ Ἦν ἐν παρατατικῷ ὡς κατωτέρω (1091)· δῆλον ἔκ τε τοῦ καὶ καὶ ἐκ τῆς ὑπογεγραμμένης· εἰ δὲ μὴ, γραπτέον, Καὶ ἦ, ἐπὶ πρώτου προσώπου. 1080. Τάνθρηνα] ἀνθρώπην μὲν ἢ ἀγρία μέλισσα· ἀνθρώπην δὲ, τὰ κηρία, τὰ σίμβλα, αἱ φωλαί. 1082. Θυμὸν ὀξύνην πεπωκότες] ὀριμεῖαν ὀργὴν λαβόντες. 1083. Τὴν χελύνην] τὸ χεῖλος θαλάσσιον· ποιοῦσι γὰρ τοῦτο οἱ ὀργῆ λαμβανόμενοι ἐν τοῖς ἀγῶσιν. 1084. Οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν·] ὅθεν καὶ Λεωνίδας πρὸς τὸν εἰπόντα τοῦτο, Ἀγαθὰ ἀγγέλλεις, ὦ ξένε· ὑπὸ σκιάν γὰρ οὕτως μαχοῦμεθα· Γλαῦκα δὲ ἀνικταμένην αὐτὴν λέγει τὴν Ἀθηναίαν. 1087. Θυννάζοντες] βιάλλοντες αὐτῶν τὰ στήθη καὶ τὰς γαστέρας τοῖς δόρα-

Ὅσπερ παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
Μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον. 1090

ΗΜΙΧ. Ἄρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι·

Καὶ κατεστρεψάμην γε

Τοὺς ἐναντίους πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.

Οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως

Ῥῆσιν εὖ λέγειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ 1095

Συκοφαντήσιν τινὰ

Φροντίς· ἀλλ' ὅς ἂν ἐρέτης

Ἔσοιτ' ἄριστος· τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις

Μήδων ἐλόντες, αἰτιώτατοι φέρεσθαι

Τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, δν

1100

Κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.

ΧΟΡ. Πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς, εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε

Τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξίν ἐμφερεστάτους.

Πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἡρεθισμένον

Μᾶλλον οἰζύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον· 1105

Εἶτα τᾶλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.

Συλλέγοντες γὰρ καθ' ἐσμούς, ὡσπερ εἰ τάνθρηνα,

Οἱ μὲν ἡμῶν, οὐπερ ὄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς Ἐνδεκα,

Οἱ δ' ἐν ᾠδεῖω δικάζουσ'· οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις

Συμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μό-

λις,

1110

Ὅσπερ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.

σιν ἐν τοῖς ἀναξυρίσι, καθάπερ τοὺς θύνουσι τοῖς κάμαξι. 1090. Ἀττικοῦ σφηκὸς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀνδρός. 1095. Ῥῆσιν εὖ λέγειν] ὡς εἰ ἔλεγε τότε μὲν ἦν ἡμῖν πράττειν τὰ ἐν πολέμῳ, νῦν δ' οἱ νεώτεροι εὖ λέγειν ταῦτα πεποιήνται περὶ πλείονος. 1107. Καθ' ἐσμούς] κατὰ σμήνη καὶ ἀνθρήνια· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφηκῶν· συλλέγοντες δὲ ἑαυτοὺς οἱ μὲν, ἐνθά ἐστιν ὁ ἐπώνυμος ἄρχων· οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἔνδεκα, φυλάττοντες τοὺς εἰρημένους ἐπὶ κακουργίᾳ κτλ. 1110. Βεβυσμένοι πρὸς τοῖς τειχίοις] οἱ ἐσχατάγηροι οὗτοι οἱ ὑπὸ τοῖς τείχεσσι ἀθροιζόμενοι, καὶ μὴ δυνάμενοι ἀνακύψαι, ἀλλὰ φαί νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις ἔρποντες ἐν τοῖς κυττάροις, εἴτ' οὖν

Ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἔσμεν εὐπορώτατοι.
 Πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κἀπορίζομεν βίον.
 Ἄλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
 Οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου 1115
 Τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
 Τοῦτο δ' ἔστ' ἀλγιστον ἡμῖν, ἣν τις, ἀστράτευτος ὢν,
 Ἐκφορῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὑπερ
 Μῆτε κώπην, μῆτε λόγχην, μῆτε φλύκταιναν λαδῶν.
 Ἄλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ 1120
 Ὅστις ἂν μὴ ᾗχη τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΑΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛ. Οὐ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυσήσομαι,
 Ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
 Ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
 ΒΔΕΛ. Ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν. 1125
 ΦΙΛ. Μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ σὺδαμῶς μοι ξύμφερρον.
 Καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθηρακίδων ἐμπλήμενος
 Ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.

αἰμβλοῖς, καθάπερ οἱ σκώλικες· ἔστι δὲ κύτταρον τὸ ἐν τοῖς κηρίοις οἰκίδιον, οἷον καὶ ἡ θήκη τῆς βαλάνου τῆς δρυός. 1114. Κηφῆνες] τοὺς δημαγωγοὺς λέγει, ὡς ἐσθιοντας ἔτοιμα, καίπερ αὐτοὶ ἐγκεντρίζοντες κινουσιν αὐτοὺς εἰς ἐκστρατείας, ἀφ' ὧν ὁ πολὺς πόρος γέγονεν αὐτοῖς μάλιστα. 1119. Φλυκταίναν] φύσκαν, τύλον ἐν τῇ χειρὶ ἀπὸ τῆς ἐρείας· Ἐμβραχυ δὲ κέντρον λέγει, κἄν μικρὸν πρὸς τὰς ἐκστρατείας.

1122. Οὐ τοι ποτὲ] ὁ γέρον βιάζεται ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ἀποδύσασθαι τὸ τριδώνιον, ἐνδύσασθαι δὲ κυνάκην, ὅ ἐστι Περσικόν τι περίβλημα, οἷον χλαῖναν κρωσσωτῆν τὰ ἐντός, ἢ δὲ καὶ μᾶλλον, μηλωτὴ τίμιος, οἷον οἱ Πέρσαι ἡμπίτχοντο· Βορέαν δὲ φησι τὸν μέγαν βασιλέα· ἐξομοιοῖ δ' αὐτὸν τῷ ἀνέμφε διὰ τὸ τριδώνιον ἀλεξιτήριον ὄν τούτου. 1128. Ὀφείλων] ἐπειδὴ, φησὶν, ἐσθιοντί μοι ἐπανθηρακίδας, ἐνέσταξέ μοι τοῦ ζωμοῦ κατὰ τοῦ ἱματίου,

- ΒΔΕΛ. Ἄλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
Ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν. 1130
- ΦΙΛ. Τί οὖν κελεύεις ὄρᾶν με;
- ΒΔΕΛ. Τὸν τρίβων' ἄφες.
Τηνοὶ δέ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
- ΦΙΛ. Ἐπειτα παῖδας χρῆ φυτεῦειν καὶ τρέφειν,
Ὅθ' οὐτοσί με νῦν ἀποπνίξαι βούλεται;
- ΒΔΕΛ. Ἐχ', ἀναλαβοῦ τηνοὶ λαβῶν, καὶ μὴ λάλει. 1135
- ΦΙΛ. Τοῦτι τὸ κακὸν τί ἐστί, πρὸς πάντων θεῶν;
- ΒΔΕΛ. Οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ'· οἱ δὲ καυνάκην.
- ΦΙΛ. Ἐγὼ δὲ σισύραν ὤοιμην Θυμοιτίδα.
- ΒΔΕΛ. Κού θαῦμά γ' ἐς Σάρδεϊς γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
Ἐγnows γὰρ ἄν νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. 1140
- ΦΙΛ. Ἐγώ;
- Μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν ἀτὰρ δεκεῖ γ' ἐμοὶ
Ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
- ΒΔΕΛ. Οὐκ' ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
- ΦΙΛ. Ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
- ΒΔΕΛ. Πόθεν, ὦ γάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις 1145
Ἐφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
Ἐρίων τάλαντον καταπέπτωκε ῥαδίως.

ἐδέησέ μοι δοῦναι αὐτὸ τῷ κναφεῖ ἐπὶ τριβόλῳ ὅπερ ὀφείλω εἶναι· οὐκ ἂν οὖν μοι συμφέρον εἴη πολυτελὲς ἱμάτιον φέρειν· τὸ δὲ Πεπειράσθω ἀπροσώπως, πείρα γενέσθω τις. 1133. Τριβωνικῶς] ἢ ὡς δικαστῆς, ἢ ἀντὶ τοῦ τριβωνίου. 1138. Θυμοιτίδα] ἀπὸ δήμου τινὸς ἔχοντος τοῦνομα τοῦτο ἀπὸ Θυμοίτου ἥρωος. 1142. Μορύχου σάγματι] Μόρυχος οὗτος μαλακὸς ὢν, ἐνεδύετο πρὸς τὸ ψύχος σάγφ μαλλωτῶ, παχεῖ τε καὶ τριχωτῶ ἱματίῳ. 1144. Κρόκης χόλιξ.] χόλικες μὲν τὰ τοῦ ζώου ἔντερα, κρόκη δὲ τὸ νῆμα· τί οὖν ἂν εἴποι τις ἐνεῦθεν; ἢ ὅτι καθάπερ τοῖς ἐντέροις ἐπίκειται λίπος κρωσσοτῶδες, οὕτω καὶ τῆς κρόκης μαλλωτόν τι καὶ παχύ· εἰ μὴ ἐννοεῖ τὸ τῆς μετάξης.

» Καὶ φημι, κάποφμηι, κοὐκ ἔχω τί φῶ.

» Ἡ ἐστίν, ἢ οὐκ ἐστίν ἢ γνώμη πλανᾷ.

- ΦΙΑ. Οὐκοῦν ἐριώλην δῆτ' ἔχρηγν ταύτην καλεῖν
Δικαιότερόν γ', ἢ καυνάκην.
- ΒΔΕΛ. "Εχ' ὦ γαθὲ,
Καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος. 1150
- ΦΙΑ. Οἴμοι δειλαιοσ.
Ὡσ θερμόν ἢ μιὰρὰ τί μου κατήρυγεν
- ΒΔΕΛ. Οὐκ ἀναβαλῆ;
- ΦΙΑ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ὦ γαθὲ,
Εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίθανόν μ' ἀμπίσχετε.
- ΒΔΕΛ. Φέρ', ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
- ΦΙΑ. Κατάθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν.
- ΒΔΕΛ. Τίη, τί δή; 1155
- ΦΙΑ. Ἴν' ἐξέλης με, πρὶν διερῶυηκέναι.
- ΒΔΕΛ. Ἄγε νῦν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
Τασδί δ' ἀνύσας ὑπόδουσι τὰς Λακωνικάς.
- ΦΙΑ. Ἐγὼ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαι ποτε
Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα; 1160
- ΒΔΕΛ. Ἐνθες πόδ', ὦ τάν, κᾶτα βαῖν' ἐρῶυμένως.
Ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας.
- ΦΙΑ. Ἄδικεῖς γ' ἐμὲ,
Ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιδάζων τὸν πέδα.
- ΒΔΕΛ. Φέρε καὶ τὸν ἕτερον.
- ΦΙΑ. Μηδαμῶσ τοῦτόν γ', ἐπεὶ
Πάνυ μισολάκων αὐτοῦ ὅστιν εἷσ τῶν δακτύλων.
- ΒΔΕΛ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.
- ΦΙΑ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
Ὅστις ἐπὶ γῆρα χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

1148. Ἐριώλην] ὡσ πολλὰ φθειρούσαν ἔρια. 1151. Θερμόν τι μου κατήρυγεν] θερμότητά μοι ἐρεύξατο, κατέπνευσεν· τὸ δ' ἀναβαλῆ, ἀντί τοῦ περιβαλῆ. 1155. Κατάθου μέντοι καὶ κρεάγραν] αἰδήριον τοῦτο ἀγκύλον, δι' οὗ ἐξήρουν τὸ ἐψόμενον κρέας ἐκ τοῦ λέβητος· δεῖ οὖν σοι τοῦτο, φησὶν, ἵνα ἐψόμενόν με ἐν τῷ κριθάνῳ, ἐξέλης πρὶν διαρῶυηται ὅλως. 1158. Τὰς Λακωνικάς] ἢ ὡσ ἀνδρείότερα, ἢ ὡσ ἀστεῖότερα. 1167. Χίμετλον] καὶ χει-

- ΒΔΕΔ. Ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος, εἶτα πλουσίως
᾿Ωδί προβάς, τρυφερὸν τι διασαλακῶνισον.
- ΦΙΑ. Ἴδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ', ὅτῳ 1170
Μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσιῶν.
- ΒΔΕΔ. Ὅτω; δοθιῆνι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ.
- ΦΙΑ. Καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.
- ΒΔΕΔ. Ἄγε νῦν, ἐπιστήση λόγους σεμονούς λέγειν,
Ἄνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν; 1175
- ΦΙΑ. Ἐγωγε.
- ΒΔΔΔ. Τίνας δὴτ' ἂν λέγοις;
- ΦΙΑ. Πολλοὺς πάνυ.
Πρῶτον μὲν, ὡς ἡ Λαμί' ἀλοῦσ' ἐπέρδετο.
Ἐπειτα δ'; ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα —
- ΒΔΕΔ. Μὴ ἴμοιγε μύθους. ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων.
Οἴους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν. 1180
- ΦΙΑ. Ἐγῶδα τοίνυν τῶν γε πάντῳ κατ' οἰκίαν
Ἐκεῖνον, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ —
- ΒΔΕΔ. Ω ΣΚΑΙΕ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΕ, Θεογένης ἔφη
Τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος.
Μῦς καὶ γαλαῶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσι; 1185

μετλον, πάθος, τραῦμα περὶ τὸν πόδα ἐκ τοῦ χειμῶνος ἐμποιοῦμενον. σχετ-
λιάζει δὲ κωμικῶς, ὅτι ἐκ τοιούτων ἐμβάδων οὐκέτι παγήσεται ὁ ποῦς ἐν
φύχῳ. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν οὐδὲν ἀγαθὸν λήψεται, παραδραμῶν παρὰ προσ-
δοκίαν οὐδὲν κακὸν, ἔφη. 1169. Διασαλακῶνισον] ἀβρῶς καὶ τρυφηλῶς
καὶ διασειόμενος, βάδιζε· τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ Σαυλοπρωκτιᾶν κατωτέρω, παρὰ
τὸ Σαῦλος, τρυφερῶς. 1172. Δοθιῆνι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ] δοθιῆν φῶμά τι
ἐν τῷ σώματι, μῶλωψ· παρὰ λόγον ἄρα ἡ ἐξομοίωσις ὡς ἐπὶ τῶν παραδό-
ξων· ἔοικε δὲ ἀπὸ παροιμίας τινὸς εἰληφθεῖ. 1176. Λόγους σεμονούς] ἀ-
στείους· βούλεται γὰρ καὶ τῷ λέγειν τὸν πατέρα κόσμιον ἀποφθῆναι.
1178. Καρδοπίων τὴν μητέρα] ἔτυψεν, ἢ ἄλλο τι· ἀγνωστος δὲ ὁ Καρδοπίων.
1183. Θεογένης ἔφη] οὗτος πέννης ὢν, ὡς καὶ ἀλλαχῆ (Λυσ. 6 καὶ Ὅρν. 1127)
κωμῶδεῖται, πλούσιος ᾤετο εἶναι· καὶ μέγα τι ἐπὶ λόγοις ἐφρόνει· τοῦτον
οὖν καὶ σε, ὡς εἰ ἔλεγε, μιμεῖσθαι δεῖ, μεγάλα λέγειν· εἰ δὲ μὴ, ἐρεῖ καὶ
σοι Θεογένης, ἃ τῷ κοπρολόγῳ, ὦ σκαίε, μῦς καὶ γαλαῶς λέγεις ἐν ἀνδράσι·

- ΦΙΑ. Ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν;
- ΒΔΕΛ. Μεγαλοπρεπεῖς.
 Ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
- ΦΙΑ. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πάποτ' οὐδαμοῦ,
 Πλὴν ἐς Πάρον καὶ ταῦτα δὴ ὄσολώ φέρων
- ΒΔΕΛ. Ἀλλ' οὖν λέγειν χρὴ σ', ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα 1190
 Ἐφουδιῶν παγκράτιον Ἀσκώνδα καλῶς,
 Ἦδη γέρων ὦν καὶ πολίος ἔχων δέ τοι
 Πλευρὰν βαρυτάτην, καὶ χέρας, λαγόνας τε. καὶ
 Θώρακ' ἄριστον.
- ΦΙΑ. Παῦε, παῦ' οὐδὲν λέγεις.
 Πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον, θώρακ' ἔχων; 1195
- ΒΔΕΛ. Οὕτω διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
 Ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
 Πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
 Ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;
- ΦΙΑ. Ἐκεῖν', ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν, 1200
 Ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
- ΒΔΕΛ. Ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
 Ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λαγῶν, ἢ λαμπάδα
 Ἐδραμες, ἀνευρῶν ὅτι νεανικώτατον.
- ΦΙΑ. Ἐγὼ δα τοίνυν τό γε νεανικώτατον 1205
 Ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὦν βούπαις ἔτι,

τὸ δὲ θεωρεῖν, θεωρὸν ἐστὶ πεμφθῆναι παρὰ τῶν Ἀθηναίων εἰς Πανήγυριν
 τινα. 1187. Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει] ἄσημοι οὗτοι ἀμφοτέροι καὶ μα-
 λακοὶ κωμφοδούμενοι· ἐνταῦθα παίζων, ὡς ἀγαθῶν αὐτῶν μέμνηται. 1191. Ἐ-
 φουδιῶν] ἐκ Μεγαλοπόλεως ἦν οὗτος τῆς Ἀρχαδίας· ἦσαν ἄμφω παγκρα-
 τισταί. 1201. Ἐργασίωνος] τοῦ τυχόντος· ἐκεῖνο θαυμαστόν, ὅτι ὅσον μὲν
 ὁ υἱὸς κελεύει· αὐτὸν σεμνολογεῖν, τοσοῦτον ὁ πατήρ χυδαίζων ἐμψυλοχωρεῖ
 τῷ ἔθει. 1203. Λαμπάδα] τὴν λαμπαδοδρομίαν λέγει· περὶ ἧς εἴρηται
 ἐν Βατράχοις (1206) Φάϋλλον] τὸν Κροτονιατὴν περίφημον ἀθλητὴν· τοῦτον
 μὲν φησὶν νεανικῆκέναι, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀγῶνι, θ' ζητεῖται, ἀλλ' ἐν δίκῃ, λοι-
 πορίας διώξας· διὸ ἀποπαύει αὐτὸν τούτων, καὶ τρέπει εἰς τὸ κατὰ τὰ συμ-

Εἶλον, διώκων λοιδορίας, ψήφοιν δυοῖν.

ΒΔΕΛ. Παῦ' ἀλλὰ δευροὶ κατακλινεῖς, προσμάνθανε
 Ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικὸς.

ΦΙΛ. Πῶς οὖν κατακλίνω, φράζ' ἀνύσας; 1210

ΒΔΕΛ. Εὐσχυμόνως.

ΦΙΛ. Ὡδοὶ κελεύεις κατακλιθῆναι;

ΒΔΕΛ. Μηδαμῶς.

ΦΙΛ. Πῶς δαί;

ΒΔΕΛ. Τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
 Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.

Ἐπειτ' ἐπαίνεσον τι τῶν χαλκωμάτων.

Ὅροφῆν θέασαι· κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον· 1215

Ἵδωρ κατὰ χειρός. τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·
 Δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν.—

ΦΙΛ. Πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἐστιώμεθα;

ΒΔΕΛ. Αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται

Εἰσὶν, Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων, 1220

Ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.

Τούτοις ξυνὼν, τὰ σκόλι' ὅπως δέξῃ καλῶς.

ΦΙΛ. Ἀληθές, ὡς οὐδεὶς Διακρίων δεδέξεται.

ΒΔΕΛ. Ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἴμ' ἐγὼ Κλέων·

Ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου· δέξῃ δὲ σύ. 1225

πόσια σεμνόν. 1213. Χύτλασον] ἄπλωσον, ἔκτεινον σεαυτὸν ὑγρὸν, ἀβρόν, μὴ περιεσταλμένον, ἀλλ' ἄνετον καὶ γυμναστικῶς. 1215. Κρεκάδια αὐλῆς] τὰ αὐλαῖα παραπετάσματα, σανιδώματα.— Ἵδωρ κατὰ χειρός] κέλευε ἄγειν Χέρνιθα, τἄλλα ἐξῆς, τὴν τράπεζαν τίθει, ἀπονίψασθαι δὸς ἡμῖν, ὦ παῖ, τὰ τοιαῦτα. 1219. Αὐλητρὶς ἐφύσησε] ὁ αὐλὸς ἄρα ἀρχὴ ἐστὶ τοῦ συμποσίου· οἱ δὲ συμποσιασταί, ὡς καταλέγει ἐξῆς, περὶ ὧν πολλάκις εἴρηται πρόσχες οὖν, φησὶν, ὅπως δεξιῶς δέξῃ τὰ σκολιά· ἦσαν δὲ ταῦτα τεμάχια ποιημάτων, οἷον παροίτια ῥοδαί, κύκλιφ ἀφ' ἐνός εἰς ἕτερον μεταδιδόμενα τοῖς συμπόταις· διό φησιν, Ὅπως τὰ σκολιά δέξῃ καλῶς. 1223. Ὡς οὐδεὶς Διακρίων] οὕτως ἐλέγετο φατρία τις ἐν Ἀθήναις· ἐπὶ γὰρ Σόλωνος τρεῖς τάξεις ἦσαν πολιτῶν· μία μὲν τῶν Παραλίων, ὧν προεστίθει Μεγακλῆς·

ΟΥΔΕΙΣ ΠΩΠΟΤ' ΑΝΗΡ ΕΓΕΝΕΤ' ΑΘΗΝΑΙΟΣ—

ΦΙΛ. ΟΥΧΟΥΤΩ ΓΕ ΠΑΝΟΥΡΓΟΣ ΚΛΕΠΤΗΣ—

ΒΔΕΛ. Τουτί σύ γ' ἄδεις; παραπολῆ βρώμενος·

Φῆσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν,

Καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελεῖν·

ΦΙΛ. Ἐγὼ δέ γε, 1230

Ἐὰν γ' ἀπειλῆ, νῆ Δί', ἕτερον ἄσομαι.

Ω'ΝΘΡΩΦ', ΟΥΤΟΣ Ο ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ,

ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΡΑΤΟΣ,

ΑΝΑΤΡΕΨΕΙΣ ΕΤΙ ΤΑΝ ΠΟΛΙΝ;

Α Δ' ΕΧΕΤΑΙ ΡΟΠΑΣ.

1235

ΒΔΕΛ. Τί δ' ; ὅταν Θεώρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος,

Ἄδῃ, Κλέωνος λαθόμενος τῆς δεξιᾶς,

ΑΔΜΗΤΟΥ ΛΟΓΟΝ, Ω'ΤΑΙΡΕ, ΜΑΘΩΝ,

ΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΦΙΛΕΙ.

Τούτῃ τί λέξεις σχολίον;

1240

ΦΙΛ. Ὀδίκῳς ἐγώ,

ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΑΔΩΠΕΚΙΖΕΙΝ,

ΟΥΤ' ΑΜΦΟΤΕΡΟΙΣ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ ΦΙΛΟΝ.

ΒΔΕΛ. Μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,

Ἄνῆρ σοφός· καὶ μουσικός· κᾶτ' ἄσεται·

ΧΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΒΙΑΝ

1245

ΚΛΕΙΤΑΓΟΡΑΙ ΤΕ ΚΑΙ-

ἑτέρα δὲ τῶν Πεδιέων· ὧν Λυκοῦργος· τρίτη δὲ, ὧν Πεισίστρατος. 1227. Πανοῦργος κλέπτης] οὐ πρὸς τὸν Ἀρμόδιον ἀναφέρει τοῦτα, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἄδοντα Κλέωνα· διὸ κελεύει αὐτὸν καλῶς δεχέσθαι τὰ σχολία· ὁ δὲ, οὐδὲν φροντίσας τούτων, εὐθὺς ἔδρακε, κλέπτην αὐτὸν εἰπών. 1234. Ἀνατρέψεις] ἐκ τῶν τοῦ Ἀλκαίου φασὶν εἰληφθαι τοῦνο· ἀνίττεται δὲ Κλέωνα καὶ μαινόμενον ποιεῖ. 1239. Τοὺς ἀγαθοὺς φίλει] καὶ τοῦτο κατὰ τοῦ Κλέωνος ὡς πονηροῦ ὄντος· εἰληπται δὲ ἐκ τίνος τῶν ποιητῶν. 1240. Τούτῃ (τῷ Θεώρῳ) τί λέξεις σχολίον] ἡ σχολίων· ἦν δὲ τοῦτο ᾠδῆ, ἄσματι, ὃ ᾗδον δ. ἀλύρας ἐν συμποσίοις· σὺ δὲ ἴδε, ὅπως τὰ παρὰ τοῦ Φιλοκλέωνος ἀντικρούει τοῖς ὑπὸ τῶν συμποσιαστῶν ἄδομένοις. 1242. Ἀμφοτέροις γενέσθαι φίλον] τίσιν; Θεώρῳ καὶ Κλέωνι· δυοῖν γὰρ πονηροῖν φίλιζ ἀληθῆς οὐκ ἔστιν·

ΜΟΙ ΜΕΤΑ ΘΕΤΤΑΛΩΝ—

- ΦΙΛ. ΠΟΛΛΑ ΔΗ ΔΙΕΚΟΜΙΣΑΣ ΣΥ ΤΕ ΚΑΙΓΩ.
 ΒΔΕΛ. Τουτί μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι·
 Ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκτῆμονος ἴμεν. 1250
 Παῖ, παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκευάζε νῶν,
 Ἴνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου.
- ΦΙΛ. Μηδαμῶς.
 Κακὸν τὸ πίνειν. ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
 Καὶ θυροκοπῆσαι, καὶ πατάξαι, καὶ βαλεῖν·
 Κᾶπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης. 1255
 ΒΔΕΛ. Οὐκ. ἦν ξυνῆς ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
 Ἦ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα·
 Ἦ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
 Αἰσωπικὸν γέλοιον, ἢ Συβαριτικόν,
 Ὡν ἔμαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ· κᾶτ' ἐς γέλων 1260
 Τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.
- ΦΙΛ. Μαθητέον γ' ἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
 Εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδέν, ἦν τι δρῶ κακόν.
 Ἄγε νυν ἴωμεν, μηδέν ἡμᾶς ἰσχέτω.
- ΧΟΡ. Πολλάκις δὴ ὄδοξ' ἑμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι, 1265
 Καὶ σκαιδὸς οὐδεπώποτε·

ἀναφέρεται γὰρ ταῦτα εἰς τὸ, Κλέωνος λαθόμενος τῆς δεξιᾶς. 1248. Πολλά τε διεκόμισας] τοῦτο εἰρωνικῶς πρὸς τὸν Αἰσχύνην, ὡς κομπαστήν· καὶ ἐπειδὴ προσέθηκε καὶ ἑαυτὸν, Σύ τε κἀγὼ εἰπὼν, ἀπαντᾷ ὁ υἱός, τοῦτο αὐτὸς σύνοιθε· νῦν δὲ μεταβαίνωμεν ἐφ' ἕτερον. 1250. Φιλοκτῆμονα] ἄσωτός τις καὶ συνεχῶς ἐποίει δεῖπνα· ἀλλὰ καὶ οἱ συνερχόμενοι εἰς αὐτὰ ἔφερον οἴκοθεν τὸ ἑαυτῶν· διὸ κελεύει τὸν παῖδα Χρυσόν, ἔτοιμα ταῦτα ποιῆσαι. 1257. Παρητήσαντο] δυοῖν ἕνεκα, φησὶν, οὐδὲν ἀποτίσεις ἐκ κραιπάλης, ὅποτε συνείης ἀνδράσιν ἀγαθοῖς· ἢ γὰρ αὐτοὶ καταπέισουσι τὸν κακῶς τι παρὰ σοῦ πεπονθότα ἀφεῖναι σοὶ τοῦγκλημα· ἢ ἐν συμποσίῳ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, μαθὼν πολλὰ τῶν ἀστείων, ἢ ἐκ τῶν τοῦ Αἰσώπου, ἢ ἄλλως Συβαριτικόν, τοῦτο λέγων, τρέψεις τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα, καὶ οὕτως ἀφείς σοὶ ἐκεῖνος, οἰχθήσεται ἀπίων. 1265. Δεξιός·] ταῦτ' ἐκ μέρους τοῦ ποιητοῦ

Ἄλλ' Ἀμυνίας, ὁ Σέλλου μάλλον, οὐκ τῶν Κρωδύλου,
 Οὗτος, ὄντιν' ἐγώ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ βροῆς

Δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.

Πεινῆ γάρ, ἤπερ Ἀντιφῶν.

1270

Ἄλλὰ πρεσβέων γὰρ ἐς Φάρσαλον ἄχρετ' εἶτ' ἐκεῖ

Μόνος μόνοισι τοῖς Πενέ-

σταισι ξυνην τῶν Θετταλῶν,

Αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

HMIX. ὦ μακάρι' Αὐτόμονες, ὡς σε μακαρίζομεν.

1275

Παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.

Πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,

Τὸν κιθαραϊδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο

Τὸν δ' ὑπακριτὴν ἕτερον, ἀργαλέων ὡς σοφόν.

Εἶτ' Ἀριφράδην, πολὺ τι θυμοσοφικώτατον,

1280

Ὅντινά ποτ' ὤμοσε, μαθόντα παρὰ μηδενός,

Ἄλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν

Γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.

HMIX. Εἰσί τινες, οἳ μ' ἔλεγον, ὡς καταδιηλλάγην,

Ἢνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπιχείμενος,

1285

Καί με κακίαις ἔκνισε· καθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,

φησιν ὁ Χορδός, βουλομένου κωμῳθεῖν τινὰς. 1267. Ἀμυνίας] ὁ Προνάπου (ἴδε ἀνωτέρω στίχ. 74) Σέλλου δὲ ἦν ὁ Δίαχίνης ἀναγνωστέον τοῖνον οὕτως, Ἀμυνίας, ἢ μάλλον ὁ Σέλλου Δίαχίνης· ὡς δὲ πένητας τοὺτους κωμῳθεῖ καὶ κομῆτας· Κρωδύλος γὰρ εἶδος ἐστὶ πλοκῆς τῶν τριχῶν ἐπ' ἀνδρῶν εἰς δεξιὴν ἄνω λήγον· ὃ ἐπετήθευον μάλιστα Ἀθηναῖοι οἱ ἀρχαῖοι τῶν εὐδαιμόνων. 1268. Οὗτος] ἔδοξε μοι σκαιὸς, ὃν τινὰ εἶδον (ὡς παράσιτον ἴσως) δειπνοῦντα Λεωγόρου τοῦ ἀδδηφάγου (ἴδε Νεφ. στίχ. 109) τὸ δὲ ἀντὶ μήλου καὶ βροῆς ἔοικεν εἰληφθῆαι ἀντὶ θαψιλοῦς καὶ ἀφθόνου τραπέζης· ὡς δὲ πένητα εἰσάγει καὶ Ἀντιφῶντα τὸν Ἀνδοκίδου. 1272. Πενέστατις] θέον συνεῖναι τοῖς πλουσίοις, ὃ δὲ πένητι ξυνην Πενέσται γὰρ ἦσαν οὐ πάνυ ἐλευθεροὶ ἐν Θεσσαλίᾳ, ἀλλ' ὅπερ ἐν Σπάρτῃ οἱ Εὐλωτες, καὶ ἐν Κρήτῃ οἱ Περίοικοι. 1273. Αὐτόμονες] Ἀθηναῖος οὗτος, πατήρ Ἀριφράδου καὶ Ἀριγνώτου τοῦ ἀθυροστόμου καὶ ἑτέρου τινός· τοὺτους οὖν κωμῳθεῖ. 1286. Κακίαις ἔκνιζε] κακώσσει παρτίεινέ με· προύκατηγόρητο γὰρ ὁ ποιητὴς παρὰ τοῦ

Οἱ ἄκτος ἐγέλων, μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
 Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἶδέναι,
 Σκωμμάτιον εἶποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.

Ταῦτα κατιδῶν, ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα.

1290

Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ, ΦΙΔΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ,
 ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ, ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΞΑΝ. Ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
 Καὶ τρισμακάριαι, τοῦ πὶ ταῖς πλευραῖς ἐμαῖς·
 Ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νομβυστικῶς
 Κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.

1295

Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρία.

ΧΟΡ. Τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, καὶ ἢ γέρων,

Κλέωνος ὡς μισόδημος, ὁπότε αὐτὸν ἐν τοῖς Ἰππεῦσι μάλιστα ἐκωμώδησε. Τότε οὖν, φησὶν, ἦσαν τινες λέγοντες, ὅτι ἀφῆκεν ἐμοὶ τὸ μίσος ὁ Κλέων· ἔπειτα, ἐμοῦ ἀποδειρομένου (βασανιζομένου ἐν δίκαις) καὶ μέγα κεκραγός, ἐγέλων ἐξωθεν θεώμενοι· οὐδεὶς οὖν λόγος ἐμοῦ παρ' αὐτοῖς· εἰ μὴ ὅσον μόνον μαθεῖν, ὅπως εἴ ποτε θλιβοίμην ὑπ' οὗτοῦ, σκώψω αὐτόν· ταῦτα δὲ παθὼν, ὑπεκολάχευσα μικρὸν τι, ἐξαπατήσας· εἶθ' οὕτως ὑπερέβη ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον· παροιμία δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν σωζομένων ἀπατωμένων ὑπὸ τῶν σωζόντων· πολλάκις γὰρ συμβαίνει τὰς παρατηγνυμένας ταῖς ἀμπέλοις χάρακας ἐνριζομένας, ὑπὲρ τὴν ἄμπελον αὖξασθαι· τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ἐλευθέρως νῦν αἱ κωμῳδίαὶ εἰσάγονται εἰς τὰ θεάτρα· σκοτεινὸν ἄλλ' οὖν τὸ χωρίον.

1292. Ἰὼ χελῶναι] ὁ Ξανθίας πληγὰς λαθὼν ὑπὸ Φιλοκλέους, ἐξέρχεται τοῦ συμποσίου μακαρίζων τὰς χελῶνας, ὅτι ὄστρακίνου εἰλήχασι δέρματος· δι' ὅ ἀπαθεῖς εἰσι πρὸς τὰς μαστίγας ἐξωθεν, καὶ ἀνάλητοι. 1293. Τοῦ πὶ ταῖς πλευραῖς ταῖς ἐμαῖς] ἔλλειψιν τοῦ Ἐνεκα δοκεῖ ἔχειν· οἷον μακάριαι ὑμεῖς τοῦ ὄστρακίνου δέρματος, ὅσον ἔνεκα τοῦ ἐμοῦ μαλακοῦ ὄντος καὶ κακῶς πάσχοντος ἐν τῷ τύπτεσθαι· τὸ δὲ νομβυστικῶς, νοῦ πεπληρωμένως βούλεται λέγειν πορὰ τὸ Νοῦς καὶ Βύειν. 1294. Ὅς τις ἂν πληγὰς λάβῃ·] σημεῖον γὰρ τοῦτο δουλείας· τὸν δὲ δοῦλον παῖδα ὀνομάζουσι,

Καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

ΞΑΝ. Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν,
Καὶ τῶν ξυόντων πολὺ παροιικώτατος; 1300

Καίτοι παρῆν Ἰππύλος, Ἀντιφῶν, Δύκων,

Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.

Τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῶ.

Εὐθύς γάρ, ὡς ἐνεπλήτο πολλῶν κῆγαθῶν,

'Ενήλλετ', ἐσχίρα, πεπόρδει, κατεγέλα, 1305

"Ὡσπερ καχρῶν ὀνίδιον εὐωχημένον·

Κᾶτυπτε δὴ με νεανικῶς, παῖ, παῖ, καλῶν.

Εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἤκασεν Λυσίστρατος·

"Ἐοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί,

Κλητῆρι τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακῶτι. 1310

'Ὁ δ' ἀνακραγῶν, ἀντήκασ' αὐτὸν πάρνοπι,

Τὰ θρία τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκῶτι,

Σθενέλφ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.

Οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου.

Οὗτος δὲ διεμύλλαινε, ὡς δὴ δεξιός. 1315

'Ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ'· Εἰπέ μοι,

'Ἐπὶ τῷ κομᾶς, καὶ κομφός εἶναι προσποιῆ,

Κωμφοδολεῖχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' αἰί;

Τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,

Σκώπτων ἀγροίκως, καὶ προσέτι λόγους λέγων 1320

καὶ γέρων εἶη. 1299. Ἀτηρότατον κακόν] φθοροποιόν, δλέθριον· πρὸς τὸν Φιλοκλέωνα μεθύσαντα ταῦτα, καὶ μὴδὲν εἰδῶτα ὅτι ποιεῖ. 1306. Καχρῶν] καὶ καχρῶν· ἔστι δὲ ταῦτα τὰ ἀπὸ τῆς κριθῆς ἐν ἄλφ καθάρματα· ἃ φαγῶν τὸ ἄντριον σιληπορδεῖ. 1809. Τρυγί] γέροντι· ἡ γὰρ τρυξ ἐσχάτη ἐστὶ· κλητῆρι δὲ εἰκάζει ἕνεκα τοῦ φιλόδικον αὐτὸν γεγονέναι· εἴληπται δὲ ἐκ τῆς παροιμίας, Ὅνος εἰς ἀχυρῶνας ἀπέδρα. 1311. Πάρνοπι] κῶνοπι ἀποβαλόντι τὰ θρία (τὰ φύλλα) τοῦ τρίβωνος (τῶν πτερόγων). 1313. Διακεκαρμένῳ] ἀφρημένῳ, ἀπολωλεκῶτι, πωλήσαντι. 1315. Διεμύλλαινε·] συνέστρεφε τὰ χεῖλη πρὸς χλευασμόν. 1318. Κωμφοδολεῖχῶν]

Ἄμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.

Ἐπειτ', ἐπειδὴ μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
Τύπτων ἅπαντας, ἦν τις αὐτῷ ξυντύχη.

Ὅδι δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.

Ἄλλ' ἐκποδῶν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

1325

ΦΙΛ.

Ἄνεχε, πάρεχε·

Κλαύσεταιί τις τῶν ὀπισθεν

Ἐπακολουθούντων ἐμοί·

Οἶον, εἰ μὴ ῥρήσειθ', ὑμᾶς,

ὦ πονηροί, ταυτηῖ τῇ

Δαδί φρουκτοὺς σκευάσω.

1330

ΒΔΕΛ. Ἥ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην

Ἐμῖν ἅπασι, κεῖ σφόδρ' εἶ νεανίας.

Ἄθροοι γὰρ ἤξομέν σε προσκαλούμενοι.

ΦΙΛ.

Ἰή, ἰεῦ, καλούμενοι.

Ἄρχαῖά γ' ὑμῶν ἄρά γ' ἴσθ',

ὦς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι·

Δικῶν; ἰαιβοῖ, αἰδοῖ.

1335

Ταδί μ' ἀρέσκει· βάλλε κημοὺς.

Οὐκ ἄπιτε γὰρ; ποῦ σθ' Ἠλιαστής; ἐκποδῶν.

1340

Ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνηθιον

Τῇ χειρὶ τουοῖ λαβομένη του σχοινίου.

λειχοπίνης παράσιτος γινόμενος· παρὰ τὸ κόμους λείχειν. 1321. Τῷ πράγματι] τῷ συμποσίῳ. 1826. Ἄνεχε, πάρεχε] ἐξέρχεται τοῦ συμποσίου μεθῶν, οἶον ἐνουσιῶν ὡς ἐκ τῶν Εὐριπίδου ἢ Τρωάσι (ἐμῇ ἐκδόσει στίχ. 308) Κατάνδρα· ἐν οἷς λέγει, Ἄνεχε, πάρεχε· φῶς φέρω, σέβω, φλέγω· οὕτω καὶ αὐτὸς αὐλητρίδα ἔχων καὶ λαμπάδα ἡμμένην. 1331. Φρουκτοὺς σκευάσω] εἰ μὴ φύγοιτε ἐντεῦθεν, πάντας ὑμᾶς ὡς ἰχθύδια ὀπτῆτω τῇ δαδί ταυτηῖ. 1339. Προσκαλούμενοι] ἐνάγοντες εἰς τὸ δικαστήριον. Τοῦτο δ' ἀκούσας ὁ γέρων, βαβαί, βαβαί, φησί, τί ἐστί τοῦτο τὸ, Καλούμενοι· ταῦτα δ' ἀρχαῖα καὶ μάταια· ἰαιβοῖ αἰδοῖ νῦν· τούτων μόνων ἀνέχομαι· τοὺς δὲ κημοὺς καὶ τοὺς ψηφοφόρους καθίσκους βάλλε ἐς κόρακας· πόρρω πᾶς Ἠλιαστής. 1341. Χρυσομηλολόνηθιον] χρυσῆ μηλολόνηθ, χρυσοκαθαρίδιον· ἦν δ' αὕτη, ἦν ὑφέλιτο ἐκ τοῦ συμποσίου· Σχοινίον δ', ὡς εἶοικε, τὸ αἰδοῖον ἀνιέντεται, ὡς καὶ

- Ἔχου φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον.
 Ὅμως γε μὲν τοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
 Ὅρα δ', ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην, 1345
 Μέλλουσαν ἤδη λεςβιεῖν τοὺς ξυμπότας·
 Ὡν οὐνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῷδ' χάριν.
 Ἄλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς, οἷδ' ὅτι,
 Ἄλλ' ἔξαπατήσεις, κάγχανῆ τούτῳ μέγα·
 Πολλοῖς γὰρ ἤδη χ' ἀτέροις αὐτ' εἰργάσω. 1350
 Ἐάν γένη δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
 Ἐγὼ σ', ἐπειδὴν ὀμίος υἱὸς ἀποθάνη,
 Λυσάμενος, ἔξω παλλακὴν, ὦ χοίριον.
 Νῦν δ' οὐ κρατῶ γὰρ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων.
 Νέος γὰρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα. 1355
 Τὸ γὰρ υἱόδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον,
 Κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.
 Ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ.
 Πατὴρ γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ.
 Ὅδὲ δὲ καυτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν. 1360
 Ἄλλ' ὡς τάχιστα στήθι, τάσδε τὰς δετὰς
 Λαβοῦσ', ἔν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
 Οἷως ποθ' οὐτὸς ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

τῶν ἐπομένων ἐστὶν εἰκάσαι. 1346. Λεςβιεῖν] λεςβίζω καὶ λεςβιάζω, αἰσχρολογῶ, ὡς αἱ γυναῖκες τῆς Λέσβου· ὡς γὰρ τοιαῦται διεβίλλοντο αὐταί. 1348. Φιαλεῖς] φιάλλω ἐξ ἄρσεως ἀντὶ τοῦ Ἐφιάλλω καὶ Ἐπιάλλω κινεῖς, ἐγείρεις. 1353. Χοίριον] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἕνομάζει· ὁ δὲ νοῦς ἀπὸ τῶν νέων τῶν εἰωθότων λέγειν πρὸς τὰς πόρναις, Ἐάν ἀποθάνῃ ὀμίος πατήρ, δώσω σοι πάντα καὶ λήψομαι σε εἰς σύζυγον. 1356. Τὸ γὰρ υἱόδιον] θυμὸς μου· ὁ αὐτὸς ποιεῖται καὶ νέος καὶ γέρον, παίζων ἐν τούτοις. 1357. Κυμινοπριστοκαρδαμολύφον] μικρολόγον καὶ φειδωλόν· κυμινοπρίστι γὰρ οἱ καὶ τὸ κύμινον (χόρτον εὐτελεές) πωλοῦντες· τὸ δὲ κάρδαμον διὰ τὸ δριμύ εἶναι δηλοῖ τὸ δξύθυμον. 1359. Πατὴρ γάρ] ἀπὸ τῆς συνηθείας αὐθις τῶν νέων τῶν λεγόντων υἱὸς ἕτερος οὐκ ἐστὶν αὐτῷ, πλὴν ἐγώ. 1361. τάσδε τὰς δετὰς] λαμπάδας ἐκ πολλῶν δεσμῶν ἠνωμένας· τὸ δὲ τωθάσω, σκόψω αὐτὸν γενναίως. 1363. Πρὸ τῶν μυστηρίων] πρὶν ἢ ἐμὲ μυθεῖναι τὰ μυ-

- ΒΔΕΛ. Τι οὔτος, οὔτος, στυφεδανέ, καὶ χοιρόθλιψ,
Ποθεῖν, ἔραν τ' ἔοικας ὠραίας σοροῦ. 1365
Οὐ τοι καταπρόιξη, μὰ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτο ἔρων·
- ΦΙΛ. Ὡς ἠδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄζους δίκηην;
ΒΔΕΛ. Οὐ δεινὰ τωθάξειν σε, τὴν αὐλητρίδα
Τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα;
- ΦΙΛ. Ποίαν αὐλητρίδα;
Τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών: 1370
- ΒΔΕΛ. Νῆ τὸν Δί', αὐτὴ που ἔστι σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
ΦΙΛ. Οὐκ' ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς καίεται.
ΒΔΕΛ. Δᾶς ἤδε;
- ΦΙΛ. Δᾶς δῆτ' οὐχ ὄρας ἐστιγμένην;
ΒΔΕΛ. Τί δὴ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τὸν μέσω.
ΦΙΛ. Ἡ πίττα δῆπου καομένης ἐξέρχεται. 1375
- ΒΔΕΛ. Ὁ δ' ὄπισθεν, οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὔτοςί;
ΦΙΛ. Ὅζος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὔτος ἐξέχει.
ΒΔΕΛ. Τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἶ δεῦρο σύ;
ΦΙΛ. Ἄ. ᾗ, τί μέλλεις ὄραν;
ΒΔΕΛ. Ἄγειν ταύτην λαβών

στήρια· σκοτεινὸν δὲ καὶ ἄπορον, ὅπως τοῦτο λέγεται. 1364. Στυφεδανέ] ἡμάρτηται, φασί, καὶ γραπτέον ἂν εἴη, Τυφιδανέ ὡς καὶ τῇ ἀρχαίᾳ κεῖται· ἔστι δὲ παρὰ τὸ τύρος, κοῦφος, μωρὸς καὶ χοιρόθλιψ, παρὰ τὸ θλίβειν τὸν χοῖρον τῶν γυναικῶν· τὸ δὲ Σοροῦ παρὰ προσδοκίαν ὡς ἐπὶ γέροντος σόρο-δαίμονος ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὠραίας κόρης. 1366. Οὐ τοι καταπρόιξη] οὐ νικῆσεις ταῦτα ποιῶν.— Ἐξ ὄζους δίκηην] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τι καλὸν, κρέας ἢ τοιοῦτό τι, δίκηην ἐπήνεγκεν, ὃ νῦν ἦν μεμισημένον καὶ βδελυκτὸν τῶν Φιλοκλέωνι· τὸ δὲ ὄζος διὰ τὸ δριμύ καὶ τὸν θυμόν. 1370. Ἀπὸ τύμβου πεσών] ἐκπεσών τοῦ νοός· τοῦτο δὲ ἐς γέροντας παίζεται παρὰ νεωτέρων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ἐξέπεσες τοῦ νοός, ἐπιφέρει παρὰ προσδοκίαν τοῦ τύμβου.— Δαρδανίς] ἐκ γὰρ Δαρδανίας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἦσαν αἱ αὐλητρίδες. 1373. Ἐστιγμένην] εἶχε γὰρ ἡ λαμπάς, ἣν ἔφερε (ὡς ἀνωτέρω στίχ. 1371), γραφάς τινας καὶ ποικίλματα. 1374. Τὸ μέλαν τὸν μέσω] τί ἂν εἴη καὶ τοῦτο παρὰ τὸ αἰδοῖον; καὶ δὴ ἐπιφέρει, ὅτι ἡ ἐκ τῆς δαδὸς ἐξερχομένη πίσσα. 1378. Οὐκ εἶ δεῦρο σύ] πρὸς τὴν αὐλητρίδα ταῦτα, παρέλκων αὐτήν.

Ἄφελόμενός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν, 1380
Κούδεν δύνασθαι δρᾶν.

ΦΙΛ. Ἄκουσον νῦν ἐμοῦ.

ἽΟλυμπίασι γὰρ ἤνικ' ἐθεώρουν ἐγὼ,
Ἐφουδίω ἐμαχέσαστ' Ἀσκώνδα καλῶς,
Ἦδη γέρον ὦν· εἶτα τῇ πυγμῇ θένων,
ἽΟ πρῆσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. 1385

Πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπάπια.

ΒΔΕΛ. Νῆ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.

ΑΡΤ. Ἰθι, μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ, πρὸς τῶν θεῶν.

ἽΟδὲ γὰρ ἐστίν, ὅς μ' ἀνὴρ ἀπώλεσε,
Τῇ δαδὲ παίων, κᾶξέβαλεν ἐντευθενὶ 1390

ἽΟ ἄρτους δέκ' ὀβολῶν, κᾶπιθήκην τέτταρας.

ΒΔΕΛ. ἽΟρᾶς, ᾧ δέδρακας πράγματ' αὔ; δεῖ καὶ δίκας

ἽΟ ἔχειν διὰ τὸν σὸν αἶνον.

ΦΙΛ. Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

Λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιόι·

ἽΟ ὦστ' οἷδ' ὅτι τῆ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι, 1395

ΑΡΤ. Οὔτοι, μὰ τῷ θεῷ, καταπροΐξῃ Μυρτίας.

Τῆς ἽΟγκυλλίδωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,

Οὔτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.

ΦΙΛ. ἽΟ ἄκουσον, ὦ γύναι. λόγον σοὶ βούλομαι

Δέξαι χαρίεντα. 1400

ΑΡΤ. Μὰ Δία, μὴ ἽΟ μοιγ', ὦ μέλε.

ΦΙΛ. ΔἽσωπον ἀπὸ δειπνοῦ βαδίζονθ' ἐσπέρας

Θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.

Κᾶπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν ἽΟ κύων, κύων,

1383. ἽΟφουδίω] ἽΟδε ἀνωτέρω 1191 καὶ ἐξῆς. 1386. Τυροῦ . . . ὑπάπια] ἽΟνα μὴ λαβόντος σου πληγὰς ἀρθῶσι μὸλωπας ἐπὶ τοῦ σοῦ προσώπου, καθάπερ ἐνορῶνται ἐπὶ τῶν σκληρῶν τυρῶν. 1390. ἽΟἐπιθήκην] κατὰ προσθήκην, εἶτ' οὔν πρόσδομα· σκοτεινόν· ἽΟεθος ἦν, ὡς εἶοικε, τοὺς δέκα ὀβολῶν ἽΟἄρτους ἐωνημένους, λαμβάνειν ἽΟετι καὶ ἽΟένα προῖκα· ὁ δὲ ἽΟἔλαβε τέτταρας

- Εἰ, νῆ Δί', ἀντί τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
 Πυροὺς πρίαο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκοῖς. 1405
- ΑΡΤ. Καὶ καταγελαῶς μου; προσκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ,
 Πρὸς τοὺς Ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
 Κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
- ΦΙΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
 Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης. 1410
 "Ἐπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν· ΟΛΙΓΟΝ ΜΟΙ ΜΕΛΕΙ.
- ΑΡΤ. Ἀληθές, οὗτος;
- ΦΙΛ. Καὶ σὺ δὴ μοι, Χαιρεφῶν,
 Γυναικί κλητεύειν ἔοικας θαψίνῃ,
 Ἴνοϊ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.
- ΒΔΕΛ. Ὅδὶ τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται 1415
 Καλούμενός σε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.
- ΚΑΤ. Οἴμοι κακοδαίμων, προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον,
 Ὑβρεως.
- ΒΔΕΛ. Ὑβρεως; μὴ, μὴ καλέσης, πρὸς τῶν θεῶν.
 Ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
 Ἦν ἄν σὺ τάξης, καὶ χάριν προσείσομαι. 1420
- ΦΙΛ. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
 Ἐκὼν· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
 Ἀλλ' ἔλθε δευρὶ πρότερον, ἐπιτρέπεις ἐμοί,
 Ὅ,τι χρὴ μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
 εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἢ σὺ μοι φράσεις; 1425
- ΚΑΤ. Σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομαι, οὐδὲ πραγμάτων.

μὲν ἐπενθήκη, οὐκ ἀπέτισε δὲ οὐδένα τούτων. 1405. Πυροὺς πρίαο] Κόνα μὲν τὴν Μυρτίαν φησί· διὸ καὶ εἰς σῖτον πέμπει ὡς ἀρτοποιῶν. Περὶ δὲ Χαιρεφῶντος ἴδε Νεφ. 103· καὶ Ὅρν. 1296. Λᾶσος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἀντίτεχνοι. 1413. Θαψίνῃ] ὡχρᾶ· παρά τὸ θάψος ξύλον, χρυσόξυλον νῦν λεγόμενον· ἢ δὲ Ἴνώ πεποίητο παρ' Εὐριπίδου κρεμαμένη καὶ ὡγρά ὑπὸ κακοπαθείας· ἦν δ' αὕτη ἢ τοῦ Κάδμου θυγάτηρ, ἢ εἰς θάλασσαν μετὰ τοῦ παιδὸς Μελεκέρτου καταπηδήσασα, Ἦρας χόλῳ μανείσα. 1425. Ἦ σὺ μοι

- ΦΙΑ. Ἄνῆρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
 Καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
 Ἐτύγχανεν γάρ οὐ τρίβων ὧν ἰππικῆς.
 Κάπειτ' ἐπιστάς εἶπ' ἄνῆρ αὐτῷ φίλος· 1430
 Ἐρδοί τις, ἦν ἕκαστος ἂν εἶδεῖε τέχνην.
 Οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ Πιττάλου.
- ΒΔΕΛ. Ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
- ΚΑΤ. Ἄλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς οἷ' ἀπεκρίνατο.
- ΦΙΑ. Ἄκουε, μὴ φεῦγ', ἐν Συβάρει γυνή ποτε 1435
 Κατέαξ' ἐχῖνον—
- ΚΑΤ. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
- ΦΙΑ. Οὐχῖνος οὖν ἔχων τιν', ἐπεμαρτύρατο.
 Εἶθ' ἡ Συβαρίτις εἶπεν· Εἰ ναὶ τὰν κόραν,
 Τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἑάσας, ἐν τάχει
 Ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα. 1440
- ΚΑΤ. Ὑθρίξ', ἕως ἂν τὴν οἰκὴν ὄρῃων καλῆ.
- ΒΔΕΛ. Οὐ τοι, μὰ τὴν Αἰμήτηρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.
 Ἄλλ' ἀράμενος ἔγωγε—
- ΦΙΑ. Τί ποιεῖς;
- ΒΔΕΛ. Ὅτι ποιῶ;
- Εἶσω φέρω σ' ἐντεῦθεν εἰ δὲ μὴ, τάχα

φράσεις;] ἡ ἑρεῖς σὺ ὅ,τι γρῆ ἀποτίειν, ἡ ὅ,τι γρῆ ποιεῖν; 1432. Εἰς τὰ Πιττάλου] ἰατροὶς ἦν αὐτός· πέμπει δὲ αὐτὸν λαθροῦμενον ἀπὸ τῶν πληγῶν. 1433. Ὅμοια] πρὸς τὸν κατήγορον ταῦτα. 1436. Ἐχῖνος] ἔστι καὶ κισῶτιόν τι χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἐτίθεισαν τὰ δικόγραφα· ἔστι δὲ καὶ ἀγγεῖόν τι μαγειρικόν· ἐνταῦθα δὲ λέγει τὸ ἀκανθῶδες ζῶον. 1437. Ἐχων τινά] πλησίον, παρέσχετο μάρτυρα.— Ναὶ τὰν κόραν] τὴν Περσεφόνην, ἣν ἐν Σικελίᾳ ὡς ἐκεῖθεν ἀρπαγῆσαν, περὶ πολλοῦ ἐποιεῦντο. 1440. Ἐπίδεσμον] ἐπίπλασμα τι, ἵνα δῆσῃ τὸ κατεαγός. 1443. Ἀράμενος] ἀναρπάσας τὸν πατέρα, εἰσάγει εἶσω λέγοντα ἔτι καὶ τὸν ἐπόμενον μῦθον περὶ τοῦ Αἰώπου. Ἔστι δ' αὐτός, ὅτι Αἰώπος ἐλθὼν ποτε εἰς Δελφοὺς, ἐμέμπετο, ὅτι μὴ ἔχοντες χώραν γεωργήσιμον, διέζων μόνον ἀπὸ τῶν θυσιῶν χαλεπήναντες δ' ἐκεῖνοι ἐπὶ τούτοις, φυλάξαντες αὐτὸν μέλλοντα ἐπελθεῖν εἰς τὴν Φωκίδα, ὑπέβαλον φιάλην τῶν ἱερῶν τοῖς σκεύεσιν αὐτοῦ χρυσοῦν, κατεφώ-

Κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους. 1445

ΦΙΛ. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ'—

ΒΔΕΛ. ΟΛΙΓΟΝ ΜΟΙ ΜΕΔΕΙ.

ΦΙΛ. Φιάλῃν ἐπητιῶντα κλέψαι τοῦ θεοῦ.

Ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κἀνθάρος ποτε—

ΒΔΕΛ. Οἴμ', ὡς ἀπολείς αὐτοῖσι τοῖσι κανθάρους.

ΧΟΡ. Ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας, 1450

Τὸν πρέσβυ, οἱ μετέστη

Ἐηρῶν τρόπων, καὶ βιοτῆς·

Ἔτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν,

Ἥ μέγα τι πείσεται. 1455

Τρυφερόν τε καὶ μαλακόν.

Τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.

Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν

Φύσεος, ἣν ἔχει τις αἰεί.

Καὶ τοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον·

Ἐυνόντες γνώμας ἐτέρων 1460

Μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

Πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοί,

Καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι,

Τυχῶν ἄπεισιν, διὰ τὴν

Φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν 1465

Παῖς Φιλοκλέωνος. οὐ-

δενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ

Ἐυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις

Ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην.

Τι γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων 1470

Οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος

Τοὺς φύσαντας σεμνοτέροις

Κατακοσμηῆσαι πράγμασι;

ρασαν, καὶ κρίναντες ἔμελλον καταρρίπτῆσθαι αὐτὸν ἀπὸ τῶν πετρῶν ὡς ἱε-
ρόσυλον· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς τὸν τοῦ κανθάρου μῦθον, ὃν διέκοψεν ὁ Βδελυ-
κλέων. Τὸ δὲ ἐξῆς τοῦ Χοροῦ ἔπαινός ἐστι τοῦ Βδελυκλέωνος, ἐφ' οἷς ἐβελ-
τίωσε τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ,
ΧΟΡΟΣ.

- ΞΑΝ. Νῆ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
Δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν. 1475
'Ο γὰρ γέρων, ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου,
"Ἦκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρῆς τῷ πράγματι,
'Ορχοῦμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
Τάρχαϊ' ἐκεῖν', οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο.
Καὶ τοὺς τραγωδοὺς φησὶν ἀποδείξειν Κρόνους 1480
Τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.
- ΦΙΛ. Τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;
ΞΑΝ. Τοῦτ' καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
ΦΙΛ. Κλῆθρα χαλάσθω τάδε. καὶ γὰρ δὴ
Σχήματος ἀρχή— 1485
- ΞΑΝ. Μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
ΦΙΛ. Πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης,
Οἶον μυκτῆρ μυκᾶται, καὶ
Σφόνδυλος ἀχει—
- ΞΑΝ. Πίθ' ἔλλέβορον.
ΦΙΛ. Πλήσσει Φρόνιχος, ὡς τις ἀλέκτωρ, 1490

1474. Νῆ τὸν Διόνυσον] ἐνταῦθα ἔξεισιν ὁ Ξανθίας θαυμάζων, ὃν μετέλαβεν εὐθυμον βίον ὁ δεσπότης αὐτοῦ. 1475. Εἰσκεκύκληκεν] εἰσήγαγεν, ὡθῶν ὡς διὰ τροχῶν. 1480. Οἷς Θέσπις] ὁ ἀρχικώτατος τῶν τραγικῶν ποιητῶν Ἀθήνησιν. 1480. Κρόνους] μωροὺς, ἀνοήτους, ἀμαθεῖς. 1482. Τίς θάσσει] ἐκ συγκοπῆς τοῦ θαάσσει, κάθηται· ἄρχεται παρατραγωδεῖν ὀρχοῦμενος ὁ γέρων, σχήματα καὶ λυγίσματα τοῦ σώματος· ἂ ὀρθῶν ὁ Ξανθίας, ὡς μανίας προσβολὴν οὔσαν, ἐπιμέμφεται. 1489. Σφόνδυλος ἄχει] δηλὸν ὅτι αἰσχροὺς τι νοεῖ.— Πίθι, ἀντὶ πίε· ἐπὶ φαρμάκων δὲ μάλιστα. 1490. Πλήσσει Φρόνιχος] τύπτει, δάκνει· ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ πῆσσει κεῖται, φοβεῖται, περιστέλλεται· Φρόνιχος δὲ τραγικὸς ποιητής.— Τά-

- ΞΑΝ. Τάχα βαλλήσεις.
- ΦΙΑ. Σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων,
Πρωκτός χάσκει.
- ΞΑΝ. Κατὰ σαυτὸν ὄρα.
- ΦΙΑ. Νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
Στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδῶν. 1495
- ΒΔΕΛ. Οὐκ εὖ, μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
- ΦΙΑ. Φέρε νῦν ἀνείπω, κἀνταγωνιστάς καλῶ.
Εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
'Ἐμοὶ διοςρχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
Φησὶν τις, ἧ οὐδεὶς;
- ΒΔΕΛ. Εἷς γ' ἐκείνοσὶ μόνος. 1500
- ΦΙΑ. Τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν;
- ΒΔΕΛ. Υἱὸς Καρκίνου
'Ο μέσατος.
- ΦΙΑ. 'Ἄλλ' οὗτος γε καταποθήσεται.
'Ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελεία κονδύλου.
'Ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'.
- ΒΔΕΛ. 'Ἄλλ', ὦ 'ζυρέ,
'Ἐτερος τραγῳδός Καρκινίτης ἔρχεται, 1505
'Ἀδελφός αὐτοῦ.
- ΦΙΑ. Νῆ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.

χα βαλλήσεις] ἀλλὰ σὺ, φησὶν ὁ οἰκέτης, βαλεῖς, ἀποσπθήσεις αὐτὸν ὀρχούμενος. 1492. Σκέλος οὐράνιον] ταῦτα ὀρχούμενος, καὶ τὸ σκέλος αἰρων, καὶ τὸν πρωκτὸν παραγυμῶν, παραπαίει, ὡς ἐν μέθῃ. 1495. Χαλαρὰ κοτυληδῶν] εὐθυμος καὶ εὐδιάχυτος στρέφεται ἢ κοτύλη ἐν τοῖς μέλεσσι μου, ἢ ἐν ταῖς χερσὶ μου· ἀλλ' οὐ γάλασις ἐστὶ τοῦτο ἀποκρίνεται ὁ υἱός, ἀλλὰ μανία σαφής. 1497. Φέρε ἀνείπω] ἀνακηρύξω. 1501. Υἱὸς Καρκίνου] ποιητῆς ἦν ὁ Καρκίνος τραγικός· ἦσαν δ' αὐτῷ υἱοὶ τρεῖς, Ξενοκλῆς, Ξενοτίμος, καὶ Ξέναργος· ὧν ὁ Ξενοκλῆς ἦν αὐθις τραγικός.— 'Ο μέσατος] ὁ μέσος. 1503. 'Ἐμμελεία κονδύλου] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐμμελεία ὠδῆς, ἔσρεψε τὸν λόγον ὡς ἐπὶ πηλαίστρης ἐπὶ τὴν πυγμῆν· λέγει δὲ τοῦτο, ὡς ἀμαθοῦς ὄντος ἐκείνου ῥυθμῶν. Τοῦ δὲ ὦ 'ζυρέ, τὸ τέλειον ἔχει, ὦ οἷζυρέ, ταλαίπωρε καὶ ἄθλιε. 1505. 'Ἐτερος·] ὁ Ξενοκλῆς ἢ καὶ τραγικός· ἦν

ΒΔΕΛ. Μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο, πλὴν γε καρκίνους.

Προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὐτῶν Καρκίνου.

ΦΙΛ. Τουτί τί ἦν τὸ προσέρπον; ὄξις, ἢ φάλαγξ;

ΒΔΕΛ. Ὁ πινοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους, 1510

Ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγωδίαν ποιεῖ.

ΦΙΛ. ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·

Ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεισεν τῶν ὀρχίλων.

Ἄτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς, ὦ ζυρέ.

Ἄλμην κύαα τούτοισιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ. 1515

ΧΟΡ. Φέρε νῦν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ζυγχωρήσωμεν ἅπαντες,

Ἴν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.

ΗΜΙΧ. Ἄγ' ὦ μεγαλῶνυμα

Τέκνα τοῦ θαλασσίου,

Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον 1520

Καὶ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτοιο,

Καρίδων ἀδελφοί·

δὲ, φασί, μικρὸς τὸ σῶμα. 1506. Ὠψώνηκα ἄρα] ὡς εἰ ἔλεγέ, βίψας τοῦ βόλον, ἔχω ἱκανὴν θήραν· παίζει γὰρ ἐπὶ τῇ τοῦ Καρκίνου ὀμωνυμία. 1509. Τουτί τί ἦν τὸ προσέρπον;] θαλάσσιόν τι ὄρων κατὰ γῆς ἔρπον, ἔρωτᾷ, τί ἐστι τοῦτο, πῶτερον ὄξις ἢ φάλαγξ; εἶδη δὲ ταῦτα ὀστρακοδέρμων· προσέρπον λέγει, ὅτι μικροὶ ἦσαν οἱ τοῦ Καρκίνου παῖδες. Πινοτήρης δὲ μικρὸν τι καρκινίδιον· ὃ καθήμενον, φασί, ἐπὶ χάσματος τοῦ ὀστράκου τῆς πίννης ἐπιπτεῖ αὐτὴν, κἀπειθὴν ἴδῃ ποτε ὀκτάπουρον προσνηγόμενον ἐπ' ἐκείνην, καταπηδᾷ ἐντός, κἀκείνη αἰσθημένη, συστέλλεται, συγκλείουσα ἐν αὐτῇ τὸ καρκινίδιον· οἱ δὲ φασί, ὅτι ὁ πινοθύλαξ οὗτος, παρατηρῶν, ὁπότε τῶν ἰχθυῶν τινὰ ἐμπέσοιεν ἐν τῇ πίννῃ, τότε δάκνει αὐτὴν καὶ παρέχεται αἰσθῆσιν· ἢ δὲ δειχθεῖσα, συμμύει· καὶ οὕτω κοινῇ ἐσθίουσι τὰ ἐνδον ἀποληφθέντα. 1515. Ὀρχίλων] πτηνὸν τοῦτο μικρὸν τὸ ἐν αἰμασιαῖς καὶ φράκταις ὑποδύμενον, ὃ καὶ τροχίλος λέγεται· κομψοῦται οὖν τοὺς παῖδας ὡς μικροσώμους. 1515. Ἄλμην] ἔμβαμμά τι ζητεῖ, ἵνα ἦν νικήσῃ, ὀπτήσας αὐτούς, φάγη, ἐπιπάσας τὸ ἔμβαμμα. 1516. Φέρε νῦν ἡμεῖς] τοῦ ἀθλητοῦ καταδάντος ἐπὶ τὴν παλαιστράν, ὃ Χορὸς δίχα γενόμενος, ἄδει ὀρχούμενος, καὶ τέλος ἐπιτίθει τῷ δράματι. 1517. Βεμβικίζωσιν] εὐστρόφως, ὡς βέμβιξ, κινήσωσιν ἑαυτούς ἐν τῇ πάλῃ· ἔστι δὲ βέμβιξ παίγιόν τι τῶν παιδῶν, τροχὸς κρούμενος, περιστρομβεῖται. 1519. Τοῦ θαλασσίου] τοῦ Καρκίνου· θαλάσσιος γὰρ ὁ καρκίνος, καὶ παῖδας τρεῖς ἔχων καρκινίδας, διὸ

- Ταχὺν πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε,
 Καὶ τὸ Φρυγίχειον
 Ἐκλακτισάτω τις, ὅπως 1525
 Ἴδόντες ἄνω σκέλος,
 Ὄζουσιν οἱ θεαταί.
 ΗΜΙΧ. Στρόβει, παράβαινε κύκλῳ,
 Καὶ γάστρισον σεαυτὸν,
 Ῥίπτε σκέλος οὐράνιον· 1530
 Βέμβικες ἐγγενέσθων.
 Καὺτὸς γὰρ ὁ παντοδέμων
 Ἄναξ πατὴρ προσέρπει,
 Ἅσθεις ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖσι τριόρχαις.
 Ἄλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε 1535
 Ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν,
 Ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγιδῶν.

καὶ καρῖδων αὐτοὺς ἀδελφοὺς καλεῖ, ὡς ὁμογενεῖς ὄντας. 1524. Τὸ Φρυγίχειον] ἦν δέ τι τοῦτο πάντως ἀλλόκοτον σκίρτημα. 1525. Ὄζουσιν] παρὰ τὸ ὦ, ὦ θαυμαστικοῦ· εἰ δὲ ἐγράφετο Ὄζουσιν διὰ τοῦ Ο, ἑτέραν ἂν παρεῖχεν ἔννοϊαν. 1529. Γάστρισον σεαυτὸν] παλαιστιρικὸς τις ἀγὼν ἦν τὸ γαστρίζειν, ὡς καὶ τὸ Κολετρᾶν (ἴδε Νεφ. 552).— 1532. Ποντομέδων] αὐτὸν τοῦτον τὸν πατέρα τῶν θαλασσίων τέκνων ἔννοεῖ. 1534. Τριόρχαις] τριόρχις μὲν εἶδος ὀρνέου· ἀλλ' ἔπαιξεν ἐνταῦθα διὰ τὸ τρεῖς εἶναι τοὺς παῖδας· καὶ προσαινίττεται καὶ ἕτερον αἰσχρόν. 1535. Ἄλλ' ἐξάγετε ἡμᾶς] ἐκ τοῦ θεάτρου· ὁ οὐδεὶς πω πρόην τοῦτ' ἐστὶ δεδρακώς· ὁ γὰρ Χορὸς εἰσέρχεται ἀεὶ ἠρηγίως· οὖν δ' ἐξερχόμενος τοῦτο ποιῶν προπέμπεται.

ΤΙΟΘΕΣΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ
ΚΥΡΙΑΙΣ
ΠΕΡΑΡΧΑ
ΑΓΑΘΟΙ
ΣΥΝΟΙ
ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ
ΚΥΡΙΑΙΣ
ΠΕΡΑΡΧΑ
ΑΓΑΘΟΙ
ΣΥΝΟΙ
ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ
ΚΥΡΙΑΙΣ
ΠΕΡΑΡΧΑ
ΑΓΑΘΟΙ
ΣΥΝΟΙ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Εὐριπίδης ἐν τοῖς Θεσμοφορίαις ὑπὸ γυναικῶν κατηγορηθεὶς, τὴν Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ βοήθειαν ἐπικαλεῖσθαι ἠναγκάσθη. πρὸς τοῦτον οὖν μετὰ Μνησιλόχου κηδεστοῦ προσῆλθε, δεησόμενος τῆς ἰδίας δυστυχίας προστασίαν λαβεῖν. Ἄλλ' ἀγάθωνος αὐτῷ παρεῖναι, καὶ συνδικεῖν οὐκ ἐθέλωντος, Μνησιλόχος, ἄσμενος καὶ ἐβελοντής, τὴν αὐτοῦ προστασίαν αὐτῷ ὑπέσχετο. καὶ γυναικῶν ἐσθῆτα ἐνδυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν Θεσμοφόρων ἐορτὴν ἦλθε. καὶ ἐκεῖ ἐν μεγίστῃ γυναικῶν πλήθει τὴν δίκην ὑπὲρ Εὐριπίδου γενναίως ἐπέσχεν. ἀλλ' ἀναγνωρισθεὶς ἀνὴρ ὢν ἐν σχήματι γυναικός, τὴν τῆς φυλακῆς ἐψηφισμένην ζημίαν φεύγειν οὐκ ἐδυνήτατο. μετ' ὀλίγον δὲ τέχναις καὶ μηχανήμασι τοῦ Εὐριπίδου ἐκεῖθεν ἀβλαβῆς ἀπέφυγεν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ Εὐριπίδου κηδεστής.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.

ΑΓΑΘΩΝ.

ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.

ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ, ΑΓΑΘΩΝ,
ΧΟΡΟΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ.

- ΜΝ. ὦ Ζεῦ, χελιδῶν ἄρα πότε φανήσεται ;
Ἄπολεῖ μ' ἄλοῶν ὄνθρωπος ἐξ ἑθινοῦ.
Οἶόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῆ μ' ἐκβαλεῖν,
Παρά σοῦ πυθέσθαι, ποῦ μ' ἄγεις, ὦ ὑριπίδη ;
- ΕΥΡ. Ἄλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ', ὅσ' αὐτίκα 5
Ὅψει παρεστῶς.
- ΜΝ. Πῶς λέγεις ; αὐθις φράσον.
Οὐ δεῖ μ' ἀκούειν ;
- ΕΥΡ. Οὐχ, ἅ γ' ἂν μέλλης ὄρᾱν.
- ΜΝ. Οὐδ' ἄρ' ὄρᾱν δεῖ μ' ;
- ΕΥΡ. Οὐχ, ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέη.
- ΜΝ. Πῶς μοι παραινεῖς ; θεξιῶς μέντοι λέγεις.
Οὐ φῆς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν, οὔθ' ὄρᾱν. 10
- ΕΥΡ. Χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου ἴστιν ἡ φύσις,

1. ὦ Ζεῦ] προλογίζει ὁ Μνησίλοχος, χαλεπῶς φέρων, ὅτι περιάγεται δεῦρο κἀκεῖσε ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου· ὁ δὲ πρόλογος ὁμοῖος τῷ ἐν τῷ Πλούτῳ·

» ὦς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,

» Δουλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.

2. Ἄλοῶν] καταπιέζων· ἐστὶ γὰρ τὸ ἄλοῶν τὸ ἐν τῇ ἄλλῳ κατατρίθειν τοὺς στάχους τοῦ σίτου. 3. Οἶόν τε] πρὸς τὸν Εὐριπίδην ἠερώτηται· οἶον ἔξεστί μοι πυθέσθαι, ποῦ με περιάγεις πρὶν ἐκβαλεῖν με καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν· αὐτῇ τῇ φράσει χρώνται οἱ Ἕλληνας ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν δυσχερῶν. 11. Χωρὶς ἑκατέρου ἐστὶν ἡ φύσις] ποτέρων ; τοῦ μὴ ἀκούειν, ἃ διὰ τῆς ὀράσεως, δέχεται ἡ ψυχὴ, καὶ ἃ διὰ τῆς ἀκοῆς· οὐ γὰρ χρῆ μανθά-

Τοῦ μήτ' ἀκούειν, μήθ' ὄρᾶν εὖ ἴσθ' ὅτι.

MN. Πῶς χωρίς;

EYP. Οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.

Αἰθήρ γάρ, ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,

Καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,

15

ᾧ μὲν βλέπειν χρῆ, πρῶτ' ἐμηχανίσατο

Ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ·

Ἀκοὴν δὲ χοάνης ὧτα διετετρήνατο.

MN. Διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω, μήθ' ὄρῶ;

Νῆ τὸν Δί', ἤδομαί γε τουτί προσμαθῶν.

20

Οἶόν τέ που ἔστιν αἰ σοφαὶ ξυνοῦσαι.

EYP. Πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.

MN. Πῶς ἂν οὖν

Πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροιμ', ὅπως

Ἔτι προσμάθω, μὴ χλωδὸς εἶναι τῷ σκέλει;

EYP. Βάδιζε δευρὶ, καὶ πράσσεχε τὸν νοῦν.

MN. Ἴδού.

25

EYP. Ὅρᾶς τὸ θύριον τοῦτο;

MN. Νῆ τὸν Ἑρακλέα,

Οἶμαί γε.

νειν, ἃ χρῆ ὄρᾶν, μήθ' ὄρᾶν, ἃ χρῆ δι' ἀκοῆς μανθάνειν. 14. Αἰθήρ] τὸ μέγα τοῦτο καὶ ἄπειρον χάος τοῦ ἀέρος. ἐν ᾧ νήχεται τὰ πάντα, διακριθεὶς, ἔτρεφε ζῶα, καὶ πρῶτον ἐπλῆσεν αὐτοῖς ὀφθαλμὸν κυκλοσιδῆ καὶ λαμπρὸν, καὶ ὅμοιον ἡλίῳ, ἵνα, ἃ χρῆ βλέπειν, βλέπη· ἔπειτα δὲ καὶ κατασκευῆν ὧτός, ἵνα ἃ χρῆ ἀκούειν, ἀκοὴν παρ' ἄλλων. 18. Ἀκοὴν χοάνης ὧτα] κατ' ἑλλειψίν ἅμα καὶ ἐναλλαγὴν δοκεῖ παρακεκινθινεῦσθαι· τὸ γὰρ ὀρθόν· διετετρήνατο (διετρήσατο, διετρώπησε) πρὸς ἀκοὴν χοάνην (χωάνιον) ὧτων. 20 Ἠδομαί τοῦτο προσμαθῶν] ὅτι διὰ τὴν χοάνην μήθ' ὄρῶ, μήτ' ἀκούω (κωμικῶς δὲ ταῦτα) ἔπειτ' ἐπιφέρει οἶον θαυμάζων. οἶον ἔστι τὸ σοφοῦς ἀνδράσι συνεῖναι· πῦλλὰ γὰρ σοφὰ ἔξεστιν ἐκεῖθεν μανθάνειν. καὶ τὸ τοῦ Σόλωνος

» Ἄσι γηράσκει πολλὰ διδασκόμενος.

24. Χλωδὸς] ἐκ τούτων κωμωδεῖν φασὶν ἐθέλειν τὸν Εὐρύπιδην ὡς χωλαίνοντα ἀλαζονία, καὶ μεῖζω, ἢ δύνασθαι ἐπιχειροῦντα· δοκεῖ ἄλλ' οὖν ἀπλῶς οὕτως

(ΑΡΙΣΤ. ΤΟΜ. Γ')

11

- ΕΥΡ. Σίγα νῦν.
- MN. Σιωπῶ τὸ θύριον.
- ΕΥΡ. Ἄκου'.
- MN. Ἀκούσω, καὶ σιωπῶ τὸ θύριον.
- ΕΥΡ. Ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
Ὁ τραγωδοποιός.
- MN. Ποῖος οὗτος ὠγάθων; 30
- ΕΥΡ. Ἔστιν τις Ἀγάθων—
- MN. Μῶν ὁ μέλας, ὁ καρτερός;
- ΕΥΡ. Οὐκ ἄλλ' ἕτερός τις. οὐχ' ἑώρας πώποτε;
- MN. Μῶν ὁ δασυπύγων;
- ΕΥΡ. Οὐχ ἑώρας πώποτε;
- MN. Μὰ τὸν Δί', οὐ τοί γ', ὥστε κάμέ γ' εἰδέναι.
- ΕΥΡ. Καὶ μὴν βεβίηκας σὺ γ' ἄλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως. 35
Ἄλλ' ἐκποδῶν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
Θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας.
Προβυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.
- ΘΕΡ. Εὐφημος πᾶς ἔστω λεώς,
Στόμα συγκλείσας. ἐπιδημεῖ γὰρ 40
Θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάρων
Τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
Ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ.

τοῦτ' εἰπεῖν γέλωτος χάριν. 28. Σιωπῶ τὸ θύριον] καὶ τοῦτ' οὐ μικρὰν πα-
ρέχεται ἀστειότητα, αἴφνης οὕτω πρὸς τὸ θύριον ἀποτεθείσης τῆς σιωπῆς.
29. Ἀγάθων] φίλος οὗτος Σωκράτους καὶ Εὐριπίδου, εὐθδῆς λίαν καὶ πλοῖ-
σιος, ἀλλὰ τρυφηλότατος· μέμνηται δ' ὁ ποιητὴς καὶ Βατράχοις (στ. 83).
Τοῦτον δ' οὖν ἐνταῦθα ἐκ τῶν ἐναντιῶν ἔοικε κωμῳδεῖν, μέλανα καὶ καρτερόν
καὶ τ' ἄλλα αὐτὸν προσειπὼν, ἃ οὐκ ἦν αὐτῷ· προπαρασκευάζει δὲ καὶ τὸ
αἰσχρὸν Βεβίηκας. 36. Ἐκποδῶν πτήξωμεν] συσταλῶμεν ἐν γωνίᾳ πη.
38. Προβυσόμενος] μέλλον γὰρ ὁ Ἀγάθων διδάξειν δράμα ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐ-
βούλετο πρὸ τούτου θυσιάν τινά προσενεγκεῖν τοῖς θεοῖς, τὴν παρ' ἐκείνων
ἐπικαλούμενος ἀντίληψιν. 41. Θίασος Μουσῶν] τὸ πλῆθος τῶν ἐρχομένων
γυναικῶν τῶν τ' ἐκ τοῦ χοροῦ συνισταμένων καὶ τῶν θεωμένων, ἃς συνηκο-

Κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω

Γλαυκόν.

MN. Βομβάξ.

PTP. Σίγα. τί λέγεις; 45

ΘEP. Πτηνῶν τε γένη κατακομάσθω,

Θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων

Μὴ λύεσθων.

MN. Βομβαλοβομβάξ.

ΘEP. Μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,

Πραμὸς ἡμέτερος —

MN. Μῶν βινεῖσθαι; 50

ΘEP. Τις ὁ φωνήσας;

MN. Νήνεμος αἰθήρ.

ΘEP. Δρυόχους τιθέναι, δράματος ἀρχάς.

Κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν.

Τὰ δὲ τερνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,

Καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει, 55

Καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλέει,

Καὶ χοανεύει —

MN. Καὶ λαικάζει.

λούθων ἐν φθαῖς καὶ μέλεσι. 45. Βομβάξ.] θαυμαστικὸν τοῦτο ἐν χλευᾷ μᾶλλον. — Σίγα] ἐπιτιμᾷ αὐτῷ Εὐριπίδης, ὡς ἐπὶ ἱεροπραξίας σίγα, τί φησὶ αὐτὸς, ἐν τοιοῦτῳ λαλῶν καιρῷ; ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἐπιτινεῖ παρακατιῶν τὸν χλευασμὸν, Βομβαλοβομβάξ. 50. Πραμὸς] προστάτης· τί δὲ μέλλει; μῶν βινεῖσθαι; ὁ ἔφη καὶ μικρὸν ἀνωτέρω· λέγει δὲ τοῦτο ἀδήλως τοῖς πολλοῖς· διὸ θεράπων, μόλις ἀκούσας φωνῆς, ἐρωτᾷ, τίνος ἐστὶν ἡ φωνή· ὁ δὲ τοῦ ἥσυχου, φησὶν, αἰθήρος. 52. Δρυόχους τιθέναι] σύναψον ταῦτα ἀνωτέρω πρὸς τὸ Μέλλει· τὰ δ' ἄλλα διάμεσα· δρυόχοι δὲ τὰ λοξὰ ξύλα, οἷς συμπήγνονται καὶ συζεύγνονται αἱ τῶν πλοίων πλευραὶ. 53. Κάμπτει νέας ἀψίδας] ἐν ἄλλοις κεῖται ἀσπίδας· ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῶν χαλκῶν ἢ μεταφορὰ· ἀψὶς γὰρ τὸ περιτὸν προχὸν τῆς ἀμάξης συνέχον κυκλικὸν σίδηρον· ὅθεν τὴν αὐτὴν διασώζων μεταφορὰν ἀπὸ τῶν τεχνῶν, τὰ μὲν, φησὶ, τερνεύει, κολλομελεῖ· ὁ ἐστὶ μέλη μέλεσι συγκολλᾷ· κηροχυτεῖ δὲ, τὸ ὡς κηρὸν χεῖν τὰ ἔπη εἰς τύπους, ἵνα γένωνται στραγκύλα κατὰ τὰς γογγύλας· τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ χοανεύειν,

- ΘΕΡ. Τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς ;
 ΜΝ. Ὅς ἔτοιμος σοῦ, τοῦ τε ποιητοῦ
 Τοῦ καλλιεποῦς, διὰ τοῦ θριγκοῦ
 Ξυγγογγυλίσας, καί ξυστρέφας
 Τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι. 60
- ΘΕΡ. Ἦπου νέος γ' ὦν ἦσθ' ὑβριστῆς, ὦ γέρον.
 ΕΥΡ. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἕα χαίρειν· σὺ δὲ
 Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάση τέχνῃ. 65
- ΘΕΡ. Μηδὲν ἰκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
 Καί γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται χειμῶνος οὖν
 ὄντος, κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥάδιον,
 Ἦν μὴ προΐη θύραισι πρὸς τὸν ἥλιον.
 ΜΝ. Τί οὖν ἐγὼ δρῶ ; 70
- ΕΥΡ. Περὶ μὲν', ὡς ἐξέρχεται.
 ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσαι διανοῆ με τήμερον ;
- ΜΝ. Νῆ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι,
 Τί τὸ πρᾶγμα τουτί· τί στένεις ; τί δυσφορεῖς ;
 Οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστήν ἐμόν.
- ΕΥΡ. Ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προσπεφυραμένον. 75
- ΜΝ. Ποῖόν τι ;
- ΕΥΡ. Τῆδε θημέρα κριθήσεται,
 Εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν, εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
- ΜΝ. Καί πῶς ; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
 Μέλλει δικάζειν, οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἔδρα,

εἰς τὸ χωνίου χεῖν, πρὸς ἃ προστίθαι καὶ ὁ Μνησίλοχος χλευάζων τὸ Δαι-
 κάζειν· ὃ ἐστὶ πορνικόν, ἢ ἀπατηλόν. 58. Θριγκοῖς.] Τὰ περιφράγματα
 λέγονται θριγκοὶ καὶ αἱ δρύρακτοι. 59 [Ἐτοιμος σοῦ] τὴν Γενικήν ταύτην πῶ
 ἂν εἶη ἀποδοῦναι ; ἢ τοῦ ἔνεκα. 68. Κατακάμπτειν τὰς στροφὰς :] ἐπειδὴ εἰσι
 στροφαὶ μελῶν, τὰ δὲ στρεφόμενα ἐν τῷ θερμῷ ῥῆον στρέφεται, ἔξεισι ποιή-
 σων αὐτὰς πρὸς τὴν ἀλέαν τοῦ ἡλίου· διὸ καὶ τὸ κάμπτω ἀπὸ τῶν τεχνῶν
 μετενήνεκται. 74. Κηδεστήν] κηδεσται καὶ πενθεροὶ οἱ ἐξ ἐπιγομίας ἀμφο-
 τέρωθεν προσήκοντες. 75. Πεφυραμένον] κατεσκευασμένον, ἐσκευωρημένον.
 80. Ἐπεὶ τρίτη ἐστίν. — ἡ μέση] καὶ ἀλλαχῇ εἴρηται ἡμῖν, ὅτι ἐν τρισίν ἢ

Ἐπεὶ τρίτη ἴστί Θεσμοφορίων ἡ μέση. 80

EYP. Τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κάπολεῖν με προσδοκῶ.

Αἶ γὰρ γυναῖκες ἐπιθεβουλεύκασί μοι,

Κἄν Θεσμοφόροι μὲλλουσι περί μου τήμερον

Ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ.

MN. Τιῆ τί δή;

EYP. Ὅτιη τραγωδῶ, καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω. 85

MN. Νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δία, δίκαι' ἂν πάθοις.

Ἄτὰρ τί' ἐκ τούτων σὺ μηχανὴν ἔχεις;

EYP. Ἀγάθωνα πείσαι τὸν τραγωδοδιδάσκαλον

Ἐς Θεσμοφόρον ἐλθεῖν.

MN. Τί δρᾶσοντ'; εἶπ' ἐμοί.

EYP. Ἐκκλησιάζοντ' ἐν ταῖς γυναίξιν, χ' ἄν δέη, 90
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ.

MN. Πότερα φανερόν, ἢ λάθρα;

EYP. Λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἠμφισμῆνον,

MN. Τὸ πρᾶγμα κομψόν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.

Τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

EYP. Σίγα.

MN. Τί δ' ἔσθιν; 95

EYP. Ὁγάθων ἐξέρχεται.

MN. Καὶ ποῖος ἐστὶν οὗτος;

EYP. Οὐκκυκλούμενος.

μέραις ἐτελεῖτο τὰ Θεσμοφόρια Δήμητρι, ἡ δὲ τρίτη ἐστὶν οὐχ ἡ μέση, ἀλλ' ἡ τελευταία· ζητεῖται ἄρα, μὴ ἐν πάντε ἡμέραις ἐτελεῖτο, ἔν' ἢ ἡ τρίτη μέση. 83. Κἄν Θεσμοφόροι] ἐν τῷ νᾶφ τῶν Θεσμοφόρων Δήμητρος καὶ Περσεφόνης. 92. Στολὴν γυναικὸς] ἐπειδὴ ἄλλως οὐκ ἐξῆν εἰσεῖναι ἐν τῷ ἱερῷ ὑπὸ μόνον τῶν γυναικῶν, τῆς ἐορτῆς ταύτης ἀγομένης. 94. ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς] πλακοῦς ἦν οὗτος ἐκ μέλιτος καὶ τυροῦ· ὃν ἐδίδουσαν ἄθλον τοῖς ἐν συμποσίοις εἰς ἕω ἀγρυπνοῦσι· ἐνταῦθα δὲ δίδωσιν αὐτὸν τῷ ἐκ πανουργίας κίνδυνον διαδράσαι δυναμένῳ. 96. Οὐκκυκλούμενος] μηχανή τις ἦν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἧς στραφομένης κύκλω, ἐφαίνοντο ὅτι ποτ' ἐβούλοντο δεῖξαι ἐνδοθεν τοῖς θεωμένοις· κατὰ γοῦν τοῦτο ἐνεκυκλεῖτο καὶ οὗτος πρὸς τὸ φανερὸς

- MN. Ἄλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὄρω
Ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα· Κυρήνην δ' ὄρω.
- EYP. Σίγα· μελωδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
- MN. Μύρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί διαμινύρεται; 100
- AG. Ἱεράν χθονίαις δεξάμεναι
Λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρα
Πατρίδι χορεύσασθαι βοάν.
- XOP. Τίτι δαιμόνων ὁ κῶμος; λέγε νῦν.
Εὐπίστως δὲ τοῦμόν 105
Δαίμονας ἔχει σεβίσαι.
- AG. Ἄγε νυν ὄπλιζε, Μοῦσα,
Χρυσέων ρύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο χώρας
Γύαλα Σιμουντίδι γᾶ. 110
- XOP. Χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
Γέρας ἱερὸν προφέρων.
- AG. Τάν τ' ἐν ὄρεσι ὄρουγόνοι-
σι κόραν ἀείσατ' Ἄρ- 115

γενέσθαι τοῖς θεωμένοις* (ἴδε δὲ Ἀχαρνέσι 408) ἐν ὑποσημειώσει· ἔστι γοῶν παρὰ ταῦτα καὶ ἰμάτιόν τι περιφερές μέχρι γόνατος κατιὸν ἔγκυκλον, ἢ ἔγκυκλον καλούμενον, ἢ ὡς ἄλλοι καὶ ἐπιγονατίς· ὁ ταῦτόν, ἢ ὁμοίον ἂν εἴη, ᾧ οἱ νῦν φέρουσιν Ἑλληνες πτερυγῶδες, φουστανέλα καλούμενον βαρβαρώτερον· Κυρήνη δὲ πόρνη ἦν ἐν Ἀθήναις περίφημος. 100. Μύρμηκος ἀτραπούς] ἄσμάτια ἀγκύλα καὶ λοξὰ βούλεται ἄδειν· οἱ γὰρ τῶν μυρμηκῶν ἀτραποὶ εἰσὶν αἱ σκολιοί.— Τί οὖν διαμινύρεται;] λεπτῇ φωνῇ ὑπάδει ἢ θρηνητῆ· κωμωδεῖ τὸν Ἀγάθωνα ὡς μαλακὸν καὶ γυναικῶδη. 101. Ἱεράν] ἄρχεται ἐντεῦθεν ὁ Ἀγάθων ἄδειν, συνάδει δὲ καὶ ὁ Χορός· ἀμοιβαίως δὲ ὑμνοῦσι τινὰς τῶν θεῶν· Ἱεράν δὲ λαμπάδα λέγει, ἣν εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἑορτήν, ὅτι ἐν ἀρπαγῇ τῆς Κόρης ἡ μήτηρ διὰ λαμπάδος αὐτὴν ἐζήτηε· τὸ δὲ Χορεύσασθαι ἀντὶ προστακτικοῦ· ἢ δὲ θέσις τῶν ὀνομάτων ἐν τάξει αὐτῆ· Ὡ κόραι, δεξάμεναι τὴν Ἱεράν λαμπάδα, χορεύσατε ἐν ἐλευθέρα τῇ πατρίδι σὺν βοῇ θεαῖς ταῖς καταχθονίαις. 104. Κῶμος] ἢ ὄρχησις.— Τοῦμόν] τὸ ἐμόν μέρος, ὅσον ἐμοῦ γε ἕνεκα.— Ῥύτορα τόξων] ἢ φύλακα τῶν τόξων, ἢ ὡς τείνων αὐτά.— Γύαλα] τὰ ἄκρα τῶν ὄρων τῆς Σιμουντιδος (τῆς Φρυ-

τεμιν ἀγροτέραν.

- ΧΟΡ. Ἔπομαι κλήζουσα σεμνόν
Γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς,
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
- ΑΓ. Λατώ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος 120
Ποδὶ παράρυθμ' εὐρυθμα Φρυγίων
Διανεύματα Χαρίτων.
- ΧΟΡ. Σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν
Κίθαρὶν τε ματέρ' ὕμνων,
Ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ 125
Τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν
Ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός·
Ἦν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον τιμᾷ.
Χαῖρ', ὄλβιε παῖ Λατοῦς.
- MN. Ὡς ἦδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες, 130
Καὶ θηλυδριῶδες, καὶ μετεγλωττισμένον,
Καὶ μανδαλωτόν· ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκρωμένον
Ἦπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπήλθε γάργαλος.
Καὶ σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἶ, κατ' Δίσχύλον
Ἐκ τῆς Λυκουργίας, ἔρσεθαι βούλομαι. 135
Ποδαπὸς ὁ γύνῃς; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
Τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος

γίας) παρὰ τὸ τὸν Σιμόντα ποταμὸν παραρρεῖν ἐκεῖθεν. 120. Λατώ τε] τὴν τε Λητῶ κλείζετε, ἐπιφέρουσαι κρούματα ποδὸς διανεύματα (σχήματα) τῶν Ἀσιανῶν Φρυγίων εὐρυθμα παράρυθμα Χαρίτων. 124. Κιθάρα μητέρα ὕμνων] κρουομένης γὰρ τῆς κιθάρας, ψάλλονται οἱ ὕμνοι.— Ἄρσενι] γενναῖον καὶ δοκίμω φωνῇ· ἐξ ἧς (κιθάρας) ὄρμη φῶς διὰ τῆς ἡμετέρας ὀπὸς (φωνῆς) καὶ εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἐν μάχαις δαιμονίων ἀνδρῶν· κωμφοδεῖ μὲν τούτοις Ἀγάθωνα ὡς μεγαλορρήμονα μὲν, ἀλλὰ γυναικώδη σκοτεινὸν ὅμως. 130. Γενετυλλίδες] ὦ θεαί αἱ ἐπιστατοῦται ταῖς τιχτούσαις· Ὡ μέλος, φησὶν, θηλυπρεπὲς κατακεκλασμένον καὶ μανδαλωτόν· φιλήματα ταῦτα ἄσπεμα καὶ ἀσελγείας ἀπόζοντα. 133. Ἦπὸ τὴν ἔδραν] ὑπὸ τὴν καρδίαν ἐγένετό μοι κίνησις ἠδονῆς· τὸ δὲ αἰνιττόμενον, γάργαλος κατέλαβέ μου τὴν ἔδραν τοῦ πρῶκτου, ὥστε χεζητιᾶν. 135. Λυκουργίας] δρᾶμα τοῦτ' ἦν τοῦ Δίσχύλου· Ποδαπὸς ὁ γύνῃς, ὁ ἀνδρόγονος. 137. Βάρβιτος] εἶδος

- Μέλει κροκωτῶ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
 Τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὧς οὐ ξύμφορον.
 Τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία; 140
 Τίς δ' αὐτός, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφῃ;
 Καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;
 Ἄλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιθία;
 Τί φῆς; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
 Ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτός οὐ βούλει φράσαι. 145
- ΑΓ. Ὡ πρέσβυ, πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν φόγον
 Ἦκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην.
 Ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.
 Χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
 Ἄ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν. 150
 Αὐτίκα γυναικεῖ' ἦν ποιῆ τις δράματα,
 Μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
- MN. Οὐκοῦν κελητίσεις, ὅταν Φαῖδραν ποιῆς;
 ΑΓ. Ἄνδρεῖα δ' ἂν ποιῆ τις, ἐν τῷ σώματι
 Ἐνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'· ἃ δ' οὐ κεκτῆμεθα, 155
 Μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.
- MN. Ὅταν Σατύρους τάλινυ ποιῆς, καλεῖν ἐμέ,
 Ἴνα συμποιῶ σοῦ πισθεν ἐστυχῶς ἐγώ.
 ΑΓ. Ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν

κιθάρας πολυχόρδου καὶ βαρυφώνου, μὴ ἐχούσης τι κοινὸν πρὸς μέλος ἀδό-
 μενον ὑπὸ τῶν φερόντων ἱμάτιον λεπτὸν καὶ κροκωτὸν, οἷον ἔφερον ὁ
 Χορὸς τῶν γυναικῶν, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀγάθων.— Κεκρυφάλος δὲ κόσμος γυ-
 ναικεῖος περὶ τὴν κεφαλὴν.— Δήκυθος, τὸ ἐλαιοδοχιῶν· στρόφιον, ζώνη πε-
 ρίεργος· ταῦτα δὲ ὡς ἐναντία εἰς ταῦτόν τοῦ χρόνου συγγεῖν ἐξελέγχει· τίς
 γὰρ κοινωνία κατόπτρου πρὸς τὸ ξίφος· τὸ μὲν γὰρ γυναικός, τὸ δὲ στρατιώ-
 του· τὸ δὲ Λακωνικὰς εἰσάγειν τὰς ἐμβάδας καὶ ἀλλαγῆ εἴρηται. 147. Τὴν δ'
 ἄλγησιν] ἦκουσα μὲν, ἃ εἴρηκας ἐκ φθόνου· ἀλλ' οὐκ ἤλγησα ἐκ τούτου.
 148. Ἄμα γνώμῃ] οὐκ γνώμῃ, ἢ ἀρμόδιον φέρω τῇ γνώμῃ τὴν ἐσθῆτα.
 153. Κελητίσεις] τρέχεις, ὡς ὁ κέλης ἵππος, ὅταν ποιῆς τὴν Φαῖδραν· ὑποτί-
 θησιν, ὡς εἴκει, τὴν Φαῖδραν εὐζωνον γενέσθαι τινὰ γυναικα· ἢ λαμβάνεται ἐπὶ
 ἀσελγείας. 158. Ἐστυχῶς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ἐσσηκῶς, ἐστυχῶς εἶπε λίαν ἀσελ-

- Ἄγρειον ὄντα καὶ δασύν. σκέψαι δ', ὅτι 160
 Ἴθυκος ἐκεῖνος, κ' Ἀνακρέων ὁ Τήϊος.
 Κ' Ἀλκαῖος, οἵπερ ἄρμονίαν ἐχύμισαν,
 Ἐμιτροφόρου τε, καὶ διεκλῶντ' Ἴωνικῶς.
 Καὶ Φρύνιχος· τούτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
 Αὐτός τε καλῶς ἦν, καὶ καλῶς ἠμπέσχετο. 165
 Διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα.
 Ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
 MN. Ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλήης, αἰσχρὸς ὢν, αἰσχρῶς ποιεῖ.
 Ὁ δὲ Ξενοκλῆης ὢν κακός, κακῶς ποιεῖ.
 Ὁ δ' αὖ Θεόγνις ψυχρὸς ὢν, ψυχρῶς ποιεῖ. 170
 ΑΓ. Ἄπασ' ἀνάγκη. ταῦτα γάρ τοι γνοῦς ἐγὼ
 Ἐμαυτὸν ἑθεράπευσα.
 MN. Πῶς, πρὸς τῶν θεῶν;
 ΕΥΡ. Παῦσαι βαύζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν,
 Ὄν τηλικούτος, ἦνικ' ἠρχόμεν ποιεῖν.
 MN. Μὰ τὸν Δί', οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως. 175
 ΕΥΡ. Ἄλλ' ὧνπερ σῦνεκ' ἦλθον, ἕα μ' εἰπεῖν.
 MN. Λέγε.
 ΕΥΡ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
 Πολλοὺς καλῶς οἶός τε συντέμνειν λόγους.
 Ἐγὼ δὲ, καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος,
 Ἰκέτης ἀφιγμαι πρὸς σέ. 180
 ΑΓ. Τοῦ χρεῖαν ἔχων;
 ΕΥΡ. Μέλλουσί μ' αἶ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
 Τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
 ΑΓ. Τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι;
 ΕΥΡ. Ἡ πᾶσ'· ἐὰν γὰρ, ἐγκαθεζόμενος λάθρα

γῶς· ὁ οἱ σατυρευόντες ἐποίουν. 161. Ἴθυκος] λυρικός ἀριστός ἦν οὗτος.
 162. Ἐχύμισαν] ἐκαρύκευσαν, παρέσχον χυμὸν, εὐρυθμίαν τῇ ἄρμονίᾳ. 168. Φι-
 λοκλήης] ἴδε περὶ τούτου. Ὅρν. 282. Ξενοκλῆης δὲ ὁ τοῦ Καρκίνου· ἴδε Σφη-
 καις 1505 καὶ ἐξῆς. 173. Βαύζων] ὑλακτῶν — Τηλικούτος, γέρον.

- Ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκεῖν εἶναι γυνή, 185
 Ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
 Μόνος γὰρ ἂν λέξεις ἀξίως ἐμοῦ.
- ΑΓ. Ἐπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογῆ παρών;
 ΕΥΡ. Ἐγὼ φράσω σοι, πρῶτα μὲν γινώσκομαι. 190
 Ἐπειτα πολὺς εἰμι, καὶ πύγων ἔχω
 Σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρημένος,
 Γυναικόφρονος, ἀπαλός, εὐπρεπῆς ἰδεῖν.
- ΑΓ. Εὐριπίδη—
 ΕΥΡ. Τί ἐστίν;
 ΑΓ. Ἐποίησάς ποτε;
 ΧΑΙΡΕΙΣ ΟΡΩΝ ΦΩΣ ΠΑΤΕΡΑ Δ' ΟΥ ΧΑΙΡΕΙΝ
 ΔΟΚΕΙΣ;
- ΕΥΡ. Ἐγωγε.
 ΑΓ. Μῆ νυν ἐλπίσης τὸ σὸν κακὸν 195
 Ἡμᾶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἂν,
 Ἄλλ' αὐτὸς, ὃ γε σὸν ἐστίν, οἰκείως φέρε.
 Τὰς ξυμφοράς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι
 Φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.
- ΜΝ. Καὶ μὴν σύ γ', ὦ καταπύγον, εὐρύπρωκτος εἶ, 200
 Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
- ΕΥΡ. Τί δ' ἐστίν, ὅτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
 ΑΓ. Κάκιον ἀπολοίμην ἂν, ἢ σύ.
 ΕΥΡ. Πῶς;
 ΑΓ. Ὅπως;
 Δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
 Κλέπτειν, ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν. 205
- ΜΝ. Ἴδού γε κλέπτειν· νῆ Δία βινεῖσθαι μὲν οὔν.

194. Χαίρεις ἰδὼν φῶς] ἐκ τῆς Ἀλκυστίδος (στίχ. 707.) 201. ὦ καταπύγων] κίναϊδος, σὺ ὡς ἔοικας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἔργοις πασχητιᾶς, εὐρὺν πρωκτὸν ἔχων.
 205. Κλέπτειν] δόξω γὰρ, φησὶ, ὅτι παραφυλάττω. ἂ πράττεται γυναιξὶ νύκτωρ, ἐφ' ᾧ θηρεύασθαι τινα ἦδονήν. 206. Ἴδού γε κλέπτειν] τί φῆς αὐτὸς κλέπτειν,

Ἄτάρ ἢ πρόφασίς γε, νῆ Δί' εἰκότως ἔχει.

ΕΥΡ. Τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα;

ΔΓ. Μὴ δόκει γε σύ.

ΕΥΡ. Ὡ τρισκακεδαίμων, ὡς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.

ΜΝ. Ὡ φίλτατ', ὦ κηδεστὰ, μὴ σαυτὸν προδώς. 210

ΕΥΡ. Πῶς οὖν ποιήσω δῆτα;

ΜΝ. Τοῦτον μὲν μακρὰ

Κλάειν κέλευ· ἐμοὶ δ' ὅ,τι βούλει χρῶ λαβῶν.

ΕΥΡ. Ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,

Ἄπόδουθι τουτὶ θοιμάτιον.

ΜΝ. Καὶ δὴ χαμαί·

Ἄτάρ τί μέλλεις ὄρᾶν μ';

ΕΥΡ. Ἄποξυρεῖν ταδί·

Τὰ κάτω δ' ἀφεύειν.

ΜΝ. Ἄλλὰ πρᾶττ', εἴ σοι δοκεῖ.

Ἡ μὴ διδόναι γ' ἐμαυτὸν ὄφελόν ποτε.

ΕΥΡ. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,

Χρησόν γε νῦν ἡμῖν ξυρόν.

ΔΓ. Αὐτὸς λάμβανε

Ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόχης.

ΕΥΡ. Γενναῖος εἶ. 220

Κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.

ΜΝ. Ὡ μοι.

ΕΥΡ. Τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,

Ἦν μὴ σιωπᾶς.

ΜΝ. Ἄτταταί, ἀτατταταί.

καὶ οὐφῆς τάληθός, βινεῖσθαι; καὶ τοὶ τὸ πρόσχημα τοῦ λόγου τούτου ἔχει τὸ πιθανόν. 211. Τοῦτον μὲν μακρὰ κλάειν κέλευε] ἄφες ἀριεναί· συνήθεις δ' εἶσιν αἱ φράσεις αὗται, κέλευε κλάειν, οἰμῶζειν, ἔρρειν, ἐκφθείρεσθαι· καὶ κλαύσεις, οἰμῶξεις, οὐ χαιρήσεις. 215. Ἄποξυρεῖν ταδί] τὸ γένειον τοῦτο· τὰς δὲ τῆς ἡθῆς τρίχας ἀποφρύξαι. 221. Φύσα] ἵνα ἡ γνάθος ἐμφυσηθεῖσα, ὀμαλωτέραν παρέχη ἑαυτὴν τῷ ξυρῷ· Πάτταλον δὲ ἐμβαλεῖν φησὶ τῷ στόμα-

- EYP. Οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς;
- MN. Εἰς τὸ τῶν Σεμνῶν θεῶν.
 Οὐ γὰρ, μὰ τὴν Δήμητρά γ', ἐνταυθοῖ μενῶ **225**
 Τεμνόμενος.
- EYP. Οὐκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔση,
 Τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;
- MN. Ὀλίγον μέλει μοι.
- EYP. Μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
 Προδῶς με. χῶρει δεῦρο.
- MN. Κακοδαίμων ἐγώ.
- EYP. Ἐχ' ἀτρέμα σαυτὸν, κἀνάκυπτε. ποῖ στρέφη; **230**
- MN. Μῦ, μῦ.
- EYP. Τί μύζεις; πάντα πεποιήται καλῶς.
- MN. Οἴμοι κακοδαίμων, φίλος αὖ στρατεύσομαι.
- EYP. Μὴ φροντίσης· ὡς εὐπρεπῆς φανῆ πάνυ.
 Βούλει θεάσασθαι σαυτόν;
- MN. Εἰ δοκεῖ, φέρε.
- EYP. Ὅρᾱς σεαυτόν; **235**
- MN. Οὐ μὰ Δι' ἀλλὰ Κλεισθένην·
- EYP. Ἄνιστασ', ἴν' ἀφεύσω σε, κἀγκύβας ἔχε.
- MN. Οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.
- EYP. Ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν δᾶδ' ἢ λύχον.
 Ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νῦν ἄκραν.
- MN. Ἐμοὶ μελήσει, νῆ Δία· πλὴν γ' ὅτι κάομαι. **240**
 Οἴμοι τάλας. ὕδωρ, ὕδωρ, ὦ γείτονες,

τι, ἵνα μὴ δύνηται κραυγάζειν. 224. Εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν] ἄς καὶ Εὐμενίδας φασὶ κατ' εὐφημισμὸν, Ἐρινύδας ἄλλως ἀκουούσας. 227. Ἡμίκραιραν] τὸ ἡμισυ τοῦ κρανίου, τῆς κεφαλῆς ἡμικρανίαν. 231. Μῦ, μῦ.] ἦχος ποιδῆς διὰ τῆς ῥινὸς γενόμενος, τῶν χειλέων κεκλεισμένων, στεναγμὸν τινα καὶ θλίψιν ἐμφαίνων ψυχῆς· καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ μύζειν. 235. Ὅρᾱς σεαυτόν;] δοθέντος αὐτῷ κατώπρου, ὄρᾱ οὐχ ἑαυτὸν, ἄνδρα στρατιωτικόν, ἀλλὰ μαλακόν τινα, οἷον ἄλλον Κλεισθένην. 237. Δελφάκιον] ὡς χοιρίδιον περιφρῶξει με οὗτος. 239. Τὴν κέρκον] τὸ αἰδοῖον. 245. Ἀποκεπόνηκας] ἀπὸ τῶν

Πρὶν ἀντιλαβέσθαι τὸν γε πρωκτὸν τῆς Φλογός.

EYP. Θάρρει.

MN. Τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;

EYP. Ἄλλ' οὐκέτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ Ἀποπεπόνηκας.

MN. Φεῦ, ἰοῦ τῆς ἀσθόλου.

245

Αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

EYP. Μὴ φροντίσης· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.

MN. Οἰμῶξετ' ἄρ', εἴ τις τὸν ἔμδον πρωκτὸν πλυνεῖ.

EYP. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,

Ἄλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτουῖ

250

Καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.

AG. Λαμβάνετε, καὶ χρῆσθ' οὐ φθονῶ.

MN. Τί οὖν λάβω;

AG. Ὅστι; τὸ κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαθῶν.

MN. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδὺ γ' ὄζει ποσθίου.

AG. Σύζωσον ἀνύσας.

MN. Αἶρε νῦν στρόφιον.

EYP. Ἰδοῦ.

255

MN. Ἴθι νῦν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὴν σκέλη.

EYP. Κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας.

AG. Ἦδὺ μὲν οὖν

Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

EYP. Νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ κάπιτηδεῖα πάνυ.

MN. Ἄρ' ἀρμόσει μοι;

260

AG. Νῆ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.

EYP. Φέρ' ἔγκυκλον.

πλείστων πόνων διήλθες. Ἄσθολος δὲ ἐνταῦθα ἢ ἐκ τῶν τριῶν τέτρα. Τρά-
 μεις δ' αὐτὸ πέρνεον, τὸ μέσον τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν ὄρχεων. 250. Χρῆσον]
 δάνεισον ἡμῖν. 254. Ἦδὺ ὄζει ποσθίου.] πόσθη καὶ πόσθιον τὸ ἀνδρεῖον αἰ-
 δοῖον· διαβάλλει οὖν τὸν Ἀγάθωνα ἢ ὡς ἐνεργοῦντα τὰ τῆς Ἀφροδίτης, ἢ
 ὡς πάσχοντα. 258. Κεφαλὴ περίθετος] περικεφαλαία, καλύπτρα νυκτερινή·
 εἴσκει δ' ὁμοίον τι ἔχειν ταῖς τῶν γυναικῶν. 261. Φέρε ἔγκυκλον] οἷον φέ-

- ΑΓ. Τουτί λάβ' ἀπό τῆς κλινίδος.
 ΕΥΡ. Ὑποδημάτων δεῖ.
 ΑΓ. Τὰμὰ ταυτί λάμβανε.
 ΜΝ. Ἄρ' ἀρμόσει μοι;
 ΕΥΡ. Χαλαρὰ γοῦν χαίροις φορῶν.
 ΑΓ. Σὺ τοῦτο γίγνωσκ'. ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὦν δέη.
 Εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω. 265
 ΕΥΡ. Ἄνῆρ μὲν ἡμῖν οὔτοσσι καὶ δὴ γυνή
 Τό γ' εἶδος ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
 Γυναικιεῖς εὔ καὶ πιθανῶς.
 ΜΝ. Πειράσομαι.
 ΕΥΡ. Βάδιζε τοίνυν.
 ΜΝ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω, οὐκ, ἦν γε μὴ
 Ὅμότης ἐμοί—
 ΕΥΡ. Τί χρῆμα;
 ΜΝ. Συσσώσειν ἐμέ 270
 Πάσαις τέχναις, ἦν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.
 ΕΥΡ. Ὅμνυμι τοίνυν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.
 ΜΝ. Τὶ μᾶλλον, ἢ τὴν Ἴπποκράτους ξυνοικίαν;
 ΕΥΡ. Ὅμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδ' ἡν τοὺς θεούς.
 ΜΝ. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, 275
 Ἢ γλῶττα δ' οὐκ ὀμώμοκ', οὐδ' ὄρκωσ' ἐγώ.

ρουσι νῦν, καὶ τῶν Ψυριανῶν γυναῖκες· καὶ ἀλλαγῆ ταῦτα εἶπεν. 265. Εἰσ-
 κυκλησάτω] ἴδε ἀνωτέρω· στίχ. 96. ἀπέρχεται γὰρ αὐτός. 266. Ἄνῆρ μὲν ἡ-
 μῖν] πρὸς τὸν Μνησίλοχον ταῦτα περὶ αὐτοῦ φησιν ἐν τρίτῳ προσώπῳ· ἀλλὰ
 δὴ φησιν, ὡσπερ τῷ σχήματι, οὕτω καὶ τῇ φωνῇ γυναικίζειν· ἐννοητέον δὲ
 τὸ, Ὅρα πρὸ τοῦ Ὅπως. 272. Οἴκησιν Διός] ἐνθα κατοικεῖ ὁ Ζεὺς, τὸν θρό-
 νον τοῦ Διός. 273. Τὴν Ἴπποκράτους ξυνοικίαν] ἢ ὅτι ἔγραψεν ὁ Ἴπποκρά-
 της περὶ ἀέρων· ἢ ὅ καὶ μᾶλλον, ἕτερόστις Ἴπποκράτης, συνελέξατο ἑαυτῷ
 εἰς τὴν οἰκίαν πάντα τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα. 275. Ἢ φρὴν ὤμοσε] κωμω-
 δεῖ δὲ τούτοις αὐτὸν Εὐριπίδην ὡς μὴ ὀρθῶς ἐν τῷ Ἴππολύτῳ ἀποφηνάμενον,
 εἰπόντι πρὸς τὴν τροφόν· στίχ. 609 ἐμῆ ἐκδόσει.

Ἢ γλῶσσ' ὀμώμοκ' ἢ δὲ φρὴν ἀνώμοτος
 ἀντιθέτως δὲ ἀπαιτεῖ νῦν τὸν ὄρκον. — Οὐδ' ὄρκωσα ἐγώ] οὐκ ἤτησα τὸν ὄρ-

(Ὁλολύζουσι γυναῖκες. ἱερὸν ὠθεῖται.)

- ΕΥΡ. Ἐκσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
 Σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.
 Ἐγὼ δ' ἄπειμι.
- ΜΝ. Δεῦρο νῦν, ὦ Θραῦτ', ἔπου.
 Ὡ Θραῦττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων, 280
 Ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχει' ὑπὸ τῆς λιγυῖος.
 Ἄλλ', ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρῳ, δέξασθέ με
 Ἀγαθῇ τύχῃ, καὶ δεῦρο, καὶ πάλιν οἶκαδε.
 Ὡ Θραῦττα, τὴν κίστην κάθελε, κᾶτ' ἔξελε
 Τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα, θύσω ταῖν θεαῖν. 285
 Δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη,
 Καὶ Περσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
 Θύειν ἔχουσαν· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν,
 Καὶ τὸν θυγατέρος χοῖρον ἀνδρός μοι τύχειν
 Πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἡλιθίου κάβελτέρου, 290
 Καὶ πρὸς φάλητα νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
 Ποῦ, ποῦ καθίζωμαι· ἢ καλῶ, τῶν ρητόρων
 Ἴν' ἐξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θραῦτ', ἐκποδῶν.
 Δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

κον παρά σοῦ. Ταῦτα λέγει ἀρνούμενος ἐκὼν· καὶ γὰρ εἰ μὴ ὠμοσεν ὁ Εὐριπίδης οὐκ ἂν ἐναδύετο τὸν ἀγῶνα τοῦτον· ἀλλ' ὡς εἶοικε παίζει κᾶνταῦθα, ὡς ῥαδίως τῶν ἀνθρώπων τῇ μὲν γλώττῃ ὑπισχνοῦνται, τῇ δὲ φρενὶ ῥᾶπον ἀπαρνοῦνται· ὡς εἰ εἴλεγε κᾶνταῦθα, οὐκ ἔρρωσά σε ἐγώ· ἀλλ' ἡ γλώσσα.

277. Ὁλολύζουσιν] ὡς περ ἀγγελία τις τοῦτο, ἵνα προσχωσὶ πρὸς τὰ ἐσόμενα· ἀκούεται ἔσωθεν ὀλολυγμὸς καὶ εὐχὴ γυναικῶν· διὸ λέγει Εὐριπίδης, ἐκσπευδε ταχέως. 280. Ὡ Θραῦττα] δούλη αὕτη ἐκ Θράκης εἶπετο, φέρουσα κίστην, ἐν ἣ ἦν πόπανον πρὸς θυσίαν ταῖς θεσμοφόροις Δήμητρί τε καὶ Κόρη.

281. ὑπὸ τῆς λιγυῖος.] Λυγίς ὁ μήπω ἐξημμένος καπνός. 288. Ἐχουσαν] ἀντὶ τοῦ ἔχοντα· ἐνταῦθα γὰρ γυναικὸς εἶδος δείκνυσιν· ἔστι δ' ὡς περ ἀτελὲς τὸ τῆς φράσεως· ὁ γὰρ νοῦς εἰ μὴ τι μὲ λανθάνοι, ἔχοι ἂν οὕτως. Δός μοι, ὦ θεά, πολλὰ ἔχειν θύειν σοι· εἰ δὲ μὴ μοι δός, δός γοῦν λαθεῖν γυναῖκα οὔσαν· ἔστι δὲ καὶ ἄλλως ἢ τῶν ὀνομάτων θέσις. Δός ἐμὲ ἔχουσαν πολλὰ, πολλάκις σοι θύειν. 286. Τὸν θυγατέρος χοῖρον] χοῖρον μὲν τὸ αἰδοῖον τῆς θυγατρὸς ἐννοεῖ· θυγατέρα δὲ ποτέραν, τὴν Περσεφόνην, ἢ τὴν ἑαυτοῦ; εἶοικε δὲ περὶ τῆς ἑαυτοῦ εὐχεσθαι· οὕτως γὰρ ἐπέοικε. 291. Φάλητα] τὸν ἔρωτα ἐννοητέον καὶ μηδὲν περαιτέρω· περὶ γὰρ ἀφροδισίων αὐτῶ ὁ λόγος πᾶς.

ΚΗΡΥΞ, ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΤΙΝΕΣ, ΜΗΗΣΙΟΔΟΧΟΣ, ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

- ΚΗΡ. Εὐφημία ἴστω, 295
εὐφημία ἴστω.
- Εὐχεσθαι ταῖν Θεσμοφόροιιν,
Τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ,
Καὶ τῷ Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ,
Καὶ τῇ Κουροτρόφῳ, τῇ Γῇ, 300
Καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν,
Ἐκκλησίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν
Κάλλιστα χάριστα ποιῆσαι·
Πολυοφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθηναίων,
Τυχρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς. 305
Καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν τ' ἀγορεύουσαν
Τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,
Καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
Ταύτην νικᾶν,
Ταῦτ' εὐχεσθαι, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τὰγαθὰ. 310
Ἴη παιῶν, ἰὴ παιῶν, ἰὴ παιῶν· χαίρωμεν.
- ΧΟΡ. Εὐχόμεσθα, καὶ θεῶν γένος
Διτόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
Φανέντας ἐπιχαρῆναι.
Ζεῦ μεγαλῶνυμε, Χρυσολύρα τε, 315
Δῆλον ὅς ἔχεις ἱεράν·
Καὶ σὺ, παγκρατὲς κόρα,

299. Καλλιγενε[α] οἱ μὲν ἐπώνυμον λέγουσιν εἶναι τοῦτο Δήμητρος· οἱ δὲ θεράπειναν αὐτῆς· οἱ δ' ἄλλη τις θεός. 315. Χρυσολύρα τε] ἐνταῦθα μὲν τὸν Ἀπόλλωνα λέγει· κατωτέρω δὲ ἔρνος (βλάστημα) Λατοῦς τὴν Ἄρτεμιν.

- Γλαυκῶσι, χρυσόλαρχε,
 Πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον, ἔλθε δεῦρο.
 Καὶ πολυώνυμε, θηροφόνε παῖ, 520
 Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος·
 Σὺ τε, πόντιε σεμνὲ Πόσειδον
 Ἄλιμέδον, προλιπῶν
 Μυχὸν ἰχθυῦεντ' οἰστραδόνητον
 Νηρέος· ἐνάλιοί τε κόραι, 325
 Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
 Χρυσέα τε φόρμιγξ ἠχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
 Ἡμετέραις· τελέως δ'
 Ἐκκλησιάσασαιμεν Ἀθηναίων
 Εὐγενεῖς γυναῖκες. 330

- ΚΗΡ. Εὐχασθαι τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις,
 Καὶ τοῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις,
 Καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις,
 Καὶ ταῖσι Δηλίαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς·
 Εἴτις ἐπιβουλεύει τί τῶ δῆμῳ κακὸν 335
 Τῶ τῶν γυναικῶν, ἣ πικηρυκεύεται
 Εὐριπίδῃ, Μήδοις τ', ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
 Τῇ τῶν γυναικῶν, ἣ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
 Ἡ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἣ, παιδίον
 Ὑποβαλλομένης, κατεῖπέ τις, ἣ δούλη τινός, 340

Χρυσώπιδος τῆς χρυσοῦς ὀφθαλμοῦς ἐχούσης. 323. Ἄλιμέδων] Ποντομέδων, βασιλεὺς τῆς θαλάσσης. Οἰστραδόνητον] καὶ οἰστραδίνητον· τὸ μὲν, παρὰ τὸ δονεῖν· τὸ δὲ, παρὰ τὸ δινεῖν· τὸν ὡς ὑπὸ οἰστρου ὑπὸ τῶν ἀνέμων κινούμενον. 325. Ἐνάλιαί τε κόραι] αἱ πενήτηκοντα τοῦ Νηρέως θυγατέρες· καὶ αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι πλανώμεναι νύμφαι. 336. ἐπικηρυκεύεται] ἔρχεται διὰ κηρυκίου πρὸς Εὐριπίδην ἐπὶ φιλίας καὶ εἰρήνης· δηλοῖ γὰρ τούτοις μέγιστον ὄν πρὸς αὐτὸν αὐταῖς μῖσος. 340. Ὑποβαλλομένης παιδίον] εἴτις καταμηνύσειε γυναῖκα ὑποβαλλομένην (ὑποτιθεμένην, οἰκειακαιομένην ξένον παιδίον), ἣ δούλη τινός (γυναικὸς, ἣ αὐτὴ χρήσασθαι ὡς μαστροπῶ πρὸς τινα τῶν ἀνδρῶν) κατεῖποι ταῦτα τῷ δεσπότη (τῷ ἀνδρὶ τῆς δεσποίνης) ἢ πεμπομένη.

Προαγωγὸς οὐσ', ἐνεθρύλλισεν τῷ δεσπότῃ,
 Ἡ πεμπομένη τις ἀγγελίας, ψευδεῖς φέρει,
 Ἡ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ, ψευδῆ λέγων,
 Καὶ μὴ δίδωσιν, ἃ ἂν ὑπόσχηται ποτε,
 Ἡ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνή,
 Ἡ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταίρα τὸν φίλον·
 Κεῖ τις κάπηλος, ἢ καπηλῖς, τοῦ χάος,
 Ἡ τῶν κοτυλῶν, τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
 Κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κοίκιαν
 Ἄρᾳσθε· ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
 Εὐχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι καγαθὰ.

ΧΟΡ.

Εὐευχόμεθα τέλεα μὲν
 Πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ,
 Τὰ δ' εὐγмата γενέσθαι·
 Τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει
 Νικᾶν λεγούσαις· ὅποσαι δ'
 Ἐξαπατῶσι, παραβαίνου-
 σί τε τοὺς ὅρκους
 Τοὺς νενομισμένους,
 Κερδῶν ἕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 Ἡ ψηφίσματα καὶ νόμον
 Ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
 Τὰ πόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
 χθροῖς ἡμετέροις λέγουσιν,
 Ἡ Μήδους ἐπάγουσι τῆς
 Χώρας ἐπὶ βλάβῃ,
 Ἄσεβοῦσιν, ἀδικοῦσιν τε τὴν
 Πόλιν. ἄλλ', ὧ παγκρατὲς
 Ζεῦ, ταῦτα κυρώσειας, ὧσθ'

ἐπανήκει ἕτερ' ἄττα μᾶλλον, ἢ τάληθές καταγγέλλει. 348. Τὸ νόμισμα] τὸ παρά τοῦ νόμου τῷ κοινῶνενομισμένον μέτρον. Τοῦτων δ' οὖν τῶν εὐχῶν τὰ μὲν ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ τελευταῖον πηγάζουσιν ἀπὸ τῆς λογικῆς ψυχῆς· τὰ δὲ

- Ἡμῖν θεὸς παραστατεῖν, 370
 Καίπερ γυναῖξιν οὔσαις.
- ΚΗΡ. Ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
 Τῇ τῶν γυναικῶν Τιμόκλει' ἐπεστάτει
 Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν εἶπε Σωστράτη
 Ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ 375
 Τῶν Θεσμοφορίων, ἧ μάλισθ' ἡμῖν σχολή
 Καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
 Ὅτι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον. ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 Ἡμῖν ἀπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
- ΓΥΝ. Ἐγώ. 380
- ΚΗΡ. Περὶθου νῦν τόνδε πρῶτον, πρὶν λέγειν.
 Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη,
 Ὅπερ παιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξειν.
- Γ. Α. Φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμίᾳ, μὰ τὸ θεῶ,
 Λέξουσ' ἀνέστην, ὧ γυναῖκες. ἀλλὰ γὰρ
 Βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον, 385
 Προπηλακίζομένας ὀρώσ' ὑμᾶς ὑπὸ
 Εὐριπίδου, τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας.
 Καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακὰ.
 Τί γὰρ οὔτοις ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;
 Ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπου περ ἔμβραχου 390
 Εἰσὶν θεαταί, καὶ τραγωδοί, καὶ χοροί,
 Τὰς μυχοτρόπους, τὰς ἀνδραστρίας καλῶν,

μέσα, ἀπὸ τῆς κωμικῆς φρονέος τοῦ Ἀριστοφάνους. 373. Ἐπιστάτη] ἡ γὰρ ἐν τῇ βουλῇ ἐκάστης ἡμέρας ἕτερος ἐπιστάτης ὁ ἐπιψηφίζων. — Ἐγραμμάτευε, γραμματοφύλαξ ἦν κατ' ἐπάγγελμα. 375. Τῇ μέσῃ] ὡς ἀνωτέρω (στίχ. 80.) 380. Περὶθου] περιβαλλοῦ, ἐνδμα τοῦτο ἦν ῥήτορσιν οἰκίον· ὑμεῖς δὲ πρόσεχετε· ὄρατε γὰρ, ὅπως ἀποχρηματομένη, μέλλει διαβέβητα λόγον σφοδρὸν καὶ μακρὸν. [389. Ἐπισμῆ] σμῶ, σμῆι, σμῆ καὶ σμῆ κατὰ τὸ διψῆ, πεινῆ· σημαίνει δὲ τὸ ἐπιχρεῖν, περιάπτειν εἰ τινα. 390. Ἐμβραχου] ἀπλῶς αὐτὸ τοῦ βραχῦ, καὶ ἀλλαχῇ εἴληπται οὕτω. 392. Τὰς μυχοτρόπους] τὰς ἐν μυχοῖς, ἃ καταργάζονται αἰσχροῦ, ἀποκρυπτοῦσας, καλῶν αὐτὰς

- Τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
 Τὰς οὐδὲν ὑγιᾶς, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν
 Ὡς εὐθύς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων 395
 Ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνται τ' εὐθέως,
 Μὴ μοιχὸς ἔνδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένος.
 Δραῖσαι δ' εἴθ' ἡμῖν οὐδὲν, ὥσπερ καὶ προτοῦ,
 Ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
 Τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἐάν γέ τις πλέκη 400
 Γυνή στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἄν ἐκβάλλη
 Σκευὸς τι, κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
 Ὡνήρ ἐρωτᾷ, Τῷ κατέαγεν ἢ χύτρα;
 Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Τῷ ΚΟΡΙΝΘΙῷ ΞΕΝῶ· 405
 Κάμνει κόρη τις; εὐθύς ὠδελφὸς λέγει,
 Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
 Εἶεν· γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
 Ἄποροῦσα παιδῶν; οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
 Ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηγται πλησίον.
 Πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἱ προτοῦ τὰς μείρακας 410
 Ἦγοντο, διαβέβληκεν· ὥστ' οὐδεὶς γέρων
 Γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦπος τοδί·
 ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΑΡ ΓΕΡΟΝΤΙ ΝΥΜΦΙῶ ΓΥΝΗ.
 Εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
 Σφραγίδας ἐμβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς, 415
 Τηροῦντες ἡμᾶς· καὶ προσέτι Μολοττικούς

ἐρωμένας, ἢ ἐρώσας ἀνδρῶν. 395. Ἀπὸ τῶν ἰκρίων] ἰκρία, ξύλα τῆν ὀρθά, ἐφ' ὧν αἱ ἔδραι, ἐν αἷς ἐκάθητο οἱ θεαταὶ τὸ ἀρχαῖον. Ἐνταῦθα οὖν βούλεται λέγειν, ὅτι οἱ ἄνδρες ἐπανιόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου ἢ τῆς βουλῆς, ἅμ' εἰσιόντες εἰς τὴν οἰκίαν, περιεργάζονται, μὴ τις μοιχὸς ἐστὶν ἔνδον, καὶ ταῦτα διὰ τοῦτο. 401. Κἄν ἐκβάλλη] ἀποβάλλη, ῥίψη κάτω ἀκουσίως ὡς πλανωμένη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, εὐθύς ἐκεῖνος, τίνι τοῦτο κατέαγας; ὥσπερ ἐπὶ γοητείας τινός, ὡς ἔοικε, τοῦθ' ὑπολαβόν. Ὁ δὲ Κορίνθιος ξένος εἰσῆχται ἴσως διὰ τὸ πολλὰς πόρναις εἶναι ἐν Κορίνθῳ. 410. Τὰς μείρακας] ὅσοι γῆμαντες, γέροντες ὄντες, ἔλαβον νεανίδας. 416 Μολοττικούς κῆνας [ἐκ τῶν Μολοσσῶν,

Τρέφουσι, μορμολύχεια τοῖς μοιχοῖς, κύνας.
 Καὶ ταῦτα μὲν ξύγγνωσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν προτοῦ.
 Αὐταῖσι ταμείου προαιρούσαις λαβεῖν,
 Ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι 420
 Ἐξεστίν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδίᾳ
 Αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ, κακοηθέστατα,
 Λακωνικ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
 Προτοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν,
 Ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωθόλου 425
 Νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ἰσχυρότερον Εὐριπίδης
 Ἐδίδαξε θριπῆδεσθ' ἔχειν σφραγίδα
 Ἐξαιφάμενους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
 Ὀλεθρὸν τιν' ἡμᾶς κυρκανῶν ἀμωσγέπως,
 Ἡ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾶ γέ τῳ τέχνῃ, 430
 Ὅπως ἀπολεῖται. Ταῦτ' ἐγὼ φανερώς λέγω·
 Τὰ δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματέως συγγράφομαι.

ΧΟΡ.

Οὐπόποτε ταύτης

Ἦκουσα πολυπλοκωτέρας

Γυναικός, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης. 435

Πάντα γὰρ λέγει δίκαια· πάσας δ' εἰδέας

Ἐξήτασεν· πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί.

Πυκνῶς τε ποικίλους λόγους

Ἄνευδρον εὖ διεζητημένους.

μεγάλους ὡς ἐπὶ φυλακῆ. 419. Ταμείου] ἐν ἄλλοις κείται ταμειεύεσθαι· ὁ δὲ νοῦς, ἃ δ' ἡμῖν πρόφην ἦν ποιεῖν, πρόνοιαν τοῦ ταμείου προαιρουμένης ἔχειν, οἶον ἄλφιτα ὠνεῖσθαι (ἢ ἐν χερσὶ ταῦτα ἔχειν) Ταῦτα νῦν οὐκ ἐξεστίν ἔχειν. 422. Κακοηθέστατα] δι' ὧν δύναται τι, ἀνοίγειν καὶ κλείειν ἰσχυρῶς πάσας τὰς ἀποθήκας. 425. Δακτύλιον] σφραγίδα· ὁ δὲ νοῦς· πρότερον μὲν ἐνῆν ἡμῖν λάθρα ἀνοῖξαι τὴν θύραν τοῦ ταμείου, καὶ λαβούσας τι, ἐπισφραγίσαι, ποιησαμένας σφραγίδα τριωθόλου. 427. Θριπῆδεστα σφραγίδα] ὁ ἐστίν ἐκ ξύλων βεβρωμένων ὑπὸ τῶν θριπῶν σκωλικοβρώτων· ταῦτα γὰρ καθιέμενα ἐπὶ τοῦ κηροῦ, ποιοῦσιν ἐκμαγεῖον λεπτόν, καὶ ἄτακτον, δμιμήσασθαι τὸν σφραγιδιοποιὸν οὐκ ἦν. 429. Κυρκανῶν] κυκᾶν κατασκευάσαι.

"Ὅστ' ἄν, εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου, 440

Δοκεῖν ἄν αὐτόν,

'Ὡς ἐγῶμαι, πᾶσιν ὑμῖν ἄντικρυς μῆδεν λέγειν.

G. B. 'Ολίγον ἔνεκα καυτὴ παρῆλθον ῥημάτων.

Τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγόρηκεν εὖ.

'Α δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι. 445

'Εμοὶ γὰρ ὠνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,

Παιδιάρια πέντε καταλιπὼν· ἄγὼ μόλις

Στεφανηπλοκοῦσ' ἔβουσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.

Τέως μὲν οὖν, ἀλλ' ἡμικάκως, ἔβουσκόμεν.

Νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγωδίαις ποιῶν, 450

Τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς·

"Ὅστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἡμισυ.

Νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω,

Τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὐνεκα.

"Ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, ὄρα κακὰ, 455

"Ἄτ' ἔν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.

'Ἄλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσι

Πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

XOR. "Ἐτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο

Κοιμώτερον ἔτ', ἢ τὸ πρότερον, ἀναπέφηγεν. 460

Οἷα κατεστρωμύλατο

Οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,

Καὶ πολὺπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ

Πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης

Τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην. 465

440. Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου. (ἴδε Σφῆκ. σίχ. 1505.) 449. 'Ἡμικάκως] ἐξ ἡμισείας κακῶς. 452. 'Ἐμπολῶμεν.] ἐπειδὴ γὰρ οἱ τιμᾶν βουλόμενοι τοὺς θεοὺς, ὠνούμενοι στεφάνους παρὰ τῶν στεφοπλόκων, προσέφερον αὐτοῖς. 456. Λαχάνοις] δάκνει αὐτὸν τῷ τῆν μητέρα αὐτοῦ λαχανοπῶλιν εἶναι. 458. Συνθηματιαίους] περὶ ὧν συνεθέμην τισίν· οὗς ὑπεσχόμην τισὶν πλέξειν· πᾶν γὰρ τὸ ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου διδόμενον, καὶ ὑπὸ τοῦ ἐργολάθου λαμβανόμενον κατὰ συνθήκας ἀμφοτέρων κοινὰς, τοῦτο συνθηματιαῖον καλεῖται.

- ΜΝ. Τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὄξυθυμεῖσθαι σφόδρα
 Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκούσας κακὰ,
 Οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
 Κἀμτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
 Μισῶ τὸν ἀνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μαίνομαι. 470
 Ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον.
 Αὐταὶ γὰρ ἐσμέν, κούδεμί' ἐκφερὰ λόγου.
 Τί ταῦτ' ἔχουσαι, κείνον αἰτιώμεθα,
 Βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἢ τρία
 Κακὰ ξυνειδώς εἶπε, δρώσας μυρία; 475
 Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
 Ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δεῖν' ἐκείνο δ' οὔν
 Δεινότατον, ὅτε νόμῳ μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
 Ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῦθεν ἦν δ' ἐμοὶ φίλος,
 Ὅσπερ με διεκόρευσεν οὔταν ἐπέτειν. 480
 Οὔτος πόθῳ μου ἄκνυεν ἐλθῶν τὴν θύραν
 Κᾶτ' εὐθύς ἔγων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
 Ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ· Ποῖ σὺ καταβαίνεις;— Ὅποι;
 Στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κήδυνη
 Ἐς τὸν κόπρων' οὔν ἔρχομαι.— Βάδιζέ νυν. 485
 Κᾶθ' ὃ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἀνηθον, σφάκον

466. ὄξυθυμεῖσθαι] εἰς ὑπερβολὴν ὀργίζεσθαι· ἐντεῦθεν ὁ μετασχηματισθεὶς εἰς γυναῖκα Μνησίλοχος πειράεται ἐκπνευματωσάαι τὸν θυμὸν ἐκείνων, καὶ ἀναγαγεῖν εἰς τὸ καθῆκον. 470. Μαίνοίμην γὰρ] εἰ μὴ μισῶ ἐκείνον· ἀλλὰ δοῦμαι καὶ πρὸς ἀλλήλας λόγον· ὅ ἐστι διῶτε [καταμόνας σκεψώμεθα τὰ ἑαυτῶν κακὰ, μηδὲν τοῦ θεοῦ ἐκφερόμεναι λόγου. Τὸ δὲ, Αὐταὶ γὰρ ἐσμέν, τὸ ἀνευ ἀνδρῶν ἐνταῦθα εἶναι δηλοῖ. Ἄλλως μέλλων ὁ Μνησίλοχος τὰ ἑαυτοῦ εἰπεῖν κακὰ, οἷον πρὸς μόνας τὰς γυναῖκας θαρσύνων, λέγει ταῦτα· οὐ γὰρ ἂν παρὰ γυναικὸς ἐκφερόιτο τούτων οὐδέν. 481. Ἐκνυεν ἐλθῶν τὴν θύραν] ἐψόφει, κούφως ἔξεν, ἔκρουε, [ἔκοπτε τὴν θύραν, ὥστε μόλις ἀκούεσθαι, ὡς μόνον παρασχεῖσθαι μοι αἰσθησθαι. 484. Στρόφος] πόνος, κίνησις τῶν ἐντέρων ἐπώδυνος, ὅρ' οὐ ἀναγκασθεῖσα, κατέβη εἰς τὸν ἀπόπατον. 485. Κεδρίδας] καρπὸς τοῦ κέδρου ἢ κεδρίς· ἀνηθον τὸ γνωστόν· σφάκος δὲ,

Ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ,
 Ἐξήλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἠρειδόμην
 Παρὰ τὸν Ἀγυῖᾱ, κύβδ' ἔχομένη τῆς δάφνης.
 Ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὄρατ', Εὐριπίδης· 490
 Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κῆρευκόμενων
 Σποδοῦμεθ', ἢν μὴ ἴχωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
 Οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπὸ του ληκώμεθα
 Τὴν νύχθ', ἔωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
 Ἴν' εὐθύς εἰσιῶν ἀπὸ τοῦ τείχους ἀνὴρ, 495
 Μηδὲν κακὸν ὄραν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὄραξ,
 Οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
 Ἥμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
 Ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τάνδρῃ τοῦγκυκλον
 Ἵπ' αὐγάς, οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον 500
 Τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐδ' εἴρηκέ πω.
 Ἐτέραν δ' ἐγῶδ', ἢ φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
 Δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
 Ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ', ὠκυτόκει ὠνούμενος·
 Τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρα τὸ παιδίον, 505
 Ἴνα μὴ βοῶη, κηρίφ βεβυσμένον·
 Εἶθ', ὡς ἔνευσεν ἢ φέρουσ', εὐθύς βοᾷ·
 Ἄπελθ', ἄπελθ', ἤδη γάρ, ὦνερ, μοι δοκῶ

ἢ ἐλελίσπρακος· Ιατρικὰ ταῦτα πρὸς τὸν στρόφον καὶ τὴν ἰδύνην. 487. τοῦ
 στροφέως] τῆς στρόφιγγος, περὶ ἣν στρέφεται ἡ θύρα· ἐποίησε δὲ τοῦθ'. Ἴνα
 ὑγραθὲν τὸ θυρίδιον, μὴ κλαυσιᾶ κλαιθυριῶσα. 489. Παρὰ τὸν Ἀγυῖᾱ]
 κίων τις ἦν, ὃν τιμὴν Ἀπόλλωνος ἴστων πρὸ τῶν θυρῶν· παρὰ τοῦτον οὖν
 ἐπηρειδόμην, ὅ ἐστιν ἐπορνευόμην, ἐβινόμην παρὰ τοῦ ἀνδρὸς· ἐκεῖνου κύβδα,
 κунηθὸν ἀναφανδόν, κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχουσα, ὡσπερ αἱ κύνες. 491. Ὁ-
 ρευκόμενων] καὶ διὰ τοῦ Ὁ Ὁρεοκόμενων, τῶν τῶν ὄρων, ὅ ἐστι τῶν ἡμιόνων
 ἐπιμελητῶν. 493. Ληκώμεθα] λαικαζόμεθα, πορνευόμεθα. 495. Ἀπὸ τοῦ
 τείχους] ἀπὸ τῆς νυκτερινῆς ἐπιστρέφων φυλακῆς· τὸ δὲ σκόροδον, ὡς ὄζον,
 ἀφαιρεῖ πᾶσαν ὑπόνοιαν. 500. Ἵπ' αὐγάς] δεῖξασα τὸ ἑαυτῆς ἔγκυκλον (πε-
 ριφερὲς ἱμάτιον) τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς πρὸς αὐγάς τοῦ φωτὸς καὶ ἐπιπροσθεῖσα τῇ

- Τέξεν. τὸ γὰρ ἤτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισε. 509
 Χρὴ μὲν γεγηθῶς ἔτρεχεν· ἢ δ' ἐξέσπασεν 510
 Ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου· τὸ δ' ἀνέκραγεν·
 Βίβ' ἢ μιὰ γράυς, ἢ ἕφεν τὸ παιδίον,
 Θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει·
 Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σόν·
 Τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ πῶσθιον 515
 Τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλόν, ὡσπερ κύτταρον.
 Ταῦτ' οὐ ποιῶμεν τὰ κακά ; νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
 Ἡμεῖς γε. κατ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
 Οὐδὲν παλοῦσαι μείζον, ἢ δεδράκαμεν ;
 ΧΟΡ. Τουτί μέντοι θαυμαστόν, 520
 Ὅπόθεν εὐρέθη τὸ χρῆμα,
 Χ' ἥτις ἐξέθρεψε χώρα
 Τήνδ' εἰς τὴν θρασεῖαν οὕτω.
 Τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανουργον
 Κατὰ τὸ φανερόν ὡδ' ἀναιδῶς 525
 Οὐκ ἂν φόβην ἐν ἡμῖν οὐδὲ τολμησαί ποτ' ἂν.
 Ἄλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη,
 Τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
 Τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
 Παντί που χρῆ, μὴ δάκῃ ρήτωρ, ἀθρεῖν. 530
 Ἄλλ' οὐ γὰρ ἐστὶ τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
 Οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.

τοῦ μοιχοῦ ἐξόδιον, ἐξέπεμψεν ἐκεῖνον ἀφανῶς. 509. τὸ γὰρ ἤτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν] ἤτρον μὲν τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν προκάλυμμα τῆς μήτρας. διπλοῦς δ' ὁ λόγος· τὸ μὲν γὰρ λεγόμενόν ἐστιν, ὅτι τὸ ἔμβρυον λακτίσεν ἐν τῇ μήτρᾳ. ἐξίσαι· τὸ δὲ νοούμενον, ὅτι τὸ παιδίον τὸ παρὰ τῆς γράδος ἐλάκτισεν ἐν τῇ χύτρᾳ· οὕτως εἰλημμένης τῆς χύτρας ἀντὶ τοῦ μήτρας, ἐτέχθη ἢ ἀπάτη. 510. Ἐξέσπασε] τὸν κηρὸν ἐκ τοῦ στόματος. 514. Αὐτέκμαγμα] ὅλον ἐκμαγεῖον καὶ εἰκόνα φέρον σὴν· καὶ τὸ πῶσθιον ὅμοιον, στρεβλόν, συνεστραμμένον, ὡς κῶνος πίτυος. 530. Μὴ δάκῃ ρήτωρ] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, μὴ δάκῃ σκορπίος· ἢ γὰρ παροιμία ἐστὶ, ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εἴδεται. 532. Πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες] ὡς εἰ ἔλεγεν, τί ἂν εἶη κάκιον καὶ ἀναιδέστερον,

Γ. Γ. Οὐ τοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
 Ἄλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακὸν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
 Ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν 535
 Ἡμᾶς ἀπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν—εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς,
 Αὐταί τε καὶ τὰ δουάρια, τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι,
 Ταύτης ἀποφιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
 Γυνὴ γυναῖκας οὔσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

MN. Μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ, οὔσης 541
 Παρρήσιας, κἄξὸν λέγειν, ἔσαι πάρεσμεν ἄσται,
 Εἶτ' εἶπον, ἃ γίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
 Διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;

Γ. Γ. Οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας 402
 Ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὅς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέ- 545
 δρακεν,

Ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
 Ἐγένετο, Μελανίπας παιῶν, Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
 Οὐπόποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.

MN. Ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῖτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἶποις
 Τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξάπα-
 σας. 550

Γ. Γ. Ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἳ' εἶρηκεν ἡ πανοῦργος
 Ἡμᾶς ἀπάσας αὐθις αὖ.

MN. Καὶ νῆ Δί' οὐδέπω γε
 Εἶρηχ', ὅσα ξύνοιδ'. ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον εἶπω;

Γ. Γ. Ἄλλ' οὐκέτ' ἂν ἔχοις· ὅσα γὰρ ἤθεις ἐξέχεας ἅπαντα.

MN. Μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν μυριστὴν μοῖραν, ὣν ποιοῦμεν. 555
 Ἐπεὶ τὸδ' οὐκ εἶρηχ', ὄρθας, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι,

ἡ αἱ γυναῖκες, — Οἷα ἐστὶν αὕτη; 533. Τὴν Ἄγλαυρον] θυγατέρα τοῦ Κέ-
 κροπος καὶ τῆς Ἀγραύλου Νύμφης, τὴν προσενεγκοῦσαν ἑαυτὴν εἰς θυσίαν ὑπὲρ
 τῆς τῶν Ἀθηναίων σωτηρίας.— Κεφάρμαχθε, γοητείας, ὡς περ ὑπὸ φαρμάκων,
 διεφθάρητε. 547. Μελανίπας, Φαίδρας] τὴν μὲν Φαίδραν ἐποίησεν ἐν Ἰπ-
 πολύτῳ ὡς ἐραστῆσαν αὐτοῦ. Μελανίπην δὲ τὴν τοῦ χείρωνός φησι τὴν ἐκ
 τοῦ Αἰόλου γεννήσασαν, καὶ διὰ τοῦτο εἰς Ἰππον ὑπὸ τῶν θεῶν τῷ πατρὶ
 δεομένῳ μεταμορφωθεῖσαν. 552. Αὐθις αὖ] ἀπαξάπαξ. 556. Στλεγγίδας]

"Επειτα συμφωνίζομεν τὸν οἶνον.

Γ. Γ.

"Επιτριβείης.

MN. "Ὡς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς δι-
δοῦσαι,

"Επειτα τὴν γαλήν φαιμέν—

Γ. Γ.

Τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.

MN. Οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν, 560
Οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμνηεν,
Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πνέλω κατώρυξέν ποτ'—

Γ. Γ.

"Εξόλοιο.

MN. Ἀχαρική τὸν πατέρα.

Γ. Γ.

Ταυτί δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;

MN. Οὐδ' ὡς σὺ, τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν', εἶτα σαυτῇ
Τοῦθ' ὑπεβάλου· τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρήκας αὐτῇ· 565

Γ. Γ.

Οὐ τοι, μὰ τῷ θεῷ, σὺ καταπροῖξῃ λέγουσα ταυτί·
Ἄλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας.

MN.

Οὔποτε μὰ Δία σύ γ' ἄψῃ.

Γ. Γ.

Καὶ μὴν ἰδοῦ.

MN.

Καὶ μὴν ἰδοῦ.

Γ. Γ.

Λάθε θοιμάτιον, Φιλίστη.

ἔστι δὲ τοῦτο, ᾧ χρῶνται ἐν λουτροῖς, ἀποξέοντες τὸν βόκον· ἔστι δὲ καιμη-
χανή τις, δι' ἧς ἐξάγουσι τὰ ὑγρά κάτωθεν ἄνω· καὶ ταῦτ' ἔστι, διὰ σίφωνος
τὸν οἶνον ἄνω ἔλκειν. 558. Τὰ κρέα] τὰ ἐκ τῶν θουσιῶν, ταῦτα λαβοῦσαι,
καὶ μεταδοῦναι ταῖς ἑαυτῶν μαστροποῖς, ἔλεγον πρὸς τοὺς ἄνδρας, γαλήν πα-
ραδραμοῦσα, ἀφῆρπασε. 560. Κατεσπόδησε] κατεκρεοῦργησε, κατέκοψεν.
— Ἐμνηεν, εἰς μανίαν φαρμάκασα ἔτριψεν. 562. Ὑπὸ πνέλω] ὑπὸ τῷ πλυ-
νῷ ἐν ὀρύγματι γυνὴ τις τῶν Ἀχαρνίδων φονεύσασα ἔχωνεν. 566. Οὐ κατα-
προῖξῃ] οὐ προῖκα καὶ ἀδαπανητὴ ἔση ταῦτα μου κατειρηκώς, οὐκ ἀτιμωρη-
εῖ ἀντιῦθεν ἀπαλλάξῃ, οὐδ' ἀζημίως ἄπει, ταῦτ' εἰποῦσα· ἀλλ' ἐκποκίω σου
τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας. Ἐνταῦθα δοκεῖ ἡ γυνὴ προσεῖναι πρὸς τὸν Μνησί-
λοχον τὸν κρώθυλον αὐτοῦ τεμοῦσα, ἐπικαλουμένη καὶ Φιλίστην· ἀλλ' ἐκτι-
νος ἀνταπειλεῖ ποιήσθαι ἐκείνην ἑμέσαι, ὃν κατέρφαγε σιμοῦσα (πόπανον δὲ
τοῦτο) ἐνταῦθα δὲ θεοῦθεν γανομένου, κελεύει ὁ χορὸς σιγῆν ἄγειν. Κλισιό-
νης γὰρ ὁ θηλυθρίας ἔχει καταγγελῶν τὰς τοῦ Εὐριπίδου τέχνας, ὡς ἀπατήσαι

- MN. Πρόσθεσ μόνον, καὶ γώ σε, νή τήν Ἄρτεμιν—
 Γ. Γ. Τί δράσεις;
- MN. Τὸν σησαμοῦνθ', ὃν κατέφαγες, τοῦτόν σε χεσεῖν 570
 ποιήσω.
- XOP. Παύσασθε λοιδορούμεναι. καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν
 Ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
 Σιγᾶθ', ἐν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.
- ΚΛ. Φίλαι γυναῖκες, συγγενεῖς τοῦ μοῦ τρόπου,
 Ὅτι μὲν φίλος εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις. 575
 Γυναικομανῶ γάρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεὶ.
 Καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα,
 Ὀλίγη τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
 Ἦκω φράσεων τοῦτ', ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
 Σκοπήτε, καὶ τηρήτε, μὴ τι προσπέση 580
 Ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
- XOP. Τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ; παιῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
 Ἐως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχης.
- ΚΛ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
 Αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον. 585
- XOP. Πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
- ΚΛ. Ἴν' ἅττα βουλευοίσθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
 Ἐκεῖνος εἶη τῶν λόγων κατάσκοπος.
- XOP. Καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξίν ὧν ἀνήρ;
- ΚΛ. Ἄφρευσεν αὐτὸν καπέτιλλ' Εὐριπίδης, 590
 Καὶ τᾶλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασε.
- MN. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνήρ
 Ἠλίθιος, ὅστις τιλλόμενος ἠνείχεται ἄν;
 Οὐκ οἶομαι ἴσως, ὦ πολυτιμῆτῳ θεῶ.
- ΚΛ. Ληρεῖς. ἐγὼ γάρ οὐκ ἂν ἤλθον ἀγγελῶν, 595

τὰς γυναῖκας. 574. Συγγενεῖς τοῦ ἐμοῦ τρόπου.] ὁμοιότροποι, ὡς θηλυνο-
 μένου μᾶλλον, ἢ ἀνδριζομένου τοῦ Κλεισθένους. 577. Προξενῶ ὑμῶν] προσά-
 της καὶ κοσμήτωρ εἶμι ὑμῶν ἀεὶ. 590. Ἄφρευσε] διὰ φλογὸς ἠφάνισε πά-

Εἰ μὴ' κεπούσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότεων.

ΧΟΡ. Τὸ πρᾶγμα τοῦτ' εἰδὸν εἰσαγγέλλεται.

'Αλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,

'Αλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ ζητεῖν, ὅπου

Δέληθεν ἡμᾶς κρυπτός ἐγκαθήμενος.

600

Καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν

Ταύτην τε κάκεινην ἔχης, ὦ πρόξενε.

ΚΛ. Φέρ' ἴδω τίς ἢ πρώτη σὺ;

MN. Ποῖ τις τρέφεται;

ΚΛ. Ζητητέαι γὰρ ἐστέ.

MN. Κακοδαίμων ἐγώ.

Γ. Α. "Εμ', ἦτις, ἦρου;

605

ΚΛ. Ναί.

Γ. Α. Κλεωνόμου γυνή.

ΚΛ. Γινώσκουσθ' ὑμεῖς, ἦτις ἐστ' ἡδ' ἡ γυνή;

ΧΟΡ. Γινώσκομεν δεῖν· ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.

ΚΛ. 'Ηδὲ δὲ δὴ τίς ἐστίν, ἢ τὸ παιδίον

'Εχουσα;

Γ. Δ'. Τίτθη, νῆ Δί', ἐμή.

MN. Διοίχομαι.

ΚΛ. Αὐτὴ σὺ, ποῖ στρέφῃ; μὲν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν; 610

MN. "Εασον οὐρήσαι μ'.

ΚΛ. 'Ανασχυντός τις εἶ.

Σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.

ΧΟΡ. 'Ανάμενε δεῖτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα.

Μόνην γὰρ αὐτὴν, ὦνερ, οὐ γινώσκομεν.

σας αὐτοῦ τὰς τρίχας, ὡσπερ χοιρίδιον ψιλώτας. 598. 'Ελινύειν] ἠουγάζειν, βραθύνειν. σπεύδειν χρῆ. 603. Ποῖ τις τρέφεται] καθ' ἑαυτὸν τοῦτο Μνησίφιλός φησιν, ἀπορῶν εἶ τι γένηται. 603. 'Εμ', ἦτις, ἦρου:] περὶ ἐμοῦ ἐρωτᾷς, ἦτις εἰμ'. σύναψον δὲ τοῦτο ἄνω πρὸς τὸ. Τίς ἢ πρώτη σὺ; 609. Διοίχομαι] ἀπόλλυμαι, ἢ μᾶλλον, διαδύς ἀπειμι, διαδρῶ· τοῦτο γὰρ ὄσον ἐκ τῶν ἐπομένων· λέγει δὲ ταῦτα καθ' ἑαυτόν· πλὴν εἰ μὴ προσηγορί-

- ΚΛ. Πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ.
- MN. Νῆ Δί', ὦ μέλε. 61
- ΚΛ. Στραγγουριῶ γάρ· ἐχθές ἔφαγον κάρδαμα.
- ΚΛ. Τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιῆ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
- MN. Τί δῆτά μ' ἔλκεις ἀσθενοῦσαν.
- ΚΛ. Βίπ' ἐμοί,
- Τίς ἔστ' ἀνὴρ σοι;
- MN. Τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνη; |
- Τὸν δεῖνα γινώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν; 620
- ΚΛ. Τὸν δεῖνα; ποῖον; ἔσθ' ὁ δεῖν', ὅς καί ποτε —
- MN. Τὸν δεῖνα. τὸν τοῦ δεῖνα.
- ΚΛ. Ληρεῖν μοι δοκεῖς.
- Ἄνηλθες ἤδη δεῦρο πρότερον;
- MN. Νῆ Δία,
- Ἔτη γε.
- ΚΛ. Καὶ τίς σοῦ ἔστι συσκηνήτρια;
- MN. Ἡ δεῖν' ἐμοίγ'. οἴμοι τάλας! 625
- ΚΛ. Οὐδὲν λέγεις.
- Γ. Ε. Ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
- Ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
- Ἴνα μὴ πακούσης, ὦν ἀνὴρ. σὺ δ' εἶπ' ἐμοί,
- Ἄπειθ' ἔτι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.
- Φέρ' ἴδω, τί πρῶτον ἦν;
- MN. Τί πρῶτον; ἐπίνομεν. 630
- Γ. Ε. Τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον;
- MN. Προῦπίνομεν.
- Γ. Ε. Ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δὲ τὸ τρίτον;
- MN. Σκάφιον Ξένυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμῖς.

ται διοίχεσθαι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ οὐρεῖσθαι. 616. Στραγγουριῶ] ὑπὸ δουροῦρίας πάσχω, κάρδαμα φαγοῦσα. 624. Ἔτη γε] καθ' ἕκαστον ἔτος, αἰεὶ. 626. Ἄπειθ' ἔτι] πρὸς τὸν Κλεισθένην τοῦτο, ἵνα μὴ, ἀνὴρ ὦν, ἀκούσῃ τι τῶν μυστηρίων. 633. Σκάφιον] μικρὸν σκεῦος σκάφη ὅμοιον, ᾧ χρῶνται αἱ

- Γ. Ε. Οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἔλθε, δεῦρ', ὦ Κλείσθενες·
 "Ὅδ' ἐστὶν ὠνήρ, ὃν λέγεις.
- ΚΛ. Τί οὖν ποιῶ ; 635
- Γ. Ε. Ἀπόδυσσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγίης γὰρ λέγει.
- ΜΝ. Κᾶπειτ' ἀποδύσεται ἑννέα παίδων μητέρα ;
- ΚΛ. Χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὦ ναίσχυντε σύ.
- Γ. Ε. Ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερὰ·
 Καί, νῆ Δία, τιτθούς γ', ὡσπερ ἡμεῖς, οὐκ ἔχει. 640
- ΜΝ. Στεριφή γάρ εἰμι, κοῦκ ἐκύησα πώποτε.
- Γ. Ε. Νῦν ; τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἑννέα.
- ΚΛ. Ἀνίστασ' ὀρθός. ποιῶ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω ;
- Γ. Ε. Τόδ', ἰδοῦ, ἔκυψε, καὶ μάλ' εὐχρων, ὦ τάλαν.
- ΚΛ. Καὶ ποῦ ἔστιν ; 645
- Γ. Ε. Αὔθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.
- ΚΛ. Οὐκ ἔν γε ταυθί.
- Γ. Ε. Ἀλλὰ δεῦρ' ἔχει πάλιν.
- ΚΛ. Ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ἄνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
 Τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
- Γ. Ε. Ὁ μιαρὸς οὗτος ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
 Ἠμῖν ἐλοιδορεῖτο. 650
- ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
 Εἰς οἱ ἑμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.
- Γ. Ε. Ἄγε δὴ, τί ὀρῶμεν ;
- ΚΛ. Τουτοὶ φυλάττετε
 Καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγῶν οἴχῃσεται·
 Ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς Πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.
- ΧΟΡ. Ἠμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἀφα-
 μένας χρῆ 655

γυναῖκες οὐροδοχεῖν. 644. Στεριφή] στεῖρα, ἄτεκνος, καὶ διὰ ταῦτο οἱ
 μαστοὶ μοι ἐκκίρῃσαν. 646. Ἰδοῦ ἔκυψεν] ἐφάνη ὄπισθεν· συνθλίψας γὰρ
 αὐτὸ τοῖς μηροῖς, ἵνα μὴ φανῇ, ἐξεβίασεν ἐκεῖνο ἐξοκεῖλαι ὄπισθεν ἐπὶ τὸν
 προκτόν, καὶ πάλιν χαλάσαντος αὐτοῦ τοῖς μηροῖς, ἀνεπήδησεν εἰς τὸ πρό-
 σθεν· Κορινθίων δὲ μέμνηται ἢ διὰ τὸν ἰσθμόν, ἢ ὅτι οἱ Κορίνθιοι διεβάλλον

Ἐυζωσαμένας τ' εὖ κἀνδρείως, τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας,
Ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ εἰσελήλυθε, καὶ πε-
ριθρέξαι

Τὴν πνύκα πᾶσαν, καὶ τὰς σκηνάς. καὶ τὰς διό-
δους διαθρήσαι.

ΗΜ. Εἶα δὴ πρῶτιστα μὲν χρή κοῦφον ἔξορμῶν πόδα,
Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῆ· μόνον δὲ χρή 660
Μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρὸς ἐστὶ μὴ μέλλειν ἔτι,
'Ἄλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρή ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλω.
Εἶα νῦν ἴχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ',
Εἴ τις ἐν τόποις ἐδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὦν.

Πανταχῆ διάρριψον ὄμμα, 665
Καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.

Ἦν γὰρ μὴ λάθη δράσας ἀνόσια,

Δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ

Τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσται

Παράδειγμ' ὕβρεως, ἀδίκων τ' ἔργων, 670
'Ἀθέων τε τρόπων·

Μήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,

Δείξει τ' ἤδη

Πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,

Δικαίως τ' ἐφέποντας 675

Ὅσια. καὶ νόμιμα μηδομένους,

Ποιεῖν ὅ,τι καλῶς ἔχει.

Κἄν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·

Αὐτῶν ὅταν ληρθῆ τις ἀνόσια ὀρῶν,

Μανίαις φλέγων, 680

λοντο ἐπὶ λαγνείᾳ τῷ πολλὰς πόρναις αὐτοῦ εἶναι. 666. Ἐυζωσαμένας] ἵνα μὴ ἀντιφάσκη τοῦτο πρὸς τὸ Ἐποδύσας, εἰλήφθω μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ παρεσκευασμένας, ὀρηγμασμένας· οἱ γὰρ μέλλοντες σὺν σπουδῇ ποιήσῃν τι, ἀνασύραντες τὰ τῶν χιτῶνων πτερύγια, συζωνύσουσιν αὐτὰ καὶ συσφίγγουσι· 667. Περιθρέξαι] περιδραμεῖν. 668. Διάρριψον] ἴσως διὰ τὸ μέτρον· ἐν δ' αὖν τῇ ἀρχαίᾳ διάρριψον κεῖται. 680. Μανίαις φλέγων, λύσση τε παράκο-

Λύση παράκοπος,

Εἴ τι δρῆς, πᾶσιν ἐμφανέσθω

Ἔστιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,

Ἵτι τὰ παράνομα, τὰ τ' ἀνόσια, θεός

Ἀποτίνεται,

685

Παραχρῆμά τε τίνεται.

XOP. Ἄλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.
Οὐχ ὀρώμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

Γ. Ζ. Ἄ, ἄ.

Ποῖ, ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος, οὗτος, οὐ μενεῖς;

Τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον

690

Ἐξαρπάσας μαιφροῦδος ἀπὸ τοῦ τιθήου.

MN. Κέχραχθι τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψομίεις.

Ἦν μὴ μ' ἀφῆτ' ἄλλ' ἐνθάδ', ἐπὶ τῶν μηρίων

Πληγὴν μαχαίρα τῆδε φοινίας φλέβας,

Καθαίματώσει βωμόν.

695

Γ. Ζ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ.

Γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοήην

Στήσεσθε καὶ τροπαῖον; ἀλλὰ τοῦ μόνου

Τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

XOP. Ἔα, ἔα.

ὦ πάτνια Μοῖραι, τί δὲ δέρκομαι

700

Νισοχμὸν αὐτέρας.

ὣς ἅπαν γάρ ἐστι τόλμης ἔργα κἄναισχυντίας.

πος] ἐκκαυθεὶς τῇ μανίᾳ, καὶ πολλῇ λύσει τῶν φρενῶν ἐκπετικῶς.
685. Ἄποτίνεται, καὶ τίνεται] τὸ μὲν ἀπαιτεῖ δίκην, τὸ δὲ ἐπιφέρει τὴν τιμωρίαν. 687. Ἄλλ' ἔοικεν ἡμῖν] τὸ ἦμῖν ἀποδιδόσθω εἰς τὸ Σκέπτεσθαι, οἷον ἅπαντα ἔοικεν καλῶς ὅφ' ἡμῶν ἐσκέφθαι. 690. Τὸ παιδίον] ὁ Μνησίλοχος, φυλαττόμενος ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐν ὄματι, (ὅθεν τινες τούτων φέρουσαν παιδίον ἐν ἀγκάλαις (ἦν δὲ τὸ παιδίον ἀσχὸς ἡμικροῦ καὶ ἐσπαργανωμένος εἰς εἶδος κέρης) τοῦτο ἀναρπάσας ἀπὸ μαστοῦ, εἶχεται ἡ δὲ μήτηρ δεινοπαθεῖ. 692. Ψομίεις] οὐδέποτε θηλάσεις ἀποκτενώ γάρ. 694. Φοινίας φλέβας] ἐνθά εἰσὶν αἱ φλέβαι, ὧν ἀσαστικῶν ἐπίγεται θέ-

Οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ, φίλαι, τόδε!

MN. Οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.

XOP. Ταῦτα δὴτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ, καὶ περαιτέρω; 705

Γ. Ζ. Δεινὰ δὴθ', ὅτι γ' οἴχεται μου ἕξαρπάσας τὸ παιδίον.

XOP. Τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε

Τοιαῦτα ποιῶν ὄδ' ἀναισχυντεῖ;

MN. Κοῦπω μέντοι γε πέπαυμαι.

Γ. Ζ. Ἄλλ' οὐθ' ἤξεεις ὅθεν ἤκεις, 710

Φαύλως τ' ἀποδράς, οὐ λέξεις,

Οἷον δράσας διέδυσ ἔργον.

Δήψη δὲ κακόν.

MN. Τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.

XOP. Τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν 715

Ἄθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκους ἔργοις;

MN. Μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.

XOP. Ἄλλ' οὐ, μὰ τῷ θεῷ, τάχ' οὐ

Χαίρων ἴσως ἐνυβρίσεις,

Λόγους τε λέξεις ἀνοσίους. 720

Ἄθεις ἔργοις γὰρ ἀντα-

μειψόμεσθ' ἄσ', ὥσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶνδε.

Τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ',

Ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον

Ἐπέχει τις τύχη. 725

Γ. Ζ. Ἄλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,

Καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.

Ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία·

νατος. 704. Ἐξαράξω] θραύσω, πλήξω τὸ αὐθαδες ὑμῶν. 714. Ἀπεύχομαι] ἐξαιτοῦμαι τοὺς θεοὺς μηδαμῶς γενέσθαι μοι τόδε· πρὸς ταῦτα ἀποκρίνεται ἡ γυνὴ τὰ ἐπόμενα. 721. Ἄθεις ἔργοις] ἃ κατεῖπες ἡμῶν, ταῦτα χαλεποῖς ἔργοις ἀνταμειψόμεθα· σὺ γὰρ ἐξύβρισας λέγων, ἡμεῖς δὲ σε ἔργῳ τιμωρησόμεθα· ἀλλὰ τύχη τις, ὡς εἶπες, βουλομένη ριπτεῖσάι σε ἐπὶ χεῖρόν τι, ἐπιτηρεῖ. 726. Τάσδε] τίνας; τὰς κληματίδας· δεικνύει γὰρ

Κἀγὼ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.

MN. Ὑφαπτε καὶ κάταθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν 730

Ἀπόδυθε ταχέως· τοῦ θανάτου δ' ὦ παιδίον,
Μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.

Τουτί τί ἐστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
Οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.

Ὡ θερμίταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται, 735

Κἀκ παντὸς ὑμῶν μηχανώμεναι πιεῖν,

Ὡ μέγα καπήλοις ἀγαθόν, ἡμῶν δ' αὖ κακόν·
Κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις, καὶ τῇ κρόκῃ.

G. Z. Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.

MN. Παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναίμι τοδί. 740

Τουτί τεκεῖν φῆς;

G. Z. Καὶ δέκα μῆνας αὐτ' ἐγὼ

Ἦνεγκον.

MN. Ἦνεγκας σὺ

G. Z. Νῆ τὴν Ἄρτεμιν.

MN. Τρικότυλον; ἢ πῶς; εἶπ' ἐμοί.

G. Z. Τί μ' εἰργάσω;

Ἀπέδυσας, ὦ ναίσχυντε, μου τὸ παιδίον,

Τυννοῦτον ὄν,

αὐτὰς πλησίον οὕτως.— Καὶ καταθεῖν, κατακλίειν. 729. Θυμάλωπα] ἡμίσητον, δαυλὸν περιπελεγμένον. 730. Τὸ Κρητικὸν] [μάτιον, ἢ ὅτι ἀληθῶς Κρητικὸν ἦν, ἢ ὅτι ἀπαλὸν καὶ λεπτὸν, οἷα ἦν τὰ Κρητῶν· λέγει δὲ ταῦθ' ὁ Μνησίλοχος πρὸς τὸν ἀσκόν, ὡς πρὸς τὸ ὑποτιθέμενον κοράσιον. 734. Περσικὰς] ὑποδήματα Περσικὰ· εὐρίων δὲ τὴν κόρην ἀσκὸν οὖσαν πλήρη οἴνου, ἀπορεῖ. 737. Μέγα καπήλοις ἀγαθόν] διὰ τὸ κέρδος ἀπὸ τῆς ἐμπολῆς· ἡμῶν δὲ τοῖς ἀνδράσι κακόν, διὰ τὴν ζημίαν καὶ τὸ τὸν οἶνον τιμιώτερον γίνεσθαι· καλόν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόκῃ, ὅτι τούτων ἀνταλλαττόμεναι οἶνον, πίνουσιν· ἢ ὅτι χαίρουσι λημαινόμενοι ταῦτα, ἢ παραμελοῦσι· κρόκην δὲ τὰ νήματα ἐννοεῖ. 741. Δέκα μῆνας] σεληνιακὸς ἴσως, ἵνα ἦ ὁ τόκος ἐντὸς τῶν ἐννέα ἡλιακῶν· καὶ τοι ἢ [δέκα αὐτῇ πλανᾶται ἐπ' ἑκάτερα ἐτι παρὰ τοῖς σοφοῖς. 743. Τρικότυλον] πότερον τέχνην ἠνεγκας, ἢ οἶνον τρικότυλον· οἶον, τριῶν κοτυλῶν γέλωτος δὲ χάριν ἐν τούτοις διατρίβει. 745. Τυννοῦτον ὄν] μικρὸν.

- MN. Τυγνοῦτο ;
- Γ. Ζ. Μικρὸν, νῆ Δία. 745
- MN. Πόσ' ἔτη δὲ γέγονε ; τρεῖς χοῶς, ἢ τέτταρας ;
- Γ. Ζ. Σχεδὸν τοσοῦτον, καὶ ὅσον ἐκ Διονυσίων.
'Ἄλλ' ἀπόδος αὐτό.
- MN. Μὰ τὸν 'Απόλλω τουτογί.
- Γ. Ζ. 'Εμπρήσομεν τοίνυν σε.
- MN. Πάνυ γ' ἐμπίπρατε·
Αὕτη δ' ἀποσφαγῆσεται μάλ' αὐτίκα. 750
- Γ. Ζ. Μὴ δῆθ', ἰκετεῦώ σ'· ἄλλ' ἔμ' ὅ,τι χρήζεις ποίει
'Υπέρ γε τούτου.
- MN. Φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
'Ἄλλ' οὐδὲν ἦτον ἢδ' ἀποσφαγῆσεται.
- Γ. Ζ. Οἴμοι τέκνον. δός μοι τὸ σφαγεῖον, Μανία,
'Ἴν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοῦ μοῦ λάβω. 755
- MN. "Υπεχ' αὐτό, χαριοῦμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι.
- Γ. Ζ. Κακῶς ἀπόλοι'· ὡς φθονερός εἶ καὶ δυσμενής.
- MN. Τουτί τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
- Γ. Ζ. Τί τῆς ἱερείας γίγνεται ;
- MN. Τουτί λαβέ.
- Γ. Η. Ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε ; 760
Τίς τὴν ἀγαπητὴν παιῖδά σου ἔξηρῆσατο ;
- Γ. Ζ. Ὁ πανοῦργος οὔτος. ἄλλ', ἐπειδήπερ πάρει,
Φύλαξον αὐτὸν, ἵνα, λαβοῦσα Κλεισθένη,

746. Τρεῖς χοῶς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τρία, ἢ τέσσαρα ἔτη, ὃ δὲ παρὰ προσδοκίαν ἐπήνεγκε χοῶς καὶ κοτύλας, αἰνιττόμενος τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ἐκ Διονυσίων προσθήκη τῶν χοῶν βούλεται λέγειν· μόνον δός μοι, φησί, τὸ παιδίον.
750. Αὕτη δὲ] ἡ κόρη. 754. Τὸ σφαγεῖον] ἀγγεῖον ἦν τοῦτο, ἐν ᾧ ἐδέχοντο τὸ αἷμα τὸ ἀπὸ τῶν ἱερείων — "Υπεχε αὐτό] ὑπόθεσ αὐτὸ πρὸς τὴν ὑποδοχήν. 758. Τὸ δέρμα] τὸν ἀσκὸν αὐτὸν δείκνυσιν ἤδη κενωθέντα· τῆς ἱερείας δὲ γίγνεται τὸ δέρμα ὡς ἐκ θύματος. 760. Ταλαντάτη Μίκα] ἑτέρα τις γυνὴ αὕτη, ἀποτεينوμένη πρὸς τὴν Μίκαν τὴν τῆς κόρης μητέρα, τίς ἐξεκόρησέ σε, ὃ ἐστὶ ἀπλῶς μὲν τίς σε ἀπειστέρησε τῆς κόρης· κωμικῶς δὲ, τίς διεκόρησέ σε. 763. Λαβοῦσα Κλεισθένη] ἵνα εὐροῦσα τὸν Κλεισθένην, μηνύσω

- Τοῖσιν Πρωτάνεσιν, ἃ πεποίηχ' οὗτος, φράσω.
 MN. Ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανῆ σωτηρίας; 765
 Τίς πείρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος,
 Κἄμ' ἐσκύλισας ἐς τοιαυτὰ πράγματα,
 Οὐ φαίνεται οὐπω. φέρε, τίν' ἄν, τίν' ἄγγελον
 Πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἷδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον 770
 Ἐκ τοῦ Παλαμίδου. ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
 Ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισί μοι πλάται.
 Πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν ἀθλίῳ πλάται; πόθεν;
 Τί δ' ἄν, εἰ ταῦτ' ἀγάλαματ' ἀντί τῶν πλατῶν
 Γράφων διαρρίπτοισι; βέλτιον πολὺ.
 Ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κάκεῖν' ἦν ξύλον. 775
 ὦ χεῖρες ἐμαί,
 Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ,
 Ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν ἐέλτοι.
 Δέξασθε σμίλης ὀλοκός,
 Κήρυκας ἐμῶν μόχθων. (οἶμοι· 780
 Ταυτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν,

δι' αὐτοῦ ταῦτα τοῖς Πρωτάνεσι. 765. Ἄγε δὴ] ἀπορῶν δ' ὁ Μητρολόχος δ,τι δράση πρὸς σωτηρίαν, βουλιέται καθ' ἑαυτὸν ἢ γὰρ μήτηρ τοῦ δόκου, ἀπῆλθεν εὐρήτουσα Κλεισθένην. 767. Ἐσκύλισας] εἰσαγαγῶν (ὡς διὰ τῆς συστρόφου μηχανῆς τοῦ θεάτρου) Εὐριπίδης οὐπω φαίνεται. 770. Ἐκ τοῦ Παλαμίδου] Οὗτος γὰρ ἐν Τροίᾳ ὦν, καὶ ἐπιβουλευόμενος φθόνῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, καὶ μάλιστα ὑπὸ Ὀδυσσεύς, καὶ κινδυνεύων, ἐζήτηε βοήθειάν τινα ἑαυτῷ γενέσθαι παρὰ τοῦ πατρὸς Ναυπλίου, ἐν Ναυπλίῳ (ἢ ἐν Ἀργεῖ) ὄντος μὴ δυνάμενος δι' τοῦτο μνησθαι, ἐμηχανήσατο τοιοῦτό τι· λαβὼν πολλὰς πλάτας, εἶτ' οὖν κώπας ναυτικές, ἐνεγράψεν ἐπ' αὐτῶν τὸ ἑαυτοῦ πάθος, καὶ ῥίψας αὐτάς εἰς τὸ πέλαγος, ὅπως αὐτῶν φερομένων ὑπὸ τῶν ἀνέμων, μια γούνη ἐκθρασθεῖσα πρὸς τὸν πατέρα, καταγγίλη ἐκείνῳ, ἅπερ ἔπαθε· τοιοῦτό τι ζητεῖ καὶ οὗτος, δι' οὗ μνησθεῖ τῷ Εὐριπίδῳ δ,τι ἤδη τεγγάνει πάσχων ὄθεν εὐρῶν ἀγαλάματ'· ἅττα ἐν εἰδεί πινακιδίων, ἐγχαράττει διὰ τῆς σμίλης. 771. Ἐργῳ πορίμῳ] σωτηρίας, ἢ ἐπιευρίσεως γενήματα. — Ὀλοκός] παρὰ τὸ ἔλαειν τὴν σμίλην, τὰ χαράγματα, αὐλακας. 781. Ταυτὶ τὸ ῥῶ] τὸ στοιχεῖον P οὐκ εἶχε γράφειν· ἐνδέχεται μὲν οὖν ἀπλῶς αὐτῷ ἔχειν τὸν λόγον· ἀλλ' οὐκ ἄν, οἶμαι, ὥστε μὴ καὶ ἔνοιαν τινα κωμικὴν ὑποκρύπτειν· μήτι πρὸς τὸν Ἄλκι·

Χωρεῖ, χωρεῖ ποίαν αὔλακα;) |

Βάσκετ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδοῦς,

Κείνη, ταύτη· ταχέως χρῆ.

ΧΟΡ. Ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτάς εὖ λέξωμεν πικραβᾶσαι. 785

Καί τοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φύλον κακὰ πόλλ' ἀ-
γορεύει,

Ὡς πᾶν ἐσμέν κακὸν ἀνθρώποις, καὶ ἡμῶν ἐστὶν
ἅπαντα,

Ἐριδες, νείκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. φέρε
δὴ νῦν,

Εἰ κακὸν ἐσμέν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακὸν
ἐσμέν;

Κἀπαγορεύετε μὴτ' ἐξελθεῖν, μὴτ' ἐγκύψασαν 790
ἀλῶναι;

Ἄλλ' οὕτως πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυ-
λάττειν;

Κἄν ἐξέλθῃ τὸ γυναικίον ποι, καὶ εὐρητ' αὐτὸ θύραισιν,
Μανίας μαίνεσθ', οὗς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ
ἀληθῶς

Ἐνδοθεν εὔρετε φρουδὸν τὸ κακὸν, καὶ μὴ κατελαμ-
βάνετ' ἔνδον.

Κἄν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτριῶν παίζουσαι καὶ 795
κοπιῶσαι,

βιάδην τραυλίζοντα ἀποτοξεύει τοῦτο; 783. Βάσκετε] πρὸς τοὺς πίνακας ταῦτα φησί. Ἰτε, μηνύσατε, ἀγγέλλετε τῇ Εὐριπίδῃ ῥίπτων δὲ τὰ πινάκια εἰς τὰς ὁδοὺς, λέγει ταῦτα. 785. Παραβάσαι] στραφεῖσαι πρὸς τοὺς θεατάς, ἐπαινῶμεν ἑαυτάς· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἐν θεάτρῳ παράβασις· στραφεῖσαι δὲ ὁ χορὸς μέμφεται τοὺς ἄνδρας· εἰ γὰρ πάντων κακὸν αἴτιον εἰσὶν αἱ γυναῖκες, ἐπὶ τίνι λόγῳ λαμβάνουσιν αὐτάς εἰς γάμον; 793. Μανίας μαίνεσθε] ἐν Δίτιαιτικῇ τὸ μανίας, ἵνα ἦ κατὰ τὸ ζῶ ζῶην, καὶ θιῶ βίον, οὕτω καὶ μαίνομαι μανίαν. 795. Ἐν ἀλλοτριῶν] γυναικῶν οἰκίαις, ἤτοι παίζουσαι, διατρίβουσαι, ἢ κοπιῶσαι, ἐκ τῶν πόνων τῆς ἡμέρας· τὸ δὲ κακὸν, συχνάκις ἐπαναλαμβανόμενον ἐννοεῖ τὴν γυναῖκα, ὡς ὑποθεθεμένην τοιαύτην.

Πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, περὶ τὰς κλίνας περινοσῶν.
Κᾶν ἐκ θυρίδος παρακίπτωμεν, ζητεῖ, τὸ κακὸν τε-
θεᾶσθαι.

Κᾶν αἰσχυνθεῖς ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
Ἀθίς παρακίψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλιως
Ἵμων ἐσμέν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν 800
ιδέσθαι.

Βάσανον δῶμεν, πότεροι χεῖρους. ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμέν
ἡμᾶς·

Ἵμεῖς ἔ' ἡμᾶς σκεψόμεθα δὴ, κᾶντιτιθῶμεν πρὸς
ἕκαστον,

Παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τᾶνδρός ταύ-
νομ' ἕκαστον.

Ναυσιμάχης μὴν ἤτιων ἐστὶν Χαρμῖνος· δηλα δὲ τάργα.
Καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεισφῶν χεῖρων πάντως δήπου Σα-
λαβακχοῦς. 805

Πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην
τὴν Μαραθῶνι,

Καὶ Στρατονίκην, ἡμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
Ἄλλ' Εὐδοῦλης τῶν πέρισί τις βουλευτὴς ἐστὶν ἀμείνων,
Παραδοὺς ἐτέρῃ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε
φῆσεις.

Οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ'
εἶναι. 810

804. Ναυσιμάχης μὲν ἤτιων ἐστὶ Χαρμῖνος] ἤτιηται Χαρμῖνος Ναυσιμάχης· ὁ μὲν Χαρμῖνος ἦν ναύαρχος τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἤτιηται ποτε περὶ τῆς Σόμην ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν ναυμαχίᾳ ὡς ὁ Θεουκλίδης (H'. 30) φησὶ· ἀλλ' ἡ Ναυσιμάχη πέπλασται κομικῶς· Κλεισφῶν δὲ στρατηγὸς καὶ δημογωγὸς κακὸς διαβάλλεται ὡς ξένος· ἐνταῦθα ὡς ἀσελγὴς, ἐπειδὴ ἡ Σαλαβαχῶ περιφροῦς ἦν πόρνη· ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλα τῶν γυναικῶν ὀνόματα· πλαστὰ εἶσι. Ἡ δὲ Εὐδοῦλη πέπλασται καὶ τοῦτο, ὅπως ἐντε πεζομαχίαις καὶ ναυμαχίαις· ἐντε βουλαῖς καὶ γνώμασι· δεῖξῃ τὸ γυναικεῖον φύλον κρεῖττον τῶν ἀνδρῶν γενέσθαι. 810. Εὐχόμεθα] λεγόμεθα, καυχόμεθα εἶναι. Νῦν δὲ τρέπεται κᾶν πρὸς κλοπᾶς, ἵνα δεῖξῃ, ὅτι καὶ ἐν κακουργήμασι μετριώτεροι τῶν ἀνδρῶν εἶσι.

Οὐδ' ἂν κλέψασα γυνή φεύγη, κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
 Ἔς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μέγισθ'
 ὑφέληται,
 Φορμόν πυρῶν τάνδρὸς κλέψασ', αὐθήμερον αὐτ' ἀπέ
 δωκεν.

Ἄλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
 Ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιῶντας· 815

Καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
 ὄντας μᾶλλον, καὶ λωποδύτας,
 Καὶ βωμολόχους, κἀνδραποδιστάς.
 Καὶ μὲν δήπου καὶ τὰ πατρῶιά γε
 Χεῖρους ἡμῖν εἰσὶν σώζειν. 820

Ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
 Τάντιον, ὃ κανῶν, οἱ καλαθίσκοι,
 Τὸ σκιάθειον·
 Τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
 Ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανῶν 825

Ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ
 Πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
 Ἐν ταῖς στρατιαῖς

αἱ γυναῖκες. 811. Οὐδ' ἂν φεύγη] φεύγη ἔγραψα γνώμη καὶ τοῦ σχολια-
 στοῦ ἀντὶ τοῦ Ζεύγει, ἢ ὡς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ζεύγη· ὃ παράφρασθειῆ μάλισθ' ὠ-
 δι. Οὐδ' ἂν φεύγη [ἢ γυνὴ κλοπῆς, ἐπαχθειῆ ἂν εἰς πολιτικὴν δίκην ἐπὶ
 κλοπῇ δημοσίων πεντήκοντα ταλάντων· ὃ οἱ ἄνδρες πάσχουσι πολλάκις. Ἄλ-
 λως· Οὐδ' ἂν εὐροὶς γυναῖκα ἐξορισθεῖσαν ἐπὶ κλοπῇ πεντήκοντα ταλάντων,
 εἴθ' οὕτω κατελοῦσαν εἰς τὴν πόλιν, ἀποδοῦσαν τὰ κλαπέντα· ἢ γὰρ κλοπῇ
 τῆς γυναικὸς ἐλαχίστη τίς ἐστὶ, πῆραν κριθῆς ὑποκλέπτειν τοῦ ἀνδρὸς, καὶ
 αὐθὶς ἐλθοῦσαν ἀποδοῦναι τῷ ἀνδρὶ ταῦτά· Τοῦτο μὲν οὕτως ἀπλῶς εἰπεῖν
 τὸν αἰσχρολόγον ποιητὴν οὐκ οἶμαι· ὑπὸ γὰρ τὸν φορμόν καὶ τὸν πυρῶν ἀ-
 σελγεστέραν ὑποκρύπτει σημασίαν, τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον ὡς δοχεῖον πε-
 ριέχον καὶ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ὡς περιεχόμενον· ὃ δὲ νοῦς, εἴποτε ἢ γυνὴ ἐξίσι
 ποτὲ μοιχευομένη, τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπανελοῦσα, ἀπέδωκεν ἂν τῷ ἀνδρὶ
 τὸν ἑαυτῆς φορμόν. 822. Τὸ ἀντίον] ἐργαλεῖτα ταῦτα ὑφαντικά· καὶ τοι κα-
 τωτέρω κανῶν μὲν ἐστὶν ἢ λαβὴ τῆς ἀσπίδος, ἢ μᾶλλον τὸ δόρυ, σκιάθειον δὲ

*Ερρίπται τὸ σκιάδειον.

Πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμφαίμεθ' ἂν 830
 Τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὑπερφύεστατον.
 Χρῆν γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστόν τῇ πόλει,
 Ταξίαρχον, ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,
 Προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδασθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις,
 *Ἐντε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς, αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν· 835
 Εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνῆ,
 *Ἡ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακόν,
 *Ἦστέραν αὐτῇ καθίσθαι, σκάριον ἀποκεκαρμένην,
 Τῆς τὸν ἀνδρείον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκός, ὦ πόλις,
 Τὴν Ὑπερθόλου καθίσθαι μητέρ' ἡμφισμένην 840
 Λευκά, καὶ κόμας καθεῖσαν, πλησίον τῆς Λαμάχου.
 Καὶ δανείζειν χρήμαθ' ; ἢ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινα,
 Καὶ τόκον πράττειτο, δίδοναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον,
 *Ἄλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίβ' τὰ χρήματ', εἰπόντας τοῦ.
 ΑΞΙΑ ΓΟΥΝ ΕΙ ΤΟΚΟΥ, ΤΕΚΟΥΣΑ ΤΟΙΟΥ· 845
 ΤΟΝ ΤΟΚΟΝ.

ἢ ἀσπίς. 834. Στηνίοισι καὶ Σκίροις.] ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ Θεσίοισι κεῖται ἀν-
 τι τοῦ Στηνίοισιν· ἴσκι δὲ Στηνία ἑορτὴ ἐν Ἀθήναις εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀπὸ
 τοῦ Ἄδου ἀναβάσεως τῆς Ἀθήνητος, καθ' ἣν ἐλευθεροῦντο ἀλλήλαις αἱ γυ-
 ναῖκες κυριακῶς. Σκίρα δὲ αὐτὰ τὰ Σκισφορία ἑορτὴ τῆς Ἀθηναί. 838. Σκάρ-
 ριον] ἀμὲν γυναικῶν ἐν εἰδει σκάρου· (ὁ δὲ ἀσπίς 633.) — 840. Ὑπερθό-
 λος μὲν πονηρότατος ἐγένετο πάντων ἀνθρώπων· Λάμαχος δὲ γενναῖος στρα-
 τηγός ὁ εἰς Σκελίαν στρατεύσας πρὸ Νικίης. 842. Ἡ χρῆ.] ἀπόδειξις τῆς
 δουρικῆς ἐκ τρίτου εἰς τὸ δίδοναι· κίβρις δὲ καὶ ἐν τῇ λέξει τόκος. 845. Ἀ-
 ξία Γουὺν εἰ τόκου, τεκούσα τοιοῦτον τόκον] εἰρωνικώτερον ἐκλιπτικόν ταῦτα·
 τὸ γὰρ γουὺν ἔχει τι ἕθος ὑποκεκαρμένου.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ, ΓΥΝΗ Η, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ,
ΠΡΥΤΑΝΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

- ΜΝ. Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν ὁ δ' οὐδέπω.
 Τί δῆτ' ἂν εἴη τοῦμποδῶν; οὐκ ἔσθ' ὅπως
 Οὐ τὸν Παλαμῆδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
 Τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;
 Ἐγῶδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι. 850
 Πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.
 Γ. Η. Τί αὖ σὺ κυκανᾶς; ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
 Πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
 Ἐξῆεις, ἕως ἂν τῶν Πρυτὰ ἕων τις φανῆ.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ ὡς Ἑλένη.

- » Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί, 855
 » Ὅς ἀντὶ δίας ψεκᾶδος Αἰγύπτου πέδον
 » Λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεῶν.
 Γ. Η. Πανοῦργος εἶ, γῆ τὴν Ἐκάτην τὴν ζωσφόρον·

846. Ἰλλὸς] παραβλῶψ, πετίφλωμαι περιβλέπων καὶ παραδοκῶν, εἴ πως ἴδοιμί ποθεν Εὐριπίδην ἐρχόμενον. 848. Παλαμῆδην ψυχρὸν.] ἐπεποίητο γὰρ τραγωδία Εὐριπίδῃ Παλαμίδης, ἣν Ἀριστοφάνης ψυχρὰν δοκεῖ λέγειν εἶναι· ἐννοεῖ δὲ πως ταῦτα καὶ πρὸς ἑαυτὸν ὁ Μνησιλοχος, καινὴν Ἑλένην ἑαυτὸν ποιῶν. σώζεται γὰρ τραγωδία Ἑλένη, ἀφ' ἧς τοῦ προλόγου λαβὼν τὰ ἐξῆς Ἀριστοφάνης, ἃ αὐτῷ ἐπιτήθειά εἰσι πρὸς ἄσκοπεῖ, παρωδεῖ. 852. Κυκανᾶς καὶ κοικύλλεις] τί διακυκᾶς, ταράττεις, τυρβάξῃ, καὶ περιβλέπεις κύκλω. 855. Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί] ἐντεῦθεν προλογίζει ἢ τοῦ Εὐριπίδου Ἑλένη. Καλλιπάρθενα δὲ φησι τὰ τοῦ Νείλου βεῖθρα ἐκ τῶν Νυμφῶν τῶν ἐν αὐτῷ κατοικοῦσῶν. 857. Λευκῆς νοτίζει.] παρῴθησεν· ἔχει γὰρ ὧδε τὸ πρωτότυπον·

» Λευκῆς τακείσης χιόνος, ὑγραίνει γύας.

— Μελανοσυρμαῖον λαδὸν] συρμαῖα ἦν, καθαρτικὸν τι φάρμακον, ἡ ἕδωσμα ἐκ ῥαφάνων μελανῶν, ᾧ ἐγρῶντο οἱ Αἰγύπτιοι· ἐντεῦθεν ἄρα ἐκλήθησαν οὕτω.

MN. » Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
» Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. 860

Γ. Η. Σοὶ γ', ὦ ἄλφειρε,
Πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυγῶνας μὲν οὖν.

MN. » Ἐλένη δ' ἐκλήθη.

Γ. Η. Αὔθις αὖ γίγνη γυνή,
Πρὶν τῆς ἐτέρας δοῖναι γυναικίσεως δίκην;

MN. » Ψυχαὶ δὲ πολλαὶ ἦ' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις
» Ῥοαῖσιν ἔθανον. 865

Γ. Η. Ὀφελος δὲ καὶ σύ γε.

MN. » Κἀγὼ μὲν ἐνιάδ' εἴμ' ὁ δ' ἄθλιος πόσις
» Ὀύμδος Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.

» Τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρία;

» Ἄλλ' ὡσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,

» Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. 870

ΕΥΡΗΠΙΔΗΣ ὡς Μενέλαος

» Τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν ὀωμάτων ἔχει κράτος,

» Ὅστις ξένους δέξαιτο, ποντίῳ σάλῳ

» Κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

MN. » Πρωτεύς τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.

ΕΥΡ. » Ποίου Πρωτεύως;

Γ. Η. Ὡ τρισκακκόδαιμον, ψεύδεται, νῆ τῷ θεῷ, 875

Ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτεύας ἔτη δέκα.

859. Ἐμοὶ δὲ γῆ.] αὐτόθεν εἰληπται καὶ ταῦτα (Εὐρ. Ἐλ. στίχ. 16) καὶ
τάλλα ἐξῆς. 600 Φρυγῶνας] ἦν δ' αὐτὸς διαδόχτος Ἀθήνησιν ἐπὶ ποιη-
ρία. 860. Δίκην] πρὶν τίσται δίκης τῆς πρώτης μεταμορφώσεως, ἐκπίπτει
εἰς δευτέρα, τὰ φθάσαντα τοῖς ὁμοίαις προσερόμενο σ συγκυλίφαι. 864. Σκα-
μανδρίαις] ἐν Τροίᾳ, παρὰ τῷ Σκαμανδρῷ Ἐλένη, φησὶ ταῦτα. 867. Οὐ-
μδος πόσις] πεποίηται: γὰρ ἡ Ἐλένη, ὡς ὑπὸ θεῶν ἀπήχθη εἰς Αἴγυπτον ἐν
τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ· ἡ δὲ ἐν Τροίᾳ εἰδωλον εἶναι ἐκείνης. 869. Αἰ-
κάλλει] αἰνεί, θεωπεύει; ἐλπίδα τινὰ δίδωσί μοι. 871. Τίς ἔχει κράτος]
Εὐρυπίδης ἐλθὼν ὡς ἄλλος Μενέλαος δαῖται ξενίας ἐν τοῖς τοῦ Πρωτεύως ἀνα-
κτόροις, ἔνθα ἐφυλάττετο ἡ Ἐλένη, καὶ ἡ σκηνὴ τοῦ δράματός ἐστι.

- ΕΥΡ. » Ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;
 ΜΝ. » Αἴγυπτον.
- ΕΥΡ. » Ὡ δύστηνος, οἱ πεπλώκαμεν.
 Γ. Η. Πείθητι, ὦ μέλε, τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ,
 Ληροῦντι λήρον; Θεσμοφόριον τουτογί. 880
- ΕΥΡ. » Αὐτός δὲ Πρωτεύς ἔνδον ἔστ', ἧ ἕξωπιος;
 Γ. Η. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾶς ἔτ', ὦ ξένε,
 Ὅστις γ' ἀκούσας, ὅτι τέθνηκε Πρωτέας,
 Ἐπειτ' ἐρωτᾶς, ἔνδον ἔστ' ἧ ἕξωπιος.
- ΕΥΡ. » Αἶ, αἶ: τέθνηκε, ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ; 885
 ΜΝ. » Τόδ' ἔστιν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
 Γ. Η. Κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο, κἄξολεῖ γέ τοι,
 Ὅστις γε τολμᾶς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
- ΕΥΡ. » Τί δὲ δὴ σύ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας,
 » φάρει καλυπτὸς, ὦ ξένη;
 ΜΝ. » Βιάζομαι 890
 » Γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμίζαι λέχος.
 Γ. Η. Τί, ὦ κακόδαϊμον, ἐξαπατᾶς αὖ τὸν ξένον;
 Οὔτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνήλθεν, ὦ ξένε,
 Ὡς τὰς γυναῖκας, ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσοῦ.
- ΜΝ. » Βιάζεις, τοῦμόν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ. 895
 ΕΥΡ. » Ξένη, τίς ἡ γραῦς, ἡ κακοῤῥοθοῦσά σε;
 ΜΝ. » Αὕτη Θεονόη Πρωτέως —
 Γ. Η. Μὰ τῷ θεῷ.

877. Εἰσεκέλσαμεν σκάφει] πῆ ποτε κείμεθα ναυγίσαντες· μόλις γὰρ μετ' ὀλίγον περισῶθεις ὁ Μενέλαος, ἀπέβη εἰς Αἴγυπτον. 879. Πε[θητι;] ὡς εἰ ἔλαγε] μὴ πείθου τούτῳ. Θεσμοφόριον τοῦτο γε ἔστιν, ἀλλ' οὐχὶ οἶκος τοῦ Πρωτέως. 882. Ναυτιᾶς] ὡς ἀπὸ τῆς θαλάσσης πάσχων. 889. Θάσσεις] κατοικεῖς ἐπὶ τοῦ Τύμβου; πρὸς τὸν Μνησίλοχον τοῦτο μεμορφωμένον εἰς γυναῖκα. 894. Ἐπὶ κλοπῇ χρυσοῦ] ἵνα κλέψῃ τι τῶν ἐν τῷ ναφ χρυσῶν σκευῶν. 896. Κακοῤῥοθοῦσα] κακῶς λέγουσα, καταβοῶσά σου. Θεονόη δὲ θυγάτηρ Πρωτέως ἦν καὶ Ἰέρεια, δι' ἧς ἡ Ἑλένη ἀπέφυγε τὸν γάμον τοῦ Θεοκλύμενος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. ἴδε ταῦτα Εὐρ. Ἑλ. ἐν τῇ προλόγῳ καὶ ἐξῆς.

Είμι Κριτύλλα γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν
 Σὺ δ' εἶ πανούργος.

- MN. » Ὅποσα τι βούλει, λέγε,
 » Οὐ γὰρ γαμοῦμαι σὺ κασιγνήτῳ ποτὲ, 900
 » Προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
- EYP. » Γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
- MN. » Αἰσχύνομαι σε, τὰς γνάθους ὕβρισμένη.
- EYP. » Τοῦτί τί ἐστίν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.
 » Ὡ θεοί, τί ν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι; 905
- MN. » Σὺ δ' εἶ τίς; ωἰτὸς γὰρ σέ κἀμ' ἔχει λόγος.
- EYP. » Ἑλληνίς εἶ τίς, ἧ' πιχωρία γυνή;
- MN. » Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
- EYP. » Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
- MN. » Ἐγὼ δὲ Μενελάω σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφίων. 910
- EYP. » Ἐγὼ δ' ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχεστάτον.
- MN. » Ὡ χρόνιος ἐλλῶν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
 » Λαθέ με, λαθέ με, πόσιν
 » Περιβαλλε δὲ χέρας.
 » Φέρε, σε κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ', ἄπαγ', ἄπαγέ με 915
 » Λαθῶν ταχὺ πίνυ.

- Γ. Η. Κλαύσετ' ἄρα, νῆ τῷ θεῷ,
 "Ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
- EYP. » Σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ,
 » Τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
- Γ. Η. Οἱ μ', ὡς πανούργος κρυτὸς εἶναι μοι δοκεῖς, 820

— Κριτύλλα] οὐκ εἶμι (φησὶ τὸ γραῖδιον) Θεοτότη, ἀλλ' ἡ Κριτύλλα θυγάτηρ Ἀντιθέου τοῦ ἐκ δῆμου Γαργηττοῦ. 900. Οὐ γαμοῦμαι] σκοφαντία τοῦτο, ὡς ζητούσης αὐτῆς αὐτὸν γῆμαι τὸν ἑαυτῆς ἀδελφόν. 902. Τί εἶπας] ἀκούσας ταῦθ' ὁ πλαττόμενος Μενέλαος, ἐξίσταται· καὶ σπεύδει ἀναγνωρίσαι τὴν ἑαυτοῦ Ἑλένην. — Ἡ δὲ αἰσχύνεται δεῖξαι ἑαυτὴν, ὡς ἐν τοσαύτῃ κωποπαθείᾳ διὰ χρόνου ἀπολέσασα τὸ κάλλος. 906. Ὁ αὐτὸς ἔχει λόγος] ἡ αὐτὴ ἀπορία ἐστὶν ἀμφοτέροις ἐν ἀλλήλων ἀγνοίᾳ. 910. Ἐκ τῶν ἰφίων]

Καὶ τοῦδ' ἐτις ξύμβουλος. οὐκ ἐτός πάλαι
 Ἠγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
 Προσέρχεται γὰρ ὁ Πρύτανις, χψ τοξότης.

ΕΥΡ. Τοῦτ' ἐπὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινήτεον.

ΜΝ. Ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων, τί ὄρω;

925

ΕΥΡ. Μέν' ἦσυχος.

Οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτε, ἦν περ ἐμπνέω,
 Ἦν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαί με μηχαναί,

Γ. Η. Αὕτη μὲν ἡ μήριθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡ. Ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος, ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;

Οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτόν, εἰσάγων,

930

Ἦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κᾶπειτ' ἐνθαδὶ

Στήσας φύλαττε, καὶ προσιέναι μηδένα

Ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων,

Παῖ', ἦν προσίῃ τις.

Γ. Η. Νῆ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἀνὴρ

Ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτόν ἰστιοῦράφος.

935

ΜΝ. Ἦ Πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἦν περ φιλεῖς

Κοίλῃν προτείνειν, ἀργύριον ἦν τις διδῶ,

Χάρισαι βραχὺ τί μοι, καίπερ ἀποθανομένῳ.

ΠΡ. Τί σοι χαρίσωμαι;

ΜΝ. Γυμνὸν ἀποδύσαντά με

Κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,

940

ἐκ τῆς ἰσχύος· ἀμφιβάλλεται δ' οὖν ἐν ἄλλοις δὲ κεῖται ἀφύων. 921. Οὐκ ἐτος πάλαι ἠγυπτιάζετο] οὐκ ἐς μάτην ἄρα περὶ Αἰγυπτιακῶν πραγμάτων πρότερον πολὺς αὐτῷ ἔρρει λόγος. 923. Ὁ τοξότης] δοῦλος Σκύθης, δημόσιος ὑπηρέτης. 924. Ὑπαποκινήτεον] ἰτέον ἡρέμα καὶ κατὰ μικρὸν ὑποχωροῦντα ἀνεπαισθήτως τῇ φυλακτοῦσῃ γυναικί. 927. Ἦν μὴ προλείπωσ' αἱ μηχαναί] ἦν μὴ προαναλώσω, ὡς μελετῶ, μηχανὰς πρὸς τὴν σὴν σωτηρίαν. 928. Αὕτη μὲν ἡ μήριθος οὐδὲν ἔσπασεν] Παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων, ἐν οἷς ἐπιχειροῦσι· μήριθος γὰρ ἐνταῦθα ἡ ὀρμιά τοῦ ἀγκίστρου. ὁ βόλος οὗτος ἔσπασεν οὐδέν. 931. Σανίδι] παρὰ ταῖς θύραις, ἣ ἐν αἷς ἐδέσμων τοὺς κακούργους. 935. Ἰστιοῦράφος] μηχανοῦράφος, πανοῦργος, αὐ-

- Ἴνα μὴ ἔν κροκωτοῖς καὶ μήτραις γέρον ἄνηρ
 Γέλωτα παρέχω τοῖς κέρασιν ἐστῶν.
- ΠΡ. Ἐχόντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ Βουλῇ σε δεῖν,
 Ἴνα τοῖς παροῦσι δῆλος ᾗς πανούργος ὢν.
- ΜΝ. Ἰαππαπαιᾶς ὦ κροκώβ', αἰ' εἴργασαι. 943
 Κούκ ἔστιν ἔτ' ἐλπίς οὐδεμία σωτηρίας.
- ΧΟΡ. Ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν, ἄπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι
 γυναῖξιν,
 Ὅταν ὄργια σεμνά θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχομεν,
 ἄπερ καί.
- Πάσων σέβεται, καὶ νηστεύει,
 Πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὥρων 950
 Ἐς τὰς ὥρας ξυνεπυρόμενος
 Τοιαῦτα μέλειν θέμ' ἑαυτῷ.
 Ὅρμα, χάρι.
- Κούρα ποσίν, ἄγ' ἐς κέκλον,
 Χεῖρὶ σὺναπτε χεῖρα, βύθιον χορείας 955
 Ἵπαγε πᾶσα βαῖνε καρπαλίμου ποδοῖν.
 Ἐπισκοπεῖν δὲ, πανταχῇ
 Κυκλοῦσταν ὄμμα, γρῆ χοροῦ κατάσπισιν.
 Ἄμα δὲ καί

τὸς δ' Εἰρηπίδης. 942. Ἐπιθεῖν] ἵνα μὴ ἀποθανῶν γέρον ἄνηρ, γέλωτα παρέχω τοῖς κέρασι, οὕτως ἐν κροκωτοῖς καὶ μήτραις ἐπ' αὐτῶν ἐθέμενος. 943. Ὁ κροκώβ'] τὸ τέλειον] ὦ κροκωτέ (γυναικείον ἡμέτερον) αἰά με ἔδρασας κακά. 947. Παίσωμεν] τῆς γῆς τοῖς ποσίν, ὅστις χορεύσωμεν, ὡς καὶ Ὅμηρος. Ὀδ. θ'...

• Ἄλλ' ἄγε Φαιήκων βητέρμονες, ἔσοι ἄριστοι,

• Παίσατε.

949. Πάσων] ὁ παράσιτος καὶ βδελυρὸς ἀσπίτης καὶ αἰσὸς καὶ περ γαστρίμαργος ὢν, ἔμως κητεῖται· τῆ δ' οὖν καὶ ἑτέρος Πάσων περιφραγὸς ζωγράφος κόμπωτος, ὡς καὶ παραμύθιον εἶναι. Πάσωνος πτωχότερος· ὁ δὲ νοῦς ὅλος· καὶ αὐτὸς ὁ Πάσων αἰθεῖ τῷ θεῷ, εὐχόμενος αἰσὸς παρατρεῖν αὐτῷ τοιαῦτα ἐκ καιροῦ εἰς καιρὸν φρονεῖσιν· ὅστις, ἐξ ἄορτης εἰς ἄορτην μέλλει αὐτῷ τὸ αἰεῖν. 953. Χοροῦ κατάσπισιν] χοροστασίαν, τὴν κέκλον,

- Γένος Ὀλυμπίων θεῶν 960
 Μέλπει, καὶ γέραιρε φωνῆ, πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
 Εἰ δέ τις
 Προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
 Ἐν ἱερῷ γυναικᾷ μ' οὔσαν ἄνδρας,
 Οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ. 965
 Ἄλλὰ χρῆ,
 Ὡσπερ ἔργον αὖ τι καινόν,
 Πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυῆ στήσαι βάσιν.
 Πρόβαινε ποσίν, τὸν Εὐλύραν
 Μέλπουσα, καὶ τὴν τοξοφόρον 970
 Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἀγνήν.
 Χαῖρ' ὦ Ἐκάεργε, ὄπαζε δὲ νίκην.
 Ἦραν τε τὴν τελείαν
 Μέλψωμεν, ὥσπερ εἰκὸς,
 Ἦ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίξει τε, καὶ 975
 Κληῖδας γάμου φυλάττει.
 Ἐρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι,
 Καὶ Πᾶνα, καὶ Νύμφας φίλας,
 Ἐπιγελάσαι προθύμως
 Ταῖς ἡμετέραις χαρέντα χορείαις. 980
 Ἐξαιρε δὴ προθύμως
 Διπλὴν χεροῖν χορείαν.
 Παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷά περ νόμος·
 Νηστεύωμεν δὲ πάντως·
 Ἄλλ' εἰ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδῖ, 985

τὸν ῥυθμὸν καὶ τὴν ἁρμονίαν τοῦ Χοροῦ. 961. Χορομανεῖ τρόπῳ] προθύμως πᾶν, ἐνθουσιᾶσαι. 970. Εὐλύραν] τὸν Ἀπόλλωνα· αὐτὸν δὲ καὶ Ἐκάεργον λέγει, ὡς μακρόθεν βέλλοντα. — Ἦ δὲ Ἦρα τελεία κατ' ἐπωνυμίαν λέγεται, ὡς τοὺς γάμους τελειοῦσα· τὸ δὲ Ἐμπαίξει ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλεται. 977. Ἄντομαι] δέομαι. 979. Ἐπιγελάσαι] εὐφρανθῆναι. — Διπλὴν χεροῖν χορείαν· καὶ χερσὶ καὶ ποσὶν ἀναπηδᾶσαι. Νηστεύωμεν, σωφρονῶμεν, κόσμῳ καὶ τάξει διάγωμεν. 985. Ἄλλ' εἶα] ἄλλ' εἶα κατάστρεφε,

Τόρρευε πᾶσαν ψῆν.

Ἐγὼ δὲ γ' ὠδ' αὐτός·

Σὺ, κισσοφόρε Βάκχιε δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κόμοις

Σὲ φιλοχόρουσαι μίλφω

Εὔϊον ὦ Διώνυσε,

Βρόμιε, καὶ Σεμέλας παῖ,

Χοροῖς τερπόμενος κατ' ὄρεα Νομφᾶν,

Ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις

Εὔϊον, Εὔϊον, εὐδ' ἀναχορείων.

Ἄμφ' δὲ σοὶ κτυπεῖται

Κίθαρῶνις Ἐγὼ,

Μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια, καὶ νάπαι

Πετρῶδεις βρέμονται·

Κύκλι δὲ περὶ σὲ κισσός

Εὐπέταλος ἔλκει θάλλει.

1000

ΤΟΞΟΤΗΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΗΨΙΑΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΤΟΞ. Ἐνταῦθα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.

ΜΝ. ὦ τοξότ', ἰκέτεύω σε.

ΤΟΞ. Μή μ' ἰκέτεις σύ.

ΜΝ. Χάλασον τὸν ἦλον.

ΤΟΞ. Ἄλλὰ ταῦτα ὄρεῖς ἐγώ.

μεταλλᾶται πᾶσαν ψῆν ἄλλη ἐπ' ἄλλῃ. 988. Κόμοις] χοροῖς καὶ ἐρ-

χίταισιν ἐν μέλαις· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ αἰετοὶ τοῦτ' ἐν μέτρῳ μάλατ' ἐλάγεται.

994. Ἀναχορείων] πρὸς τὸν χορὸν ἀπέδρασε τοῦτο, ἀντὶ ἀνακηδύσαι.

997. Μελάμφυλλα] βαθύσκια, δασέα. 1000. Εὐπέταλος] πλατύφυλλος θάλλει

δαὶ ἐλισσόμενος τῇ ἔλκει περὶ τὰ ποτὰ καὶ τὰς πέτρας. Ἐνταῦθα δὲ ἐρ-

χεται ὁ βάρβαρος τοξότης διαμαρτυροῦν τὸν Μνησίλοχον ἐπὶ τῶν σακέδων χρῆται

δὲ φωνῇ Ἑλληνικῇ μὲν, ἀλλὰ βαρβαρικῶς προέειπεν.

1001. Οἰμῶξι] Οἰμῶξις. — Αἰτρίαν] αἰθρίαν, ἢ πρὸ φανερῆ. — Χαλεκὸν

τὸν ἦλον] μὴ με καθήλου ἰσχυρῶς. — Ταῦτα ὄρεῖς ἐγώ] Ταῦτα ὄρω ἐγώ.

- MN. Οἴμοι κακοδαίμων, μάλλον ἐπικρούσεις σύ γε.
 ΤΟΞ. Ἐτι μάλλον, ἂν βουλῆς. 1005
- MN. Ἄταται, ἀτατταται.
 Κακῶς ἀπόλοιο.
- ΤΟΞ. Σῖγα, κακοδαίμων γέρον.
 Πέρ' ἐγὼ ξυνίγκι πορμός, ἵνα πυλάξι σοι.
- MN. Ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαικ' Εὐριπίδου.
 Ἔα θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
 Ὠνήρ ἔοικεν οὐ προδώσειν ἄλλ' ἐμοί 1010
 Σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεύς ἐκδραμῶν,
 Ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δ' ἐμοί
 Τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν ἐστίν γ', ὅτι
 Ἦξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο..
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.
 Φίλαι παρθένοι, φίλαι, 1015
 Πῶς ἂν ἐπέλθοιμι, καὶ
 Τὸν Σκύθην λάθοιμι;
 Κλύοις, ὦ
 Προσαυδῶσα τὰς ἐν ἄντροις,
 Κατάνευσον, ἕασον ὧς 1020
 Τὴν γυναῖκά μ' ἔλθειν.
 MN. Ἄνοικτος, ὅς μ' ἔῴησε, τὸν

ἐνταῦθα γὰρ μάλλον κρούει τὸν ἦλον. 1005. Ἄν βουλῆς] εἶγε βούλει. — Πέρ' ἐγὼ ξυνίγκι πορμός, φέρ' ἐγὼ ἐξενέγκω φορμόν, ἵνα φυλάξω σε· πορ-
 θμός δέ, σάργάνη, σπιρίς, ἢ ψλαθος, ἢ ἱμάτιόν τι παχύ. 1008. Ταῦτ' ἀπο-
 λέλαικα τοῦ Εὐριπίδου.] Ἐνταῦθα ὁ Μνησίλοχος μεμονωμένος ἐν δεσμοῖς,
 καὶ κινδυνεύων, ὁρᾷ τὸν Περσέα σημεῖον αὐτῷ ποιοῦντα (ἦν δ' Εὐριπίδης οὗτος,
 τὸ τοῦ Περσέως εἶδος μεταλαβὼν) ὅτι ἐλθὼν αὐτὸν διασώσει, μεταλαβόντα
 καὶ αὐτὸν τὸ τῆς Ἀνδρομέδης σχῆμα· ὃ ἦν τοῦτ' αὐτὸ, ὃ ἔφερεν ἐν δεσμοῖς,
 ὅπερ ἢ Ἀνδρομέδα ἐπὶ τῆς πέτρας ὑπὸ τοῦ Κηφέως. 1015. Φίλαι παρθέ-
 νοι] ὁ Εὐριπίδης τὸν Περσέα ὑποκρινόμενος, καὶ τὰς νύμφας ἐρωτῶν, ὡς περ
 ὁπότε προσῆι τῇ Ἀνδρομέδῃ, ὅπως ἂν λαθὼν τὸν Σκύθην, σώσει τὴν Ἀνδρο-
 μέδαν, ὅς ἐστιν ὁ Μνησίλοχος. Ἡ δὲ γραφὴ ἄλλη ἐν ἄλλοις καὶ διὰ ταῦτα
 καὶ σκοτεινὰ ἐξῆς. 1018. Ὡ προσαυδῶσα] τὴν Ἀρτεμιν, ἢ μάλλον τὴν Ἥ-
 χῶ ἔννοεῖ. 1022. Ἄνοικτος] ἄνευ οἴκτου, σκληρός. — Γραῖαν] ἦτις ἐφύλατ-

Πολυπονώτατον βροτῶν.

Μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγῶν

Σαπρὰν, ἀπωλόμην ὄμως.

1025

Ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ

Πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοόν,

Ἄφιλον κρεμάσας κόραξι.

Δεῖπνον ὄραξ; οὐ χοροῖσιν,

οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων,

1030

Ψήρων κημόν ἔστηκ' ἔχουσι.

Ἄλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπληγμένη,

Κήτει βορὰ τῷ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι.

Γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν

Παιῶνι, δεσμίῳ δέ,

1035

Γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς

Μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,

ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας,

* * * * *

Ἄπο δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἄν'

Ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν,

1040

Πολυδάκρυτον Ἄϊδα γόνον φλέγουσαν,

Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ,

τε αὐτὸν πρότερον. 1031. Κημόν] τὸ τῶν ψήρων δοχεῖον, ἢ πλέγμα τι ἐπιθέμενον ὡς πῶμα τῷ δοχεῖῳ· ὁ δὲ νοῦς, αἶ μὲν ἄλλαι νεάνιδες καὶ ἡλικες χορεύουσιν, ἔχουσι τὸν κημόν τῶν ψήρων, ἐγὼ δὲ οὐχ ἔατηκα ἔχουσα τοῦτον, οἷον δεῖ με οὖσαν ἐλευθέραν· ἀλλ' ἐν δεσμοῖς πρόκειμαι εἰς βορὰν γλαυκῆ θηρίῳ. Ἦν δ' ὁ Γλαυκέτης ἀσελγῆς καὶ ἀδδηράγος ἐν Ἀθῆναις· ὡς δ' ἄλλη Ἀνδρομέδα θηρηεῖ ταῦτα· διὸ ἐπικαλεῖται τὸν τῶν γυναικῶν ἕλεον. 1038. ὦ τάλας ἐγὼ] διαφόρως καὶ ἀμοιβαδὸν καὶ ἀνήρ· καὶ γυνὴ πλάττεται ἐν ταῦθα· διὸ πολλή τις ἀσάφεια παρεπηδεῖ. 1039. Ἄπο συγγόνων] συγγενῶν, οἷον τοῦ Εὐρυπίδου, ὡς ἐκείνου ὑπὸ τοῦ Κηρέως, ἀλλὰ σαφῶς διέφθαρται ταῦτα. Τὸ δὲ Ἄν' Ἄν· κείται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ, καὶ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο παρέλκον. — Λιτομένην φῶτα] [κατεύουσαν ἄνδρα (τὸν Εὐρυπίδην) ἐπὶ πάθεσιν ἀνόμοις· καὶ φλέγουσαν] αἴρουσαν, αἴζουσαν θρηνον τοῦ Ἄδου πολυδάκρυτον.

Ὅς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,

Ὅς ἐμέ κροχόεντ' ἐνέδυσεν·

Ἐπὶ δὲ τοῖσδε τὸδ' ἀνέπεμψεν

1045

Ἱερὸν, ἔνθα γυναῖκες.

Ἰώ μοι μοίρας ἄτεγχε δαίμων·

ὦ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐποικτερεῖ

Πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ ;

Εἴθ' ἐμέ πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ

1050

Τὸν δύσμορον ἐξολέσειεν.

Οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν

Ἔστιν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,

Δαιμότμητ' ἄχῃ δαιμονῶν, αἰόλα

Νέκυσιν ἐπὶ πορείᾳ.

1055

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Ἡχώ.

» Χαῖρ, ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,

» Ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ ὡς Ἀνδρομέδα.

» Σὺ δ' εἶ τίς, ἥ τις τοῦμὸν ἔκτειρας πάθος;

ΕΥΡ. » Ἡχώ λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκῦστρια,

» Ἦπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταυτῷ χωρίῳ.

1060

1045. Ἐπὶ δὲ τοῖσδε] τοῖς πάθεσιν ἔπεμψε με ἐκεῖνος εἰς τὸ Θεσμοφορεῖον· Ἀπεξύρησε πρῶτα] πρὶν ἢ ἔλθω ἐνταῦθα, καὶ κροχῶτον ἐνέδυσε. 1049. Ἀμέγαρτον] μέγα, δι' ὃ οὐδεὶς ἀν' οὐδενὶ φθονήσειε. 1050. Πυρφόρος ἀστήρ ὁ ἥλιος. — Ἀθανάταν φλόγαν] τὸ διηνεκὲς φῶς τοῦ ἡλίου, 1054 Δαιμονῶν] διοικούμενος ὑπὸ τοῦ δαίμονος (τῆς τύχης) ἐκ λύπης θανατηφόρου πρὸς τὴν εἰς τοὺς νεκροὺς σκοτεινὴν καὶ ζοφώδη πορείαν· τοσαύτη δὲ ἐλλείψει οὔτ' Αἰσχύλος, οὔτ' αὐτὸς ἐχρήσατο Πίνδαρος· ἔστι δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς φράσεως αἰτίος τῆς ἀσαφείας, ὡς πολλὰ πρόσωπα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ εἰς ταυτὸν συγκακῶν. 1056. Χαῖρε, ὦ φίλη παῖ] Εὐριπίδης, ἵνα μὴ γνωσθεῖη, λαβὼν πρόσωπον τῆς Ἡχοῦς, πρόσσεισι τῷ Μνησιλόχῳ, τὸ τῆς Ἀνδρομέδης καὶ αὐτῷ πρόσωπον ὑποκρινομένη. 1059. Λόγων ἀντῳδὸς] ἥ τις ἀντάδῳ, ὅσα γε ἀκούσω, Ἐπικοκῦστρια καὶ Ἐπικοκῦζω, ὡς κόκκυξ, ἐπιφωνῶ τὰ τελευταῖα, ἢ καὶ πέρυσι συναγωνισαμένη

- » Εὐριπίδῃ καυτὴ ξυνηγωνιζόμενῃ.
 » Ἄλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τосαῦτα χρὴ ποιεῖν,
 » Κλῆειν ἔλεινωσ.
 MN. » Σὲ δ' ἐπικλῆειν ὕστερον.
 EYP. » Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἄλλ' ἄρχου λόγων.
 MN. » Ὡ Νύξ ἱερὰ, 1065
 » Ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
 » Ἄστεροειδέα νῶτα θυφρεύουσ'
 » Αἰθέρος ἱερᾶς,
 » Τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.
 EYP. » Δι' Ὀλύμπου.
 MN. » Τί ποτ' Ἀνδρομέδα περὶ ἄλλα κακῶν 1070
 » Μέρους ἐξέλαχον;
 EYP. » Μέρους ἐξέλαχον;
 MN. » Θανάτου τλήμων.
 EYP. » Θανάτου τλήμων.
 MN. » Ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.
 EYP. » Στωμυλλομένη.
 MN. » Νῆ Δί', ὀχληρὰ γ' εἰσήβρηκας 1075
 » Δίαν.
 EYP. » Δίαν.
 MN. » Ὡ γὰθ', ἔασόν με μονωδῆσαι,
 » Καὶ χαριῇ μοι. παῦσαι.
 EYP. » Παῦσαι.

Εὐριπίδῃ ἐπεποιήτο γὰρ ὥσως πρότερον δράμα εἰς Ἀνδρομέδαν. 1063. Σὺ δ' ἐπικλῆειν] ἀκολουθεῖν τῷ θρήνῳ, ἀντάδουσα τὰ τελευταῖα. 1065. Ὡ νύξ ἱερὰ] θεὰ ἢ ἐπὶ δίφρου ἀφεγγυὸς ἐποχομένη· οὕτω γὰρ ἔγραφον τὴν Νύκτα, διεφρεύουσαν ἐπὶ τῶν ἀστέρων διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀχανοῦς αἰθέρος, καὶ τοῦ σεβασμίου Ὀλύμπου.— Δι' Ὀλύμπου· ἀντηχεῖ ἢ ἤχῳ τὰ τελευταῖα· ἢς ἢ φύσις ἀπὸ μὲν πεντήκοντα βημάτων μίαν μόνην ἀντιρβέγγεσθαι συλλαβὴν τῆς λέξεως· ἀπὸ δὲ ἑκατὸν, δύο, καὶ ἐξῆς ὁμοίως, προστιθεμένου χρόνου. 1070. Περίἄλλα] ἐξόχως καὶ ὑπὲρ πάντας βροτοὺς περιέπεσον δυστοχίαις; 1073. Στωμυλλομένη] καταφλυαροῦσα μου· Γραῖαν δὲ γράφουσι τὴν Ἠχώ. 1075. Εἰσήβρηκας] ἤλθεις· Ἐβῆσω, ἐβῆσω, ἔβρηκα· πορεύου-

- MN. » Βάλλ' ἐς κόρακας.
 EYP. » Βάλλ' ἐς κόρακας.
 MN. » Τί τὸ κακόν; 1080
 EYP. » Τί τὸ κακόν;
 MN. » Ληρεῖς.
 EYP. » Ληρεῖς.
 MN. » Οἴμωζ'.
 EYP. » Οἴμωζ'.
 MN. » Ὅτότυζ'.
 EYP. » Ὅτότυζ'.
 ΤΟΞ. Οὔτος, σί λαλεῖς;
 EYP. Οὔτος, σί λαλεῖς;
 ΤΟΞ. Πρυτάνεις καλέσω.
 EYP. » Πρυτάνεις καλέσω.
 ΤΟΞ. Σί κακόν;
 EYP. » Σί κακόν; 1085
 ΤΟΞ. Πωτετοπωνή;
 EYP. » Πωτετοπωνή;
 ΤΟΞ. Σὺ λαλεῖς;
 EYP. » Σὺ λαλεῖς;
 ΤΟΞ. Κλαύση
 EYP. » Κλαύση
 ΤΟΞ. Κακκάσκη μοι;
 EYP. » Κακκάσκη μοι;
 MN. Μὰ Δί', ἀλλὰ γυνή πλησίον αὐτή. 1090

μαι· ἐντεῦθεν τὸ, Ἔρφε ἐς κόρακας. 1083. Οὔτος, σὺ λαλεῖς] περιστραφείς ὁ λόγος, περιέστησεν ἡμᾶς ἐς τὸν βάρβαρον τοξότην. — Σί κακόν, τί κακόν. — Πωτετοπωνή, πόθεν τὸ φωνή· πόθεν ἤκει αὐτὴ ἢ φωνή; ἀπορεῖ γὰρ ὡσπερ ἐπὶ τῆς Ἥχους, ὁπότε φωνὴν μὲν ἀκούομεν, τὸν δὲ προϊέμενον αὐτὴν οὐχ ὀρώμεν. — Κακκάσκη μοι] καγχάζεις μοι· ταῦτα μὲν πρὸς τὸν Μνησίλοχον ἀποτείνεται ὁ τοξότης μὴ εἰδώς, πόθεν ἤκει ἢ φωνή· διὸ ἐξηγεῖται ὁ Μνησίλοχος πρὸς αὐτὸν λέγων· ἐγὼ μὲν οὐ, ἀλλ' ἦθε ἢ γυνή.

- ΕΥΡ. » Πλησίον αὐτῆ. 1096
- ΤΟΞ. Ποῦ'στ ἡ μιὰρά; καὶ δὴ φεύγει. 1097
- Ποῖ, ποῖ φεύγεις;
- ΕΥΡ. » Ποῖ, ποῖ φεύγεις; 1098
- ΤΟΞ. Οὐκ αἰρήσεις;
- ΕΥΡ. » Οὐκ αἰρήσεις; 1099
- ΤΟΞ. Ἔτι γὰρ γρύζεις; 1095
- ΕΥΡ. » Ἔτι γὰρ γρύζεις; 1100
- ΤΟΞ. Λαβὲ τῇ μιὰρᾷ.
- ΕΥΡ. » Λαβὲ τῇ μιὰρᾷ. 1101

Δαλοκαικαταροτογύναικο.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.

- » Ὡ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα 1102
- » Ταχεῖ παδίλιπ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος; 1103
- » Τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημι' ὑπάπτερον, 1100
- » Περσεύς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος 1104
- » Κάρα κομίζων.
- ΤΟΞ. Τί λέγει Γοργόνος πέρι; 1105
- Τὸ γραμματέο σὺ τῇ κεφαλῇ τὴν Γοργόνος;
- ΕΥΡ. » Ἐγὼ γε φημί.
- ΤΟΞ. Ἐργό τοι κἀγὼ λέγει.
- ΕΥΡ. Ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὄρω, καὶ παρθένον 1105
- » Θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὠρμισμένην;
- ΜΝ. » Ὡ ξένε, κατοικτειρόν με τὴν παναθλίαν 1106
- » Δύσόν με δεσμῶν.

1096. Λαβὲ τῇ μιὰρᾷ] σολοικίζει ἐνταῦθα ὁ Σόλοικος Σκύθης. 1097. Δαλοκαικαταροτογύναικο] λάλλον καὶ κατάρατον γύναιον. 1100. Ἐνταῦθα παρουσιάζεται Ἐτριπίδης, πρόσωπον λαβὼν τὸ Περσεύς· καὶ ὡς ἰπτάμενος καταπέτρε εἰς γῆν ταύτην ἄγνωστον, ἀπορεῖ, τίς ποτ' εἶη. 1103. Τὸ γραμματέο] τοῦ γραμματέως σὺ λέγεις κεφαλὴν τῆς Γοργόνος· γραμματέα γάρ τινα, ὡς ἄξιον περιπεσεῖν τῇ τῆς Γοργόνος κεφαλῆς ἔοικε κωμωδεῖν. Ἐν τούτοις δ' οὖν τοῖς ὑπὸ τοῦ τοξάτου λεγομένοις ὀρθότητα μὴ ζητεῖ λόγου.— Γοργότοι κἀγὼ λέγει] Γοργῶ τοι κἀγὼ λέγω. 1105. Τίνα ὄχθον] αἰγιάλον,

- ΤΟΞ. Οὐκὶ μὴ λαλήσι σύ.
 Κατάρατο τόλμας· ἀποτανουμένη λαλῆς;
- ΕΥΡ. » Ὡ παρθέν', οἴκτειρώ σε, κρεμαμένην ὄρων. 1110
- ΤΟΞ. Οὐ παρθέν' ἐστίν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρων,
 Καὶ κλέπτο, καὶ πανοῦργο.
- ΕΥΡ. » Λῆρεῖς, ὦ Σκύθα.
 » Αὕτη γάρ ἐστίν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.
- ΤΟΞ. Σκέψαι τὸ πόστη' μὴ τι μικτὸν παίνεται;
- ΕΥΡ. » Φέρε δευρό μοι τὴν χειρ', ἔν' ἄψωμαι κόρης· 1115
 » Φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
 » Ἄπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ κἄντὸν τῆς κόρης
 » Ταύτης ἔρωσ ἐΐληφεν·
- ΤΟΞ. Οὐ ζηλῶ σι σέ.
 Ἄτάρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον,
 Οὐκ ἐπτόνησά τ' αὐτὸ, πυγίζεις ἄγων. 1120
- ΕΥΡ. » Τί δ' οὐκ ἔῃς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,
 » Πεσεῖν εἰς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;
- ΤΟΞ. Εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τῇ γεροντοπύγισο,
 Τῇ σανιδοτρήσας ἐξοπιστοπρώκτιστον.
- ΕΥΡ. » Μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. 1125
- ΤΟΞ. Μαστιγῶ σ' ἄρα
- ΕΥΡ. » Καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο.
- ΤΟΞ. Τὸ κεπαλή σ' ἄρα
 Τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψι τουτοῖ.
- ΕΥΡ. » Αἶ, αἶ· τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;

πέτραν, ἐφ' ἧς ἔστηκεν ἡ Ἀνδρομέδα, προσμένουσα τὸ κῆτος. 1108. Οὐκὶ μὴ λαλήσι σύ·] οὐκὶ μὴ λαλήσης σύ· κατάρατε τῆς τόλμης· ἀποτανουμένη λαλεῖς; 1114. Πόστη τὸ αἰδοῖον· Παίνεται, φαίνεται. 1116. Ἀνθρώποις νοσήματα] ἄλλοις ἄλλα εἰσίν, ἐμὲ δὲ ἔρωσ ταύτης κατέχει.— Οὐ ζηλῶ σι σέ] οὐ ζηλῶ τι σε. 1119. Ἄτάρ εἰ τὸ πρωκτὸ] εἰ πυγίζεις ἄγων τὸν πρωκτὸν δεῦρο περιεστραμμένον, οὐ φθονῶ σε. 1123. Εἰ σπόδρ'] εἰ σφόδρα ἐπιτυμεῖς, ἐντεῦθεν πύγισον τὸν γέροντα, ἐντεῦθεν διατρήσας τὴν σανίδα, ἐξόπισθεν πύγισον. 1127. Τὸ ξιπομάκαιραν] τὸ ξιφομάκαιρον τοῦτο ἀποκόψι

- ὦ Ἄλλ' οἴκ' ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.
 ὦ Σκαιῶσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφά,
 ὦ Μάτην ἀναλίσκεις ἂν. ἄλλ' ἄλλην τινά
 ὦ Τούτῃ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.
 ΤΟΞ. Μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήχιζέ μοι.
 ΜΝ. ὦ Μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν
 ΤΟΞ. Ἔτι γὰρ σὺ τὴν μαστίγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν. 1135
 ΧΟΡ. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
 Δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς
 Χορόν, παρθένον,
 Ἄζυγα κόρην,
 Ἡ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
 Καὶ κράτος φανερόν μόνῃ.
 Κληδοῦχος τε καλεῖται.
 Φάνηθ' ὦ τυράννου
 Στυγοῦσ', ὡσπερ εἰκός.
 Δημὸς τοι σὲ καλεῖ γυναι-
 κῶν· ἔχουσα δ' ἐμοὶ μόλοις 1145
 Εἰρήνην φιλέορτον.
 Ἔκετ' εὐφρονες, Ἰλασι,
 Πόντιαι, ἄλσος ἐς ἡμέτερον
 Οὐ δὴτ' ἀνδράσιν οὐ
 Θεμιστὸν εἰσορᾶν 1150
 Ὅργια σιμνὰ θεῶν
 Ἴνα λαμπάσι φαί-

σοι τὴν κεφαλὴν. 1143. Μιαρὸς] μιαρὰ ἀλώπηξ, ὅπως ἐπιτήχιζέ με, ζη-
 κῶτα· ἀνεχώρησε γὰρ πρὸς ὀλίγον ὁ Εὐριπίδης, διὸ καὶ κατ' ἑαυτὸν ὁ Το-
 ξότης ταῦτα λέγει. 1142. Κληδοῦχος] ἡ τῆς κλιεῖς τῆς πόλεως ἔχουσα, ἡ
 πολιτοῦχος. 1146. Μόλοις] Ἰλαιοὶ ἔχουσα εἰρήνην. 1149. Πόντιαι] σε-
 βαστῆαι· ἐνεαῦθ' ἔγνωσεν τὴν Δήμητρα καὶ Περσεφόνην· ὡς ἐπικαλεῖται, ἵν' Ἰλ-
 θοῦσαι θείζωσιν ἐν τῇ τῆς λαμπάδος αὐγῇ πρόσωπον τὸ ἑαυτὸν, ὡς καὶ πρέ-
 τερον διατέλειαν τοῦτο ποιοῦσαι.

νετον ἄμβροτον ὄψιν.

Μόλετον, ἔλθετον, αἰτούμεθ', ὦ 1155

Θεσμοφόρῳ πολὺ ποτνία.

Εἰ γὰρ πρότερόν ποτ' ἐπηκώω

"Ἦλθετον, γῦν ἀφίκε-

σθον, ἰκετεύομεν, ἐνθάδ' ἤμῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΤΟΞΟΤΗΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ΕΥΡ. Γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον 1160
 Σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
 Ἐφ' ᾧ τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδ' ἀμῆ
 Κακὸν τὸ λοιπὸν ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.

ΧΟΡ. Χρεῖα δὲ ποῖα τόνδ' ἐπαισφέρεις λόγον;

ΕΥΡ. "Οὐδ' ἐστίν, οὖν τῇ σανίδι, κηδεστῆς ἐμός. 1165

"Ἦν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μήποτε

Κακῶς ἀκούσητ' ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,

"Ἄ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν

Ἄπο τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ἡμῶν διαβαλῶ.

ΧΟΡ. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα· 1170

Τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πείθε σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς γράφει

Ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν, ὦ λάφριον, ἄ σοι

1160. Γυναῖκες.] Ἐνταῦθα, ἄλλοθεν ὁρμώμενος ὁ Εὐριπίδης, ἵνα ἀφάρ-
 πάσῃ τὸν Μνησίλοχον ἀπὸ τοῦ κινδύνου σπείσασθαι βούλεται πρὸς τὰς
 γυναῖκας, ἐφ' ᾧ μηκέτι μηδὲν αὐτῶν κατερεῖν· εἰδὲ μὴ φειδῶ οὐκ ἔσται
 τῶν ὑπ' αὐτῶν λάθρα πραττομένων, ὅπόθ' οἱ ἄνδρες αὐτῶν ἐπανεῤθιοιεν ἀπὸ
 τῆς στρατιᾶς. 1169. "Ἄ νῦν ὑποικουρεῖτε] ἄ οἶκοι πράττετε ἄτοπα.

1179. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν] ὅσον μὲν ἔνεκα ἡμῶν μηδὲν σοι μελέτω· ἔχεις
 γὰρ ἡμᾶς εὐπειθεῖς· λείπεται δὲ σοι ἀναπεῖσαι καὶ τὴν τοξότην. 1172. Ἐ-
 μὸν ἔργον τοῦτο] ἐνταῦθα ὁ Εὐριπίδης λαμβάνει πρῶτον γραφὴν ἐπάγα-

- Καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μαινῆσθαι ποιεῖν.
 Πρῶτον μὲν οὖν διέλεθε, κἄνακόλπασον. 1174
- Σὺ δ', ὦ Τερηδῶν, ἐπαναφύσσα Περσικόν 1175
- ΤΟΞ. Τί τὸ βόμβος τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρει μοι;
 ΕΥΡ. Ἢ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα.
- ΤΟΞ. Ὁρκησι καὶ μελετῆσι, οὐ κωλύσ' ἐγώ.
 Ὡς ἔλαπρός, ὡς περ φύλλα κατὰ τὸ κώδιον. 1180
- ΕΥΡ. Φέρε θοιμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον τοῦ.
 Καθίζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκίθου,
 Τὼ πόδες πρότεινον, ἵ' ὑπολύσω.
- ΤΟΞ. Ναικί, ναι
 Κάτησο, κάτησο, ναικί, ναι, τυγάτριον.
 Οἴμ', ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὡς περ γογγύλη. 1185
- ΕΥΡ. Αὐλαί, σὺ θᾶττον ἔτι δέδοικας τὸν Σκίθην;
 ΤΟΞ. Καλὸ γὰρ τὸ πυγή.
 (Ἀνακύπτει καὶ παρακύπτει ἀπεψώλημένος.)
- ΕΥΡ. Κλαύσεται, ἂν μὴ ἔνδον μένη.
 ΤΟΞ. Εἶεν καλὴ τὸ σχῆμα περὶ τὸ πόστιον.
 ΕΥΡ. Καλῶς ἔχει. λαθεῖ θοιμάτιον, ὦρα ἔστι νῶν

ται καὶ δύο νεάνιδας ἐλάτριον καὶ Τερηδῶνα, διδάξας ἐν ὁδῷ αὐτάς· ἃ γρῆ ποιεῖν. 1174. Ἀνακόλπασον] ἀνάζωσαι, ἀνάπτειλον τὴν ἐσθῆτα, ὡς εἰς ὀρχησιν· σὺ δὲ ἡ Τερηδῶν ἀναφύσσα ὡς ἐν αὐτῷ τερατίζουσα, Περσικὴν καὶ βάρβαρόν τινα ψῆθη βομβοῦσα. 1175. Τί τὸ βόμβος] τίς ὁ βόμβος οὗτος; κῶμόν τίς ἀνεγείρει μοι; 1179. Ὁρκῆσι] ὀρχησάσθω καὶ μελετάτω, πηδῶσα ὡς ἔλαπρός καὶ κούρος οὐχ ἔττον ἢ φύλλα ἐπὶ τοῦ κώδιου. 1181. Φέρε θοιμάτιον ἄνωθεν] πάτερ, προστίθειαι αὐτῇ ἱμάτιον, ἢ ἀφαιροῦ; τὸ δεύτερον ἔμοιγ' ἄμεινον δοκεῖ ὡς πρὸς ἀγῶνα· καθίξει δ' αὐτὴν ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ τοξότου, ἵνα ὑπολύσῃ αὐτὴ τοὺς πόδας· ὁ δὲ ὑποδέχεται, ἔρματιον ποιούμενος τοῦτο, καὶ ὑποθερμαίνεται τῷ ἱμάτι, καὶ μαστιῶν ἀψόμενος ὡς στεγνόν, φησι, τὸ τιτθίον καὶ γογγυλῶδες· κἄνωθεν ἐπὶ πλείον ἔρπει εἰς ἄλλα αἰσχυρτέρα. Ἢ δὲ σαστέλλεται, ὁ δὲ κλαύσεται, φησὶν, ὁ τοξότης, εἰ μὴ μένει ἐν αὐτῷ. 1188. Σχῆμα] σχῆμα. — Καλῶς ἔχει] εὖτοίμα πάντα πρὸς τὴν ὀρχησιν· προποιοῖται τοίνυν ἡ γράυς λαθεῖσα τὴν Τερηδῶνα βούλεισθαι

Ἦδη βαδίζεις.

1190

ΤΟΞ. Οὐκὶ πιλήσει πρῶτά με;

ΕΥΡ. Πάνυ γε. φίλησον αὐτόν.

ΤΟΞ. Ὅ, ὄ, ὄ, παπαπαπαί
Ἵς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἄττικὸς μέλις.
Τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ;

ΕΥΡ. Χαῖρε, τοξότα.

Οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο.

ΤΟΞ. Ναί, ναί, γράδιον,

Ἵμοι κάρισο σὺ τοῦτο.

ΕΥΡ. Δώσεις οὖν δραχμὴν; 1195

ΤΟΞ. Ναί, ναικί δῶ σοι.

ΕΥΡ. Τὰργύριον τοίνυν φέρε.

ΤΟΞ. Ἄλλ' οὐκ ἔκ' ὠδέν' ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ.

ΕΥΡ. Ἐπειτα κομίζεις αὐθις.

ΤΟΞ. Ἀχολούτει, τέκνον.

Σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γεροντογράφῳ.

Ὅνομα δέ σοι τί ἐστίν; 1200

ΕΥΡ. Ἀρτεμισία.

ΤΟΞ. Μεμνήσι τοίνυν τούνομ'. Ἄρταμουξία.

ΕΥΡ. Ἐρμῆ δόλιε, ταυτί μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.

Σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον τουτί λαβών.

Ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,

Ὅταν λυθῆς, τάχιστα φεύξει, καὶ τενεῖς 1205

ἀπελθεῖν· ὁ δὲ, ἀλοὺς ἔρωτι δέεται ἐπιτρέψαι αὐτῷ συγγενέσθαι. 1190. Οὐκὶ πιλήσει] οὐ φίλησει με πρῶτον; — Κατεύδει] καθεύδει. 1195. Ἵμοι κάρισο] ἐμοὶ χάρισαι. 1197. Ἄλλ' οὐκ ἔκ' ὠδέν] ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδέν· λάβε δὲ τὴν συβίνην, τὴν φαρέτραν. — Κομίζεις] τὸ ἀργύριον ἀντὶ τῆς φαρέτρας. 1199. Σὺ δὲ, ὦ γραῦ (Εὐριπίδῃ παραγγέλλει) φύλαττε τοῦτο τὸ γεροντογράφῳ, τὸν Μνησίλοχον· οὕτω παραδοὺς τὴν φυλακὴν τῷ ἐπιβουλεύοντι, ἀπῆλθεν χάριν λαγνείας. — Μεμνήσι] μέμνητο] αὐτὸς ἐκείτὸν κελεύει. 1203. Ἐρμῆ δόλιε] ἐπαινεῖ τὸν Ἐρμῆν ἰὸς ἐπιστάτην τῶν δόλων· εἶτα δοὺς τὴν παιδίσκην Τερηδόνα τῷ Σκύθῃ, ἀποπέμπεται, κἄν τοῦτῳ λύσας τὸν

Ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδι' οἴκαδε.

MN. Ἔμοι μελήσει ταῦτά γ', ἦν ἅπαξ λυθῶ.

EYP. Λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τοξότην

ἔκοντα καταλαβεῖν.

MN. Ἐγὼ δὴ τοῦτο ὄρω.

TOΞ. Ὡ γράδι', ὡς καριότη σοι τὸ τυγάτριον, 1210

Κοῦ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο—ποῦ τὸ γράδιον;

Οἴμ', ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενέ;

Ὡ γράδι', ὦ γραῦ. οὐκ ἐπαινῶ, γράδιον.

Ἄρταμουξία.

Διέβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀπότρεκ' ὡς τάχιστα σό. 1215

Ὅρτωσ δὲ συβίην ἔστι· καταβινησι γάρ.

Οἴμοι, τί δράσει; ποῖ τὸ γράδιον;

Ἄρταμουξία.

XOP. Τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἢ φερεν τὰς πηκτίδας;

TOΞ. Ναί, ναικί· εἶδες αὐτό;

XOP. Ταύτη γ' οἴχεται, 1220

Αὐτὴ τ' ἐκείνη, καὶ γέρων τις εἶπετο.

TOΞ. Κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο;

XOP. Φήμ' ἐγώ.

Ἐτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηῖ.

TOΞ. Ὡ μιὰρὸ γρᾶο· πόττερα τρέξει τὴν ὁδὸ;

Ἄρταμουξία.

1225

XOP. Ὅρθην ἄνω δῖσκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν

Μνησίλοχον, οἴχονται ἀπίοντες. 1210 Ὡ γράδιον] ἐπανέρχεται ἐνταῦθα ὁ Τοξότης, καὶ εἰσιῶν φησὶ ταῦτα. Ὡ γράδιον, ὡς χάριέν σου τὸ τυγάτριον καὶ εὐκολον, πιθανόν, καὶ πρᾶον· ποῦ ἔστι τὸ γράδιον; οἴμοι, ὡς ἀπόλωλα· ποῦ καὶ τὸ γερρόντιον ἐντευθεν, (ὁ Μνησίλοχος) ὦ γράδιον, ὦ γραῦ· οὐκ ἐπαινῶ ταῦτα, ὦ γράδιον, Ἄρταμουξία· ἠπάτησέ με ἡ γραῦς· τρέχει σὺ τάχιστα· (ἐαυτὸν κελεύει)· ἀλλ' ἰδοὺ ἡ σιβίην καλῶς ἔχει, ὀρθῶς κεῖται· οἴμοι, τί δράσω; ποῖ ἀπῆλθεν ἡ Ἄρταμουξία. 1129. Τὰς πηκτίδας] τὰ μουσικὰ ὄργανα. — Ναί ναιχι, εἶδες αὐτήν. 1222. κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο] κροκῶτον εἶχεν ὁ γέρων. 1224. Ὡ μιὰρὸ γρᾶο] ὦ μιὰρὸν γράδιον Ἄρταμουξία,

Τηδὶ διώξεις; τοῦμπαλιν τρέχεις σύ γε.

ΤΟΞ. Κακόδαιμον· ἄλλα τρέξι 'Αρταμουζία.

ΧΟΡ. Τρέχε νῦν, τρέχε νῦν, κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας.

'Αλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·

1230

"Ωσθ' ὦρα δὴ 'στι βαδίζειν

Οἴκαδ' ἐκάστη.

Τῷ Θεσμοφόρῳ δ' ἡμῖν ἀγαθὴν

Τούτων χάριν ἀντιδιδόιτην.

ποσέραν ὁδὸν ἀπέθρα; 1228. 'Αλλα] ἀλλαγῆ· οὕτως ἔγραψα ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀντὶ τοῦ 'Αλλά. 1229. 'Απουρίσας] κατ' οὐρην ἄνεμον ἐς κόρακας. 1230. Πέπαισται] ἀντὶ τοῦ πέπαισται παρὰ τὸ παίζω, παίσω· εἰμὴ τις εἴποι παρὰ τὸ παίειν καὶ κροτεῖν τοῖς ποσὶ τὴν γῆν. — 'Αντιδιδόιτην] ἐκ συγκοπῆς τοῦ 'Αντιδιδόιτην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ρ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΑΙ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δοῦναι ἄνδρας εἶναι, καὶ ἐκκλησιασάσαι πείσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσας μᾶς ἐξ αὐτῶν αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δοῦναι αὐτάς ἄνδρας εἶναι, τοιαῦται πάγωνας περιέτους ποιοῦνται, καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνονται στολήν, προνοήσασαι, καὶ προσκήσασαι τὸ σῶμα ἑαυτῶν, ὡς ἔτι μάλιστα ἀνδρῶν εἶναι δοῦναι· μίᾳ δὲ ἐξ αὐτῶν, Πραξαγόρα, λύχινον ἔχουσα, προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας, καὶ φησίν, **Ω ΛΑΜΠΡΟΝ ΟΜΜΑ.**

ΑΛΛΩΣ.

ΑΙ Ἀττικαὶ γυναῖκες, τὰ τῆς πόλεως πράγματα διοικεῖν ἐπιθυμοῦσαι, πρὸς τὴν Πραξαγόραν τούτου τοῦ τολμήματος ἡγεμόνα, τῶν ἀνδρῶν ἔτι κοιμώμενων, ἐκ τῶν οἰκιῶν συνέρχονται πρωϊαίτατα, ἵνα μετ' αὐτῆς περὶ τῆς πολιτείας βουλευσώμενται· τέλος δὲ βουλευσάμεναι, καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν καθευδόντων ἐσθῆτας λάθρα λαθῶσαι, καὶ ἐνδυσάμεναι ταύτας, καὶ πάγωνας ἀνδρείας τῷ προσώπῳ περιεψάμεναι, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν τὸν κόσμον καὶ τὸ σχῆμα τῶν ἀνδρῶν ψευσάμεναι, εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶ συνέρχονται· ἐκεῖ δὲ ἡ Πραξαγόρα τῶν ἄλλων γυναικῶν πολλῶ ἐμπειροτέρα, καὶ περὶ τὸ λέγειν δεινότερα, μακρὰν δημηγορίαν ἤδη προμελετημένην, καὶ ταῖς γυναῖξιν προδεδηλωμένην πρὸς τὸν δῆμον ποιεῖται· ταύτης δὲ τὸ κεφάλαιον ἦν, πολλῶν ἕνεκα τὰ τῆς πόλεως πράγματα, καὶ τὴν τούτων διοίκησιν καὶ ἐπιτροπὴν ταῖς γυναῖξιν δεῖν ἐπιτρέπειν· αὐτῶ γάρ τὴν πόλιν εὐδαιμονεστάτην εἶσθαι. Τούτων δὲ δόξης γυναικείας ψήφοις κυρωθέντων, τὰ προσωπιῶν πᾶν πρόσχημα καὶ κόσμον καταθεῖσθαι, λάθρα εἰς τοὺς οἰκίους οἴκους ἐπαναχωρεῖσι. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ παρῆν ἀνὴρ τις ὄνομα Χρέμης· δεῖ ἄλλοις τισὶ περὶ τῆς τῶν ἰδίων γυναικῶν νυκτερινῆς ἀπουσίας ἐν ἀλλήλοις μεμφομένους καὶ λυπουμένους, τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κυρωθέντα δηλοῦν· ἡ δὲ Πραξαγόρα, ὡς χειροτονηθεῖσα στρατηγίς καὶ τῆς πόλεως κυβερνήτρια, τὴν τῆς πολιτείας ἰδέαν, καθ' ἣν δεῖ ὡς τὸ λοιπὸν ζῆν τοὺς πολίτας, προστάττει· τῆς δὲ καινῆς πολιτείας ταῦτά ἐστὶ τὰ κεφάλαια, πρῶτον μὲν ἡ Πραξαγόρα καλεῖται πάντας τοὺς πολίτας πάντα τὰ ἑαυτῶν χρήματα, καὶ πᾶσαν οὐσίαν εἰς ἀγορὰν ἀποφέρειν, ἵνα μηδεὶς μηδὲν ἴδιον καὶ οἰκεῖον ἰδίῳ ἔχῃ, ἀλλὰ πάντα πᾶσιν ὡς κοινὰ· ἔπειτα δὲ καλεῖται τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς τριόδοις, πᾶσιν αὐταῖς χρῆσθαι βυλομένους, προῖκα τῆν συνουσίαν χαρίζεσθαι· ἵνα δὲ μὴ αἱ παλαιαὶ καὶ δυσσεδεῖς γυναῖκες ἀμαλθηθεῖσι μένωσιν, ψήφισμα ἐποίησε μηδενὶ τῶν ἀνδρῶν ἐξεῖναι πρὸς τὰς νεωτέρας καὶ καλλίους γυναῖκας προσέρχεσθαι, πρὶν πρὸς τὰς παλαιὰς καὶ δυσσεδεῖς προσελθεῖν διὰ

τοῦτο δὲ μέγας θόρυβος καὶ βοή παραχρῆμα ἐγείρεται· νέος γάρ τις νέαν ζυγῶν, ὑπὸ τινων παλαιῶν καὶ δυσειδῶν καταλαμβάνεται, καὶ ἀθλίως ἔλκεται, καὶ τὸν τῆς Πραξαγόρας νόμον φυλάττειν καὶ πληροῦν ἀναγκάζεται· ἐν δὲ τῷ τοῦ δράματος τέλει θεράπαινά τις εἰς τὴν σκηνὴν εἰσάγεται, καὶ τοὺς τοιαύτη πολιτεία χρωμένους μακαρίζει, καὶ τὸν ἐκυτῆς δεσπότην ζυγεῖ· τούτου δὲ εὐρεθέντος, ἅπαντες μετὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ θεάτρου ἀπέρχονται· καὶ τῷ δράματι οὕτω τέλος ἐπιτίθεται· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης διὰ τούτων τοὺς φιλοσόφους, οἷς ἐχθρὸς ἦν, μάλιστα δὲ τὰ τοῦ Πλάτωνος περὶ πολιτείας βιβλία ψέγει, σκώπτει, καὶ κωμωδεῖν δοκεῖ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γυναῖκα ἔκρινεν ἐν στολαῖς

Ἀνέρων προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας,

Περιθέμενοι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν.

Ἐποίησαν οὕτως· ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς

Ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία

Δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὕλων

τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξειν μυρίω·

Ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν εἰσφέρειν ὄλα

τὰ χρήματα ἄνδρας· ὡς κεκρίσθαι τοῖς νόμοις.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΓΥΝΑΙΚΑΙΣ ΤΙΝΕΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΒΔΕΠΥΡΟΣ ἀνὴρ Πραξαγόρας.

ΑΝΗΡ ΤΙΣ.

ΧΡΕΜΗΣ.

Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΝΕΑΝΙΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΠΡ. Ὡ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχῆλάτου λόχου,
 Κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρητημένον,
 (Γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν
 Τροχῶ γὰρ ἔλαθεις κεραμικῆς ῥύμης ἄπο,
 Μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις) 5
 Ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ζυγκείμενα.
 Σοὶ γὰρ μόνῃ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
 Κἄν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
 Πειρωμέναισι πλησίον παρασταταῖς
 Λορδοιμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην 10

1. Ὡ λαμπρὸν ὄμμα] ἢ Πραξαγόρα λαβοῦσα λόχου ἄφρου βαθέος, πρὸς αὐτοὺς, διαλεγομένη πρὸς αὐτὸν ὡς ἀκουστικὸν καὶ λογικὸν ὄντα, ἐγκώμια ἀποδοῦσα, ὡς μυστικῶ ὄντι, ὧν ἂν εἶδῃ· πάντα γὰρ βλέπει, καὶ ἄλλοις φαίνεται ἐν ἀδήλῳ, ἀλλὰ πρὸς οὐδένας ἐκφέρει. Τροχῆλατον δὲ λέγει τὸν λόχον, ὡς ἐπὶ κεραμικοῦ τροχοῦ ἐλαυνόμενον τε καὶ κατασκευαζόμενον. 2. Ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρητημένον] ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ καίται, ἐξηρητημένον. Εὐσκοπον δὲ λέγει τόπον ἐν τῷ οἴκῳ περίοπτον, ἐφ' οὗ τεθῆναι τοῦ λόχου, βλέπομεν πάντα τὰ περίεξ. 3. Γονάς] τὴν ἀρχὴν, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, ὡς ἔστιν ὁ τροχός. 4. Κεραμικῆς ῥύμης] ὀρμῆς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, τῇ τοῦ κεραμικοῦ τροχοῦ ῥύμη. 5. Μυκτῆρσι] μυκτῆρα λέγει, ἐφ' οὗ εἴθεται ἡ θραυλλίς, ἢ τὸ ἐλλόχουτον τιμὰς δὲ ἔχει λαμπρὰς ὡς φωτίζων ἐν νυκτὶ, καθάπερ ὁ ἥλιος τῆς ἡμέρας. 6. Ὅρμα] ἔχει, κῆρυκε τὰς ἐν σοὶ συγκείμενας, καὶ περιεχομένας ἀκτῖνας τοῦ φωτός. Τοῦτο δ' οὖν σκοτεινόν· εἰ δὲ ἀποδοῦμεν τὸ, ζυγκείμενα εἰς τὸ, δηλοῦμεν, σαφέτερον ἔσται ὡς· Ὅρμα φλογὸς σημεῖα, σημαίνει, φαίνε ἡμῖν· σοὶ γὰρ μόνῃ ἐμπιστεύομεν, ὃ συνθέμεθα ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις· εἰκότως, ἐπειδὴ κἄν ἄλλοις ἡμῖν ὑπερεταῖς, κοῦδὲν τούτων ἐκφάνει πρὸς τοὺς ἔξω. 10. Λορδοιμένων] λόρδωμα τὸ πρὸς τὸ ἔμ-

Ὁφθαλμὸν οὐδαίς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
 Μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
 Λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
 Στοάς τε, καρποῦ βακχίου τε νάματος
 Πλήρεις, ὑπογιγνύσαισι συμπαραζαταεῖς· 15
 Καὶ ταῦτα συνδρῶν, οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
 Ἄνθ' ὧν ξυνείση καὶ τὰ νῦν βουλευμάτα,
 Ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
 Ἄλλ' οὐδεμία πάρεστιν, ἅς ἤκειν ἐχρῆν.
 Καὶ τοι πρὸς ὄρθρον ἐστίν· ἢ δ' ἐκκλησία 20
 Αὐτίκα μάλ' ἔσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,
 Ὡς Σφερόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι·
 ΔΕΙ ΤΑΣ ΕΤΑΙΡΑΣ ΕΓΚΑΘΙΖΟΜΕΝΑΣ ΛΑΘΕΙΝ.
 Τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρράμμένους
 Ἐχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἶρητ' ἔχειν; 25
 Ἡ θαιμάτια τάνδρεῖα κλειψάσας λαβεῖν
 Ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὀρῶ τονδὲ λύχγον
 Προσιόντα· φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
 Μὴ καί τις ὧν ἀνὴρ ὁ προσίων τυγχάνη.

ἔμπροσθεν τοῦ σώματος κύρτωμα. Ὅπισω μὲν γὰρ ἀποχωροῦντων κύφωαις λέγεται. ἔμπροσθεν δὲ προϊόντων λόρδωαις· ἔστι δὲ λορδοῦσθαι, σεμνῶς πως τὸ σῶμα σχηματίζειν· ἢ δὲ τῶν ὀνομάτων θέσις εἴη ἂν ἢδε· οὐδαίς ἀπείργει (ἀπὸ) τῶν δόμων τὸν σὸν ὀφθαλμὸν ἐπιστάτην (θεωρῶν εἶναι) τῶν πρὸς συνουσίαν σχηματιζομένων σωμάτων. Ἐν δ' οὖν τῇ ἀρχαίᾳ κεῖται, Χορδομένου ἀντι τοῦ Λορδομένου. 13. Ἀφεύων] περιφύγων τὴν τῶν αἰδοίων τρίχων. 15. Ὑπογιγνύσαισι] οἶγω, καὶ οἶγνμι· ὅτε λάθρα τῶν ἡμετέρων ἀνδρῶν ὑπανόλομεν τὰς τῶν καρπῶν καὶ τοῦ οἴνου ἀποθήκας, σὺ συμπαραστατῶν καὶ φαίνων, οὐδὲν τούτων ἐκφέρεις ἔξω· διὸ μαθήση καὶ ἂ νῦν μέλλομεν δράσειν. 18. Σκίροις] ἐν τῆς Σκιροφορίας· ἐσρτή αὕτη τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν ἧ ὁ ἱερεὺς αὐτῆς ἔφρον ἐπὶ κεφαλῆς σκίρον, ὃ ἐστὶ σκιαδίων λευκὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως μέχρι τοῦ Σκίρου χωρίου ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ Φαληρέως, ἔνθα ἦν ὁ ναὸς αὐτῆς. 22. Σφερόμαχος] δημαγωγὸς Ἀθηναίων ἦν οὗτος· δὲ ἔγραψε ψήφισμα τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναῖκας καθέζεσθαι ἐν τῷ θεάτρῳ χωρὶς τῶν ἐταίρων. 24. Τί δῆτ' ἂν εἴη] αἴτιον τοῦ ὑστερίζειν αὐτὰς οὕτω; μῶν οὐ παρεσκευάσαντό πως, οὓς δεῖ περιάπτειν ἑαυταῖς πώγων-

- Γ. Α. Ὡρα βαδίζειν, ὡς ὁ κήρυξ ἀρτίως,
 Ἑμῶν προσιόντων, δεύτερον κεκόκκυκεν. 30
- ΠΡ. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶς, ἐγρηγόρου
 Τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
 Τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, τρηδονῶσα τὴν θύραν.
 Δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. 35
- Γ. Β. Ἦκουσά τοι
 Ὑποδομένη τὸ κνίσμα σου τῶν δακτύλων,
 Ἄτ' οὐ καταδαρθοῦς'. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὦ φιλτάτη,
 (Σαλαμίνιος γὰρ ἐστίν, ὃ ξύνειμ' ἐγώ)
 Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν.
 Ὡστ' ἄρτι τοῦτ' θοιμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν. 40
- Γ. Α. Καὶ μὴν ἄρῳ καὶ Κλειναρέτην, καὶ Σωστράτην
 Προσιούσαν ἤδη τήνδε, καὶ Φιλαινέτην.
- ΠΡ. Οὐκοῦν ἐπέιξεσθ', ὡς Γλύκη κατώμασε
 Τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς
 Ἑμῶν ἀποτίσειν, κἄρεβίνθων χοίνικα; 45
- Γ. Α. Τὴν Σμικυθίωνος οὐχ' ὄρᾳς Μελιστίχην
 Σπεύδουσάν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; κἄμοι δοκεῖ
 Κατὰ σχολῆν παρὰ τάνδρῳ ἐξελθεῖν μόνη.

νας ἀνδρείους; 30. Ἑμῶν προσιόντων] διὰ τί ἀρσενικῶς τοῦτ' ἔγραψε, θεῖον προσιουσῶν; διὰ τὸ μέλλειν ἴσως σχηματισθῆσεσθαι εἰς ἄνδρας, καίπερ οὐκ ἀκολουθεῖ ἐξῆς ἐν ἄλλοις, τὸ δὲ Ἐκόκκυκε κωμικώτερον ἀντὶ τοῦ ἐκήρυξε· καί τοι οὐχ ὑπὸ κήρυκι ἔπραττον αὐταί, λανθάνειν τὰ πάντα βουλόμεναι· μή τι οὖν ἐνοεῖ τὴν ἀλεκτοροφωμίαν; 34. Τρηδονῶσα τὴν θύραν] ἐθάρρησα τὴν ἐν τοῖς λεξικογράφοις διόρθωσιν ταύτην ἀντὶ τοῦ Τρυγονῶσα, καὶ ἐν ἄλλοις ἐπιθρυγονῶσα· γίνεταί δὲ παρὰ τὸ Τερηδών, Τρηδών· δεσλῶληξ ὢν, βιβρώσκει τὰ ξύλα, ποιὸν ἔχον ποιῶν· οἶον καὶ ἡ Πραξαγόρα ἐβούλετο ποιεῖν, ἄκρη τῷ ὄνυχι ὑποξέουσα τὴν θύραν. 36. Τὸ κνίσμα εἰς ταῦτα ἔγραψε τὸ Κνύμα ἐκ τῆς ἀρχαίας. 45. Κἄρεβίνθων] μετὰ γὰρ τὸ πίνειν, ἢ ἐν τῷ πίνειν ἔτραγον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους· ἐνδέχεται δὲ τὸν ποιητὴν αἰνίττεσθαι τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖτον, ὡς καὶ ἀλλαχῇ πολλαχῇ. 47. Ἐν ταῖς ἐμβάσιν] ἀνδρείους ὑποδήμασιν, ὡς σχολῆς οὗτης αὐτῇ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς

- Γ. Β. Τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὄρας Γευσιστράτην,
 Ἐχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα; 50
 Καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου;
- ΠΡ. Ὅρῳ προσιοῦσας χάτερας πολλὰς πάνυ
 Γυναῖκας, ὅτι περ ἔστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
- Γ. Γ. Καὶ πάνυ τάλαιπῶρος ἔγωγ', ὧ φιλτάτη,
 Ἐκδῶσα παρέδου. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὄλην 55
 Ἔβηττε, τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος.
- ΠΡ. Κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
 Ἵμας, ἐπειδὴ ξυλληλεγμένας ὄρῳ,
 Ὅσα Σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.
- Γ. Δ. Ἐγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας 60
 Λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἡ ξυγκείμενον.
 Ἐπειθ' ὀπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
 Ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὄλον, δι' ἡμέρας
 Ἐχλιαινόμην ἐστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
- Γ. Ε. Κᾶγωγε· τὸ ξυρόν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας 65
 Ἐρρίψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὄλη,
 Καὶ μηδὲν εἶην ἔτι γυναικί προσφερέης.
- ΠΡ. Ἐχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
 Πάσαισιν ἡμῖν, ὀπότε συλληγοίμεθα;
- Γ. Δ. Νῆ τὴν Ἐκάτην, τὸν καλὸν ἔγωγε τουτονί. 70
- Γ. Ε. Κᾶγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγω καλλίονα.
- ΠΡ. Ἵμεῖς δὲ τί φατέ;

ποιεῖν τοῦτο. 49. Γευσιστράτην] ὡς καπήλου γὰρ γυνὴ ἀντι τοῦ Λυσιστράτη παρωνομάσθη Γευσιστράτη. 53. Ὅτι περ ὄφελος τῇ πόλει] αἱ λογίδες τῆς πόλεως· οὕτω γὰρ φαμέν καὶ ἐν μάχαις ἐφθάρη τοῦ κρατεύματος ὅτι περ ἦν ὄφελος· οἶον, τὸ ἀνδρείοτερον. 56. Τριχίδων] τριχίδες, θρίσσαι, αἱ ἐν τῇ συνηθείᾳ σαρδέλαι· Ἐμπλήμενος ἐμπεπλησμένος. 60. Τὰς μασχάλας] ἐτρίχωσαν αὐτάς, ἵν' ὅτ' ἀνατείναιεν τὰς χεῖρας ἐν τῇ χειρονομίᾳ, φαίνωνται ἀνδρῆς εἶναι, διὸ καὶ πρὸς τὸν ἥλιον θερμανθεῖσα αὕτη τὴν τοῦ σώματος λευκότητα ἐπειρᾶτο παραφθεῖρειν. 71. Ἐπικράτους καλλίω τοῦ πώγωνος τοῦ Ἐπικράτους· ὡς δασύς δὲ καὶ μελανότριξ κωμφοδεῖται οὗτος, καὶ ἐντεῦθεν

- Γ. Δ. Φασί· κατανεύουσι γάρ.
 ΠΡ. Καί μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὀρώ πεπραγμένα.
 Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε, καὶ βακτηρίας,
 Καὶ θαιμάτια τάνδρεϊα, καθάπερ εἶπομεν. 75
- Γ. Ζ. Ἐγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
 Τὸ τοῦ Λαμίου τουτί καθεύδοντος λάθρα.
- Γ. Δ. Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων, ὧν πέρδεται.
 Νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρ', ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν,
 Τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος, 80
 Εἶπερ τι βουκολεῖν ἐθέλοι τὸν δῆμιον.
- ΠΡ. Λέγοιτ' ἂν, ὅπως καὶ τάπὶ τούτοις ὀράσομεν,
 Ἐὼς ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
 Ἡ ἑκκλησία δ', εἰς ἣν παρασκευάσμεθα
 Ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἑὼ γενήσεται. 85
- Γ. Δ. Νῆ τὸν Δί', ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἔδρας
 Ἰπὸ τῷ λίθῳ, τῶν Πρυτανέων καταντικρύ.
- Γ. Η. Ταυτί γέ τοι, νῆ τὸν Δί', ἐφερόμην, ἵνα
 Πληρουμένης ξαίνομι τῆς ἐκκλησίας.
- ΠΡ. Πληρουμένης, τάλαινα ;
- Γ. Η. ————— Νῆ τὴν Ἄρτεμιν, 90
 Ἐγωγε· τί γὰρ ἂν χειρὸν ἀκροφίμην ἄρα
 Ξαίνουσα; γυμνά δ' ἐστὶ μου τὰ παιδία.
- ΠΡ. Ἴδοῦ γέ σε ξαίνουσαν, ἦν τοῦ σώματος

σακεσφόρος ἐλέγετο ὡς πολὺ καὶ μακρὸς καθειμένος τὸ γένειον. 76. Σκύτα-
 λον] σκυτάλην, βακτηρίαν· ἦν δ' ὁ Λαμίας πένης ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν, ἢ
 κατ' ἄλλους πεπλασμένον ἀπὸ τῆς Λαμίας τοῦ τέρατος, περὶ ἧς Φερεκράτης
 κωμωδός φησιν, ὅτι σκυτάλην φέρουσα, ἐπέρδεται· ἐκ τούτου δὲ ἔκκεννοῖται καὶ
 τὸ, ὧν πέρδεται· ἵνα ἦ ὧν ἕνεκα πέρδεται· πανόπτης δὲ ὁ πολυόμματος
 Ἄργος, ὃς διφθέραν ἐνημμένος, ἔβασκε τὴν Ἴω ἐν Ἄργει. Δῆμιον δὲ τὸν δῆ-
 μιον λέγει. 87. ὑπὸ τῷ λίθῳ] πρὸς τῷ λίθῳ ἐν τῇ πικυλί· ἦν γὰρ πέτρα τις
 88. Ταυτί γὰρ ἐφερόμην] ἤλθεν ἡ ἀγδοθή αὐτῆ γυνῆ, ἔρια φέρουσα ἐν χειρὶ,
 καὶ δικαιολογεῖται ἐπὶ τῷ ἀτόπῳ. 93. Ἴδοῦ γέ σε ξαίνουσαν] ἐπὶ τῶν πα-
 ραδόξων εἴωθεν Ἀριστοφάνης ἐκαναλαμβάνειν τὴν φράσιν, ὡς κακῶς εἰρη-

Οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.

Οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι

95

Ἄναβαλλομένη, δείξειε τὸν Φορμίσιον.

Ἄναβαλλομένη, δείξειε τὸν Φορμίσιον.

Ἦν δ' ἐγκαθιζώμεσθα πρότεροι, λήσομεν

Ἐυστειλάμεναι θαιμάτια· τὸν πώγωνά τε

Ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἔκει,

100

Τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἀνδρας ἠγήσαισθ' ὄρων;

Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων

Λέληθε· καί τοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή.

Νυνὶ δ', ὄρα, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.

Τούτου γέ τοι, νῆ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν,

105

Τόλμημα πολμῶμεν τοσοῦτον, οὐνεκα,

Ἦν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα

Δυνώμεθ', ὡς τ' ἀγαθόν τι πράξει τὴν πόλιν.

Νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν, οὔτ' ἐλαύνομεν.

Γ. Η. Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία

110

Δημηγορήσει;

ΠΡ.

Πολὺ μὲν οὖν ἄριστα που.

Λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων, ὅσοι

Πλείστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·

μένην, ὡς καὶ παρακατιῶν (σίχ. 13-36) ἰδοὺ πίνειν· δεῖ γὰρ σε, φησί, καθημένην μὴ παραφῆναι τί τοῦ σώματος, οἷον τοὺς πήχεις τῆς χειρός, ἵνα μὴ φανῆς γυνὴ οὔσα τῷ δήμῳ. 97. Φορμίσιον] καὶ οὗτος δασύς τις ἦν· ὁ δὲ νοῦς, εἴτα καλῶς ἡμῖν ἔξει (ἐν ἤθει δὲ τοῦτο ἀναγνωστέον) καταληφθεισῶν τῶν ἐδρῶν ὑπὸ τοῦ δήμου, εἴτις ἡμῶν, βουλομένη ὑπερβῆναι εἰς τὴν ἔδραν ἀνωθεν τῶν κατειλημμένων ἐδωλίων ἀνασυραμένη τὴν ἐσθῆτα, δείξειε τοῖς καθημένοις τὸν Φορμίσιον, ὃ ἐστὶ τὸ αἰδοῖον· ὁ δὲ νοῦς τῆς γυναικὸς ταύτης ἐστὶ προκαταλαβεῖν αὐτὰς τὰς ἐδρας πρὶν εἰσεῖναι τοὺς δημότας. 102. Ἀγύρριος] στρατηγὸς θηλυπρεπής. Πρόνομος δὲ αὐλητὴς ἦν, μέγαν ἔχων πώγωνα· ἀλλ' ὁ Ἀγύρριος καὶ τοι τὸν τοῦ Προνόμου πώγωνα ἔχων, ἦν γυνή. 109. Νῦν γὰρ οὔτε θέομεν, οὔτε ἐλαύνομεν] ἀπὸ τῶν πλεόντων, ὁπότε ἀπλοίας οὔσης, μήτε πλέουσι, μήτε ἐρέσσουσιν· οὕτω καὶ νῦν ἀργυρίου μὴ ὄντος τῇ πόλει, μήτε θέομεν, μήτε ἐλαύνομεν, μήτ' ἀνέμῳ οὐρίῳ, μήτε κώπη ῥοθίῳ χωροῦμεν πρόσω. 113. Σποδοῦνται] βινοῦνται, πάσχουσι.

- Ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
- Γ. Η. Οὐκ οἶδα δεινόν δ' ἐστὶν ἢ μὴ ἴμπερία. 115
- ΠΡ. Οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
 Ὅπως προμελετήσωμεν, αὐτὸ κεί δεῖ λέγειν.
 Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
 Ἄλλαι θ', ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που;
- Γ. Θ. Τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται; 120
- ΠΡ. Ἰθὶ δὴ σὺ περιδοῦ, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενουῖ
 Ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους, περιδῆσομαι
 Κἀυτῇ μεθ' ἡμῶν, ἣν τί μοι δόξη λέγειν.
- Γ. Β. Δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τάλαν,
 Ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται. 125
- ΠΡ. Πῶς καταγέλαστον;
- Γ. Β. Ὡςπερ εἶ τις σηπίαίς
 Πῶγωνα περιδῆσειεν ἐσταθειμέναις.
- ΠΡ. Ὁ Περιστίαρχος, περιφέρειν χρῆ τὴν γαλῆν,
 Πάριθ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.
 Κἀθιζε παριῶν, τίς ἀγορεύειν βούλεται; 130
- Γ. Θ. Ἐγώ.
- ΠΡ. Περιδοῦ δὴ τὸν στέφανον τύχῃ γαλῆ.
- Γ. Θ. Ἰδοῦ.
- ΠΡ. Λέγοις ἂν.

118. Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη] ἴσον τοῦτο δύναται τῷ σπεῦσαν περιθέσθαι τὸ γένειον· τὸ δὲ ἕτερον Ἄν παρέλκει. 121. Περιδοῦ] περιδῆσαν τὸν πῶγωνα. — Περιθεῖσα τοὺς στεφάνους] κατὰ νόμον τῶν δημηγορούντων. 127. Ἐσταθειμέναις] πεφυγμέναις, περιοπητημέναις· πρὸς τί δὲ ἢ εἰκῶν αὕτη οὐκ ἔχω κατανοεῖν. 128. Ὁ Περιστίαρχος] ὁ τοῦ καθαίρειν τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐπιτάτης ἦν οὗτος, ὁ τῶν περισιῶν, ὃ ἐστὶ τῶν ἐν τῇ ἐστία θυμάτων ἐπιμελούμενος· εἶδει γὰρ θύειν χοιρίδιον, καὶ περιρρᾶίνειν τὰς ἐδρας πρὶν πληρωθῆναι τὴν ἐκκλησίαν· διὸ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, χρῆ περιφέρειν τὸ χοιρίδιον ἐπήνεγκε τὴν γαλῆν παρὰ προσδοκίαν. 129. Ἀρίφραδες] πεπλατυμένον εἶοικε τοῦτ' εἶναι· καὶ ὡς παρόντως αὐτοῦ μνημονεύει· ὡς εἰ ἔλεγε, παυσάτωσαν τὸν τεύθειν οἱ εὐγλωττοὶ δημηγόροι,

- Γ. Θ. Εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω ;
 ΠΡ. Ἴδου ΠΙΕΙΝ.
- Γ. Θ. Τί γὰρ, ὦ μέλ' ἑστεφανωσάμην ;
 ΠΡ. Ἄπιθ' ἐκποδῶν· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
 Κάκει. 135
- Γ. Θ. Τί δ' ; οὐ πίνουσι κἀν τῇ κκλησίᾳ ;
 ΠΡ. Ἴδου γέ σοι ΠΙΝΟΥΣΙ.
- Γ. Θ. Νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
 Καὶ ταῦτά γ' εὗζωρον. τὰ γοῦν βουλευήματα
 Αὐτῶν, ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις,
 Ὅσπερ μεθύοντων, ἐστὶ παραπεπληγένα.
 Καὶ, νῆ Δία, σπένδουσί γ'. ἦ τίνος ἂν χάριν 140
 Τοσαῦτ' ἐπεύχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν ;
 Καὶ λοιδοροῦνται γ', ὥσπερ ἐμπεπωκότες·
 Καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
- ΠΡ. Σὺ μὲν βιάδιζε, καὶ κἀθίζ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.
 Γ. Θ. Νῆ τὸν Δί', ἥ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν· 145
 Δίψει γὰρ, ὡς ἔοικ', ἀφαιανθήσομαι.
- ΠΡ. Ἔσθ' ἥτις ἐτέρα βούλεται λέγειν ;
 Γ. Ι. Ἐγώ.
- ΠΡ. Ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
 Ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστί καὶ καλῶς ἐρεῖς,
 Διεφρυσσάμενη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. 150
- Γ. Ι. Ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἡβάδων

τοῦ πράγματος εἰς τὰς γυναῖκας περιελθόντος. 133. Ἴδου ποιεῖν !] εἴρηται περὶ τοῦ σχήματος τοῦτου ἀνωτέρω. (στίχ. 93. καὶ ἀλλαχῆ.) 134. Εἰργάσω κάκει] μήτι γραπτέον, ἐργάση, ἐκεῖ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ; 139. Παραπεπληγμένα παράφρονα· διαβάλλει δὲ τοὺς βουλευτάς, ὡς μεθύοντων παραφρονήματα τὰ ἑαυτῶν περὶ τοῦ κοινῶν δεικνύντας φρονήματα. 143. Οἱ τοξόται] δημόσιοι ὑπηρέται. 146. Δίψει] ἀποπειμπομένη τοῦ δημηγορεῖν, ἀγανακτεῖ, τί φησι, μὴν διὰ τὸ πωγωνοφορεῖν δεῖ με αὐανθῆναι δίψει ; 148. Τὸ χρῆμ' ἐργάζεται] ἐπισπέρχει· ὅμοιον τοῦτο τῷ, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται. 150. Διεφρυσσάμενη] στηρίζουσα τὸ δημηγορικὸν σχῆμα διὰ τῆς βακτηρίας

Λέγειν τὰ βέλτισθ', ἐν' ἐκαθήμην ἡσυχοί
 Νῦν δ' οὐκ ἔάσω, κατὰ γε τὴν ἐμήν, μίαν
 Ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
 Ὅδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ, μὰ τῷ θεῷ—

155

ΠΡ. ΜΑ ΤΩ ΘΕΩ. τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

Γ. Ι. Τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πειν γ' ἤτρισά σε.

ΠΡ. Μὰ Δί' ἄλλ' ἀνὴρ ὢν, τῷ θεῷ κτώμοσας,
 Καί τοι τὰ γ' ἄλλ' εἰπούσα δεξιότατα.

Γ. Ι. ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλω.

ΠΡ. Παύε τοίνυν, ὡς ἐγὼ

160

Ἐκκλησιάζουσα' οὐ προβαίην τὸν πόδα
 Τὸν ἕτερον ἂν, εἰ μὴ τοῦτ' ἀκριβοθήσεται.

Γ. Ι. Φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.

Οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.

Ἐμοὶ γάρ, ὦ γυναῖκες αἰ καθήμεναι—

165

ΠΡ. Γυναῖκας αὖ, εὐστρηγε, τοὺς ἄνδρας λέγεις;

Γ. Ι. Δί' Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον· ἐπιβλέψασα γὰρ

Ἐκεῖσε, πρὸς γυναῖκας φέμην λέγειν.

ΠΡ. Ἀπεῖρε καὶ σὺ, καὶ κάθησ' ἐντευθενί. /

Αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,

170

Τονδὲ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι

Τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.

Ἐμοί γ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μετὰ,

153. Κατὰ γε τὴν ἐμήν] ἔλλειψεν ἔχει τοῦ Γνώμην· τὸ δὲ μίαν ἔστω, οὐδεμίαν ἔστω λάκκους ὕδατος ποιεῖν· ἐν καπηλείοις, ἀλλ' οἴνου μάλιστα· ὄρυκτον γὰρ ἐν τοῖς καπηλείοις καὶ περιέπλασσαν, ὡς περ διειρημένως, κοινοῦτες ὄρυγματα ὑπὸ γῆν, ὕδωρ καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον αὐτοῖς ἀποθήμενοι. 156. Μὰ τῷ θεῷ] παράδοξον καὶ ταῦτο ἔδοξεν αὐτῇ, ἀνδρ' αὐτὴν ἰὼν οἶσαν, τὸν τῶν γυναικῶν προφέρειν ὄρκον. Δημήτριε γὰρ καὶ Περσεφόνη μᾶλλον ὄρκος ἐν γυναιξί. 162. Ἀκριβοθήσεται] εἰ μὴ μελετηθήσεται καὶ προασκηθήσεται τὸ δημηγορεῖν. 167. Δί' Ἐπίγονον] ἰδοῦσα γὰρ αὐτὸν, ἔδοξε γυναῖκας ὄρεν ἢν δ' ὁ Ἐπίγονος μαλθακὸς καὶ ἡβουπαθὴς. 169. Ἀπεῖρε] ἀπολθι. Ἐμῶν ἕνεκα, ἴσον ἐξ αἰτίας ὑμῶν, ἀναξίων οἰσῶν.— Τυχεῖν κατορθώσασα, ἀνάλοις

Ὅσον περ ὑμῖν ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα. 175

Ὅρῳ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην

Ἄει πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν

Χριστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.

Ἐπέτρεψας ἑτέρω; πλείον' ἔτι δράσει κακά.

Χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν, 180

οἱ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε.

τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε.

Ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα

οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύρριον

Πονηρὸν ἠγοῦμεσθα· νῦν δέ, χρωμένων, 185

Ὁ μὲν λαθὼν ἀργύριον, ὑπερεπήνεσεν·

Ὁ δ' οὐ λαθὼν, εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους

τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Γ. Α. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην. εὐγε ταυταγὶ λέγεις,

ΠΡ. Τάλαιν', Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαριέντά γ' ἂν 190

Ἐδράσας, εἰ τοῦτ' εἶπες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Γ. Α. Ἄλλ' οὐκ ἂν εἶπον.

ΠΡ. Μηδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.

τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,

εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·

Ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθηοντο· τῶν δὲ ῥητόρων 195

Ὁ ταῦτ' ἀναπίστας εὐθὺς ἀποδράς ὤχετο.

τοῦτο τοῦ Κατορθῶσαι. 184. Ἀγύρριον] ἦν ὅτε, φησὶν, ἔκκλησίας, ἐν αἷς οἱ δημαγωγοὶ ἐπιδείκνυται, οὐκ ἐποιούμεθ' ὅλως, ἀλλ' ἐμισοῦμεν μάλιστα τὸν Ἀγύρριον καὶ τοὺς κατ' αὐτὸν διανεμόντας τοὺς μισθοὺς· (παρὰ γὰρ τῶν δημαγωγῶν ἐλάβανον τούτους) νῦν δέ, ἐπειδὴ ποιούμεθα ἔκκλησίας, καὶ δημαγωγούς δεχόμεθα, ὁ μὲν ἡμῶν ἀργύριον λαθὼν, ἐπαινεῖ ἐκείνους· ὁ δὲ μὴ λαθὼν, μέμφεται τοὺς ζητοῦντας λαθεῖν ἐν τῇ ἔκκλησίᾳ. Τετάρτακα δ' οὖν πως ὁ νοῦς. 193. τὸ συμμαχικὸν] ὁ νοῦς, τὸ συμμαχικὸν ἐν μένταις βουλαῖς καὶ ταῖς ἔκκλησίαις ἐδόκει σωτήριον τῇ πόλει· γενομένου δέ, χαλεπῶς ἔφερον οἱ ῥήτορες, καὶ αὐτῶν ὁ τὸ ψήφισμα γράψας, εὐθὺς ἀπέδρα· τις

Ναῦς δὴ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δοκεῖ·

Τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.

Κορινθίοις ἄχθεσθε· κἄκεινοί γέ σοι

Νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστός γενοῦ.

200

Ἄργειος ἀμαθής, ἀλλ' Ἰερώνυμος σοφός.

Σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται

Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακλούμενος.

Γ. Α. Ὡς ξυνεργὸς ὦν ἦρ.

ΠΡ.

Νῦν καλῶς ἐπήνεσας.

Ἵμεῖς γ' ἄρ' ἔστ', ὧ δῆμε, τούτων αἴτιοι.

205

Τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα,

Ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος, ὅτι τις κερδανεῖ·

Τὸ δὲ κοινόν, ὡς περ Αἴσιμος, κυλίνδεται.

Ἦν οὖν ἐμοὶ πείθισθε, σωθήσεσθ' ἔτι.

Ταῖς γὰρ γυναῖξί φημί χρῆναι τὴν πόλιν.

210

Ἐμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις

Ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

Γ. Β. Εὐ γ', εὐ γε, νῆ Δί', εὐ γε· λέγε, λέγ', ὧ γαθέ.

ΠΡ. Ὡς ὃ εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες,

Ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τάρια

215

Βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον

Ἀπαξάπασαι· κοῦχί μεταπειρωμένας

Ἰδοὺς ἂν αὐτάς, ἢ δ' Ἀθηγαίων πάλις,

δ' εἶπε τὴν γνώμην, καὶ τί τὸ συμμαχικόν, ἀπορεῖται. 198. Τῷ πένητι μὲν δοκεῖ] εὐρίσκει γὰρ μισθόν· τῷ δὲ γεωργῷ βαρὸν ἦν ἐπὶ ταῖς τριηραρχίαις. 199. Κἄκεινοί γέ σοι] τῷ δήμῳ. 201. Ἄργειος ἀμαθής, ὁ δὲ Ἰερώνυμος σοφός] εἰρωνικῶς καὶ ὡς ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ δήμου ταῦτα· ἦσαν ἀληθῶς τούναντιον, ὁ μὲν, σοφός καὶ φρόνιμος δημαγωγός· ὁ δὲ Ἰερώνυμος κομπολόγος καὶ ὑψίφων. 202. Σωτηρία παρέκυψεν] κοτέρα ἢ μετὰ τοὺς τριάκοντα, ἢ ἑτέραν τιὰ ἐνεαεῖς· ἐκείνην δοκεῖ, ἐπειδὴ μέμνηται καὶ τοῦ σωτήρος. 208. Αἴσιμος] σκικίος τις καὶ χωλὸς καὶ ἄσημος. 211. Ἐπιτρόποις] ἀπὸ τῶν μερικῶν ἐπὶ τὰ καθόλου προβάς, συνάγει περὶ τῆς τῶν γυναικῶν ἐν τῷ διοικεῖν ἰκανότητος. 217. Μεταπειρωμένας] νεωπεριζούσας καινοτομοῦ-

Εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
 Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο; 220

Καθήμεναι φεύγουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.

Τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 Τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.

Μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον, ὥσπερ καὶ προτοῦ. 225
 Αὐτοῖς παραψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.

Τὸν οἶνον εὐζῶρον φιλοῦσ', ὥσπερ προτοῦ.
 Βινούμεναι χαίρουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.

Ταύταισιν οὖν, ὧνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν,
 Μὴ περιλαλῶμεν, μηδέ' πυνθανώμεθα, 230

Τί ποτ' ἄρα ὄραν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶ τρόπῳ
 Ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα·

Ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὔσαι μητέρες
 Σώζειν μάλ' ἐπιθυμοῦσιν· εἶτα σιτία

Τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἂν; 235
 Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή·

Ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖη ποτέ.
 Αὐταὶ γὰρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμένοι.

Τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω· ταῦτα δ' ἂν πείθησθέ μοι,
 Εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε. 240

Γ. Α. Εὖ γ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
 Πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

ΠΡ. Ἐν ταῖσι φυγαῖς μετὰ τ' ἀνδρὸς ὦκησ' ἐν Πνυκί.
 Ἐπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

Γ. Α. Οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφὴ; 245

σας. 220. Εἰμή τι καινὸν] μέμφεται ἐνταῦθα τὰς καινοτομίας, ὅφ' ὦν ἀπό-
 λωλεν ἡ πόλις. 221. Φεύγουσι] τίποτε; πονηρὸν τι εἶσθε λέγειν. 224. Ἐ-
 πιτρίβουσι τοὺς ἄνδρας τοῖς ἀναλώμασι. 226. Παραψωνοῦσι] ἄριστα βρώ-
 ματ' αὐτοῖς συσκευάζουσι λάθρα. 243. Ἐνταῖς φυγαῖς] ἐν τῇ ὑπὸ τῶν
 Πελοποννησίων πολιιορκίᾳ, ἣ ἐπὶ τῶν τριάκοντα τυράννων. 245. Οὐκ ἐτὸς

Καί σε στρατηγεῖν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
 Αἰρούμεθ', ἦν ταῦθ', ἀ'πινοεῖς, κατεργάσῃ,
 Ἄτάρ ἦν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρεῖς,
 Πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ κκλησίᾳ;

ΠΡ. Φήσω παραφρονεῖν αὐτόν.

Γ. Α. Ἄλλὰ τοῦτό γε ἴσασι πάντες. 250

ΠΡ. Ἄλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.

Γ. Α. Καὶ τοῦτ' ἴσασι.

ΠΡ. Ἄλλὰ καὶ τὰ τρυβλία
 Κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

Γ. Α. Τί δ', ἦν Νεοκλειδῆς ὁ γλάμων σε λοιδορῆ;

ΠΡ. Τούτῳ μὲν ἂν εἶπομ' ἐς κυνὸς πυγὴν ὄρα. 255

Γ. Α. Τί δ', ἦν ὑποκρούσασί σε;

ΠΡ. Προσκινήσομαι,
 Ἄτ' οὐκ ἄπειρος οὔσα πολλῶν κρομάτων.

Γ. Α. Ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἦν σε τοξόται
 Ἐλκωσιν, ὅ,τι ὄρασις ποτ'.

ΠΡ. Ἐξαγκωνῶ,
 Ὡδὲ μίσση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. 260

Γ. Α. Ἡμεῖς δὲ γ', ἦν αἴρωσ', ἔα.ν κλεύσομεν.

Γ. Β. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς.

Ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ

ἄρα] οὐκ ἄρα μάτην. 246. Ἀυτόθεν] ἐντεῦθεν, ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας. Κέφαλος δὲ δημαγωγὸς υἱὸς κεραμέως ἦν δ' ἐπὶ τῶν τριάκοντα. 253. Τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς] εἰρωνικὸν τοῦτο. — Νεοκλειδῆς] καὶ οὗτος βήτωρ πονηρὸς Ἀθήνησιν. (Ἴδε Πλουτ. στίχ. 665.) Γλάμων δὲ ὁ ὀφθαλμιῶν. 255. Ἐς κυνὸς πυγὴν.] παροιμιῶδες τοῦτο, ἐς κυνὸς πυγὴν ὄρα, καὶ τριῶν ἀλωπέκων λέγεται ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιῶντων. 256. Ἐποκρούσασί σε] εἰ πειρώσῃ σου εἰς ἐπιθυμίαν σαρκικὴν; προσκινήσομαι, ὑποδέξομαι· οὕτω γὰρ καὶ ἄλλοις τὸ κινεῖν καὶ τὸ βινεῖν συνωνύμως ἐξέλαβε· εἶπλον καὶ τῶν ἐπομένων. 259. Ἐξαγκωνῶ] ἢ διαμαχήσομαι ταῖς χερσίν, ὡς περ οἱ ἀθληταί, ἵνα μὴ με λάβῃ μίσση, ἢ περισσεῶ ἔμμενη ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν ὡδὲ πῶς τοῦτο;

- Τὰς χεῖρας αἶρειν μνημονεύσομεν τότε.
 Εἰθισμένοι γὰρ ἔσμεν αἶρειν τὰ σκέλη. 265
- ΠΡ. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα· ὅμως δὲ χειροπονητέον
 Ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
 Ἄγε νῦν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτῶνια·
 Ὑποδεῖσθε δ' ὧ; τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
 Ὡσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν 270
 Μέλλοι βαδίζειν, ἢ θύραζ' ἐκάστοτε.
 Ἐπειτ', ἐπειδὴν ταῦτα πάντ' ἔχη καλῶς,
 Περιδεῖσθε τοὺς πύγωνα· ἡνίκ' ἂν δέ γε
 Τούτους ἀκριβώσητε περιηρημοσμένοι,
 Καὶ θαιμάτια τάνδρεϊά γ', ἅπερ ἐκλέψατε, 275
 Ἐπαναβάλλεσθε, κᾶτα ταῖς βακτηρίαις
 Ἐπερειδόμεναι βαδίζετ', ἄδουσαι μέλος
 Πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
 Τὸν τῶν ἀγροίκων.
- Γ. Β. Εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
 Προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐτέρας οἴομα· 280
 Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν Πνύχ' ἤξειν ἄντικρυς
 Γυναῖκας.
- ΠΡ. Ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
 Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρῶς ἐς τὴν Πνύκα,
 Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μὴδὲ πάτταλον.
- ΧΟΡ. Ὡρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἡμῖν ἐστι. τοῦτο γὰρ χρή 285

αὐτὸς οἶδε· δῆλον δὲ ὅτι τὸν τρόπον καὶ τὸ σχῆμα ἐποίησε τῆς ἐξαγκωνί-
 σεως. 266. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα] θεός γὰρ μὴ ταῦτὸ πάθωμεν· ἀλλ' ὅμως
 ποιητέον τὴν χειροτονίαν, τὴν ἐτέραν ταῖν χερσῶν ἐχούσας παραγεγυμνωμέ-
 νην τῆς ἐξωμίδος. 280. Προΐωμεν αὐτῶν] τίνας; τῶν γυναικῶν τῶν ἐκ τῶν
 ἀγρῶν ἐρχομένων· πρωθυστερώς γὰρ καὶ παρὰ λόγον ἐχρήσατο τῇ ἀντωνυμίᾳ.
 284. Ὑπαποτρέχειν ἀναχωρεῖν ἐκείθεν, μὴδὲ πάτταλον ἔχονιας, ὅ ἐστι μὴ-
 δὲν ἔχοντας· εἰδὲ πάτταλον ἐννοεῖ ἀίσχρόντι, ἄλλος λόγος. Μέχρι μὲν τού-
 των προμελέτη πάντα ἦσαν ταῖς γυναῖκι· νῦν δ' ἀνδρωθεῖσαι, σχηματίζουσι
 τὸν χορὸν καὶ εἰσάσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 285. Τοῦτο] τὸ, ὦ ἄνδρες. —

- Μεμνημένας αἰεὶ λέγειν, ὡς μή ποτ' ἐξολισθή,
 Ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἦν ἀλώμεν
 Ἐνδύμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικούτον.
- HMIX. Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὧνδρες ἠπειλήσεν γὰρ
 Ὁ Θεσμοθέτης, ὃς ἂν μὴ πρῶ πάνυ τοῦ κνέφους 290
 Ἦκη κεκονιμένος, βλέπων ὑπότριμμα,
 Στέργων σκοροδάμη, μὴ δώσειν τὸ τριώβολον.
 Ἄλλ', ὦ Χαριτιμῶδη, καὶ Σμίκυθε, καὶ Δράκης,
 Ἐπου κατεπείγων σαυτὸν, προσέχων, ὅπως
 Μηδὲν παραχορδαίεις, ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι. 295
 Ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες, ἔπειτα πλη-
 σίον καθεδούμεθ', ὡς ἂν χειροτονῶμεν
 Ἄπανθ', ὅπως ἂν δέη τὰς ἡμετέρας φίλας.
 Καὶ τοι τί λέγω; φίλους γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.
- HMIX. Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τοῦσδε τοὺς ἐξ ἄστεος 300
 Ἦκοντας, ὅσοι προτοῦ μὲν, ἠνίκ' ἐλθόντας ἔδει
 Λαθεῖν ὄβολόν μόνον, κάθηντο λαλοῦντες
 Νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν. ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
 Ὅτ' ἤρχεν ὁ γεννάδας, οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
 Τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν, ἀργύριον λαβών. 305
 Ἄλλ' ἔχεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων

Ὀλισθῆ δὲ, ἐκρύβη τῆς μνήτης· γίνεται ἐκ τοῦ Ὀλισθαίνειν, ὠλισθον Ἀό-
 ριστος δεύτερας, ἐκ τῶν Ὀλισθῶν, ὁ Ὀλισθῶν. 291. Βλέπων ὑπότριμμα] φράσις
 αὐτῆ σοδρὰ καὶ πικρὰ βλέπειν· ὡς καὶ τὸ πῦρ βλέπει, ὀρίγανον βλέπει, καὶ
 τὰ τοιαῦτα, ἔστι δὲ, φασί, τὸ ὑπότριμμα ἔδωκα ὑπὸ δριμύτων τινῶν συγκεί-
 μενον· δῆλον δὲ τοῦτο καὶ τῆς σκοροδάλης· εἶεν· ποτέρῳ δὲ ταῦτ' ἂν εἴη
 ἀποδοτέα; τῷ θεσμοθέτῳ, ἵνα ἢ εὐλεῖα τοῦ Ἠπήλησεν, ἢ τῷ δικαστῇ, ὡς εὐ-
 θεῖα τοῦ Ἦκη; ἔμοιγε τὸ δεύτερον ἄμεινον εἶναι δοκεῖ. 295. Παραχορδαίεις]
 παρὰ χορδὴν καὶ τὸν σκοπόν ἐρεῖς, μηδὲ παραπλέξῃ. — Σύμβολον δὲ λέγει
 τὸ δικαστικόν, δι' οὗ ἕκαστος λήψεται τὸ τριώβολον. 299. Φίλους γάρ]
 αὐτῆ ἐαυτῆν ἐπιδιορθοῖ· καὶ τοῦτ' ἄρα παρήγγελλται ἀνωτέρω (τιχ. 285.)
 300. Ὅρα δὲ ὅπως ὠθήσομεν] ἐνταῦθα ὀφῆ ἀνδρας τινὰς ἐρχομένους εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν· οὗς καὶ μέμψεται, ὅτι δι' ὄβολόν ἐλάλουν (ὅμοιον τῷ ἐφλυδέρουν),
 μηδὲν καίριον ποιοῦντες. — Μυρωνίδης δὲ τῶν εὐδοκιμοῦντων στρατηγὸς ἦν.

Πιεῖν, ἅμα τ' ἄρτον, καὶ δύο κρομμύω,
 Καὶ τρεῖς ἄν' ἐλάσας. νυνὶ δὲ τριώβολον
 Ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι κοινόν,
 Ὡσπερ πηλοφοροῦντες.

310

ΒΛΕΠΥΡΟΣ, ΑΝΗΡ ΤΙΣ, ΧΡΕΜΗΣ, ΧΟΡΟΣ,
 ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

- ΒΛ. Τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἢ γυνὴ φρούδη ὅστί μοι;
 Ἐπεὶ πρὸς ἔω νῦν γ' ἔστιν· ἢ δ' οὐ φαίνεται.
 Ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
 Τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
 Καὶ θοιμάτιον, ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν
 Οὐκ ἐδυνάμην εὔρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
 Ἐπεῖχε κρούων ὁ Κοπρεαῖος, λαμβάνω
 Τοῦτί τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
 Καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
 Ἄλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ, ποῦ τις ἄν χέσας τύχοι;
 Ἡ πανταχοῦ τοι νυκτὸς ἐστὶν ἐν καλῷ.
 Οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
 Οἷμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν, ἠγόμην
 Γυναῖχ', ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
 Οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθε

315

320

325

310. Ὡσπερ πηλοφοροῦντες] ζητοῦσι λαβεῖν μισθόν, καθάπερ οἱ τὸν πηλὸν φέροντες τοῖς οἰκοδομοῦσί τι.

311. Ἐνταῦθα φαίνεται ἐπὶ τοῦ προσκηνίου Βλέπυρος ὁ τῆς Πραξαγόρας ἀνὴρ δυσανασχετῶν πρὸς τινα τὰ αὐτὰ πεπονθότα, ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοῦ νυκτὸς ψιγχοτο ἀπιοῦσα. 317. Κοπρεαῖος] αὐτὴν τὴν Κόπρον προσωποποιεῖ, ὡς ἐπέχουσαν καὶ κρούουσαν τὴν θύραν τοῦ πρῶκτοῦ, ἐξελεῖν ζητοῦσαν. 318. Ἡμιδιπλοῖδιον] μικρὸν τι ἐπίβλημα γυναικεῖον, ὡσπερ καὶ αἱ Περσικαὶ ἐμβάδες· διὸ καὶ ὑφέλκομαι λέγει, ὅ ἐστιν ἐπισύρω· οἷα εἰσὶν, αἷς οἴκοι τυγχά-

Δράσουσ', ὅμως δ' οὖν ἔστιν ἀποπατητέον.

AN. Τίς ἔστιν; οὐ δῆπου Βλέπυρος ὁ γειτονῶν;
 Νῆ τὸν Δί', αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἶπέ μοι,
 Τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὐ τί που
 Κινησίας σου κατατετίληκέν πόθην; 330

BA. Οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
 Τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, οὐνδύεται.

AN. Τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ ἔστιν;

BA. Οὐκ ἔχω φράσαι.

Ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ' εὔρον ἔν τοις στρώμασιν.

AN. Εἴτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκα ἐκέλευσάς σοι φράσαι; 335

BA. Μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔνδον οὔσα τυγχάνει.
 Ἄλλ' ἐκτετρώπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν
 Ὅ καὶ δέδοικα μὴ τι ὄρα νεώτερον.

AN. Νῆ τὸν Πασειδῶ, ταῦτά τοίνυν ἄντικρυς
 Ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ, ἦ ξύνειμ' ἐγὼ,
 Φρούδη ἔστ', ἔχουσα θοιμάτιον, οὐγὼ φόρου.
 Κού τοῦτο λυπεῖ μ' ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
 Οὐκοῦν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμῶς.

BA. Μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμάς
 Λακωνικάς· ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν, 345
 Ἐς τὸ κοθόρνῳ τὸ πόδ' ἐνθεις ἰέμην,
 Ἴνα μὴ γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν φανὴ γὰρ ἦν.

AN. Τί δῆτ' ἂν εἶη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
 Κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων;

νομεν χρώμενοι· 326. Ἀποπατητέον] ἐκαθέσθη ἐνταῦθα ἀποπατήρων, ὡς μηθενὸς ἐν νυκτὶ αὐτὸν ὄρωντος. [329. Τὸ πυρρόν] πότερον, τὸ ἱμάτιον λέγει πυρρόν, ἢ ἄλλο τι αἰχρὸν; καὶ γὰρ καὶ ὁ Κινησίας, ὃν πολλαχῶς κωμῶσαι (ἴδε Βατρ. 133. καὶ Ὅρν. 1378.) τοιοῦτό τι διδωσιν ὑπονοεῖν. 337. Ἐκτετρώπηκεν] ὡς περ μῦς ἐκ τῆς ὀπῆς ἐξῆλθε λαθοῦσα τῆς οἰκίας. 346. Ἐς τὸ κοθόρνῳ] ὑπόδημα ἀμφοτέροις ἐφαρμοζον τοῖς ποσὶν ὁ κοθόρνος. Σισύραν δὲ τὸ μαλλωτὸν στρώμα λέγει, φανὴν δὲ, φαινήν, καθαρὰν.

- ΒΛ. Γνώμην γ' ἐμήν.
 Οὐκουν πονηρά γ' ἐστίν, ὃ τι κᾶμ' εἰδέναι. 350
- ΑΝ. Ἄλλὰ σὺ μὲν ἰμονιάν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ'
 ὦρα βαδίζειν ἐστίν εἰς ἐκκλησίαν,
 Ἦνπερ λάβω θοιμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
- ΒΑ. Κᾶγωγ', ἐπειδὴν ἀποπατήσω· νῦν δ' ἐμοῦ
 Ἄχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία, 355
- ΑΝ. Μῶν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
- ΒΛ. Νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
 Ἄτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
 Μόνον τὸ λυποῦν ἐστίν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
 Ὅποι βαδιεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἢ κόπρος. 360
- Νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
 Ὅστις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος Ἀχραδοῦσιος.
 Τίς ἂν οὖν ἰατρὸν μοι μετέλθοι, καὶ τίνα;
 Τίς τῶν κατὰ πρωκτὸν δεινός ἐσσι τὴν τέχνην;
 Ἄρ' οἶδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται. 365
- Ἄντισθένη τις καλεσάτω πάση τέχνη.
 Οὗτος γὰρ ὦνῆρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
 Οἶδεν, τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
 ὦ πότνι' Εἰλείθια, μὴ με περιϊόης
 Διαρράγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον, 370

349. Γνώμην γ' ἐμήν] τοῦτο καὶ ἡ ἐμὴ γνώμη ἐστίν. 351. Ἰμονιάν] διηνεκῶς· ἰμονιά γὰρ τὸ σχοινίον τῆς ἀντλίας. 355. Ἄχράς τις] δυσκοιλιότης τις κατέχει, ὡς περ εἰ ἔφαγον ἀχράδας· στυπτικὸν γὰρ καὶ δυσκοιλίον ἡ ἀχράς, ὡς καὶ τὰ οὖα διὰ τὴν ἐνοῦσαν σφίσι στυφότητα. 356. Θρασύβουλος] ἐλθόντων πρέσβειων ἐκ Λακεδαιμόνος περὶ συνθηκῶν, Θρασύβουλος δωροδοκήσας, προσεποιήσατο μὴ δύνασθαι δημηγορηθῆναι, φαγὼν ἀχράδας. 357. Ἐνέχεται] κωλύεται ἔνδον ἢ κόπρος· καὶ οὐκ οἶδα, ὅποι χωρήσει ἐξῆς, ὅταν καὶ ἕτερον ἄνωθεν ἐνθῶ. 361. Βεβαλάνωκε] ὡς περ βαλάνω κατέκλεισε τὴν τοῦ πρωκτοῦ θύραν ὁ Ἀχραδοῦσιος· τὴν γὰρ ἀχράδα αὐθις ἐπροσωποποίησεν ὡς δῆθεν ἀπὸ τινος δήμου Ἀχραδοῦς. 365. Ἀμύνων] μαλθακὸς τις ἰατρὸς καὶ ἐταιρικὸς οὗτος κωμωθεῖται εἶναι. Ἄντισθένης δὲ καὶ αὐτὸς ἰατρὸς ἕτερος, θηλυδρίας καὶ αὐτὸς καὶ καταπύγων ἦν· διὸ καὶ τὴν Εἰλείθιαν ἐπικαλεῖται, ὡς

ἵνα μὴ γένομαι σκωραμὶς κωμωδική.

XP. Οὗτος, τί ποιεῖς; οὐ τι που χεῖρεις;

BA. Ἐγώ;

Οὐ δῆτ' ἔτι γε, μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.

XP. Τί δὲ τῆς γυναικὸς ἀμπέχη τὸ χιτώνιον;

BA. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβῶν. 375

Ἄτὰρ πόθεν ἤκεις ἑτέρον;

XP. Ἐξ ἐκκλησίας.

BA. Ἢδὴ λέλυται γάρ;

XP. Νῆ Δί', ἔρῃμιον μὲν οὖν.

Καὶ δῆτα πολὺν ἢ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,

Γέλων παρέσχεν, ἦν προσέβραινον κύκλῳ.

BA. Τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; 380

XP. Εἰ γὰρ ὄφελον.

Ἄλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι,

Ἐχων μὰ Δί' οὐδὲν ἄλλο γ', ἢ τὸν θύλακον

BA. Τὸ δ' αἴτιον τι;

XP. Πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,

Ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν Ἰνύκα

Καὶ δῆτα πάντα σκυτοτόμοις ἠκάζομεν, 385

Ὅρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἄλλ' ὑπερφῶς

Ὡς λευκοπληθῆς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία.

Ὡστ' οὐκ ἔλαβον οὐτ' αὐτὸς, οὐτ' ἄλλοι σιγχοί.

BA. Οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθὼν;

XP. Πόθεν;

Οὐδ' εἰ μὰ Δία τὸτ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον 390

μαιευτικῆν. 371. Σκωραμὶς] ἡμεῖς μὲν τὸ τοῦ εὐρου δοχεῖον, σκωραμὶς δὲ τὸ τοῦ σκάτους· ὁ καὶ λάσανον λέγεται. 378. Μίλτος] βαρῆ ἐστὶν αὕτη ἐκ γῆς ἀρυθρᾶς· τοὺς γὰρ ὕστεροῦντας ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατέπειγον οἱ ὑπερρί-
ται παχύνειν· τοὺς δὲ μὴ παιθομένους σκαινοῖς μεμιλημένοις σοβοῦντες ἔ-
χραινον· οἱ δὲ, γνωστοὶ ἐκ τούτου γεγενημένοι, ἐζητιοῦντο. — θύλακον δὲ
λέγει, τὴν ἀρτοθήκην, εἰς ἣν ἤμελλε, λαβῶν τὸ τριώβολον ἀνήρτοθαί τι ἀπὸ
τῆς ἀγορᾶς. 385. Σκυτοτόμοις] διὰ τὸ ὑπὸ σκίαν καθημένους τοίτους ἐργά-

Ἄλεκτρων ἐφθέγγετ'.

ΒΛ.

Οἶμοι δειλαιος.

ΑΝΤΙΛΟΧ', ΔΠΟΙΜΩΞΟΝ ΜΕ ΤΟΥ ΤΡΙΩΒΟΛΟΥ

ΤΟΝ ΖΩΝΤΑ ΜΑΛΛΟΝ· τὰ μὰ γὰρ διοίχεται.

Ἄτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη;

ΧΡ.

Τί δ' ἄλλο γ', ἦ

395

* Ἐδοξε τοῖς Πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
Γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως. κατ' εὐθέως
Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσε·
Κᾶπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾶ, (πόσον δοκεῖς;)

Ὡς δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν,

400

Καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,

Ὅς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο.

Ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη·

Τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν;

ΒΛ.

Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῶ.

Τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ,

405

Σαυτῷ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,

Ἐγώ γ' ἂν εἶπον, εἰ παρῶν ἐτύγχανον.

ΧΡ.

Μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος

Παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν.

Αὐτός γε μέντ' οὐ φασκεν ἰμάτιον ἔχειν,

410

Κᾶπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους.

ζεσθαι. 392. Ἀντίλοχε] ἐκ τῶν τοῦ Αἰσχύλου ἢ παρωδία φασί· λέγει γὰρ
που ἐκεῖνος ἐν Μυρμηδῶσιν· δ νῦν οὐ σώζεται.

» Ἀντίλοχ', ἀποιμωξόν με τοῦ τεθνηκότος

» Τὸν ζῶντα μάλλον.

398. Νεοκλείδης] περὶ οὗ καὶ ἀνωτέρω (254) εἴρηται· διὰ δὲ τὸ ὄφθαλ-
μιᾶν, Παρείρπυσε, εἶπεν, οἷον ἔρπετόν, ἵνα μὴ προσκόπη. 402. Βλεφα-
ρίδα] ἦν γὰρ βεβλαμμένος ὑπὸ τοῦ πάθους, ὥστ' ἀποθεβλήκει τὰς βλεφα-
ρίδας. ὁ ἐστὶ τὰς τῶν βλεφάρων τρίχας. 405. Τιθύμαλλον] φλόμος, οὗ καὶ
αὐτοῦ ὁ γαλακτώδης ὀπὸς δριμύς ἐστὶ λίαν. 408. Εὐαίων] πεπλασμέναν

Ὁράτε μὲν με δεόμενον σωτηρίας

Τετραστατήρου καὶ αὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἔρω,

Ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.

Ἦν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς

Χλαῖνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἦλιος τραπῆ,

Πλευρίτις ἡμῶν οὐδὲν ἂν λάβοι ποτέ.

Ὅσοις δὲ κλίνη μὴ ἔστι, μηδὲ στρώματα,

Ἴεναι καθευδήσοντας, ἀπονενιμμένους,

Ἐς τῶν σκυλοδεψῶν ἦν δ' ἐπικλίνη τὴν θύραν,

Χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.

ΒΔ. Νῆ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ' εἰ δ' ἐκεῖνά γε

Προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν·

Τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας

Δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλᾶειν μακρὰ,

Ἴνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τάγαθόν.

ΧΡ. Μετὰ τοῦτο τοῖνον εὐπρεπῆς νεανίας

Λευκός τις ἀνεπήδησεν, ὅμοιος Νικίᾳ,

Δημηγορήσων, κάπεχειρήσεν λέγειν,

Ὡς χρῆ παραδοῦναι ταῖς γυναῖξι τὴν πόλιν·

Εἴτ' ἐθορύθησαν, κἀνέκραγον, ὡς εὖ λέγοι,

Τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν

Ἄνεβορβόρυξαν.

παρὰ τὸ εὖ καὶ Δίων, ὁ ἐν ἡδυπαθείαις διημερεύων. 413. Τετραστατήρου] νόμισμα ὁ στατήρ ἔλαττον ὢν ὀβολοῦ· ὡς εἰ ἔλεγεν ὀράτε καὶ με δεόμενον τοῦ τριωβόλου· ἀλλ' ὅμως κτλ. 416. Ἐπειδὴν ἦλιος τραπῆ] ἐν τροπῇ χειμερινῇ, ὁπότε μάλιστα ἔν γε τῇ Ἑλλάδι ἄρχεται αὖξασθαι τὸ ψύχος. 420. Σκυλοδεψῶν] τὸ αὐτὸ τῷ Σκυτοδεψῶν, ἔνθα δέρματα πολλὰ ὑποστρώωνυσθαί εἰσι· τὰ δὲ Ἄπονενιμμένους γέλωτος χάριν διὰ τὸ ἐκεῖσε βυπαρὰ πάντα εἶναι. 425. Ἡ κλᾶειν μακρὰ] εἰ δὲ μὴ, μαστιγοῦσθαι, ἵνα τοῦτο εἶεν ἀπολελαυκότες τοῦ προστάτου ἑαυτῶν Ναυσικύδους· ἦν δ' οὗτος πλούσιος ἀλφιτοπώλης. 428. Ὅμοιος Νικίᾳ] δηλοῖ δὲ τοῦτο καὶ στρατιωτικὸν εἶναι τινά· ἦν δ' οὗτος, ὡς εἰκάσαι, αὐτὴ ἡ Πραξαγόρα. 432. Τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος] αἱ ἀνδρείως καὶ σκυτοτομικῶς πῶς περιβεβλημένοι γυναῖκες, ὁ Χρέμης ἠγνῶει ἔτι. 433. Ἄνεβορβόρυξαν] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐνεθορύ-

- ΒΛ. Νοῦν γὰρ εἶχον, νῆ Δία.
 ΧΡ. Ἄλλ' ἦσαν ἤττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
 Τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ 435
 Πολλὰ κακά.
- ΒΛ. Καὶ τί εἶπε;
 ΧΡ. Πρῶτον μὲν σ' ἔφη
 εἶναι πανούργον.
- ΒΛ. Καὶ σέ;
 ΧΡ. Μὴ πω τοῦτ' ἔρη.
 Κᾶπειτα κλέπτῃν.
- ΒΛ. Ἐμὲ μόνον;
 ΧΡ. Καί, νῆ Δία,
 Καὶ συκοφάντην.
- ΒΛ. Ἐμὲ μόνον;
 ΧΡ. Καί, νῆ Δία,
 Τωνδὶ τὸ πλῆθος. 440
- ΒΛ. Τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
 ΧΡ. Γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νομιστικόν
 Καὶ χρηματοποιόν· κοῦτε τὰ πόρρητ' ἔφη
 Ἐκ Θεσμοφόροι ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν·
 Σὲ δὲ κᾶμὲ βουλευόντε τοῦτο δρᾶν αἰέ.
- ΒΛ. Καί, νῆ τὸν Ἑρμῆν, τοῦτό γ' οὐκ ἐφεύσατο. 445
 ΧΡ. Ἐπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
 ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,
 Μόγας μόναις γ', οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον.
 Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, κοῦκ ἀποστερεῖν·

θησαν, ὡς ἡμῶν ἀρεσκόμενοι τούτοις. 434. Ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ] ὁ δὲ λευκὸς νεανίας ἀκολουθῶν τῷ λόγῳ, εὖ μὲν ἔλεγε τὰς γυναῖκας, κακῶς δὲ σε μὲννησο δὲ, ὅτι ὁ κακῶς ἀκούων ἀνὴρ ἦν τῆς Πραξαγόρας. 440. Τωνδὶ τὸ πλῆθος] ναὶ καὶ τοὺς πλειοῦς τούτων συκοφάντας ἔλεγεν εἶναι. 441. Νομιστικόν] πλῆρες νοῦς καὶ φρονήσεως, παρὰ τὸ νοῦς καὶ βῦειν. 443. Ἐκάστοτε] τὰ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀγόμενα. 446. Συμβάλλειν] Χρηρίζειν, δανεί-

Ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο ὄρῶν. 450

ΒΑ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίον.

ΧΡ. Οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
Δῆμον καταλύειν, ἄλλα τε πολλὰ καγαθὰ
Ἔτερα τὲ πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.

ΒΑ. Τί δῆτ' ἔδοξεν; 455

ΧΡ. Ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
Αὐταῖς. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
Οὕτω γεγενῆσθαι.

ΒΑ. Καὶ δέδοκται;

ΧΡ. Φήμ' ἐγώ.

ΒΑ. Ἄπαντα τ' αὐταῖς ἔστι προστεταγμένα,

Ἄ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελλεν;

ΧΡ. Οὕτω ταῦτ' ἔχει.

ΒΑ. Οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἴμ', ἀλλ' ἡ γυνή; 460

ΧΡ. Οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις, οὐς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.

ΒΑ. Οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμα ἔστι μοι;

ΧΡ. Μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναῖξι ταῦτ' ἤδη μέλλει.

Σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.

ΒΑ. Ἐκαῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκουσι νῶν, 465

Μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας,

Ἐπειτ' ἀναγκάζουσι πρὸς βίαν —

ΧΡ. Τί ὄρῶν;

ΒΑ. Κινεῖν ἑαυτάς.

ΧΡ. Ἦν δὲ μὴ δυνώμεθα;

ΒΑ. Ἄριστον οὐ δώσουσι.

ΧΡ. Σὺ δὲ γε, νῆ Δία,

Δρα ταῦθ', ἐν' ἀριστῶς τε καὶ κινήσ ἄμα. 470

ζειν. 450. Ἡμῶν τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο ὄρῶν] ποῖον; τὸ συμβάλ-
λειν, πρὸντων μαρτύρων. 462. Οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον] μήθ' ἄμα ἐγερ-
θέντα στένειν ἕνεκα τῶν φροντισῶν. 465. Τοῖσιν ἡλίκουσι νῶν] τοῖς γεγενη-
κόσιν. 468. Κινεῖν ἑαυτάς] εἰς συνουσίαν αὐταῖς ἐλθεῖν μὴ θέλοντας, μηδὲ

ΒΛ. Τὸ πρὸς βίαν δεινότατον.

ΧΡ.

Ἄλλ' εἰ τῇ πόλει

Τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρῆ πάντ' ἄνδρα δρᾶν·

Λόγος τέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,

Ἄνόηθ' ὅσ' ἂν καὶ μῶρα βουλευσώμεθα,

Ἄπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.

475

Καὶ ξυμφέροι γ', ὧ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.

Ἄλλ' εἶμι· σὺ δ' ὑγίαινε.

ΒΛ.

Καὶ σὺ γ', ὦ Χρέμης.

ΧΟΡ.

Ἐμβα, χώρει.

Ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν, ὅστις ἐπακολουθεῖ;

Στρέφου, σκόπει,

480

Φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς· πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,

Μήπου τις ἐκ τοῦπισθεν ὦν, τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ·

Ἄλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε.

Ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνῃν φέροι.

Πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ'

485

ἐλεγχθέν.

Πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτὴν,

Κύκλω περισκοπούμενη κάκεισε καὶ τὰ τῆδε

Ἐκ δεξιῶν, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.

Ἄλλ' ἐγκονῶμεν τοῦ τόπου γὰρ ἐγγὺς ἐσμὲν ἤδη,

Ἄθεν περ εἰς ἐκκλησίαν ὠρμώμεθ', ἠνίκ' ἤμην·

490

Τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὄρᾶν, ὅθεν περ ἡ στρατηγός

Ἔσθ', ἢ τὸ πρᾶγμ' εὐροῦσ', ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις·

Ὡστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας,

δυναμένους· εἶθ' οὕτως ἀχθομένας ἀποστειρεῖν ἡμᾶς τῆς τροφῆς. 473. Λόγος τις] εὐχὴ, ἐπιθυμία, ὥστε ὅ,τι ἂν βουλευώμεθα, καὶ ἄν ἄνοητα ᾖσιν, εἰς καλὸν τῇ πόλει γενέσθαι, οἷόν ἐστι καὶ τότε τὸ πρᾶγμα. Εἰπὼν δ' ὁ Χρέμης ἃ εἴρηται τῇ Πραξαγόρᾳ ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ἃ ὁ δῆμος ἐψηφίσαστο αὐτῇ, ἀναχωρεῖ· αἱ δὲ γυναῖκες καταμόνας γενόμεναι, βουλεύονται περὶ τῶν πρακτέων, ἀναχωροῦσθαι καὶ αὐταὶ πλὴν τῆς Πραξαγόρας, ἣ ἔμεινεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Πάγωνας ἐξηρητημένας, μὴ καὶ τις ἀφ' ἡμᾶς,
 X' ἡμῶν ἔσω κατάπτη. 495
 Ἄλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς,
 Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τεῖχίον,
 Παραβλέπουσα θατέρῳ,

Πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις, ἤπερ ἦσθα, 497
 Καὶ μὴ βράδυν' ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν
 ἡμῶν 500

Χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
 Ἄπασα, καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθων ἔχουσα
 X' αὐται γὰρ ἤκουσιν, πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

HP. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν, ὦ γυναῖκες, εὐτυχῶς
 Τὰ πράγματ' ἐκθέθηκεν, ἃ ἔβουλεύσαμεν. 505

Ἄλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
 ῥιπτεῖτε χλαίνας· ἐμβᾶς ἐκποδῶν ἴτω
 Καλᾶτε συναπτοῦς ἡνίας λακωνικάς·
 Βακτηρίας ἀφειθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
 Ταῦτας κατευτρέπιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι 510

Ἔσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
 ἰδεῖν, καταθέσθαι θοιμάτιον αὐτοῦ πάλιν,
 Ὅθεν περ ἔλαβον, τᾶλλα θ', ἃ ἔξηνεγκάμην.

XOP. Ἦδῃ κείται πάνθ', ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον τᾶλλα
 διδάσκειν, 511

Ὅ,τι σοι δεῶσαι, ξόμορον ἡμεῖς εὐξομεν ὀρθῶς 515
 ὑπακούειν.

495. Μὴ κατάπτη] καταδίση, ὥστε (δεῖν τὸ ἐσωτερικὸν ἡμῶν. βούλεται δὲ ἀποβαλεῖν τὰ προσθετὰ (μάτια καὶ πᾶσαν τὴν ἑλλην προσηγορίαν, μηδενὶς τῶν ἀνδρῶν τοῦτο καταμαθόντος. 498. Παραβλέπουσα θατέρῳ] τῷ ἐτέρῳ τοῖν ὀφθαλμοῖν εἶσω βλέπουσα, περιορισμένη. 502. Μίσει σάκον] τὸν πάγωνα. 503 X' αὐται γὰρ ἤκουσιν] τίνας; οὐκ οἶδα· εἰμὴ αἱ ἀκολουθοῦσαι ταῖς ἡγουμέναις. 508. Συναπτοῦς] τὰς ταινίας τὰς διαμοῦσας τὰς ἐμβάδας. 510. Καὶ μὲν τοι σὺ μὲν κατευτρέπιζε] πρὸς τὸν χορὸν, ἢ μᾶλλον πρὸς τὴν ἀρχηγὸν τοῦ χοροῦ φησι ταῦτα.

Οὐδεμιᾶ γὰρ δεινότερα σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

ΠΡ. Περιμείνατε νῦν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτό-
νημαι,

Ξυμβούλοισιν ἀπάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
Ἐν τῷ θορόβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγένησθε.

ΧΟΡ. (λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή.)

ΒΛΕΠΥΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

ΒΛ. Αὕτη, πόθεν ἦκεις, Πραξαγόρα;

ΠΡ. Τί δ', ὦ μέλε, 520
Σοὶ τοῦθ' ;

ΒΛ. Ὅτι μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς εὐηθικῶς.

ΠΡ. Οὐ τοι περὶ του μοιχοῦ γε φήσεις.

ΒΛ. Οὐκ ἴσως
Ἐνός γε.

ΠΡ. Καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
Ἐξεστι.

ΒΛ. Πῶς;

ΠΡ. Εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.

ΒΛ. Τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κᾶνευ μύρου; 525

ΠΡ. Οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε.

ΒΛ. Πῶς οὖν ὄρθριον
Ἄρχου σὺ, καὶ πῆ, θοιμάτιον λαβοῦσά μοι;

ΠΡ. Γυνή με τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
Μετεπέμψατ' ὠδίνουσα.

ΒΛ. Κᾶτ' οὐκ' ἦν ἐμοί

520. Πόθεν ἦκεις;] Πραξαγόρα εἰσελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον, ἐρωτᾶται παρὰ τοῦ ἀνδρός, ὅπη πότ' ἀπῆν· εἶθ' οὕτω μανθάνει παρ' αὐτοῦ, ὡς δῆθεν μὴ εἰδυῖα, ἅπερ αὐτῇ διηγήσατο ὁ Χρέμης. 521. Ὡς εὐηθικῶς] πολλῆς εὐηθείας μεστός ἐστιν ὁ λόγος οὗτος. 527. Σὺ καὶ πῆ] ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ κεῖται, σιωπῆ· τὸ δὲ Πῆ ἄμεινον

- Φράσασαν ἴεναι; 530
- ΠΡ. Τῆς λεχούσας δ' ἦν φροντίσαι,
Οὕτως ἐχούσης. ὦνερ.
- ΒΔ. Βίποῦσάν γ' ἐμοί.
'Αλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν.
- ΠΡ. Μὰ τῷ θεῷ.
'Αλλ' ὥσπερ εἶχον ὀχρόμην' ἐδεῖτο δέ,
'Ἐπερ μεθήκε μ', ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.
- ΒΔ. Εἴτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιόν σ' ἐχρῆν ἔχειν; 535
'Αλλ' ἐμ' ἀποδόσασ', ἐπιβαλοῦσα τοῦγκυκλον,
'Ἐχου καταλιποῦσ', ὡσπερ αἰ προκειμένον,
Μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυλον;
- ΠΡ. Ψύχος γάρ ἦν ἐγὼ δὲ λεπτή κῆσθενής
'Ἐπειθ' ἴν' ἀλεαίνομι, τοῦτ' ἡμισοχρόμην
Σὲ δ' ἐν ἀλέα κατακείμενον καὶ στρώμασι
Κατέλιπον, ὦνερ.
- ΒΔ. Αἱ δὲ δὴ Λακωνικά
'Ἐχοντο μετὰ σοῦ, κῆτι χ' ἡ βακτηρία.
- ΠΡ. Ἴνα θοιμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδοσάμην,
Μιμουμένη σε, καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν, 545
Καὶ τοῖς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
- ΒΔ. Οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα,
'Ὅν χρῆν ἐμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφῆναι;
- ΠΡ. Μὴ φροντίσης ἄφρον γὰρ ἔτεκε παιδίον·
- ΒΔ. Ἡ ἔκκλησία;

γράφειν Παῖ. 534. Ἐπερ μεθήκε με] ἠπερ ἦκε πρὸς ἐμὲ, ὡς καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ. Ζεὺς ἤχετο μετ' ἀμόνονας Αἰθιοπίας. 537. Ὁσπερ αἰ προκειμένον] ὡσπερ νεκρὸν, δὲν προπιθέσιν ἐν τῷ μέσῳ, ἢ φ' ὅτι τὰ κηδέα αὐτῷ ἐπιθεῖναι στεφάνους τε καὶ ἀγγέλων τε μικρὸν κερῆμιον μετὸν ἐλαίου, ἢ θακρῶν, ἢ ἀλλοῦ του ὕγρου· οἷα οὖν, ἀνεσκαρῆς τῶν παλαιῶν τάρων ἐν τῇ Ἑλλάδι· γυνομένης, ἀνευρίσκονται πολλὰ. 543. Κῆτι] καὶ ἔτι. 544. Μεθυπεδοσάμην] ἵνα μὴ τὸ ἐμαυτῆς ἔγκυκλον βλάψαιμι τι, μετεμπεδοσάμην τὸ σὸν, βουλομένη τὸν σὸν ἐν τῷ βαδίζειν μιμήσασθαι τρέπον. 547. Πηφῶν ἐκτέα] ὁ

- ΠΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἦν περ ὠχόμην. 550
 Ἄτὰρ γεγένηται;
- ΒΛ. Ναι μὰ Δί'. οὐκ ἤδη σθά με
 Φράσαντά σοι χθές;
- ΠΡ. Ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.
- ΒΛ. Οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα;
- ΠΡ. Μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
- ΒΛ. Κάθησο τοίνυν, σηπίας μασωμένη.
 Ὑμῖν δέ φασι παραδεδοῖσθαι τὴν πόλιν. 555
- ΠΡ. Τί δρᾶν; ὑφαίνειν;
- ΒΛ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν.
- ΠΡ. Τίνων;
- ΒΛ. Ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
- ΠΡ. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία γ' ἄρ ἡ πόλις
 Ἔσται τὸ λοιπόν.
- ΒΛ. Κατὰ τί;
- ΠΡ. Πολλῶν οὔνεκα.
 Οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν 560
 Ἔσται τὸ λοιπόν οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
 Οὐ συκοφαντεῖν.
- ΒΛ. Μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
 Τουτί ποιήσης, μηδ' ἀφέλης μου τὸν βίον.
- ΧΟΡ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.

ἐκτεὺς, τοῦ ἐκτέως τὸν ἐκτέα μέτρον τοῦτο τὸ ἕκτον τοῦ μεδίμου. 550 Ἐφ' ἦν περ ὠχόμην] λόγῳ μὲν λέγει τὴν λεχῶ, νῶ δὲ ἐννοεῖ τὴν ἐκκλησίαν ἔτεκε γὰρ αὕτη καινὴν διοίκησιν. 551. Ἄτὰρ γεγένηται;] τίποτε; ἢ ἡ ἐκκλησία, ὡς μὴ εἰδυίας τι τούτων τῆς Πραξαγόρας, κοινολογεῖ αὐτῇ ταῦτα ὁ ἀνὴρ. Τὸ δὲ χθές τὸ παρελθὸν δηλοῖται ἀπλῶς, οἶμαι, ἀντὶ τοῦ πρότερον. 554. Σηπίας μασωμένη] ἐπὶ ἡδυπαθείας ἢ φράσις αὕτη, ὡς εἰ ἔλεγε εὐδαιμόνει γε τοῦ λοιποῦ· εἰμὴ ἐπὶ τιμῆσεως ἐννοεῖται, ὡς ἀμελησάσης αὐτῆς μαθεῖν τὰ γεγενημένα. 561. Οὐδαμοῦ μαρτυρεῖν] μαρτυρεῖσθαι, μάρτυρας ἐπάγειν πεπεισμένους ψευδομαρτυρεῖν. 563. Μηδ' ἀφέλης μου τὸν βίον] τὸ τριώβολον ἀναιρουμένων γὰρ τῶν ψευδομαρτυρούντων καὶ συκοφαντούντων,

- ΠΡ. Μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον, 565
 Μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδὲνα,
 Μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ ἵνεχυραζόμενον φέρειν.
- ΧΟΡ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύδεται.
- ΠΡ. Ἄλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστ' ἐμοὶ σε μαρτυρεῖν,
 Καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί. 570
- ΧΟΡ. Νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὰν φρένα, καὶ
 Φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ', ἐπισταμένην
 Ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν. κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
 Ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια, πολίτην
 Δήμον ἐπαγλατοῦσα μυρίασιν εὐτυχίαισι βίου, 575
 Δηλοῦν, ὅτι περ δύνатаι καιρός.
 Δεῖται γὰρ τι σοφοῦ ἔξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
 Ἄλλὰ πέρανε μόνον μήτε δεδραμένα, μήτ'
 εἰρημένα πω πρότερον,
 Μισοῦσι γάρ, ἣν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται. 580
 Ἄλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρῆ ταῖς
 διανοαῖς,
 Ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ
 τοῖσι θεαταῖς.
- ΠΡ. Καὶ μὴν, ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω, πιστεύω, τοῦσδε θεατάς,
 Εἰ καινοτομεῖν ἐβελήσουσιν, καὶ μὴ τοῖς ἤθεσι λίαν
 Τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρέβειν τοῦτ' ἔσθ', ὃ μάλιστα
 δέδοικα. 585
- ΒΛ. Περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δαίσης· τοῦτο
 γὰρ ἡμῖν
 Δραῖν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστίν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελεῖσθαι.

συναναιρεθῆσεται καὶ τὸ δικάζειν, ὅθεν ὁ μισθὸς τοῖς δικασταῖς. 567. Ἰνεχυραζόμενον] ἐνέχυρόν τί τινας ἔχειν. 583. Καὶ μὴν ὅτι μὲν] ἡ θέσις ὡδ' ἔχει· ἀλλὰ πιστεύω, ὅτι διδάξω τοὺς θεατάς· ἐκείνο δὲ δέδικα· μὴ ἐθέλῃ ἡμῶσιν ἐπιμεῖναι τοῖς ἀρχαίοις, καὶ μὴ καινοτομεῖν· οὕτω γὰρ οὐδὲν ἐστὶ μεταβαλεῖν εἰς τὸ κρεῖττον· διαπαίξει δὲ τούτοις μᾶλλον τοὺς Ἀθηναίους ὡς νεωτερίζοντας μάλιστα. 587. Ἄντ' ἄλλης ἀρχῆς] περὶ ἄλλης νεωτέρας ἀρ-

HP. Μή γυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπη, μηδ' ὑποκρούση,
 Πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν, καὶ τοῦ φράζοντος
 ἀκοῦσαι.

Κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι, πάντων με- 590
 τέχοντας.

Κὰκ τ' αὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ'
 ἄθλιον εἶναι·

Μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ
 ταφῆναι·

Μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν
 δ' οὐδ' ἀκολουθῆ·

'Αλλ' ἓνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βλοτον, καὶ τοῦτον
 ὅμοιον.

ΒΔ. Πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; 595

HP. Κατέδη σπέλεθον.

Πρότερός μου.

ΒΔ. Καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν;

HP. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔφθης

Μ' ὑποκρούσας.

Τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν. τὴν γῆν πρώτιστα
 ποιήσω

Κοινήν πάντων, καὶ ἀργύριον, καὶ τᾶλλ', ὅπόσ'
 ἔστιν ἐκάστῳ.

Εἴτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς,

Ταμιευόμεναι, καὶ φειδόμεναι, καὶ τὴν γνώμην προ-
 σέχουσαι. 600

ΒΔ. Πῶς οὖν, ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ

Καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον;

γῆς, ἢ ἐπ' ἄλλης. 595. Κατέδη] ἐσθίεις σπέλεθον, κόπρον ἀνθρώπου πρότε-
 ροσέμοῦ· ὡς ἐπιτίμησις τοῦτο δοκεῖ εἶναι, ὅτι φθὰς διέκοψεν αὐτόν, ὧν ἡμελ-
 λεν ἐρεῖν, καὶ πρὸς τοῦτο ἀνακτέον μᾶλλον, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ τὸ, ἔφθης
 ὑποκρούσας· συνέπλεξεν ἀλλ' οὖν ἀδήλως ἀμφοτέρας τὰς ἐννοίας εἰς μίαν.

- ΠΡ. Ταῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει,
Καὶ μὴ καταθεῖς, ψευδορκῆσει
- ΒΔ. Κἀκτῆσατο γὰρ διὰ τοῦτο.
- ΠΡ. Ἄλλ' οὐδὲν ται χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.
- ΒΔ. Κατὰ δὴ τί;
- ΠΡ. Οὐδεὶς οὐδὲν πενία ὀράσει. πάντα γὰρ ἔξουσιν
ἅπαντες, 605
Ἄρτους, τεμάχην, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους,
ἐρεθίνθους.
Ὅστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρῶν ἀ-
πόδειξον.
- ΒΔ. Οὐκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτους', οἷς ταῦτα
πάρεστι;
- ΠΡ. Πρώτερόν γ', ὥ' τάν, ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα
τοῖς προτέροισι·
Νῦν δ', ἔσται γὰρ βλος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ 610
καταθεῖναι;
- ΒΔ. Ἦν μείρακ' ἰδῶν, ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῶραι,
Ἐξεί, τούτων ἀφελῶν, δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει,
Ἐγκαταδαρθῶν;
- ΠΡ. Ἄλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ Ἐγκαταδαρθεῖν.
Καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατα-
κεῖσθαι,
Καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ.

603. Κἀκτῆσατο γὰρ διὰ τοῦτο·] διὰ τὸ ψευδορκεῖν, τὸ ποιητικὸν αἴτιον ση-
μαινούσης τῆς διὰ, οἷον ἐκ τοῦ ψευδορκεῖν. 605. Οὐδὲν πενία ὀράσει] οὐ-
δὲν κακὸν οὔτε ψευδορκεῖν, οὔτε ἀδικεῖν ὀράσει, πάντων ἀπὸ τοῦτου ἐχόν-
των τἀπιτηθεῖα. 611. Μείρακα] νέαν τινά. ὁ δὲ νοῦς· ὅποτε ἔχοι ἀργύριον,
εἰ βούλοιο συκοιμηθῆναι γυναικί, ἐξεί διαρ πείσαι αὐτήν, ἀπὸ τῶνκατατε-
θειμένων λαδῶν· ἄλλως δὲ εἰ συναυρεθείη τινί, ἐξέσται αὐτῷ ἀπὸ τῶν κοινῶν
λαθεῖν τε, ἐρ' ἢ ἔχειν δοῦναι; Τὸ δὲ σκαλαθῶραι παρὰ τὸ σκαλλίσειν, ἐρῶ-
ταιν τὰς θῆρας, ὃ ἔστι τὸν πρῶκτόν. 613. Ἐγκαταδαρθῶν] εἴπερ συκοιμη-
θείη τινί· γραπτέον δ' ἂν εἴη κατ' ἐμὲ ἐν σχήματι ἐρωτηματικῶς εἰς ὃ καὶ

- ΒΛ. Πῶς οὖν, εἰ πάντες ἴασι 615
 Ἐπὶ τὴν ὠραιστάτην αὐτῶν, καὶ ζητήσουσιν ἐρεῖδειν ;
 ΠΡ. Δί φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς
 καθεδοῦνται.
 Κἄτ' ἦν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ ὑπο-
 κρούσει.
 ΒΛ. Καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰσχροῖσι
 συνῶμεν,
 Οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον, πρὶν ἐκεῖσ', οἳ φῆς,
 ἀφικέσθαι ; 620

- ΠΡ. Οὐχὶ μαχοῦνται.
 ΒΛ. Περὶ τοῦ ;
 ΠΡ. Θάρρει. μὴ δείσῃς, οὐχὶ μαχοῦνται.
 ΒΛ. Περὶ τοῦ ;
 ΠΡ. Τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιοῦτον
 ὑπάρχει.
 Τὸ μὲν ἡμέτερον γνώμην τιν' ἔχει. προβεβούλευται
 γὰρ, ὅπως ἂν

Μηδεμιάς ἢ τρύπημα κενόν.

- ΒΛ. Τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσῃς ;
 Φεύζονται γὰρ τοὺς αἰσχίλους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς 625
 βαδιοῦνται.
 ΠΡ. Ἀλλὰ φυλάξουσ' αἱ φαυλότεραι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
 Ἀπὸ τοῦ δείπνου· καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν
 Οἱ φαυλότεροι· κούκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς κα-
 ταδαρθεῖν

μετέβαλον. 616. Ἐπὶ τὴν ὠραιστάτην] βαδιοῦνται, καὶ ζητήσουσιν αὐτῇ
 συνευρεθῆναι· ὁ ἐπομένως, ὑποκρούσειν, εἶρηκε. 620. Πρὶν ἐκεῖσ', οἳ φῆς
 ἀφικέσθαι] πρὶν μεταβῆναι ἀπὸ φαύλης ἐπὶ τὴν σεμνοτέραν· θάρσει, φησί,
 περὶ τούτου· οὐ γὰρ μαχοῦνται ἐκεῖναι πρὸς ἀλλήλας, περὶ τοῦ μὴ συνευρε-
 θῆναι πρὸ τῆς ἐτέρας τὴν ἐτέραν, ὥστε καὶ σοὶ ὑπάρξει τοῦτο· ἢ γὰρ ἐμὴ γνώ-
 μη ἐστὶν μηδεμίαν κενὸν ἔχειν τὸ αἰδοῦν. 627. Τηρήσουσι] φυλάξουσιν οἱ

Ταῖσι γυναίξιν, πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς
χαρίσωνται.

ΒΛ. Ἡ Δυσικράτους ἄρα νυνὶ ρίς ἴσα τοῖσι καλοῖσι 630
φρενίσει.

ΠΡ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη, καὶ 631
καταχήνη

Τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή, καὶ τῶν σφραγιῶδες ἔχόντων,
Ὅταν ἐμβὰς δὴ γ' εἶπη· Προτέρω παραχώρει, κἄτ'
ἐπιτήρει,

Ὅταν ἤδη γὰρ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάξεν.

ΒΛ. Πῶς οὖν, αὐτῶ ζώντων ἡμῶν, τοῖς αὐτοῦ παῖδας 635
ἕκαστος

Ἔσται δυνατός διαγιγνώσκειν;

ΠΡ. Τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντας 636
τοῖς πρεσβυτέροις αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοις νομιῶσιν.

ΒΛ. Οὐκοῦν ἄγξουσα' εὐ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέ- 637
ροντα

Διὰ τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν, γιγνώσκοντες πατέρ'
ὄντα,

Ἄγξουσι. τί δὴθ', ὅταν ἀγνώως ἦ, πῶς οὐ τότε κἄπι- 640
χουσῶνται;

ΠΡ. Ἄλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέπει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ 641
ἔμελ' οὐδὲν

Τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν πληγέντος
ἀκούσῃ,

Μὴ ὑτὸν ἐκείνον τύπτῃ δεδιώς, τοῖς ὀρώσιν τοῦτο
μαχεῖται.

αἰσχροὶ τὰς καλὰς ἐν τοῖς τριῶσι. 630. Ἡ τοῦ Δυσικράτους [ρ]ίς σημαίνει ἡν
καὶ ὄνειδος τῶν Κολαργέων ἦν οὗτος· ὡς αὐτὸς εἶπη. (Ἄχαρν. στίχ. 854.)

631. Καταχήνη] κατάγελως τῶν ἔχόντων διακυλίους. 633. Ὅταν ἐμβὰς
εις πρὸ τοῦ ἐτέρου, εἶπη ἐκεῖνος, ἐμὲ δεῖ πρῶτον ποιεῖν τοῦτο, οὐ δὲ δεῦτερον.

643. Δεδιώς] νῦν δὲ, εἰς ἀκούσας γέροντος τυπτομένου, μαχεῖται τῷ τῷ

- ΒΑ. Τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν
Ἐπίκουρος,
Ἡ Δευκολόφας, πάμπαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν
ἀκούσαι. 645
- ΠΡ. Πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι.
ΒΑ. Τὸ ποῖον;
- ΠΡ. Εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος, φάσκων αὐτοῦ πατέρ'
εἶναι.
- ΒΑ. Οἰμῶζοι γ' ἄν, καὶ κωκυτοί.
- ΠΡ. Σὺ δέ γ' ὄζοις ἄν καλαμίνθης.
Ἄλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψήφισμα
γενέσθαι,
Ἵσθ' οὐχὶ δέος, μὴ σε φιλήσῃ. 650
- ΒΑ. Δεινὸν μέντ' ἄν γ' ἐπεπόνθη.
Τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων;
- ΠΡ. Οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
Ὅταν ἦ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρὸν χωρεῖν ἐπὶ
δεῖπνον.
- ΒΑ. Περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστι
ἔρεσθαι.
- ΠΡ. Τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει· τὰ δὲ λοιφ' ὑμεῖς
ὕφανοῦμεν.
- ΒΑ. Ἐν ἔτι ζητῶ πῶς, ἦν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι 655
δίχην τῷ,
Πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἔστι
δίκαιον.

πτοντι, ὡς ὑποπτεῶν, μὴ ὁ γέρον ἐαυτοῦ ἐστι πατήρ. 645. Ἐπίκουρος
καὶ Δευκόφας] ὁ μὲν φιλόσοφος ἦν ἠθονικός· ὁ δὲ συναγεται μαλθακός καὶ
αὐτός τις εἶναι, ἄγνωστος δὲ ἄλλως· ὁ δ' Ἀρίστυλλος ποιητὴς ἦν αἰσχυρὸς
καὶ φαυλόθις· οὐ γὰρ τῷ Πλούτῳ (στίχ. 314) μέμνηται. 648. Καλαμίνθης]
βοτάνη βαρύσμος ἢ καλαμίνθη, ἡδύσμος ἄγριος. 650. Ἐπεπόνθη] ἀτι-
κώτερον τοῦτο, ὡς καὶ τὸ ἡκηκὴ ἀλλαχῆ, ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθει. 652. Δεκά-
πουν τὸ στοιχεῖον] ὠρολόγιον ἦν σκιαρὸν, δ' ἐποιῶντο ὄρον τῶν τῆς ἡμέρας

- ΠΡ. Ἄλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται.
- ΒΑ. Τουτί δὲ πόσους ἐπιτρέψει;
- ΠΡ. Καγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. τοῦ γάρ, τάλαν, οὐνεκ' ἔσονται;
- ΒΑ. Πολλῶν ἔνεκεν, νῆ τὸν Ἀπόλλω. πρῶτον δ' ἐνός οὐνεκα δῆπου,
Ἦν τις ὀφείλων ἐξαρνήται.
- ΠΡ. Πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας, 660
Ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δὴ πούσ' ἐπίδηλος.
- ΒΑ. Νῆ τὴν Δήμητρ', εὐγε διδάσκεις. τουτί τοίνυν σὺ φράσον μοι.
Τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες ἄποθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὴν Ἐλώγηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.
- ΠΡ. Ἀπὸ τῆς μάξης, ἧς σιτεῖται ταύτην γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ, 665
Οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὐδεὶς οὕτω τῇ γαστρὶ κολασθεῖς.
- ΒΑ. Οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται;
- ΠΡ. Πῶς γὰρ κλέψει, μετὸν αὐτῷ;
- ΒΑ. Οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν;
- ΠΡ. Οὐκ, ἦν οἶκοι γε καθεύδης,
Οὐδ' ἦν γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον. βίσιος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
Ἦν δ' ἀποδύη γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγ- 670
μα μάχεσθαι;
- Ἔτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖτον κοιμιεῖται ἐκείνου.
- ΒΑ. Οὐδὲ κυβεύσουσιν ἄρ' ἄνθρωποι.
- ΠΡ. Περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσεις;

ἔργων. 663. Τῆς αἰκίας] εἰς τις μεθύσας καταξείε τινα, πόθεν ἀποτίσω πρό-
σιμον, μηδὲν ἔχων οἶκοι; 667. Μετὸν αὐτῷ] πῶς ἂν κλέψειεν, ὧν καὶ
αὐτὸς μετέχει; Ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ κεῖται, πῶς γὰρ κλέψαμι τὸ ἴμαυτοῦ;
670. Ἦν δὲ τις βούλοιο ἀποδύσας τινά, αὐτὸς δώσει τὸ ἴματιον, ἵνα μὴ μά-

- ΒΛ. Τὴν δὲ δλαιταν τίνα ποιήσεις;
- ΠΡ. Κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστν
Μίαν οἴκησιν φημί ποιήσῃν, ξυρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,
Ὡστε βαδίζῃν εἰς ἀλλήλους.
- ΒΛ. Τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις; 675
- ΠΡ. Τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στωάς, ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
- ΒΛ. Τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται;
- ΠΡ. Τοὺς κρατῆρας καταθήσω,
Καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψωδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
Τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεῖ τις δειλὸς γεγένηται,
Ἴνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυρόμενοι.
- ΒΛ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω, χάριέν γε. 680
- ΠΡ. Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῦ τρέψεις;
- ΠΡ. Ἐς τὴν ἀγοράν καταθήσω.
Κᾶτα στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ, κληρώσω πάντας, ἕως ἄν
Εἰδῶς ὁ λαχῶν, ἀπίη χαίρων ἐν ὀπιῳ γράμματι δειπνεῖ.
Καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ Βῆτ' ἐπὶ τὴν στωάν ἀκολουθεῖν
Τὴν Βασιλείον δειπνήσοντας· τοὺς Θῆτ' ἐς τὴν 685
παρὰ ταύτην.
Τοὺς δ' ἐκ τοῦ Κάππ' ἐς τὴν στωάν χωρεῖν τὴν
Ἄλφιτόπωλιν.
- ΒΛ. Ἴνα κάπτωσιν;
- ΠΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἴν' ἐκεῖ δειπνῶσιν.
- ΒΛ. Ὅτω δὲ τὸ γράμμα

χοιτο τῷ βιαζομένῳ, εἰτ' ἔλθων εἰς τὸ κοινὸν ἔλαβε κρεῖττον. 681. Τὰ κληρωτήρια] τὰ ἀγγεῖα, ἢ ἔδρας ἢ ὀτιοῦν ἄλλα τοιοῦτον, ἢ αὐτὸν τὸν οἶκον ἐν ᾧ ἐγίνοντο αἱ κληρωταὶ ἀρχαί· ἔστι δὲ τοῦτο ἀπὸ τῶν δικαστηρίων, ἐφ' ὧν, ἦσαν γράμματα Α, Β, Γ. καὶ ἐξῆς· οἱ οὖν μέλλοντες δικάσειν ἐλάγχανον, καὶ λαβόντες ἕκαστος, ὃ εἴληχε γράμμα, ἤρχετο εἰς τὸ οἰκεῖον δικαστήριον. (ἴδε Πλούτ. στίχ. 297) ὡσαύτως ἔσται κάππ' τῶν συσιτίων τούτων, ὃ τὸ Βῆτα λαχῶν ἦξει εἰς τὴν βασιλείον στοάν· ὃ δὲ τὸ Θ, εἰς τὸ Θησεῖον· ὃ δὲ τὸ Κ, εἰς τὴν Ἀμφιτόπωλιν, ἵνα κάπτωσιν ἄλφιστα. Πάντα δὲ ταῦτα πέπλασται ἀπὸ

Μὴ ἕλκυσθῆ, καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν
ἅπαντες.

- ΠΡ. Ἄλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.
Πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν 690
Ὡστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ,
Πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δάδα λαβὼν.
Αἱ δὲ γυναῖκες, κατὰ τὰς διόδους
Προσπίπτουσαι, τοῖς ἀπὸ δείπνου,
Τάδε λέξουσιν, Δεῦρο παρ' ἡμᾶς· 695
Ἐνθάδε μείραξ ἔσθ' ὦραία.
Παρ' ἐμοὶ δ', ἑτέρα φήσει τις ἄνωθ'
Ἐξ ὑπερήφου, καὶ καλλίστη,
Καὶ λευκοτάτη· πρότερον μέντοι
Δεῖ σε καθεῦθαι αὐτῆς παρ' ἐμοί. 700
Τοῖς δ' εὐπρεπέσιν γ', ἀκολουθοῦντες
Καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι,
Τοιάδ' ἐροῦσιν· Ποῖ θεὸς οὗτος;
Πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθὼν·
Τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς 705
Ἐφήφισται πρότεροις βινεῖν·
Ἵμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας
Διφόρου συκῆς
Ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι.
Φέρε νῦν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῶν;
ΒΔ. Πάνυ 710
ΠΡ. Βαδιστέον τ' ἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγοράν ἐμοί,

τῶν γραμμάτων κατὰ τὸ τῶν δικαζόντων ἔθος. 700. Αὐτῆς] Ἀπόδος τοῦτο εἰς τὸ πρότερον, ἔν' ἧ, πρὸ αὐτῆς τῆς καλῆς δεῖ σε καθεῦθαι ἐμοί τῇ μὴ τοιαύτῃ. 702. Οἱ φαυλότεροι] οὕτως ἔγραψα ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀντὶ τοῦ αἱ φαυλότεραι, ἔν' ἧ, οἱ δὲ αἰσχροὶ καὶ σιμοὶ ἀκολουθοῦντες τοῖς καλοῖς καὶ νεανίσκοις, ἐροῦσι πρὸς ἐκείνους ταῦτα. 707. Ἵμᾶς δὲ τέως] ὁμοῖς δὲ μέχρις ἐκείνου, ὃ ἐστὶ μέχρις οὗ ἡμεῖς (οἱ αἰσχροὶ) συγκοιμώμεθα, καθήμενοι παρὰ ταῖς θύραις, καὶ φύλλα συκῆς διφόρου λαβόντες μασῶσθε· ἐρεθιστι-

Ἐν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
 Λαβοῦσα κηρύκαιναν εὐφρονόνα.

Ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα ὄρα, ἡρημένην

Ἄρχειν, καταστῆσαι τε τὰ ξυσσίτια,

715

Ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον

ΒΛ. Ἦδη γὰρ εὐωχησόμεσθα;

ΠΡ. Φήμ' ἐγώ.

Ἐπειτα τὰς πόρνas καταπαῦσαι βούλομαι.

Ἄπαξ ἀπάσας.

ΒΛ. Ἰνα τί;

ΠΡ. Δῆλον τουτογί·

Ἰνα τῶν νέων ἔχωμεν αὐταὶ τὰς ἀκμάς.

720

Καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας

Τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν,

Ἄλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον,

Κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας,

ΒΛ. Φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,

725

Ἐν' ἀποβλέπωμαι, καὶ λέγωσί μοι ταδί·

ΤΟΝ ΤΗΣ ΣΣΡΑΤΗΓΟΥ ΤΟΥΤΟΝ ΟΥ ΘΑΥΜΑΖΕΤΕ;

ΧΟΡ. (λείπει ἢ τοῦ Χοροῦ φδῆ.)

κὸν γὰρ τὸ θρίον πρὸς ἡδονήν. 720. Ἀκμάς] ἵνα μὴ οἱ νέοι ἀποσελαγίνοντες εἰς ἐκεῖνας, εὐρίσκωνται αὐτοὶ καὶ ἄρρωστοὶ εἰς ἡμᾶς. 724. Κατωνάκη] ἱμάτιόν τι δουλικόν, φαν ἔχον ἐκ προβάτου ἐν τοῖς κάτω. Χοῖρον δὲ καὶ χοῖριον ἀποκαλεῖ συνήθως τὸ αἰδοῖον. 726. Ἀποβλέπωμαι] περιβλέπωμαι ὑπὸ πάντων.

ΑΝΗΡ Α, ὁ καταθείς, ΑΝΗΡ Β, ὁ μὴ καταθείς,
ΚΗΡΥΞ, ΧΟΡΟΣ.

- ΑΝ. Α. "Εγωγ', ἔν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
 Προχειριούμαι, κᾶξετάσω τὴν οὐσίαν,
 Χώρει σὺ δεῦρο, Κιναχύρα καλὴ καλῶς, 730
 Τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
 Ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῆς,
 Πολλούς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς.
 Ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα, δεῦρ' ἔξιθι,
 Νὴ Δία, μέλαινά γ', οὐδ' ἂν, εἰ τὸ φάρμακον 735
 Ἐψοῦσ' ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
 Ἴστω παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ἔθ' ἡ κομμώτρια·
 Φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
 Ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ', ἡ κιθαριῶδες, ἔξιθι,
 Πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν 740

729. Προχειριούμαι] ἐνταῦθα παρίστανται εἰς τὴν σκηνὴν δύο τινές, ὧν ὁ μὲν, πειθόμενος τῷ νέφ νόμῳ, ἀποφέρει πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν εἰς τὴν ἀγοράν εἰς κοινὴν ἀπόλαυσιν· ὁ δὲ ἀναίμεται ταῦτα, μέχρις ἂν, φησί, εἰδῆ καλῶς, τίς ὁ νόμος οὗτος, καὶ πρὸς τί τέλος ἀφορᾷ· καὶ περὶ τούτων ἐγείρεται ἕρις πρὸς ἀλλήλους. Φησί τοίνυν ὁ πρῶτος καθ' ἑαυτόν, Προχειριούμαι, προετοιμάσομαι, εὐτρεπίσω τὰ κατ' ἐμαυτόν. 730. Κιναχύρα] ὄνομα τοῦτο δούλης. 732. Ἐντετριμμένη] ἐψιμμοθυωμένη. 733. Κάτω στρέψασα] πολλὰ σκεύη καταστρέψασα, συντρέψασα. 734. Ἡ διφροφόρος] ἡ τῶ, δίφρον, τὴν ἔδραν, ἢ λάσανον, ἢ ὅ,τι τοιοῦτον φέρουσα· εἴτα κομικῶς προσωποποιεῖ τὰ σκεύη. 736. Λυσικράτης·] ἢ φαρμάκιον χρώμενος ὁ Λυσικράτης, μελαίνει, βάπτει τὴν ἑαυτοῦ πολιάν. 737. Ἴστω παρ' αὐτὴν] στήθι παρ' αὐτὴν τὴν διφροφόρον· ἐντεῦθεν ἄρα δῆλον, ὅτι καὶ ἡ διφροφόρος μηχανή τις ἦν ἢ βασιάζουσα τὴν σκυραμίδα.— Κομμώτρια] ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας, ἥτοι θήκη τις ἐν ἧ αἱ γυναῖκες ἐντιθέασαι τὰ κοσμητήρια, ἢ κάτοπτρόν τι· πρὸς γὰρ τὰ σκεύη ταῦτα ὡς πρὸς ἔμψυχα καὶ λογικά, ἀποτείνεται αὐτῷ ὁ λόγος· ἢ τοῦλάχιστον πλάττει δούλος βασιάζουσας ταῦτα. 739. Ἡ

Ἄωρι νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.

Ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προίτω, τὰ κηρία
Κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
Καὶ τὸ τρίποδ' ἐξένευγε, καὶ τὴν λήκυθον·
Τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.

745

AN. B. Ἐγὼ καταθήσω τὰμά; κακοδαίμων ἄρα
Ἄνῆρ ἔσομαι, καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
Μὰ τὸν Ποσειδῶ γ' οὐδέποτε, ἀλλὰ βασανίῳ
Πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.

Οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰδρωῖτα καὶ φειδωλίαν

750

Οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει,
Οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;

Πότερα μετοιχιζόμενος ἐξενήνοχας

Αὐτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων;

755

AN. A. Οὐδαμῶς.

AN. B. Τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου ἔστιν οὕτως; οὐ τι που]

Ἰέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;

AN. A. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
Ἐς τὴν ἀγορὰν, κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.

AN. B. Μέλλεις ἀποφέρειν;

760

AN. A. Πάνυ γε.

AN. B. Κακοδαίμων ἄρ' εἶ,

Νῆ τὸν Δία τὸν Σωτήρα.

κιθαρωδός] ἐνδέχεται ἐννοεῖν τὸν ἀλεκτρυόνα. 742. Τὰ κηρία] τὰς δά-
δας ἐντεῦθεν· βούλεται γὰρ ἐξομοιοῦν τὸ πρᾶγμα τῇ πομπῇ τῶν Παναθη-
ναίων· διὸ καὶ θαλλῶν μέμνηται, οὓς ἐν ἐκείνοις ἔφερον οἱ γέροντες.
746. Ἐγὼ καταθήσω τὰμά;] ταῦτα οὐ πρὸς τὰ εἰρημένα λέγεται· ἀλλὰ καθ'
ἑαυτὸν λογίζεται πρὸς τὴν τοῦ κήρυκος φωνήν. 753. Οὗτος] ἐνταῦθα ἰδὼν
αἴφνης τὰ παρὰ τοῦ ἐτέρου ἀνατεθέντα σκευῆ εἰς τὸ κοινὸν, ἀπορῶν ἐρωτᾷ
τὴν αἰτίαν. 754. Μετακομιζόμενος] πότερον μετακομιζόμενος εἰς ἐτέραν
οἰκίαν, ἢ βουλόμενος δανείσασθαι ἐπ' ἐνεχύροις; μῶν δὲ πομπὴν πέμπεις
ταῦτα τῷ κήρυκι; κήρυξ γὰρ ἦν ὁ Ἰέρων οὗτος· καὶ ἡ πομπὴ κωμικώτερον

- AN. A. Πῶς;
- AN. B. Πῶς; ῥαυῖως.
- AN. A. Τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοις δεῖ;
- AN. B. Ποίοισιν, ὦ δύστηνε;
- AN. A. Τοῖς δέδογμένοις.
- AN. B. Δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
- AN. A. Ἀνόητος;
- AN. B. Οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν 765
Ἀπαξαπάντων.
- AN. A. Ὅτι τὸ ταπτόμενον ποιῶ;
Τὸ ταπτόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα
Μάλιστα πάντων.
- AN. B. Τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.
- AN. A. Σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοῆ;
- AN. B. Φυλάξομαι,
Πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ,τι βουλευέται. 770
- AN. A. Τί γὰρ ἄλλο γ', ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
Τὰ χρήματ' εἰσίν;
- AN. B. Ἄλλ' ἰδὼν ἂν ἐπιθόμην.
- AN. A. Λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς.
- AN. B. Λέξουσι γοῦν.
- AN. A. Καὶ φασὶν οἴσειν ἀράμενοι.
- AN. B. Φήσουσι γοῦν.
- AN. A. Ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. 775
- AN. B. Ἀπιστήσουσι γοῦν.
- AN. A. Ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρέψειεν.
- AN. B. Ἐπιτρέψουσι γοῦν.
Οἴσειν δοκεῖς τιν', ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν

εἰσῆχται. 768. Τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον] ἐννοεῖται ὡς πρὸς τὸν σώφρονα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. 772, Ἄλλ' ἰδὼν ἂν ἐπιθόμην.] ἐάν μὴ ἴδω, οὐ μὴ πιστεῦσω· ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ἐμπαίζει ταῦτ' ἐπαναλαμβάνων, ὡς περὶ ἀνόητων.

- Ἡμᾶς μόνον δεῖ, νῆ Δία. καὶ γὰρ οἱ θεοί.
Γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων. 780
Ὅταν γὰρ εὐχόμεσθα διδόναι τάχαθ',
Ἔστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν,
Οὐχ ὥς τι δώσονται, ἀλλ' ὅπως τι λήφεται.
- AN. A. Ὡ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἕα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
Ταυτί γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μου 'σθ' ἰμάς; 785
- AN. B. Ὅντως γὰρ οἴσεις;
- AN. A. Ναὶ μὰ Δία. καὶ δὴ μὲν οὖν
Τωδὶ ξυνάπτω τὸ τρίποδε.
- AN. B. Τῆς μωρίας,
Τὸ μὴδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους, ὅ,τι
Δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη —
- AN. A. Τί δρᾶν;
- AN. B. Ἐπαναμένειν' ἔπειτα διατρίβειν ἔτι. 790
- AN. A. Ἰνα δὴ τί;
- AN. B. Σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
Ἡ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
Παύσαιντ' ἄν εἰσφέροντες, ὧ μβρόνητε σύ.
- AN. A. Χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἄν, εἰ μὴ "χοιμ' ὅποι
Ταῦτα καταθείην.
- AN. B. Μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι. 795
Θάρρει, καταθήσεις, κἄν ἔνης ἔλθης.
- AN. A. Τιῆ;

787. Τὸ τρίποδε] συνάπτω ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τούτους τοὺς τρίποδας.— Τῆς μωρίας] ὡ τῆς μωρίας· ἢ δὲ ἔλλειψις αὐτῆ συνήθης ποιηταῖς. 790. Ἐπαναμένειν] σὺνάψων ταῦτα πρὸς τὸ, Εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη, καὶ ἔπειτα ἔτι διατρίβειν μὴ τι παράλογον γένηται. 792. Διάξειεν] μὴ διαίξῃ, διέλθῃ γαλῆ ἐν μέσῳ· τοῦτο δὲ θεόσημον οἱ πολλοὶ λαβόντες, παύσαιντο ἀποφέρειν. 794. Χαρίεντα γοῦν πάθοιμ] καταγελάσειεν ἄν μου τις, εἰ ὑστερίσας, μὴ ἔχοιμ' ἔπειτα, ὅπῃ καταθήσω ταῦτα. 775. Μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι] ποῦ μὲν καταθήσεις ἔξεις, κἄν ὑστατος ἔλθης, ἀλλὰ ποῦ ἐπαναλήψῃ ταῦτα, εἰς δεξιὰς τοῦτο, τοῦτ' ἔγωγε οὐκ οἶδα· τοῦτο γὰρ δίδωσι ἐννοεῖν, ὅταν ἐκ τῶν

- AN. B. Ἐγῶδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχεῖς·
 Ἄττ' ἂν δὲ διδάξῃ, ταῦνα πάλιν ἀρνουμένους.
- AN. A. Οἴσουσιν, ὦ τάν.
- AN. B. Ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
- AN. A. Ἀμέλει κομιούσι.
- AN. B. Ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί; 800
- AN. A. Μαχούμεθ' αὐτοῖς.
- AN. B. Ἦν δὲ κρείττους ὄσι, τί;
- AN. A. Ἄπειμ' ἑάσας.
- AN. B. Ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;
- AN. A. Διαρῥαγείης.
- AN. B. Ἦν διαρῥαγῶ δὲ, τί;
- AN. A. Καλῶς ποιήσεις.
- AN. B. Σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
- AN. A. Ἐγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἑμαυτοῦ γείτονας 805
 Ὅρῳ φέροντας.
- AN. B. Πάνω γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
 Αὐτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
 Πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
- AN. A. Οἴμωζε.
- AN. B. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
 Αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί πλεῖον Καλλίου; 810
 Ὦνθρωπος οὗτος ἀποθαλεῖ τὴν οὐσίαν.
- AN. A. Δεινά γε λέγεις.
- AN. B. Τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὀρῶν
 Ἄει τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.

ἐπομένων. 802. Ἄπειμ' ἑάσας] εἴπερ ἡττηθῆμεν, καταλιπὼν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἄπειμι. 304. Σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν] ἐπίθ' ὄρεξ' ἄλλους πωλῶσοντας ταῦτα; 806. Ἀντισθένης] τί; φρονεῖς, ὅτι ὁ Ἀντισθένης εἰσοίσει τὰ ἑαυτοῦ; οὐ μόνον· ἤδεται γὰρ χέσαι τριάκοντα ἡμέρας καὶ πρὸς μᾶλλον, ἢ τὰ ἑαυτοῦ ἀποφέρειν.— Καλλίμαχος καὶ Καλλίας, ὁ μὲν ἦν χοροδιδάσκαλος πένης, ὁ δὲ πλούσιος μὲν πρότερον, ἄσωτος δ' ὢν, πένης ἐγένε-

Οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν', ἀΐδοξε, τὰ περὶ τῶν ἀλῶν;

AN. A. Ἐγωγε.

AN. B. Τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκεῖνους ἤνικα 815
Ἐφηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα;

AN. A. Καὶ κακὸν γ' ἐμοὶ
Τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς,
Μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων·
Κᾶπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιστα.
Ἐπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον, 820
Ἄνέκραγ' ὀκῆρυξ, ΜΗ ΔΕΧΕΣΘΑΙ ΜΗΔΕΝΑ
ΧΑΛΚΟΥΝ ΤΟ ΔΟΙΠΟΝ· ΑΡΓΥΡΩ ΓΑΡ ΧΡΩΜΕΘΑ.

AN. B. Τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὠμνυμεν,
Τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει 825
Τῆς τεσσαρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης;

Κεῦθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
Ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπούμενοις ἐφαίνετο
Ο ΔΙΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΣ, καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
Πάλιν κατεπίπτου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.

AN. A. Οὐ τᾶυτὸν, ὦ τάν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν· 830
Νῦν δ' αἱ γυναῖκες.

AN. B. Ἄς γ' ἐγὼ φυλάξομαι,
Νῆ τὸν Ποσειδῶ, μὴ κατουρήσωσί μου.

AN. A. Οὐκ οἶδ' ὅ,τι ληρεῖς. φέρε σὺ τἀνάφορον, ὁ παῖς.

KHP. Ὡ πάντες ἀστοί· νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,

το. 814. Περί τῶν ἀλῶν] ἐγένετο ψήφισμα εὐνοτέρους εἶναι, εἴτα ἐν τῇ πράξει κατήργηται· ὁμοίως καὶ τὸ περὶ τῶν χαλκῶν νομισμάτων. 817. Τὸ κόμμα] τὸ νόμισμα· ὁ πωλῶν βότρυας ἐνετίθει τῷ στόματι, ὡσπερ ταμειώ. 825. Τῆς τεσσαρακοστῆς] ἦν Εὐριπίδης ἔγραψε συνεισφέρειν ἕκαστον ἀπὸ τῆς περιουσίας τῷ κοινῷ· ἀνθ' ὧν κατεχρύσου, ὅ ἐστιν ἐπήνει ἕκαστος τὸν Εὐριπίδην· εἴτα, μὴ γενομένου τούτου, ἐξευτέλιζον αὐτόν· (περὶ δὲ τοῦ Διὸς Κόρινθος [δε Πινδ. Ν. 155. ἐμῇ ἐκδόσει)· μέγα δ' ἦν τεῦνομα τοῦ Εὐριπίδου. 833. Ἀνάφορον] ξύλον τί, ὃ τιθέμενον ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐξήρτου τὰ φορτία. 834. Ὡ πάντες ἀστοί] ἐνταῦθα ὁ κῆρυξ κηρύττει δεῖπνον καὶ ἐστία=

Χωρεῖτ', ἐπειγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος, 835

Ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
Φράση καθ' ἕκαστον ἄνδρ', ὅπου δειπνήσετε.

Ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμένοι
Ἀγαθῶν ἀπάντων, καὶ παρεσκευασμένοι,
Κλῖναί τε σισυρῶν καὶ θαπιδῶν νενασμένοι. 840

Κρατήρας οὓς κερναῖσιν αἱ μυροπόλιδες,
Ἔστασ' ἐφεξῆς, τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
Λαγῶν ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
Στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα
Χύτρας ἔτνος ἐφούσιν αἱ νεώταται. 845

Σμοῖδς δ' ἐν αὐταῖς ἵππικὴν στολὴν ἔχων
Τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία.
Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδια καὶ κονίποδας
Ἐχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου.
Ἐμβὰς δὲ κεῖται, καὶ τρίβων ἐρριμμένος. 850

Πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μάζαν φέρων
Ἔστηκεν ἄλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

AN. B. Οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα· τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων
Ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;

AN. A. Καὶ ποῖ βαδιοῖ σὺ, μὴ καταθῆς τὴν οὐσίαν; 855

AN. B. Ἐπὶ δεῖπνον.

AN. A. Οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῆ,

Πρὶν γ' ἂν ἀπενέγκης.

σιν δημοσίαν. 837. Κεκληρωμένοις φράσει] καθ' ὃ γράμμα ἂν ἕκαστος λά-
χῃ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω (στίχ. 682 καὶ ἐξῆς). 837. Ἐπινενασμένοις] ἐπιπε-
φορισμένοις, πλήρεις. 840. Σισυρῶν καὶ θαπιδῶν] μαλλωτῶν στρωμάτων
καὶ ταπήτων.— Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται] ὀπταῖται, τῶν μαγεῖρων ῥιπίζοντων
τὸ πῦρ, ἐφ' ὧν προσπαταλῶσι καὶ λαγῶα.— Πόπανα πέττεται] πλακοῦντες
ὀπτῶνται.— Τραγήματα] τρωγάλια.— Ἐτνος] ἀθάρα ἐκ κυάμων ἢ φαση-
λίων. 846. Σμοῖδς] ἵππευς, ἐκβεβλημένος ἀπὸ τοῦ ἵππικοῦ, ὡς αἰσχο-
ποιὸς πρὸς τὰς γυναῖκας, καὶ διορισθεὶς παρατιθέσθαι τοῖς ναύταις τὰ τρυβλία.
848. Κονίποδας] κονίπους, ὑπόδημα στενόν, μὴ ἐφικνούμενον ἀπερὸν

- AN. B. Ἄλλ' ἀποίσω.
- AN. A. Πηγίκα;
- AN. B. Οὐ τοῦμόν, ὧ τὰν, ἐμποδῶν ἔσται.
- AN. A. Τί δῆ;
- AN. B. Ἐτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
- AN. A. Βαδιῇ δὲ δειπνήσων ὁμῶς;
- 860
- AN. B. Τί γὰρ πάθω;
Τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
Τοὺς εὖ φρονοῦντας.
- AN. A. Ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;
- AN. B. Ὅμοσ' εἶμι κύψας.
- AN. A. Ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;
- AN. B. Καλούμεθ' αὐτάς.
- AN. A. Ἦν δὲ καταγελῶσι, τί;
- AN. B. Ἐπὶ ταῖς θύραις ἐστῶς —
- 865
- AN. A. Τί δράσεις; εἶπ' ἐμοί.
- AN. B. Τῶν εἰσφερόντων ἀρπάσομαι τὰ σιτία.
- AN. A. Βάδιζε τοίνυν ὑστερος· σὺ δ', ὧ Σίμων,
Καὶ Παρμένων, αἴρεσθαι τὴν παμπησίαν.
- AN. B. Φέρε νυν ἐγὼ σοι ξυμφέρω.
- AN. A. Σὺ; μηδαμῶς.
Δέδοικα γὰρ, μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
870 Ὅταν κατατιθῶ, προσποιῆ τῶν χρημάτων.
- AN. B. Νῆ τὸν Δία, δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
Ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἔξω, τοῖσδε δὲ

τῶν ποδῶν τὸν κοινορτόν.— Καχάζων] καγχάζων, γελῶν πλατύ. 862. Ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;] ὁ εἰσενεγκῶν τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν ἀμείβεται τῷ αὐτῷ τῆς φράσεως τρόπῳ, ὃ ἀνωτέρω (στίχ. 800 καὶ ἐξῆς) ὑπ' ἐκείνου παρετίνατο. 868. Παμπησίαν] πᾶσαν τὴν κτήσιν.— Προσποιῆ] ἀντιποιῆ· τῶν προσενεχθέντων πραγμάτων· ὁ δὲ ἐπιβεβαιοῖ τοῦτο ὀρθῶς· ἴν' οὖν μὴ τοῦτο γένηται, φησί, ἐτέρας τέχνης δεῖ· φαίνεται γάρ μοι, τὰ μὲν πράγματα ταῦτα καλὸν εἶναι ἔαν ἔξω· τῶν δὲ ματτομένων πεμμάτων, ποπάνων τε καὶ τραγημάτων κἄμ' ἐκείνῃ τοῖς ἄλλοις συμμετασχεῖν.

Τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.

Ἵσθως ἔμοιγε φαίνεται βραδιστέον

875

Ἵμοσ' ἐστὶ δειπνήσοντα, κού μελλητέον.

ΧΟΡ.

(λείπει ἢ τοῦ Χοριῦ ᾠδῆ.)

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΝΕΑΝΙΣ, ΝΕΑΝΙΑΣ, ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ,
ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΓΡ. Α. Τί ποτ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; ὦρα δ' ἦν πάλαι.

Ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῃ,

Ἔστηκα, καὶ κροκωτὸν ἠμφισμένη,

Ἄργος, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,

880

Παίξουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ

Παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἔτ' ἐπὶ τοῦμόν στόμα,

Μελύδριον εὐροῦσαι τι τῶν Ἰωνικῶν.

ΝΕΑΝΙΣ. Νῦν μὲν με παρακύβασα προῦφθης, ὦ σαπρά.

Ἦου δ' ἐρήμας, οὐ παρούσης ἐνάθει

885

Ἐμοῦ, τρυγήσειν, καὶ προτάξεται τινὰ,

Ἄδουσι. ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο ὄρα, ἀντάσομαι.

Καὶ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,

Ὅμως ἔχει τερπνόν τι, καὶ κωμωδικόν.

ΓΡ. Α. Τοῦτο διαλέγου, κάπιχώρησον σύ δὲ

890

Φιλοτάριον ἀύλητά, τοὺς ἀύλους λαθῶν,

977. Ἐναῦθα γραῦς τις διαφιλονεικεῖ πρὸς νεάνιν περὶ τοῦ ποτέρα αὐτῶν πρότερον ἀνδρὶ συναυρεθῆ. 880. Μινυρομένη] μινυρίζουσα, ὑπέδουσα. 883. Τῶν Ἰωνικῶν] ὡς τρυφηλῶν καὶ ἠδονικῶν μέμνηται τῶν Ἰωνικῶν μηλῶν. 885. Ἦου... τρυγήσειν] παροιμιώδης ταῦτο ἀπὸ τῶν ἀμπέλων, ἐπὶ τῶν μηδένων οἰομένων αὐτοῖς ἀντιπράττειν· ἀλλ' ἐρήμας (τὰς ἀμπέλους) τρυγήσειν· ταῦτόν δ' εἴρηται αὐτῶ καὶ Σφηξί· οἶον, « Ἄλλ' ἐρήμας φισθ' οὕτω βραδύως τρυγήσειν. » 890. Τοῦτο διαλέγου] τίτις; ἢ οὐ βούλεται προσαγαθῆσαι. 891. Φιλοτάριον] καὶ φιλοτάριον, ταῦτο δὲ, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ

* Ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσάυλησον μέλος.

Εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται

α) Παθεῖν τι, παρ' ἐμοῖ χρηθ' καθεύδειν.

Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἐν-

895

εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖσι πεπειροῖς

Οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι

Μᾶλλον, ἢ ἡγῶ, τὸν φίλον,

* Ὡπερ ξυνεῖην· ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.

NEANIS.

Μὴ φθόνει ταῖσιν νέαισι.

900

Τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε

Τοῖσιν ἀπαλοῖς μηρίοις,

Κἀπὶ τοῖς μήλοισ ἐπανθεῖ·

Σὺ δ', ὦ γραῦ, παραλέλεξαι, κἀντέτριψαι, τῷ

Θανάτῳ μέλημα.

905

ΓΡ. Α.

Ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα,

Τὸ τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοις,

Βουλομένη σποδεῖσθαι,

Κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὔροις,

Καὶ προσελκύσαιο βουλομένη φιλήσαι.

910

NEANIS. Αἶ, αἶ· τί ποτε πείσομαι; οὐχ ἤκει μοι ταῦρος·

Μόνη δ' αὐτοῦ λείπομαι·

Ἢ γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη βέβηκε.

Καὶ τ' ἄλλ' οὐδὲν μετὰ ταῦτα.

* Ἄλλ' ὦ μαῖ', ἱκετεύω,

915

Κάλει τὸν Ὀρθαγόραν, οὔτω

ψυχῆ μου· ἀλλὰ παρῆν τις αὐλητῆς αὐτῇ, ἢ αὐτῆ ἑαυτὴν αὐλητοποιεῖ; 893. Εἴ τις ἀγαθὸν] ἐντεῦθεν αὐτῇ τὸ μέλος. 899. Ἐφ' ἕτερον] ἐγὼ μὲν, φησὶν, ὃ ἂν συνῶ, ἐμμένω τῇ φιλίᾳ αὐτῷ ἕς τέλος· ἕτερα δὲ τις ἐφ' ἕτερον ἂν ἄνδρα ἑξιδίως πταίη. 903. Τοῖς μήλοισ] τοῖς τε μαστοῖς καὶ παρειαῖς· τὸ δὲ Παραλέλεξαι τὸ παρατεῖλαι δηλοῦ καὶ προσετρεπίσθαι τὰς τρίχας οὐχὶ εἰς Ἄφροδίτην, ἀλλ' εἰς φροντίδα καὶ ἀπόλαυσιν τῷ Ἄδῃ. 906. Ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα] ἐπιτριβείη σου ὁ χαῖρος (τὸ αἰδοῖον) καὶ τὸ ἐπίκλιντρον, τὴν κοίτην, εὐνήν ἀπωλέσειας· ὅ ἐστι, μὴ γένοιτό σοι τυχεῖν, ὧν σκοπεῖς, ἀλλ' ἐν τῇ κλίνῃ, ὄφιν ἀντὶ ἀνδρὸς εὐρούσα, τοῦτον ἔλκουσα φιλήταις. 911. Ταῦρος] τὸν τε ἄνδρα καὶ τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ αἰνίττεται. 916. Τὸν Ὀρ-

Σαυτῆς κατόναι, ἀντιβολῶ σε.

ΓΡ. Α.

Ἦδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας

Τρόπον, τάλαινα, κνησιᾶς·

Δοκεῖς δ' ἐμοὶ καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσθίους. 920

Ἄλλ' οὐκ ἂν ποθ' ὑφαρπάσαιο

Τὰ μὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμήν

Ὄραν οὐκ ἀπολείς, οὐδ' ἀπολήψῃ

NEANIS.

Ἄδ' ὅπασα βούλει, καὶ παράκυφον, ὡς γαλῆ.

Οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεις· ἀντ' ἐμοῦ. 925

ΓΡ. Α.

Οὐκουν ἐπ' ἐκφορὰν γε.

NEANIS.

Καινόν γ', ὦ σαπρά.

ΓΡ. Α.

Οὐ δῆτα.

NEANIS,

Τί γὰρ ἂν γραῦς καπρωῶσά τις λέγοι;

ΓΡ. Α.

Οὐ τοῦμόν ὀδυνήσει σε γῆρας.

NEANIS

Ἄλλὰ τί;

Ἢ ἄγχουσα μᾶλλον, καὶ τὸ σὸν φιμόθιον;

ΓΡ. Α.

Τί μοι διαλέγῃ;

NEANIS.

Σὺ δὲ τί διακόπτεις;

ΓΡ. Α.

Ἐγώ; 930

θαγόραν] τὸν ὄρθον τὸ αἰδοῖον ἔχοντα· τοῦτον γὰρ προσωποποιεῖ. Μαῖαν δὲ τὴν αὐτὴν γραῦν εἰσὶ καλεῖν. 919. Κνησιᾶς] κνημηδὺν πάσχεις ἐπὶ ἀφροδισίων λίβει. 920. Λάβδα] λισθιασμός, ἀρρήτοποιός· κατηγορεῖται δὲ τοῦτο τῶν Λεσθίδων γυναικῶν, ὡς τοιαῦτα αἰσχρὰ πραττουσῶν, ὡς ἀρρήτα εἶναι λέγειν. Παίγνια δὲ λέγει τὰ παιδικὰ, τοὺς ἐραστάς. 924. Παράκυφον] παρακύψασα ὡς γαλῆ τῆς θυρίδος, κραδοῦκει, ὅτινα βούλει· οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον, ἢ πρὸς ἐμὲ ἦξει. 926. Οὐκουν ἐπ' ἐκφορὰν γε.] τοῦτο ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐρωτηματιζέται· ἀλλ' οὐδ' οὕτως οὐδ' ἄλλως σαφές τι προκύπτει· εἰσὶ δὲ μᾶλλον ὡς ἑκατέρως λεγούσης τὸ ἑαυτῆς, τὴν συνέχειαν ἔχειν οὕτως ἄνωθεν οἶον· ναί (φρασην ἢ γραῦς) οὐδεὶς πρόσσειν ἐμοὶ ἐπ' ἐκφορὰν, οὐ δῆτα, οὐ τοῦμόν ὀδυνήσει σε γῆρας. Τὸ δὲ Καινόν γε τί ποτε βούλεται; εἰμή τις εἶποι, ὅτι ἡ νεανὶς θαυμάζει πρὸς τὸν λόγον ἐκείνης, τὸ ἐπ' ἐκφορὰν, ἐπιφέρει, καινόν γε τοῦτο, ὦ σαπρά, εἰρωνικώτερον δὲ τοῦτο.

« Καί φημι· καί πόφρημι, κοὐκ ἔχω τι φῶ.

929. Ἢ ἄγχουσα] ἢ ἔγχουσα βοιάνη, ἥς τῇ βίβῃ ἐρυθρᾷ οὖστο, χρῶνται· α!

Ἄδω πρὸς ἑμαυτὴν Ἐπιγένοι τῷ μῶ φίλῳ

NEANIS. Σοὶ γὰρ φίλος τις ἐστὶν ἄλλος, ἢ Γέρης;

ΓΡ. Α. Δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.

Ὅδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν.

NEANIS. Οὐ σοῦ γ', ὦ ἄλεθρε,

Δεόμενος οὐδέν.

ΓΡ. Α. Νῆ Δί', ὦ φθίνυλλα σύ. 935

NEANIS. Δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.

ΓΡ. Α. Κᾶγωγ', ἵνα γνῶς, ὡς πολὺ σοῦ μεῖζον φρονῶ.

NEAN. Εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῆ νέᾳ καθεύδειν.

Καὶ μηδὲν πρότερον διασποδῆσαι

Ἄνάσιμον ἢ πρεσβύτερον. οὐ γὰρ ἀνασχετὸν 940

Τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.

ΓΡ. Α. Οἰμῶζων ἄρα, νῆ Δία, σποδῆσεις.

Οὐ γὰρ τὰπὶ Χαριζένης τὰδ' ἐστίν.

Κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν

Ἔστιν δίκαιον, εἴ γε δημοκρατούμεθα. 945

Ἄλλ' εἴμι τηρήσους', ὅτι καὶ ὀράσει ποτέ.

NEAN. Εἴθ, ὦ θεοί, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,

Ἐφ' ἣν πεπωκῶς ἔρχομαι, ποθῶν πάλαι.

NEANIS. Ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γράδιον

Φρούδη γὰρ ἐστίν, οἰομένη μ' ἔνδον μένειν. 950

ΓΡ. Α. Ἄλλ' οὐτοσί γὰρ αὐτός, οὔ μεμνήμεθα.

Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι.

γυναῖκες εἰς πλαστὸν κάλλος. 931. Ἐπιγένοι] νέος μὲν οὗτός τις ἐν Ἄ. θήνας καλός· ὁ δὲ Γέρης, πένης φαλακρός. 934. Τάχα γὰρ] ταχέως γάρ. 935. Φθίνυλλα] παρὰ τὸ φθίνειν· ὁ γὰρ αὐτὴ ἔχει, τοῦτο ἐκ σπουδῆς κατηγορεῖ τῆς ἑτέρας. 936. Ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι] ἐνταῦθα ἀναχωροῦσιν ἑκάτερα εἰς ἕτερον δωμάτιον, πεῖραν λαμβάνουσαι παρ' ὁποτέραν ὁ νεανίας ἤξει. 940. Ἄνάσιμον] ἐρρύπωνμένην τὴν βίβλα ἔχον, αἰσχρόν. Ἡ δὲ Χαριζένη μωρὰ τις ἦν καὶ εὐήθης. Ταῦτα δ' οὖν καθ' ἑαυτὴν λέγει· ὡς καὶ ἡ ἑτέρα κατωτέρω μικρόν. 951. Ἄλλ' οὐτοσί γὰρ αὐτός] τοῦτο δὲ εἰς τὸ τῆς νεανίδος πρόσωπον ἀποδίδωσιν ἡ ἀρχαία ἔκδοσις· ἀλλ' εἴοικε μᾶλλον ἢ γραῦς λέγειν ταῦτ'

Πρόσελθε, καὶ ξύνευνός μοι

Τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσῃ· πάνυ γάρ τις ἔρωσ με δονεῖ

Τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων.

955

Ἄτοπος δ' ἔγκειται μοί τις πόθος,

Ὅς με διακναίσας ἔχει.

Μέθες, ἰκνοῦμαί σ', Ἐρωσ, καὶ ποίησον τόνδ' ἐς εὐνήν

Τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

NEAN.

Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ καὶ σύ μοι

960

Καταδραμοῦσα τὴν θύραν ἀνοιξον

Τήνδ'· εἰ δὲ μὴ, καταπεσὼν κείσομαι.

Φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι κόλπῳ

Πληκτιζέσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.

Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;

965

Μέθες, ἰκνοῦμαί σ', Ἐρωσ, καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνήν

Τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

Καὶ ταῦτα μὲν μοι μετρίως

Πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημέν' ἐστί· σὺ δ' ἔμοι,

Φίλτατον, ὦ ἰκετεύω,

970

Ἄνοιξον, ἀσπάξου με· διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

Ὡ χρυσοδαίδαλον ἐμόν μέλημα,

Κύπριδος ἔρνος, μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα,

Τρυφῆς πρόσωπον,

Ἄνοιξον, ἀσπάξου με, διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

975

ΓΡ. Α. Οὗτος, τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς;

NEAN.

Πόθεν;

ΓΡ. Α. Καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες.

NEAN.

Ἄποθάνοιμ' ἄρα.

ἄνωθεν ὡς ἐκ τοῦ ἀφανοῦς· διὸ καὶ πρὸς αὐτήν, ὡς πρὸς τὴν νεανίαν ὁ νεανίας ἀποτείνεται κατωτέρω, ἔξω ἐπι ὧν τῶν θυρῶν, καὶ μηδετέρων ὄρων. 958. Μέθες] ἰσοδύναμον τῷ Ἐα.— Ἰκνοῦμαί σε, θέομαι σου. 963. Φίλον] οὐδετέρως ἐχρήσατο τούτῳ αὐτῷ καὶ ἀνωτέρω μικρόν, Φίλον ἐμόν. 971. Διὰ τοι σε πόνους ἔχω] τὸ τοι ἐκληρηθῆτω αἰτιολογικῶς ἀντὶ τοῦ γάρ· καὶ κα-

ΓΡ. Α, Τοῦ δὲ σὺ δεόμενος, δᾶδ' ἔχων ἐλήλυθας.

NEAN. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἀνθρωπον.

ΓΡ. Α.

Τίνα;

NEAN. Αὐτήν σε κινουῖθ', ὃν σὺ προσδοκᾶς ἴσως.

980

ΓΡ. Α. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἦν τε βούλη γ', ἦν τε μή.

NEAN. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεϊς

Εἰσάγομεν, ἀλλ' ἐσαῦτις ἀναβεβλήμεθα.

Τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.

ΓΡ. Α. Ἐπὶ τῆς πρότερον ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὧ γλύκων· 985

Νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.

NEAN. Τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

ΓΡ. Α. Ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

NEAN. Οὐκ οἶδ' ὅ, τι λέγεις, τήνδε δὴ μοι κρουστέον.

ΓΡ. Α. Ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.

990

NEAN. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.

ΓΡ. Α. Οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις, ὅτι

Θύρασί μ' εὔρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.

NEAN. Ἀλλ' ὧ μέλ', ὀβρώδῳ τὸν ἐραστήν σου.

ΓΡ. Α.

Τίνα;

NEAN. Τὸν τῶν γραφῶν ἄριστον.

995

ΓΡ. Α.

Οὗτος δ' ἔστι τίς;

NEAN. Ὁς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.

τωτέρῳ ὁμοίως. 979. Ἀναφλύστιον] ὁ νεανίας ἰδὼν τὴν γραῦν, ἣν οὐκ ἤλπιζεν, ὡς ἐξαπατηθεὶς, τρέπεται εἰς ἐτέραν ὁδὸν λόγων· βούλεται δὲ καὶ αἰσχρὸν τι σημάζειν παρὰ τὸ ἀναφλᾶν· οἷον, ἑαυτὸν ἐστυκτότα ὡς καὶ ἀλλαγῆ τοῦτ' ἀναισχύντως εἴρηκε, καὶ αὐτὴν κινουῦντα, καὶ τοῦθ' ὁμοίως ἀντὶ τοῦ βινοῦντα· διὸ ἐπιφέρει ἡ γραῦς, καὶ νῆ τὴν Ἀφροδίτην, σὲ προσδοκῶ, καὶ βούλη, καὶ μὴ βούλη· πρὸς ἣν ὁ νεανίας, ὡς ἀπὸ τῶν δικαστηρίων, τὰς ἐξηκονταετέρας δικὰς φησὶν οὐχὶ νῦν εἰσάγομεν, ἀλλὰ τὰς ἐντὸς τῶν εἴκοσι. 985. Ὡ γλύκων] ὁ ἐκ πολλῆς γλυκύτητος γενόμενος ἀηδῆς, εὐήθης. 987. κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον] καθ' ὃν ἂν κληρὸν ἕκαστος ἐν πεσσοῖς τύχη λαθῶν, οὕτω πεσσεύει· οὐκοῦν καὶ γὰρ τήνδε τὴν θύραν κρούσω. 990. Κρησέραν] κόσκινον λεπτόν, ἢ τὸ δι' αὐτοῦ λεπτόν ἄλευρον· παίζει δὲ παρὰ τὸ κρούειν, ὃ καὶ αὐτὸ πολλαχῆ ἀσελγῶς ἐξέλαθε. 996. Τὰς ληκύθους

Ἄλλ' ἄπειθ', ὅπως μὴ σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.

ΓΡ. Α. Οἶδ', οἶδ' ὅτι βούλει.

NEAN. Καὶ γὰρ ἐγὼ σε, νῆ Δία.

ΓΡ. Α. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχεν κληρουμένη,

Μὴ γὼ σ' ἀφήσω.

1000

NEAN. Παραφρονεῖς, ὦ γράδιον.

ΓΡ. Α. Ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τὰμὰ στρώματα.

NEAN. Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,

Ἐξόν, καθέντα γράδιον τασουτοῖ,

Ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;

ΓΡ. Α. Μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ. 1005

NEAN. Ἄλλ' οὐκ ἀνάγκη μοι ἔστιν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν

Τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.

ΓΡ. Α. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γὰρ μέντοι. ὡς ἐγὼ

Τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἦδομαι.

NEAN. Ἐγὼ δὲ ταῖς γὰρ τηλικαύταις ἄχθομαι,

1010

Κοῦκ ἄν πιθοίμην οὐδέποτ'.

ΓΡ. Α. Ἄλλὰ, νῆ Δία,

Ἀναγκάσει τουτί σε.

NEAN. Τοῦτο δ' ἔστι τί;

ΓΡ. Α. Ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.

NEAN. Λέγ' αὐτὸ, τί ποτε κᾶστι.

ΓΡ. Α. Καὶ δὴ σοι λέγω.

Ἔδοξε ταῖς γυναίξιν, ἦν ἀνὴρ νέας

1015

Νέας ἐπιθυμῆ, μὴ σποδεῖν αὐτήν, πρὶν ἄν

Τὴν γεαῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἦν δὲ μὴ θέλῃ

θους] ἄς συγκατορτύττουσι τοῖς νεκροῖς, καὶ νῦν εὔροι τις ἄν πολλὰς ἐν τοῖς ἀφοῖς. 1002. Κρεάγρας] ἀγκύλον σιδήριον, δι' οὗ ἐξέλκουσι τὸ κρέας ἀπὸ τοῦ λέβητος· ἢ καὶ ἕτερον τι ἀπὸ τῶν φρεάτων· λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι προσίσχεται αὐτοῦ τὸ γράδιον, ὡς λεπὰς πέτρης. 1007. Τὴν πεντακοσιοστὴν] ἐπ' ἄλλην μεταφορὰν, ἀπὸ τῶν προσφερόντων τῇ πόλει ἐν ἐπὶ τοῖς πεντακοσίοις κατέθηκας οὖν καὶ αὐτὴ, φησὶν, ὑπερ ἑμοῦ τῇ πόλει τῶν σῶν ἐτῶν (ὡς ἀπὸ τῆς οὐαίης τοῦτο) τὸ πεντακοσιοστόν; ἐκ γὰρ τούτου βούλεται ἀποδεῖξαι

Πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῆ τῆς νέας,
Ταῖς πρεσβυτέραις γυναίξιν ἔστω τὸν νέον
"Ἐλκειν ἀνατεῖ, λαβομένας τοῦ παττάλου.

1020

NEAN. Οἴμοι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.

Γ. Α. Τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.

NEAN. Τί δ', ἦν ἀφαιρήται μ' ἀνὴρ τῶν δημοστῶν

"Ἡ τῶν φίλων ἐλθῶν τις;

ΓΡ. Α. "Ἄλλ' οὐ κύριος

'Υπὲρ μέδιμνον ἔστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.

1025

NEAN. 'Εξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν;

ΓΡ. Α. Οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.

NEAN. 'Ἄλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι.

ΓΡ. Α. Κλάων γε σύ.

NEAN. Τί δῆτα χρῆ δρᾶν;

ΓΡ. Α. Δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.

NEAN. Καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοι 'στί;

ΓΡ. Α. Διομηδεῖα γε.

NEAN. 'Υποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου, 1030

Καὶ κλήμαθ' ὑπόθου, ξυγκλάσσασα τέτταρα,

Καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,

"Υδατός τε κατάθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.

αὐτὴν πολυετή. 1020. "Ἐλκειν ἀνατεῖ τοῦ παττάλου] ἀτιμωρητὶ ἀπὸ τοῦ πέους. 1021. Προκρούστης] ὁ ἐν ὁδοῖς ἐρήμοις βασιανίζων τοὺς παριόντας· ὡς ὁ πολυπήμων ἐκείνος, ὃν ἐφόνευσεν ὁ Θησεύς· ἐνταῦθα δὲ ὁ προσκυνουσιαζόμενος γυναίξι. 1025. 'Υπὲρ μέδιμνον] νόμος ἦν μὴ ἐξεῖναι γυναίξι ὑπὲρ μέδιμνον συναλλάττεσθαι τι· νῦν δ' ὁ νόμος οὗτος μετετέθη εἰς τοὺς ἀνδρας. — 'Εξωμοσία δὲ ἐστὶ παραίτησις δίκης δι' ἄλογον αἰτίαν μεθ' ὄρκου. — Στροφῆς] τοῦτο δόλον καὶ πανουργίαν σημαίνει, ἐν οἷς μάλιστα γίνονται ἐξωμοσίαι ἐπὶ ἀπάτῃ. 1029. Διομηδεῖα γε] Διομήδης ὁ Θρᾷξ πολλὰς, φασιν, ἔχων θυγατέρας πόρνας, ἐβιάζετο τοὺς παριόντας συγγίγνεσθαι αὐταῖς μέχρι οὗ ἀνηλίσκοντο· διὸ παρωνομάσθησαν αὐταὶ ἵπποι ἀνθρωποπάγοι, ἐφ' ὧν ἐστράτευσεν ὁ Ἡρακλῆς, ὡς Εὐρύπιδης ἐν Ἀλκίητιδι. 1033. Καὶ τὸ ὄστρακον πρὸ τῆς θύρας] ἵνα οἱ εἰσιόντες καὶ ἐξιόντες ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, ἀπονίπτωσι τὰς χεῖρας· ὅσα γὰρ εἴρηται αὐτῷ ἐνταῦθα, πάντα' ἐπὶ κηδείας ἐστὶ ληπτέα.

- ΓΡ. Α. Ἡ μὴν ἔτ', ὠνήσῃ σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
 ΝΕΑΝ. Νῆ τὸν Δί', ἦν περιῆς γέ που τῶν κηριῶν. 1035
 Οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαι σ' αὐτίκα.
 ΝΕΑΝΙΣ. Ποῖ τοῦτον ἔλκεις σὺ;
 ΓΡ. Α. Τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
 ΝΕΑΝΙΣ. Οὐ σωφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
 Παρὰ σοὶ καθεύδειν, τηλικούτος ὢν· ἐπεὶ
 Μήτηρ ἂν αὐτοῦ μᾶλλον εἴης, ἢ γονή. 1040
 "Ὡστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
 Τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
 ΓΡ. Α. Ὡ παμβόδελυρά, φθινοῦσα τόνδε τὸν λόγον
 Ἐξευρες· ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.
 ΝΕΑΝ. Νῆ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, κεχάρισάί γ' ἐμοί, 1045
 Ὡ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου·
 "Ὡστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν
 Μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
 ΓΡ. Β. Αὕτη σὺ, ποῖ παραβάσα τόνδε τὸν νόμον,
 Ἐλκεις, παρ' ἐμοί τῶν γραμμάτων εἰρχότων 1050
 Πρότερον καθεύδειν αὐτόν;
 ΝΕΑΝ. Οἶμοι δαίλαιος.
 Πόθεν ἐξέκυψας, ὧ κάκιστ' ἀπολουμένη;
 Τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
 ΓΡ. Β. Βάδιζε δεῦρο.
 ΝΕΑΝ. Μηδαμῶς με περιῶδες
 Ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβόλῳ σ'.
 ΓΡ. Β. Ἄλλ' οὐκ ἐγὼ 1055

1035. Τῶν κηριῶν ἦν σοι περισσεύη τις τῶν ἐπιταφίων ταινιῶν. — Τὸ δὲ διαπεσεῖσθαι λόγῳ μὲν κατακλινεῖσθαι ἐστὶ· τὸ δὲ νοοῦμενον τεθνῆξαι. Ἐνταῦθα δὲ ἐξέρχεται ἡ νεανίς, καὶ συγκροτεῖται ἕρις. 1042. Οἰδιπόδων] εἶπε ὁ Οἰδίπους ἐγγίμει τὴν αὐτοῦ μητέρα Ἰοκάστην. 1048. Παχεῖαν χάριν] κακέφατον τοῦτο. 1050. Τῶν γραμμάτων] Ψηφισμάτων, νόμων. 1052. Πόθεν ἐξέκυψας] Πρὸς τὴν δευτέραν γραῦν ταῦτα. Τὸ δὲ Ἀντιβόλῳ πρὸς τὴν νεανίαν.

Ἄλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'.

NEAN. Οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' Ἐμπουσά τις,

Ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἡμφιεσμένη.

ΓΡ. Β. Ἐπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας, καὶ μὴ λάλει.

NEAN. Ἴθι νυν ἕασον ἐς ἄφροδον πρώτιστά με
Ἐλθόντα, θαρρῆσαι πρὸς ἑμαυτόν· εἰ δὲ μὴ, 1060
Αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
Ἐπὸ τοῦ δέους.

ΓΡ. Β. Θαρρῆρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσῆ.

NEAN. Δέδοικα κἀγὼ, μὴ πλέον γ', ἢ βούλομαι.

Ἄλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο

Ἀξιόχρεως.

ΓΡ. Β. Μή μοι καθίστη.

ΓΡ. Γ. Ποῖ σὺ, ποῖ 1065

Χωρεῖς μετὰ ταύτης;

NEAN. Οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἔλκομαι

Ἄτάρ, ἥτις εἶ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,

Ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,

ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκῶρω,

Τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. 1070

Ἄτάρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;

Πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,

Ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;

ΓΡ. Γ. Μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου.

ΓΡ. Β. Δευρὶ μὲν οὔν.

νιν. 1056. Οὐκ ἐμέ γε] οὐχ ὁ νόμος ἔλκει, ἀλλ' Ἐμπουσα, ἀλάστωρ αὐτό-
χρημα ἐξηγημένος φλυκταίναις ἐξ αἵματος. Ἴδε Βατραχ. στίχ. 1056.— 1060.
Πυρρὸν] Ὠχρόν. Ἴδε Βατραχ. 308.— 1063. Μὴ πλέον] Δέδοικα μὴ εἰς
κατάχρησιν ἔλθω τοῦ πράγματος, ὅπερ ἔπασχον οἱ ταῖς τοῦ Διομήδους συγ-
γιγνώμενοι θυγατράσι· τὸ γὰρ Κἀγὼ τοῦτ', αἶμαι, βούλεται συνάπτειν· εἰμὴ
τι ἄλλως ἐπὶ τοῦ ἀποπάτου τοῦτ' ἐξακούει. 1065. Ποῖ, ποῖ χωρεῖς] ἑτέρα
γραῦς δυσειδεστέρα ἦκεν ἐπὶ τὸν νεανίαν. 1073. παρὰ τῶν πλειόνων] Ἀπὸ

- ΓΡ. Γ. Ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτε'. 1075
- ΓΡ. Β. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
- NEAN. Διασπάσεσθέ μ', ὡ κακῶς ἀπολούμεναι.
- ΓΡ. Γ. Ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
- ΓΡ. Β. Οὐκ, ἦν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῆ.
- NEAN. Ἦν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
Φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλλὴν ἀφίξομαι; 1080
- ΓΡ. Β. Αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.
- NEAN. Ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;
- ΓΡ. Β. Οὐκ οἶσθα; βαδιῆ δεῦρ'.
- NEAN. Ἀφέτω νῦν μ' αὐτηί,
- ΓΡ. Γ. Δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἔμ'.
- NEAN. Ἦν γ' ἡδί μ' ἀφῆ.
- ΓΡ. Β. Ἄλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. 1085
- ΓΡ. Γ. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
- NEAN. Χαλαιπαί γ' ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμηῆς.
- ΓΡ. Β. Τίη;
- NEAN. Ἐλκοντε τοὺς πλωτηῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
- ΓΡ. Β. Σιγῆ βάδιζε δεῦρο.
- ΓΡ. Γ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὡς ἐμέ.
- NEAN. Τοῦτ' ἐπὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννῶνου σαφῶς
Ψήρισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον. 1090
- Πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυηήσομαι;
- ΓΡ. Β. Καλῶς, ἐπειδὴν καταφάγης βολβῶν χύτραν.
- NEAN. Οἴμοι κακοδαίμων, ἐγγυς ἦδη τῆς θύρας
'Ελκόμενος εἴμ'.

τῶν νεκρῶν* πλείους γὰρ οἱ νεκροὶ τῶν ζώντων. 1077. Κατὰ τὸν νόμον] ὅς ἐστι ταῖς ἀσχήμοσι συνευρεθῆναι πρῶτον. 1082. Κατελάσας] κατελαύνειν κακεμφάτως καὶ τοῦτο ἐπὶ συνουσίας. 1089. Κατὰ τὸ Καννῶτου ψήρισμα] εἰς τῶν Ἀθηναίων οὗτος, ὅς ἐγραψε ψήρισμα ἰσχυρότατον κατὰ τῶν ἀδικούντων τὸν δῆμον. 1090. Διαλελημμένον] εἰλημμένος, φησὶν ἐν τῷ μέσῳ δεῖν, πῶς ἂν χρησαίμην ἀμφοτέροις; 1092. Βολβῶν χύτραν] ἢ παρομιω-

ΓΡ. Γ. Ἄλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.

Ἐνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ.

ΝΕΑΝ. Μὴ πρὸς θεῶν. 1095

Ἐν γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον, ἢ δυοῖν κακοῖν.

ΓΡ. Γ. Νῆ τὴν Ἐκάτην, ἐάν τε βούλη γ', ἦν τε μὴ.

ΝΕΑΝ. ὦ τρισκαοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν

Βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν

Κάπειτ' ἐπειδὴν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν 1100

Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.

Ἄρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν,

Νῆ τὸν Δία τὸν Σωττῆρ', ἀνὴρ καὶ δυστυχῆς,

Ὅστις τοιοῦτοις θηρίοις ξυννήξομαι.

Ὅμως δ', ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω 1105

Ἐπὶ ταῖνδε ταῖν καταβάδοις, δεῦρ' ἐσπλέων,

Θάψαι μ' ἐν αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς·

Καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος

Ζῶσαν καταπιπτόσαντας, εἶτα τὸ πόδε

Μολυβδοχορήσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ, 1110

Ἄνω πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΧΟΡ. (Λεῖπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

ΘΕΡ. ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγὼ,

Αὐτὴ τε μοι δέσποινα μακαριωτάτη.

Ἐμεῖς δ', ὅσαι παρέσταν' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,

δὲς τι ἔστιν, ἢ δυναμωτικόν ἔστιν ὁ βολθὸς, δὲ κρόμμυον ἄγριόν ἔστιν.

1101. Φρύνην] Περιβόητος αὕτη ἑταῖρα ἐν Ἀθήναις· παρεικάξει δὲ αὐτῇ τὴν γραῦν ὡς ἑταῖραν, ἀλλὰ καὶ ὡς χαλκοπρόσωπον καὶ τραχεῖαν, λήκυθόν φησιν ἔχειν ἐν ταῖς γνάθοις, ἢ, ὅ καὶ μᾶλλον, μυροθήκην ὅλην. 1106. Καταβάδοις] Πόρναιον. 1109. Καταπιπτόσαντας] Καὶ ἡ σύνταξις ἀσύνηκτος, καὶ ἡ ἔννοια ἐξῆς ἀκατανόητος· διὸ καὶ ὁ σχολιαστὴς, παρελθὼν, Οἰδίποδος, φησὶ, ταῦτα δεῖται· ὁ δὲ νοῦς, οἶμαι, τοιοῦτό τι βούλεται δηλοῦν· εἰ ἀποθάνοιμι, δέομαι τῶν παρόντων θάψαι με ἐν τῇ εἰσόδῳ ταύτῃ· εἶτα πιπτόσαντας τήνδε, ἐπιθεῖναι μοι αὐτὴν ἐπὶ τοῦ τάφου ζῶσαν, δῆξαντας αὐτῆς τοὺς πόδας μολυβδόχοι ἐπὶ τοῦ λίθου, ἵνα ἡ μοι ἀντὶ ληκύθου· ἔοικε δ' ἑλλιπέες εἶναι τὸ χωρίον πρὸς ἐξάρτησιν τῶν Ἀπαρεμψάτων. 1112. ὦ μακάριος] θεράπεινά τις

- Οἱ γείτονές τε πάντες, οἳ τε δημόται, 1115
 Ἐγὼ τε πρὸς τούτοισιν ἢ διάκονος,
 Ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
 Ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπέρπαικεν αὖ
 Τούτων ἀπάντων τὰ Θάσι· ἀμφορεΐδια.
 Ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον· 1120
 Τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπετο·
 Ὡστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.
 Κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
 Ἐκλεγομένης ὅ,τι ἂν μάλιστ' ἄσμηγ' ἔχη.
 Ἄλλ' ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην, 1125
 Τὸν ἄνδρ', ὅπου ἐστὶ, τῆς ἐμῆς κερτημένης.
- ΧΟΡ. Αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.
 ΘΕΡ. Μάλισθ'· ὁδὸν γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
 Ὡ δεσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
- ΔΕΣ. Ἐγὼ;
 ΘΕΡ. Σὺ μέντοι, νῆ Δί', ὡς γ' οὐδεὶς ἀνὴρ. 1130
 Τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
 Ὅστις, πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
 Ὀντων τὸ πλῆθος, αὐθδεΐπνηκας μόνος;
- ΧΟΡ. Εὐδαιμονικὸν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.
 ΘΕΡ. Ποῖ, ποῖ βαδίξεις;
 ΔΕΣ. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι. 1135
 ΘΕΡ. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντων ὑστατος.
 Ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἢ γυνή
 Ἄγειν σε, καὶ τασδί μετὰ σοῦ τὰς μεύρακας.

εἰσάγεται ἐνταῦθα ἐπαινοῦσα τὸν δῆμον. 1118. Ἵπερπέπαικεν] Πολύδὲ ὑπερέχουσι τὰ ἐκ τῆς Θάσου μυρώματα τὰ ἐν ἀμφορεΐδιοις ὄντι. 1121. Ἵπανθήσαντα] Ἐξατμισθέντα, ἀπέπετη. 1133. Οὐθδεΐπνηκας μόνος] Παρὰ προσδοκίαν τοῦτο χάριν γέλωτος· εἶδει γὰρ ἐπιφέρειν, αὐτῶν μόνος εὐτυχεῖς. 1137. Ὅμως δ' ἐκέλευεν ἢ γυνή.] Τίς γυνή; δῆλον ὅτι ἡ δεσποῖνα αὐτῆς, ὅφ' ἦς ἐπέμφθη τὸν τε ἄνδρα ἄξουσα, καὶ τὰς μεύρακας ταύτας· τίνας; δῆλον ὅτι τὸν

Οἶνος δὲ Χῖος ἐστὶ περιλελειμμένος
Καὶ τᾶλλ' ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε. 1140

Καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὐνοὺς τυγχάνει,
Καὶ τῶν κριτῶν εἰ μὴ τις ἐτέρωσε βλέπει,
Ἴτω μεθ' ἡμῶν πάντα γὰρ παρέξομεν.
Οὐκοῦν ἅπασιν δῆτα γενναίως ἐρεῖς,
Καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως 1145

Καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον· ὡς
Τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον
Ἄπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε.

ΧΟΡ. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη πείζομαι.
Ἐχουσά τοι καὶ δᾶδα ταυτηνὴ καλῶς. 1150

Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
Τασδί λαθῶν; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
Ἐπάσσομαι μέλος τι μελλοδοειπνικόν.

Σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·

χορὸν περιλελειμμένος, πολὺς περισσεύσας. 1144. Ἐρεῖς] Ἡ δέσποινα κελεύει τὴν θεράπαιναν ταῦτ' εἰπεῖν τοῖς πᾶσιν. Ἐνδέχεται δ' οὖν τὴν Πραξαγόραν ἐννοεῖν ὡς δέσποιναν, τὸν δὲ Βλέπυρον δεσπότην. 1148. Ἡν ἀπίωσιν οἴκαδε] ἔνθα ἐστὶ τὸ δεῖπνον. 1151. Ἀλλ' οὐκ ἄγεις τάσδε] λαθῶν] Τίς τίνας; οὐκ ἔστ' ὅπως οὐ διεφθαρμένον ἐν γε τοῖς προσώποις ἐστὶ τὸ χωρίον. Ἐν δ' οὖν τῇ Ἀρχαίᾳ τὸ χωρίον τοῦτο μέχρι τοῦ, Μελλοδοειπνικόν, ἀποδίδεται τῷ στόματι τῆς θεραπαίνης ἀνωτέρω· καὶ πως πιθανῶς, ἵνα ἡ αὐτὴ λέγουσα ταῦτα πρὸς τὸν ἑαυτῆς δεσπότην κατὰ τὰ προειρημένα ἀνωτέρω μικρὸν (στίχ. 1137.) ὁ δὲ Χορὸς ἀρχεται ἀπὸ τοῦ, Σμικρὸν δὲ ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι· καὶ τοῦτο, οἶμαι γε, ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ ποιητοῦ. Ἀλλὰ καὶ οὕτως καὶ ἄλλως ἔμοι γε σκοτεινὰ, καὶ ὡς ἐν φρέατι βαθεῖ· φ' δ' ἂν τὸ ἀντλημα ἢ βαθύτερον, ἢ ἔμοι, διαντλήτω καὶ ταῦτα καὶ ἕτερα πολλά, ὧν οὐκ εὐτυχῶς ἐφθην ἀρδεύσας σύννοια γὰρ πολλά με διαπεφευγότα, ἄλλως τε καὶ τὸ γῆρας ἐπικείμενον, οὐ συγχωρεῖ μοι πονεῖν, καὶ μάλιστα τῆς χειρὸς, μὴ δυναμένης ἑαυτῆς εἶναι, τὸ πλεῖον διὰ σπασμῶν ἐγχαρattuosis. 1153. Μελλοδοειπνικόν] Τοῦ μέλλοντος δεῖπνου. 1154. Σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι.] Ἐνταῦθα ὁ χορὸς διηρημένος δίχα, ποιεῖται παράβασιν· ἐστὶ δὲ παράβασις, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις δεδήλωται, στροφή τοῦ χοροῦ πρὸς τοὺς θεατάς· ὅθεν καιρὸν εὐρῶν ὁ ποιητῆς, ὡς ἔγωγε πεῖθω ἑμαυτὸν, (τοῦτο γάρ

Τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένους κρίνειν 1155
ἐμέ.

Τοῖς γελῶσι δ' ἠδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ.
Σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ·
Μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
Ὅτι προείληχ', ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους,
Μη' πισχεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς αἰί. 1160
Μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
Αἰ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων αἰί.

ᾠ, ᾠ, ᾠρα δὴ, φίλαι.

Γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρέμα ὄρᾶν,
'Επὶ τὸ δεῖπνον ὑπνακινεῖν, Κρητικῶς οὖν τῷ πόδι 1163

Καὶ σὺ κίνει.

ΗΜΙΧ.
ΧΟΡ.

Τοῦτο ὄρᾶ.

Καὶ τάσδε νῦν λαγάρας

Τοῖν σκελίσκῳ τὸν ῥυθμόν. τάχα γὰρ ἔπεισι

Λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-
κραιολεψανοδρομυποτιριμματο- 1170
σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενο-
κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα-
λεκτρονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε-
λειολαγωσσιραισθαρητραγανοπτερύγων.

Σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροσάμενος ταχὺ καὶ ταχέως 1175

καὶ ἀλλαγῆ· Νεφέλ. στίχ. 512 καὶ ἐξῆς ἐπιτήδευτε] βούλεται ποιεῖν τοὺς κρι-
τὰς τῆς Κωμῆθιας Ἰλαρωτέρους ἑαυτῶ τοὺς μὲν σοφοὺς, τῶν σοφῶν ἕνεκα
γνωμῶν· τοὺς δὲ ἠδομένους τῷ γέλωτι, τῶν γελοίων. 1158. Μηδὲ τὸν κλῆρον]
μηδ' ὅτι προῦλαβον τὸν κλῆρον τοῦ εἰπεῖν ταῦτα (πρὸς ἡμᾶς τοὺς κριτὰς)
τοῦτο γενέσθαι μοι κακόν· μηδὲν γὰρ κελεύω, ἢ μὴ ἐπισχεῖν, ἀλλὰ κρίνειν
εὐόρκως. 1161. Προσεικέναι] προσεικέναι, ὁμοιωθῆναι. 1163. ᾠ, ᾠ γυ-
ναῖκες] ἐντεῦθεν ὁ χορὸς παρακελεύεται αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον κινεῖν
τὸν πόδα. 1163. Κρητικῶς] Κατὰ τὸν τῶν Κρητῶν ῥυθμόν. 1167. Λαγα-
ράς] Εὐζώνους, λεπτὰς δεῖ κινεῖν τῷ πόδε κατὰ τὸν ῥυθμόν. Τάχα γὰρ ἔπει-
σι· τὸ δὲ ἐξῆς ἐξάστιχον εἰς δύναται ἐν μιᾷ πνοῇ διελεῖν, αὐτὸς ἂν εἴη
δικαίος καὶ ἀναλύσαι· ἐμὲ γὰρ ἐπέλιπον μὲν ὅλως οἱ κακῶς ἀπολούμενοι

Λαβὲ τρυβλίον· εἶτα λαβὼν κόνισαι
 Λέκιθον, ἔν' ἐπιδειπνῆς.

HMIX, Ἄλλὰ λαιμμάτουςί που.

XOP. Αἴρσθ' ἄνω· ἰαί εὐαί.

Δειπνήσομεν εὐοί, εὐαί.

1180

Εὐαίως ἐπινίχι' εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί.

ὕδοντες, κεχαύνωται δὲ καὶ ἡ γλῶσσα· αὐτὸ δ' ἔοικε καὶ ὁ σχολιαστὴς πε-
 πονθέναι· οὐδὲν γὰρ μέμνηται τοῦ χωρίου παρελθόν. 1176. Κόνισαι] σπεῦ-
 στον λαβὼν λέκιθον] εἶδος ὀσπρίου τὰ λεγόμενα πίσσα· ταῦτα δ' ἀναφέρεται,
 ὡς εἰκάζω, εἰς τὴν ἀπειροσύνητον λέξιν ἀνωτέρω. — Λαιμμάτουςι] ἐσθίουσιν
 ἐν πλατεῖ φάρυγγι. 1181. Ἐπινίχια] ὅτι νενικήκαμεν, ὡς ἐφ' ἑαυταῖς τὴν
 πολιτείαν μετενηνοχῶσαι. Ταῦτα μὲν τοῖς νέοις ὑμῖν τῶν νέων Ἑλλήνων ἐν
 πνιγρῷ γήρᾳ πεπόνηται νῦν δ' ἀπόκειται μοι μελέτην μᾶλλον ποιῆσθαι τοῦ
 θανάτου· κα δὴ χαίρετέ μοι, πολὺν λόγον τῆς τῶν ἀρχαίων γλώσσης πλεῖ-
 στον ποιούμενοι. Ἐντεῦθεν γὰρ ῥᾶον τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν ἐφίξεσθε ἀρε-
 τῆς καὶ σοφίας.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

